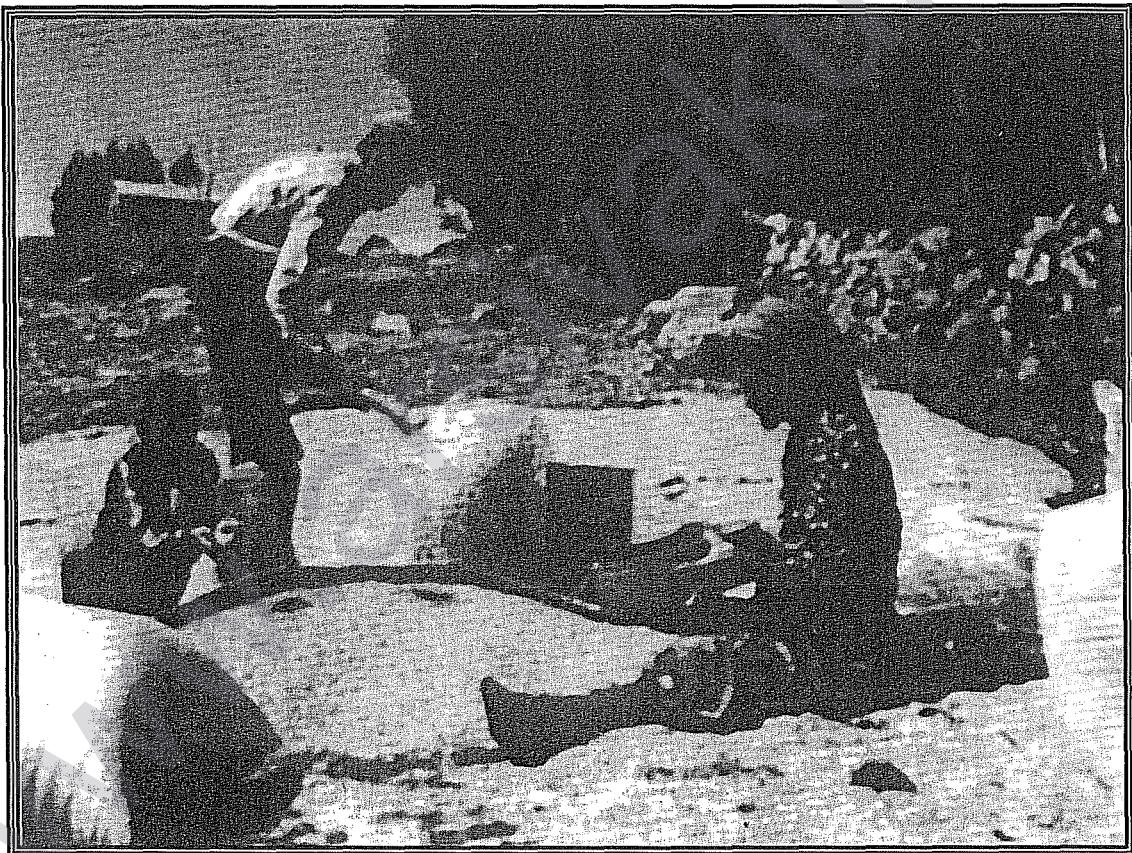

ISSN 0946-4573

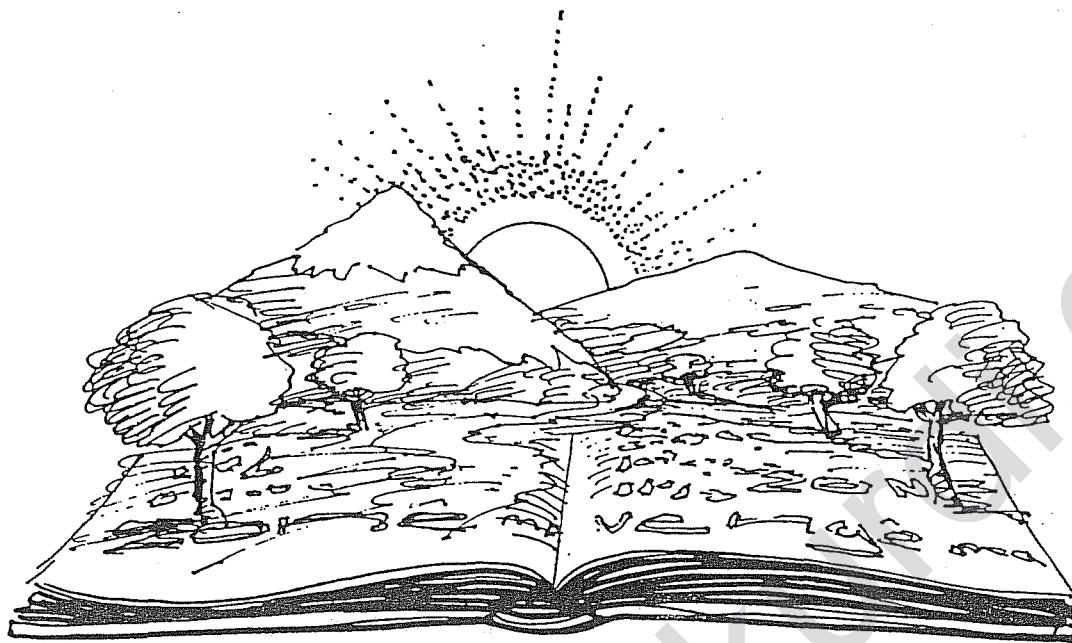
Ware

Pêseroka Zon u Kulturê Ma: Dimili-Kirmanç-Zaza
Dimili-Kirmanç-Zaza Dili ve Kültürü Dergisi
Zeitschrift der Dimili-Kirmanç-Zaza-Sprache und Kultur

Ware

**Pêseroka Zon u Kulturê Ma: Dîmili-Kirmanç-Zaza
Dîmili-Kirmanç-Zaza Dili ve Kültürü Dergisi
Zeitschrift der Dimili-Kurmanç-Zaza-Sprache und Kultur**

Cemâtê Ağmey * Yayın Kurulu * Freie MitarbeiterInnen

Alican, Daimi, Gagan Çar, H. Akbaba, H. Mergariji, H. Tornêcengi, Hesen Uşen, Hesenê Pirdê-suri, Heyder, Kemê Xece, M. Areyiz, M. Çapan, M. Doğan, Metê Xece, Musa, Mistefâe Mizuri, Perê Sodiri, Piruşene Tikmi, Şervan, Uşen Laşer, Uşxan, X. Çelker

Adresa nustene * Yazışma adresi * Kontaktadresse

**Ware
Postfach 1369
D-72258 Baiersbronn**

Hasabê Panqe * Banka Hesabı * Bankverbindung

**H. Dursun
Konto Nr.: 608141
BLZ.: 545 500 10
Stadtsparkasse Ludwigshafen**

© Ware

- * Autoren, Übersetzer und alle Mitarbeiter erhalten kein Honorar.
- * Namentlich gekennzeichnete Beiträge geben nicht unbedingt die Meinung der Redaktion wieder.
- * Die Redaktion behält sich vor, zugesandte Beiträge zu kürzen, zu verschieben bzw. auch nicht abzudrucken.
- * Alle Artikel dürfen mit Genehmigung der Redaktion und Einsendung eines Belegexemplars nachgedruckt werden.

ISSN 0946-4573

Amor 8 * Gulane 1995

Teyestey * İçindekiler * Inhalt

Mektvê Wendoğu * Okuyucu Mektupları * Leserbriefe

Dimîkî-Kirmancki-Zazaki

Ware ra

Hata Ewro Elifba Zazaki (Dimîkî, Kirmancki)

Tornê Sey Rizay Qesey Keno

Hirê Gay ve Vergira

Yitiqatê Kîrmanciye de Kêrtê Dewres Eylasi

Dî Khewray

Dêsimî ho vira meke

Qese Serestene

Yara mi

Wazen Ma Asimile Biker

Kes Çino

Ma Fetîlnay

Zu Raa Derge

Sey Uşê

Nê Lawo

Qesa Heqe

Tayê Kuratey

Qilançika Şiae

Zu Milet ke Vindi Nêbo, Eve Zonê X0 Vindi Nêbeno

Musa Areyizde Jü Roportaj

Serdaro Bom

Sanika Bîraê Baqli uBîraê Bomi

Qeseykerdena Sewa Zagonê Dêsimî

Şewa Zagonê Dêsimî sero hewnayışê

Şewa Zagonê Dêsimî'rê

Hewnê Mi

Budelaê Girşî

Sanika Ali Khodîki u koê Şıay

Nosyonalyzmo Korr Barbarênya

Dêrsim

Ilanê Sewa Zagonê Dêsimî, orginal u vetişê „Özgür Ülke“ra

Türkçe

Ware' den

Dersim'i Tanımak

Sürekli Kanayan Bir Yara: Dersim

Hollanda „Dersim Vakfı“ bildirisi

Deutsch

Von Ware

Überlegungen über den Zusammenhang zwischen der Gründung des kurdischen Parlamentes und der Dimili (Zaza-Kîrmanc)-Problematik der schafhirte, was nützt es, fremd sein, keine garanti

Besonderheiten der sasa-alevitischen Religion

Andere Aspekte der Menschenrechtsverletzungen

„Veyvê Kitâvu“ Zaza-Bücherfest 1995

Steinwassertraum

Grosse Narren

Liebe Şengül

Dersa Zonê Ma / Zazaki für Anfänger VII

Pelge*Sayfa*Seite

4

Bîra Mikail	6
Heqiê Mergariji	7
Heyder	10
Munzir Comerd	19
Mehmet Doğan	20
Baki	22
Daimi Cengiz	23
Memê Koêkorta	24
Koyo Berz	32
Xeyri	34
C. Royvan	34
Server Kalan	35
Server Kalan	35
Hesenê Dilavi	35
Server Kalan	36
Server Kalan	36
Azedeylam	37
Hesen Uşen	38
Usxan	44
Mursa Astare	45
Zîlfi Selcan	46
Lejwan Büyükkaya	48
Lejwan Büyükkaya	48
Heqiê Mergariji	51
Heqiê Mergariji	51
Hawar Tornécengi	52
I. Çağlayan	56
Zîlfi	57
	58

59

Daimi Cengiz	60
M. Hayaloğlu	63
	67

68

Perê Sodiri	69
michael hillen	70
Anton Dierl	71
Yaşar/Asmen	72
	73
Heqiê Mergariji	74
Heqiê Mergariji	74
Heqiê Mergariji	77
Rozşene	79

MEKTUVÊ WENDOĞU * OKUYUCU MEKTUPLARI * LESERBRIFE

OLİ ADIRÊ ZURU WEDARO, WEREZA!

Werezayê mi Zilfi; mi HEYDER'i wazeno camat.
Vano ke "ez elçiyê Apê hone..."

Hay hay wereza, sare u çimunê mi ser.

1- To zuru kena! Çha?: To ke ama Almanya
Müncende ama war, ez ve Alicania ameyme to
gureta.

a- Mi tora va ke : "Apê ho Usê Mori ra tenê
qesey bike, se keno, hal waxtê ho chuturiyo?"

To va ke: "Ez ke amune, mi nêdi. Zu ki kes nêzo-
neno ke ez sonu Almanya"

b- Qız mend ke ez to nejdiyê Nürunbergi de ara-
vera roni, qeyi? Mi tora ZONÊ MA pers kerd, to
mirê Tırki cüav da. Dî hire reyeke niya bi, to va ke:
Na ZONÊ MA sîma kotira vet, Tırki qesey bikerê!
Aede Alicani va ke: "Hes 'rooo, Xal qarino to oto-
bonde nano roo."

c- Ez ve tuya heşte piya zu odade kotime ra u
waxt çha mîra nêva?

Hata itika sadê mi Alicano...

2- Elçiyê mîrê ame, yê elçi honde ke mîde evê
telefon qesey kerd. Mi o elçi nêdi. O waxt to
Alamanya de nêviya!

O mordem lazê êy vi, ey mîra va ke: "Piyê mi
selamê ho torê bi, eke wertê mîletide quesunê mi
qesey keno, palavra mi ni, teneki camerdena mi
qesey bikerô. Ju ki vaze zoneno, mi ve Barania se
kerdo?"

Mi ki va ke: "Nêzonu"

Êy ki mîrê qesey kerdî. Mi hata nîka o qese caê
qesey nêkerdo.

Mi ki êyra va ke: "To ve domunê apunê huya,
eve werezaunê huya sawata partiya Tırku guray
(TDKP), sîma des dergiu vezenê eke besenêkenê a
mesela bînusnê, Dewrim eke sîma bikerê marê
kîfayîtê ho cîvo ke..? Çha savata ho reyê nîgurey-
ena?"

Wereza koti vana, key vana ez yênu camat. Hata
nîka mi hona qesê Usê Mori wertê qulide qesey
nêkerdê. Lîyê sîmade, ya. Ez quesunê dey zof zonon,
tersê to ki şinê ser! Çhi ke o leto jede piyê to (Alê
Ma) sero qesey keno coka. To nêwazena qul naynu
bîhesno.

Ez biwaji quesunê Usê Mori her ca qesey kenu kes
besenekeno vîrendiya mi bîbirno! Çhi ke ez namê
hora nê, namê deyra qesey kenu. Vanu ke: Usê
Mori nia vatene...

Wereza; Wade lüye biyo tamam
şîya taşta gavançı werda.

Wereza; To mîde nire nîwencena!

Ez xalê to HEYDER'ne

Wereza; To ni, Partiyê Tırku, raşt u çhepi
pêro dustê xalê tote na meselu qesey nêkenê. Tabi,
destê Xîziri ra!

Wereza; Sar rîndeniya xalê tora vozdano,
seytaneni ki ala haza vindero.

Wereza; Ez Rusyara, Çinra, Arnavut ra,
Kûba ra, Laos ra, Etiopya ra nê, Dêsim ra qesey
keno.

Wereza; Ez, Enver Hoca, Qastro, Mao, Stalin
ra nê! Sey Rizay ra, Şêx Saiti ra, Alişeri ra, Fîndîqi ra,
Ap İvraimi ra, Ap Xîdir u Ap Temiri ra iye binu ra
qesey kenu...

Wereza; Ez zof zof binê sa ke, to eve zonê
ma u piyê ho mektuve nusna, belka na mektuba
tûya vîrena. Ez henî zonon ke vîrena, xalê hora, tabi
tenena ke pak bînusnê.

Xal endî 'tîka bîqedeno, lewê mîno çimunê
tuyaro. To ZONÊ MA bînusne, Xal qedayê to ceno...

HEYDER

Ma be xêr, bîra

Waxto ke mi mektuba to gurete, ez zaf biya şâ,
çimke emrê xo de, ez teze jû mektube ebe zonê ma
cêna. Mi çar ponc dolîmî mektuba to wende. Hela,
serewaxto ke to mîrê ruşno, zaf çiyê de rîndo. ...

Ez naye ra tepiya Warey rê nîvisnen. ...

Ez wazen ke; ti no gramero ke mi nîvisno
bîwanê u fîkrê xo mîrê bîruşnê. Hevalanê ke ti nas-
kena, şikina fîkrê dîna ki mîrê bîruşnê. Nêzo ti C.M.
Jacobson vînena? Ti ke şikina fîkrê dê ki mîrê
bîruşne. Mi zaf yardımîa kitavê dê "Rastnustena
Zonê Ma" diye. Mi qesê gramatiki u qesê newey, ê
zafêri kitavê dê ra gureti. Heq dest u paanê dê de
bo...

Mi zaf mektubi gureti, hama qe jû mektube niya
rînd nêbie.

Gege nîvisnaina zonê ma rehet niya. Çimke her kes
gorê xo qesê keno. Zonê ma hetani nîka niyamo
nîvisnaene. Ti zana dewa made ki ma ze jûvini qesê
nêkenime. Mesela: Ma vanime "sere" u "kuli" Lola
vanê "sare" u "pêro". Bînîvisne se nîvisnena
bînîvisne. Sere ki bîraê sario. Waxt êno ke ma pêro
ze jûvini nîvisnenime. ...

Ez nîsnena xo de "pêro" nîvisnena. Ez zan ke
"pêro" dayina rîndo. Çimke her kes zano ke kelima

"kuli" arapki ra amo kewta zonê ma. Ez dewa made se qesê kenê, hini nîvisnen. Kelimanê neweya nêvecen. Çiyo ke ez nêzan se êno vatene; şarê dewa ma an xo vêri, xo xode van, ma dewedê se qesê kerdêne?

Ez zaf derg mekeri, çimke ti nustanê minê bîna ki wanena.

Selamê ma şima pêroinê rê esto.

Memê Koêkorta

Ombarekib Şewa Zagonê Dêsimi

Stockholm ra selamon Zazayo şimarê erşaweno u wazenê çend qalo bîko: Ýyr dewletay Tırki Dêsim'dı, Çewlik'đi Erzingan'dı, Diyarbekir'dı u pêrey Zazaistan'dı kêyo veşnena u dêwo veng kena. Dunya bêvenga, kesi ra hesi çinkew! Barbari en durum ra cesaret gênê, u çîna dest yen texsir nêkeni. Waştişê ma:

Ma nêwazen welat ma dî gun u lej wîrâzyew
Ma nêwazen Tirk u Kurd belay xo biyar bîk pişt ma.
Ma zon welat ma bîdest Tîrko dew, bê ma yewna nin ma nêfeletnen.

Mîletey Zazay Bê wayer ya! Lazım wayer mîletey Zazay bêvecyey.

Şuuru millî, wayer mîlet u welat Zazayo en mîhum zonê Zazayonew?

Teyna teyna Zazakir wayer vevyayış ayik von ma roşenber Zazayoney wayer vecyey

Eger ma bîesk zon Zazaki bîreyn, ma eşken wayer hemeçî vecyey.

Eger ma wazan mîletib, eger me wazan dewlet bib, en cewher ha zon madew.

Mîletey Zazay rî wayer vec, şar ha paştey şinadew.

Pêro birayê pêyê, alevi u sunniyan; wa bîcawîyo piyabestîna Zazayan.

Bî ser namey Zazayonê Swed redaksiyon Piya ra

Mihê Elişan u Korça Mirseydan selomon xoy germîno temaşexono rî, u hunerkaro ken. Bîhewi şeweka weş.

1994.11.19, Stockholm

Dersim Kültür Gecesi ve Tertip Komitesine!

Değerli Dostlar! Devrimci ve komünüst kanlar ile sulanmış, ve sulanarakta "kızıllaşmış" O Dersim, bu gün yeni bir 38 katliamı ile karşı karşıyadır.

Dersim dağları, köyleri, ormanları, bombalanmakta, yakılmakta, köylüler insansızlaşmaktadır ve zorla göçe zorlanmaktadır.

Kurdistanın diğer yerlerinde uyguladıkları toplu katliamı bu gün Dersim'de en vahşi biçimde uyu-

lamaktadır.

Özellikle gerilla savaşının yoğun olduğu alanlarda, TC, bu alanlara yoğunlaşmıştır. TKP/ML - TIKKO gerillaların üstünlük elde ettiği alanlarda, Kayseri, Bolu ve 3.Ordu hava indirme tugaylarıyla imha savaşına girişmişlerdir.

İşte böylesi bir dönemde, Dersim halkı ile dayanışma komitesi, Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu ve Türkiyede Partizanın Sesi'nin "Dersim halkı yakılarak yok edilemez" kampanyasını açmış, yürüyüşler, mitingler, Basın açıklamaları, Açlık Grevleri ile Dersim'e sahip olmuşlardır. Bu kampanya bu gün de devam etmektedir.

Değerli Arkadaşlar! Zamanınızı fazla almak istemiyoruz. Kisaca şunu söylesek yeterli olacağım kanınsıdayız. Dersim halkı yakılarak yok edilemez!

Gece tertip komitesinin önderliğinde yapılan Dersim Kültür Gecesinin başarılı geçmesini diler, tüm arkadaşların bundan sonraki faaliyetlerinde başarılar dileriz.

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu

(ATİK)

Dersim halkı ile dayanışma komitesi.

Serra newie rê

Tî serr newe weş ome, tî weş ome

Ez to zerr weşîye ra vîrari kenê

Avernê to sencenê, hewenenê

Ez to vera nê done

Pê reçê to pawenê bermeê

Tawo ko şeno bê hayre bê hasar

Bê zoniye vindî (vini) beno (kuno ro) re

Tî serr newe weş ome

Tî weş ome

Vilunê (tilunê) mi ser

Verde mi ser viri, mezal

Tî serr newe weş ome, çimi ser

Gagan Çar

Merhaba!

Ben Trier'de üniversite öğrencisiyim. Ware dergisini çok beğendim.

Berxudar vê.

Hasan

WARE RA

Wendoğê semti!

Çixa ke herêy kewtime ki, reyna nao ma vanime "ma've xêr di!"

Ma zaneme çimê sima ma dest dero. Heyal! Hama hêni bizarê ke, çimê ma ki sima dest dero. Ra u olağunê sima de ki ma niadanime. Gegane vênenime, sima sonê koti, koti ra ênê, se kenê? Gegane xo-xora perskenime; ma ca sarê xuy u kesê bini bidajnime, ebe zorê çuye! Kamo ke wazeno ero xo wayir vêcio, o zaneno ke mordem gere ke deşti ki bêrzo ro xo ver.

Kanê, koti sima dest esto ra xo ver?

Gegane mordem vano ke; "Heq insani ra memiradio!" Hama ebê xo ki xora miradino. Gegane naera bê xebero. Se ke "mordem koy ra miradio, xebera koy cira çinê bia!" hêni.

Vacime ke, ma estime çinime, simarê çi! Sima xo rê se kenê? Ma ae perskenime. Xo, çê xo, zaw-zeçê xo, eve xodest bavokê kami kenê. Hata nika bavokê kami bi ke?

Mordem ci zano. Belka hêni Xizirê Khali dest sanito ver; çê sevekno, layik sevekno, çêneke sevekna, non sevekno, do sevekno.

Herkes weş u war bo, xorê! Ma, ma kamirê?

Gegane taê olvozi ebe zerrêvêşaiera perskenê; "Bîra Ware se bi?" Taê şaro bini ki perskêno vano; "Vare çıkmayacak mı?" "Nê pêenura vame, "çıkacak". È virênura ki gegane vame ke; "Kamirê?" "Tudi vanê ke; "Mordemi ke waşt, pê hawi koude ki resceno pê."

İta Avrupa de, ebe zanîtena ma, disey u poncas hazar koê ma estê. Ju ki, vajime; aha nao Ware ma! Ça honde koude ebe hazarura Ware'y şen nêbenê?

Hefê ma! Hefê ma ke hefê ma!

Vacino ke, "To ra cat, mi ra mirad "cat u miradê ma jubin ra girêdayio. Ayêra ki, weşie u nêweşia ma, vînitêne u merdêna ma tenê têgirêdayê jübînîyê. Ewro ki jê vijeri oncia ax u wax derime. Zar u zibayışê marê derman u melem oncia maime. Se ke ewroê miletê mara kifşo, ma na hona mîquerrem fam nêkerda. Her ca de estime, her ci de estime. Çiêde xorê çinime, caâde xorê çinime. Endi ciê şari nê, teneki zermê xo bigoynime. Goynaeni ki lazim niya, waireni ro cî bikerme, binê peğmîne keside meamanime !

Ma nêwaştêne ke, zerrê sima teng kerime. Ci hêf ke, bese nêkerd. Sîste, "cayil-cuyilê ma, zaw-zeçê ma" ebe fekê sari ma de qesey keno, ebe destê sari ma de dano pêro. Pêcio nae marifet saykeno. Naêra ki ma waşt ke xorê biberbime. Çike; "Kam ke sari rê berbeno, çimûnê xora beno". Maunê manê ke hatani nika lîlikê xo kerdi ziia, biarime ra xo viri. Maê ma welatê xo de cuanikê çê xo bi. Welatê ma binê lingunê ma u piyunê ma de bi. Bê hardê welati se kenê?

Miletê ma ewro ki wertê di adıru de vêşeno, candano! Zulmê zalimu ver hao mal u mîlkê xo ra, welatê xo ra beno! Dewleta Türkê bêbexti, roc be roc ramena ra dew u sukonê ma ser, inu vêşnenê, kenê xan u xirabe! Kemere kemere serro nêverdana! Ebe zor miletê Dîmili-Kürmanc-Zazay u miletê Kurri hurêndi ra qilaynêna ra, inu surgnê pêyê welatunê geribu kena. Na rivat ra welat hao say ke kerdo thol; wazênê ke kesi tede nêverdê. Xora waştana dine nawa!

No miletê mano ke welatra veto, amo sukunê ze Esternoli, uca ki heto binra binê zulmê mewranira nêxelesino ra. Estemol taşa Gazide onciya dewleta Türkî miletî ra goni dê vîrtene. Davıştê mordem qır kerd, dahirise ki 'vînbîbiyiyê' u ebe 200-300 mordemi ki birindar/drvetin mend. Sero ki hona şiaê Şêwazi nêdarîyay bi we! Nê têde ebe ma benê!

Zede ra "domanê ma" ninê taê ki doman-momanê bini fiştê ra xo dime, pia kewtê be pê tayinê u taê çiu dime. Nika ninu ra vatêna ma uya ke sitê ma u piê xo ki biarê ra xo viri, ê ki xorê helal kerê. Xo ki wertê dina alemi de bivinê, ca bikerê, ma ki bizarime ke; ma era sima se asême. Gerekî hata a roca ke ma xelesnenê ra, nia wertede paymal mebime, meqedime, meşime. Ci ke, 'dewrim' hao texelino! Ju ki, şima "dewrim" narmê Türk u Kurra kenê, ma, "dewrim" e ma kam biker? Eke kenê ca namê xora nêkenê!

Lewê nê qal u qirride, oncia ki haê taê ciê rindi ki benê, taê ciê rindi ki estê.

19ê asma 11 ina '94e de Frankfurt de "Sewa Zagonê Dêsimi/Dersim Kültür Gecesi" amê vîraştêne. Na şewa Warey hazar mordemi kerde şen. Kam ke dest erzeno xo, dest erzeno jûyê bini, Heqi ki dest berzo dê. Têde meym-an u emegderê ma şenaticide bimanê, ma vanime "berxudar bê, Heq şimara razi bo".

Nê rocunê peşnude Hollandade taê Dêsimici amê pêser "Vaqfê Dêrsimi" sanito pê. Kölnde ki serva ronaêna "Vaqfê Dêrsimi" xêylê kês amo têlewe, inê ki vaqfê sano pê. Waştana ma awa ke miletê xorê xêrê bikerê. Çiyo ke miletê marê xêrê xo çinê bo, ê miletê ma niyo! Na rae de gereke poştdarênia xo cî ra kêmi mekerimc.

Hata defêna, canweşia sima wazême!

Weş u war bimanê

Frankfurt ra, Gulane 1995

Qesê bini: Ware xêr u weşie ra rind ke 3 serreo.

Hata Ewro Elifba Zazaki (Dîmîlki, Kîrmânçî)

Bîra Mîkall

Îyê ke zon anê ra nustis, karo de ret nêkenê. Hata ke nustena jü zoni bena çip, xeyle serri vêrenê ra. Elifba 've rastnustene ra werte dî-hire serru de çip nêbenê. Eve kar u gure, pira-pira, nustena zoni bena çip. Gama virene, elifbawa. Milet fikrunê ho dano, hem ki mordemê ilimu de pia gurino ke elifbaê de ilimi biaro meydan.

Wertê ni ses asmunê ke vêrdi ra, çor seminari, elifba, gramatik, u rastnustena Zazaki serro, bi. Ninera, hire Almanya de bi, jü Îsveç de bi. Çiyo ke ni seminaru de elifba u rastnustene serro qesey bi, cêr, nu nustis de ano ra zon.

Elifba. Ez henî zonor ke hata nîka mîlet ni herfu qawil (qebul) keno: *a, b, d, e, f, g, h, i, i, k, l, m, n, o, p, q, r, s, ş, t, ü, v, w, x, y, 've z* ra. Hama ni herfu serro gereke tenena qesey kerime: '*a, c, ç, çh, ê, 'e, ğ, 'h, j, kh, ph, rr, th, 've u* ra.

çh, kh, ph, th. Ni vengi taê fekunê cori de estê ([ts], [k], [p], 've [t] ra).¹ Hata nîka, taê nustoğî ni vengi eve ni herfu nusnenê: '*ç, 'k, 'p, 've 't* ra (mesela: '*çér* 'tüchtig', '*kan* 'alt', '*ponc* 'fünf', '*tol* 'leer'). Hama nîka, nustoğê Zonê Ma, letê ra jêde, wazanê ke, ni vengi eve dî herfu binusnê: *çh, kh, ph, th* (mesela: '*çhér* 'tüchtig', '*khan* 'alt', '*phonc* 'fünf', '*thol* 'leer'). Yane, mîlet, hurêndiya '*ç, 'k, 'p, 't* de; *çh, kh, ph, th* wazeno. Heni wazeno, çike vatena inera, waxto ke ison waneno, eve *h* tenena ret u pêt (rew) vineno ke, ni herfi zovina veng musnenê. Çike Tîrki de, *afastrof* (ya ki '*çengel*) namey, parçê pey ra, birrneno ra, mesela: *Antalya'da*. Jü ki, kelima '*kan'i* de ('alt'), mordem nêzoneno o çengel çiko. Hama, *h* ke kelima '*khan'i* de diye, o waxt wazeno ke vengê bidero ro cî.

Vengê ke fekunê cêri de estê. Stockholm de, mîleto ke fekunê cori qesey keno têva mîleto ke fekunê cêri qesey keno, ine va ke: ma jü elifba serva her fekê Zazaki wazeme. Naera, dî vengi estê ke fekunê cori de çinê. Inera jü veng esto ke gule de yeno vatene.² Nisanê ho, eve herfa fonetike, niaro: [i]. Nu veng eve na herfe yeno nustene ('), tek verê *a* 've *e* ra yeno nustene (mesela: '*azeb* 'Junggeselle'; '*erd* 'Erde'). Fekunê cori de vanê *ozev* (*azeb*) 've *hard* ra.) Jüna veng esto; o ki gule de yeno vatene, hama bêvengo.³ Nisanê ho, eve herfa fonetike, niaro: [h]. Nu veng eve na herfe yeno nustene: '*h* (mesela: '*hewti*

'sieben'). Ison bese keno ni vengi herfe ser eve aksan ki binusno: *âzeb*, *érd*, *hewti* (ya ki *hewti*).

İzafo Jükek 've İzafo Xeyle ra: -ê. Dî izafey estê ke jê jüvini yenê vatene. Jü serva xeylero (-ê); jü ki serva namey (ya ki vernamey), jükekê nêriyo (-ê). Mîlet, letê ra jêde, qawîl keno ke, ni dî izafey gereke jê jüvini bêrê nustene, çike vengê ho jê jüviniyo. Naera, gereke jê jüvini bêrê nustene. Na hal de, mîlet vano ke, vengê na herfe, gramatikê hora, tenena muhim. İzafo hurdimena gereke eve *soqa* (^) bêrê nustene.⁴ Mesela: *dî lazê mi estê* ([dî 'laze mi 'est^be], 'Ich habe zwei Söhne'); *jü lazê mi esto* ([jü 'laze mi 'est^bo], 'Ich habe einen Sohn'). Mîlet, letê ra jêde, rastnustena nianene (yane, -e bêsoqa): *jü lazê mi esto* ([jü 'laze mi 'est^bo], 'Ich habe einen Sohn'), nêwazeno.

Taê kelimê ke jê jüvini yenê vatene, her zon de estê; hama manê ho zovinarê. Nu halo de normalo. Jüna mesela zonê Zazaki de esta. Nu hal de, dî kelimey jê jüvini yenê nustene, hama manê ho zovinarê. Mesela: Veyve esta ([vejve 'est^ba], 'Es gibt eine Schwägerin'); Veyve esto ([vej've 'est^bo], 'Es gibt eine Hochzeit'); Xeyle veyvê ma estê ([xeyle 'vejve ma 'est^be], 'Wir haben viele Schwägerinnen,' ya ki 'Wir haben viele Hochzeiten').

ğ 've x̥ ra. Hurêndiya herfa x̥ (ya ki x̥) de, mîlet, jê Tîrki, ğ (yumuşak گ) wazeno binusno.⁵ Nisanê ho, eve herfa fonetike, niaro: [x̥] (ya ki [ɣ]). Seveyê nu ciavi niaro: mîlet wendene u nustena Tîrki ra, na herfe hora zoneno.

c 've c̥ ra. Vengê [dʒ] esto, jê kelima *cér'i* de ([dʒer] 'unten'). Taê fekunê cori de, vengê [dz] ki esto, jê kelima *cile* de ([dzile] 'Bett'). Wertê made, dî fikrê ma estê: 1.) Vengê [dʒ] eve herfa *c* biero nustene; vengê [dz] eve herfa *c̥* biero nustene. 2.) Hurdimena vengi eve herfa *c* bierê nustene, çike jü qanonê fonetiko de çip esto: *ê, i, ü* ra avê, *c* jê [dʒ] yena wendene; yane, jê *c* yê Tîrki. Zovina jê [dz] yena wendene. Dî ray estê: ya mîlet herfa de newiye bîmuso, ya ki nu qanonî bîmuso. Vatena mira, jü herfe besa, çike qanon çipo, hem ki nu problem tek hetê fekê cori de esto.

¹Almanı vanê unbehauchte Explosive.

²Almanı vanê stimmhaftes pharyngal Frikativ.

³Almanı vanê stimmloses pharyngal Frikativ.

⁴Almanı vanê Zirkumflex.

⁵Almanı vanê stimmhaftes uvular (ya ki velar) Frikativ.

Ez henî zonor ke mîlet vano ke, iyê ke fekê cori qesey kenê, i gereke qanonê fonetikê herfa *c* bizonê. Nu qanon musneno ke, dî vengvetisê na herfa *c* fekê dinude estê. Mesela: *c* ke *ê*, *i*, *ya* *ü* ra avê yena, jê *c* yê Tîrki yena vatene: [dʒ]. Zovina hal de, vengvetisê ho niaro: [dz], jê *c*, kelima *cile* de ([dʒile] 'Bett'). Vengvetisê ho ki niaro: jê *ds* na kelima eve Almanki *Mondsiechel* dero ([mɔ:ndziçəl] '(nêm)asme', 'ay'). Nustoğu ke jü herfe nuste, wendişi ki beno ret. Her kes jê vatene ho waneno. Mesela kelima *cor'i* ('oben') esta. Iyê ke [dʒor] vanê, henî wanenê; iyê ke [dʒor] vanê, henî wanenê; yane, her kes jê fekê ho waneno.

ç 've ç ra. Vengê [tʃ^h] esto, jê kelima *çite* de ([tʃ^hit^he] 'Kopftuch'). Taê fekunê cori de, vengê [ts^h] ki esto, jê kelima *çim'i* de ([ts^him] 'Auge'). Wertê made, reyna dî fikrê ma estê: 1.) Vengê [tʃ^h] eve herfa *ç* biero nustene; vengê [ts^h] eve herfa *ç* (ya ki *ç*) biero nustene. 2.) Hurdimena vengi eve herfa *ç* bierê nustene, çike jü qanonê fonetiko de çip esto: *ê*, *i*, *ya* *ü* ra avê, *ç* jê [tʃ^h] yena wendene; yane, jê *ç* yê Tîrki. Zovina jê [ts^h] yena wendene. Reyna, dî ray estê: ya mîlet herfa de newiye bimuso, ya ki nu qanoni bimuso. Vatena mira, jü herfe besa, çike qanon çipo, hem ki nu problem reyna tek hetê fekê cori de esto.

Ez henî zonor ke mîlet reyna vano ke, iyê ke fekê cori qesey kenê, i gereke qanonê fonetikê herfa *ç* bizonê. Nu qanon musneno ke, dî vengvetisê na herfa *ç* fekê dinude estê. Mesela: *ç* ke *ê*, *i*, *ya* *ü* ra avê yena, jê *ç* yê Tîrki yena vatene: [tʃ^h]. Zovina hal de, vengvetisê ho niaro: [ts^h], jê *ç* kelima *çim'i* de ([ts^him] 'Auge'). Vengvetisê ho ki niaro: jê *z* na kelima eve Almanki *Zimmer* dero ([ts^himər] 'oda'). Nustoğu ke jü herfe nuste, wendişi ki beno ret. Her kes jê vatene ho waneno. Mesela kelima *çim'i* ('Auge') esta. Iyê ke [tʃ^him] vanê, henî wanenê; iyê ke [ts^him] vanê, henî wanenê; yane, reyna her kes, se ke fekê hode vajino, henî waneno.

j 've z ra. Jü veng zonê Zazaki de esto ke, hata nika, eve herfa *j* ame nustene. Hurendiya herfa *j* de, gegane qalê herfa *z* ki yeno ro ra. Fikiro de xîravîn niyo. Koka kelima osena, vind nêbena. Mesela: *goze* 'Walnuss'; *di gozi* (*di goji*) 'zwei Walnüsse'.

Hama, jêde ra, mîlet nika wazeno ke, ni vengi eve *j* binusno, jê kelima *jil* de ([ʒil] 'Sproß'). Henî wazeno, çike mîlet endi wendene u nustena Tîrki zoneno. Herfa *z*, serva vengê [ʒ], nêwazeno, çike nisanô de neweo.

Raa Jüine:

	bêdim vengin	dimin bêveng
<i>Postalveolare</i> (<i>Palatoalveolare</i>) <i>ê</i> , <i>i</i> , <i>ü</i> ra avê	<i>c</i>	<i>ç</i>
<i>Alveolare</i> <i>a</i> , <i>e</i> , <i>i</i> , <i>o</i> , <i>u</i> ra avê	<i>č</i>	<i>ȝ</i>
	<i>Alveoleare</i> <i>a</i> , <i>e</i> , <i>i</i> , <i>o</i> , <i>u</i> ra avê	<i>Postalveolare</i> (<i>Palatoalveolare</i>) <i>ê</i> , <i>i</i> , <i>ü</i> ra avê
bêveng	<i>s</i>	<i>ş</i>
vengin	<i>z</i>	<i>ȝ</i>

Raa Diine: (Mîlet, letê ra jêde, na sistem wazeno.)

	vengin	bêveng
<i>Postalveolare</i> (<i>Palatoalveolare</i>) <i>ê</i> , <i>i</i> , <i>ü</i> ra avê	<i>c</i>	<i>ç</i>
<i>Alveolare</i> <i>a</i> , <i>e</i> , <i>i</i> , <i>o</i> , <i>u</i> ra avê	<i>č</i>	<i>ȝ</i>
	<i>Alveoleare</i> <i>a</i> , <i>e</i> , <i>i</i> , <i>o</i> , <i>u</i> ra avê	<i>Postalveolare</i> (<i>Palatoalveolare</i>) <i>ê</i> , <i>i</i> , <i>ü</i> ra avê
bêveng	<i>s</i>	<i>ş</i>
vengin	<i>z</i>	<i>ȝ</i>

rr 've ř ra. Zonê Ma de dî *r* estê. Jüye kîlm yena vatene, jüye ki derg yena vatene. Jü fikr: *r* ke dergo, eve *ř* binuşıyo, eke kîlmo, eve *r* binuşıyo. Fikiro de bini ki: *r* eke dergo, eve *rr* binuşıyo, eke kîlmo, eve *r* binuşıyo.

Letê ra jêde, mîlet wazeno ke, *r* (derg) eve *rr* binusno, jê kelima *pírr'i* de ([p^hir], 'voll'). Herfa *ř* serva vengê [ř] nêwazeno. Mesela: hurêndiya *pírr'i* de ([p^hir], 'voll'), *píř* ([p^hir], 'voll') nêwazeno. Wertê qeseykerdena made, jü mesela vejiye: *serro*, yane, *ser-ro* ([sero], 'auf, über, um'). Nustena *seřo* ([sero], 'auf, über, um') nêmusneno ke, dî parçê na kelima (*peyhurêndi*) estê, yane, *ser-* 've -*ro* ra. Hama nustena *serro* musneno ke, dî parçê na kelima estê.

ü 've u ra. Kitavê T. Toddi ra⁶ (jü fekê cêri serro), dî *u'y* estê. Eve herfunê fonetiku niarê: [u], [u]. Ez henî zonor ke, se ke ma Stockholm de, jüvini de qesey kerd; iyê ke fekunê cêri qesey kenê, wazenê ke, ni dî vengu jê *u* binusnê. Na herfe hem vengê [u] musnena, jê *u* kelima *suk'i* de ([suk^h], 'Stadt'); hem ki vengê [u] musnena, jê kelima *qut'i* de ([qut^h], 'Hühnerfutter'). Hurêndiya herfa *ü* [u] de, herfa *u* [u] wazenê. Dî herfu (*ü* serva [u], *u* serva [u]) nêwazenê. Naera, ni kelimey eve jü *u* yenê nustene, mesela: *suk* ([suk^h] 'Stadt'), *tu* ([t^hu] 'Maulbeer'); *kund* ([k^hu nd] 'Uhu'), *qut* ([qut^h] 'Hühnerfutter'), *ağu* ([a'yu] 'Gift').

⁶ A Grammar of Dimili (Ann Arbor, 1985, p. 20)

Pêro pia. Ma ke her çi pêro pia bîcêrime, bese keme ke vajime ke, jü elifba serva zonê Zazaki, serva pêro feku rê, elifbaê de nianene vejina: *a* (+ ‘*a*), *b*, *c*, *ç* (+ ‘*çh*), *d*, *e* (+ ‘*e*), *ê*, *f*, *g*, *ğ*, *h* (+ ‘*h*), *i*, *ı*, *j*, *k* (+ ‘*kh*), *l*, *m*, *n*, *o*, *p*, (+ ‘*ph*), *q*, *r* (+ ‘*rr*), *s*, *ş*, *t* (+ ‘*th*), *u*, *ü*, *v*, *w*, *x*, *y*, ‘ve *z* ra. Tabela cêrene de ki niadê:

Elifba Zonê Ma (jü fikir)
(Dimulki, Kîrmâncî, Zazaki)

Herfe	IPA	Zonê Ma		Türkçe	Deutsch
		fekê cori	fekê cêri		
Aa	[a]	ap	ap	amca	Onkel
‘A‘a	[ıa]	-- (ozev)	‘azeb	ergen	Junggeselle
Bb	[b]	bîze	bız	keçi	Ziege
Cc	[dz]	cîle	cıl	yatak	Bett
	[dʒ]	ciran(e)	ciran(i)	komşu	Nachbar
Çç	[ts ^h]	çüm	çım	göz	Auge
	[tʃ ^h]	çîte	çit	başörtüsü	Kopftuch
Çhçh	[ts]	çhem	-- (çem)	nehir	Fluß
	[tʃ]	çhêr	-- (çêr)	yigît	tüchtig
Dd	[d]	dest	dest	el	Hand
Ee	[e], [ə]	des	des	on	zehn
‘E‘e	[ıə]	-- (hard)	‘erd	toprak	Erde
Êê	[ı̈e], [e]	dês	dês	duvar	Wand
Ff	[f]	fek	fek	ağız	Mund
Gg	[g]	ga	ga	öküz	Ochse
Ğğ	[ɣ], [ɣ̈]	ȝezale	ȝezalı	gazel	Gazelle
Hh	[h]	her	her	eşek	Esel
‘H‘h	[h]	-- (hot)	‘hewt	yedi	sieben
Ii	[i]	bîlbîl	bîlbîl	bülbüll	Nachtigall
İi	[ï]	isot	isot	biber	Paprika
Jj	[ʒ]	jü	jew	bir	ein
Kk	[k ^h]	ko	ko	dağ	Berg
Khkh	[k]	khoçike	-- (koçık)	kaşık	Löffel
Ll	[l]	linge	ling	ayak	Fuß
Mm	[m]	manga	manga	inek	Kuh
Nn	[n]	non	nan	ekmek	Brot
Oo	[o]	do	do	ayran	Buttermilch
Pp	[p ^h]	puç	puçık	çorap	Strumpf
Phph	[p]	phonc	-- (panj)	bes	fünf
Qq	[q]	qatır	qatır	katır	Maultier
Rr	[r]	ri	ri	yüz	Gesicht
	[ɾ]	her	her	eşek	Esel
RRrr	[r]	pîrr	pîrr	dolu	voll
Ss	[s]	soe	sa	elma	Apfel
Şş	[ʃ̈]	şêr	şêr	aslan	Löwe
Tt	[t ^h]	tire	tir	oklava	Nudelholz
Thth	[t]	thomur	-- (tembur)	saz	Laute
Uu	[u]	u	u	ve	und
Üü	[y]	lüye	-- (lu)	tilki	Fuchs
Vv	[v]	verg	verg	kurt	Wolf
Ww	[w]	ware	war	yayla	Sommerweide
Xx	[χ]	xılık	xılıkı	çömlek	Vase
Yy	[j̈]	yar(e)	yar(i)	yar	Geliebte
Zz	[z]	zarance	zerej	keklik	Rebhuhn

TORNÊ SEY RIZAY QESEY KENO

Heqîe Mergariji

H.M.: *Tı tornê Sey Rizaya. Kamiji torna? Kamiji hetira torna? Torê beno zamet, marê ho naskerdaenede.*

R.P.: Nika dî meymanê ma amê. Ju iyê Dêsimio, uyo bini ki iyê Şevajio. Sîma amê, xêr amê! Sar u çîmunê ma ser amê! Ez tornê Sey Rizayo. Namê mî Rüstemo. Namê piê mî Aliekbero. Aliekber, lazê Bavaio. Bava ki, lazê Sey Rizayo. Hirê lazê Sey Rizay bi: Sey Uşen, Six Hesen, jû ki Bava.

Namê piê Sey Rizay, Sey İvraim bi. Piê Sey İvraimi ki, Qerê Sileman bi. Namê piê Qerê Silemani ki Bava bio. Ez tornê Bavaê diyinu. Maa mî çêna Six Hesenia. Ma Dêsimde dewa Xaçlî de niseme ro. Hokumatde

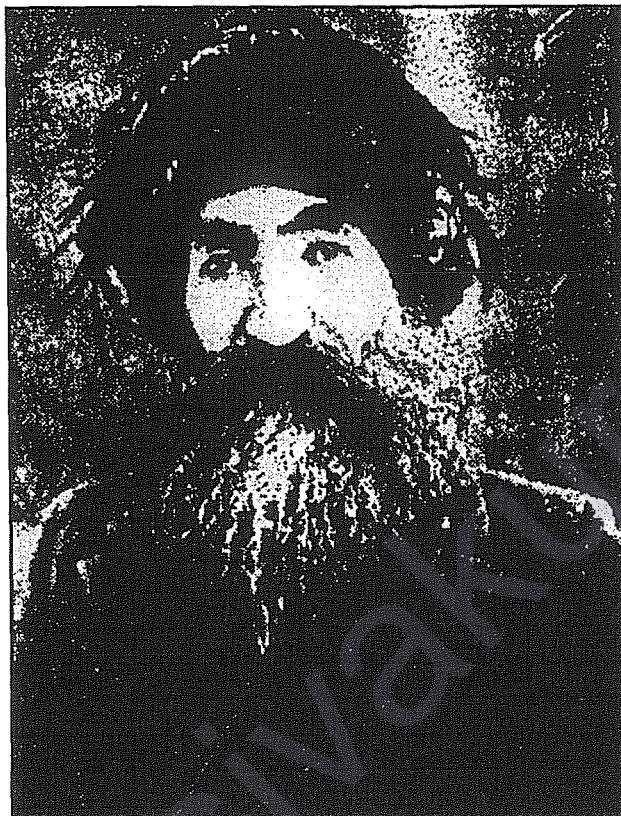
"Dikenli Tarla" vanê. Maa mî ve piê mîra domanê apunê. Maa mî çêna Six Hesenia. Piê mî ki lazê Bavaiu. Six Hese ve Bavay ra bîraê. Domanê Sey Rizayê. Sey Rîza wairê hirê bîrau bi: Sey Xîdir, Sey Kheko, Seyd Ağa. Sey Rizay ra halhazîrde piê mî, maa mî, apê mî Avas, waa piê mî (amika mî) ve tornura nika wesê. Lazunê Sey Rizay ra, tornê Six Hesenî, tornê Sey Khêkoy, tornê Seyd Ağay ki wesê.

H.M.: *Namê dewa Sey Rizay, namê dewa sima çıka?*

R.P.: Namê dewa Sey Rizay Ağdadâ. Sey Rîza, Ağdadde biu pil, tede mendo. Xaçlî ki, dewa mawa. Dewa Six Hesenia. Dereareyi ki dewa khalikê mî Bavaya. Piê mî ve maa mîra nika Zeyniko de nisenê ro. Zeyniko, mazra Xaçelia. Dewê bini kuli kerdê tholi. Hata ke dewê Avacuge nîvîsnay vi, apê mî Avas Ağdadde niştenê ro.

Çağê de aşiri amenê Ağdad ra non berdenê. Vatenê; "şime Çê Sey Rizay ra horê barê no biamê!" Hokumati dewi ke vesnai, ma Ağdad kerdî ve tholi.

H.M.: *Marê tenê hetê cencênia Sey Rizay ra qeseykena?*

Sey Riza

R.P.: Sey Rîza, cencêina hode reçber bio. Dindar bio. Raiver bio. Rozê hode, niazê hode bio. İ çagu aşiri şînê kelepuri (estnê dewu serri, mal, ci ardenê) ardenê. Zanaena mara, Sey Rizay, ciu heram nêwerdo. Reçberu ra zaf haskerdenê. Bavaurê hengaji u nirey virastenê, cirê cite kerdenê. Morevaunê horê ki; jûi nîrê denê ci, jûi ga denê ci, cirê cite kerdenê. Miletê hora zaf haskerdenê. Milkirê, malirê, qezencirê gurênenê. Cencênia Sey Rizay zaf gurê ra vîrda ra. Haqirê itiqatê ho zaf bio.

H.M.: Wendis u nustîsê Sey Rizay bi, nêbi? Tirkî qeseykerdane besekerdene?

R.P.: Wendis u nustena Sey Rizay çinebiê. Tirkî ki hondê bezar nêkerdenê. Çixaşı ke wendisê ho, nustena ho çinê bi. Sey Rizay camati virastenê. Famê restenê qesu. Xêlê dina di vi. Tecrûbê ho zaf bi. Zonaog bi Sey Rîza. Haqra jê hokumatê hukmê ho zaf bi.

H.M.: Sîma Sey Rizay serro sa benê? Rae ramîtena Sey Rizay ra, qesekerdene Sey Rizay ra, tecrubonê Sey Rizay ra sima ci misay?

R.P.: Mî khalikê ho Sey Rîza nêdi. Zerê Desimide, teverê Dêsimide zafi isonu, Sey Rîza zonenê. Sey Rîza, hem pilê aşira bi, hemi ki raiver bi. Khalikê ma seveta Kîrmanciye zaf gurea. Raa Kîrmanciye ra şî. Seveta Kîrmanciye fistdare (fiştare). Lazê ho, çê ho, mordemê ho seveta Kîrmanciye merdi. Ez, sa beno ke, ez tornê Sey Rizayo. Piê mî ki, maa mî ki, apê mî ki, tornê Sey Rizay pêru jê mî, Sey Rizay ra iftahar kemê. Sa bemê ke ma domanê Sey Rizaymê.

Khalikê mî rew fişto ra dare. Hama ma, hal u usîlê Sey Rizay, rae ramîtena Sey Rizay pilunê hora pîr nêhesna. Huzır çinê bi. Qesê ke ma hata na rozê gosdê, ezo qeseykeno.

H.M.: Dewlete Dêsimde eve zorê risveti u Peru ra xêlê iso herno, gureto ve hetê ho, Dêsimi bijêro binê bandıra ho. Dewlete, Sey Rizayrê ki risveti u perey birnê, nêbirnê?

R.P.: Nêtê de Sey Rizayo nianê çinê bi: Dewlete ra Peru bijêro, na raera wairê mal u milki bo. Sey Riza xain nêbio. Ho nêroto.

Avdila pasa (Abdullah Alpdoğan), khalikê mi Şix Hesenî (lazê Sey Rizay) dano guretene. Beno Xarpêt de formalite ra erzeno hepis. Pêccoy zerê ra vezeno, silayiye dano ci, beno lêê ho. Six Hesenî ra vano ke:

"Ezi ki biraê tuyô. Sey Riza, hem piê tuyô, hemi ki piê mino. Bê ti so lêê piê ho. Piê ho qanke, bize bê! Xarpêt de dewa Sursuri ve mewqiyê Beşqardaşları, Erzingan de dewa Ergeni dame ci. Sey Riza, raa Kîrmanciye caverdo! Bêro dewletere dost bo. Verva hokumati de mevindo. Sey Riza ke na şartonê ma biaro hurendi, kemê ve valiyê suka Xarpêtii."

Nae serra Şix Hesen yêno Xozat de mordemunê hode qeseykeno. Taê mordemunê ho ki fino ra ho, sono huzirê Sey Rizay. Cirê darera vindeno. Vano:

"Baê mi, dara mi, dara Aliya, dara Mihemediya. Bê na is ra, na dewa ra razerê. Verva hokumati de mevinde! Bitexeliye! Bê şimê hokumati de qeseybikeme! Hokumat, mal u milki dano ma. Mewqi dano ma: Xarpêt de dewa Sursuri ve mewqiyê Beşqardaşları, Erzingan de dewa Ergeni dano ma. To kenê valiyê Xarpêtii. Bê na dewa ra razere! Bê şime teslimê hokumati bimê!"

Sey Riza, na qesu ke gosdano, nia vano:

"So so! Lazê mi so! Ti şiya nanê (non) hokumati werdo. Nanê hokumati kuto (kewto) pizê to. Ti xeveru nêzanana (nêzonena). Nêzanana ke, u ci hokumato! Ti nêtê hokumati nêzanana!"

Na quesunê piê ho serra Şix Hesen, piê ho ra nia vano:

"Bao, xér u xeta u guna zav u zeçi u ma pêroinê tora pers bo!"

Dewlete xêlê gurê ke, Sey Rizay, eve mal u milki, eve zorê perri, eve mewqi qanbikero, biherno. Hama Sey Rizay, Dêsim ve Kîrmanciye ra, mal u milk de, Peru de, mewqi de, Xarpêt de, Erzingan de nêvurno. Ho nêroto. Dêsim ve Kîrmanciye ra nêrotê. Êy Kîrmanciye wastenê. Nêwastenê ke, Dêsim binê bandıra sarri kuyo. Dêsim u Kîrmanciye serru qewga kerde, merdi. Sey Riza, derya u imam bi. Çimê ho perê u pul de nêbi.

H.M.: Sima Dêsim de niştê ro, biê pili. Hokumati dêmê sevetunê Sey Rizay ra, sevetunê dewrimciu ra sima kerdenê rehetsiz?

R.P.: Hokumati, ma ke xelesaime, ma kuli, zav u zeçi rusnaime surgın. İzmir/Seferhir dewa "Bademler"ide des serri surgın mendimê. Uza milk day ve ma, bani (boni) day ve ma. Hokumati ke surgın dard we, ma peyseri ameyme dewa ho. Ora dîmê hokumati qe rêtêt nêda ma. Nata dota mîletê ma, ma nêwastenê, gerê ma kerdenê hokumatde.

Rêê virende tiara ame serrê banunê (bonunê) maru feteliê, şîê nê şîê dîma des u ponc cendermu dormê banu

gureti. Çê ma kerdi ve sae. Va ke: "Sima de çeki, kardi estê! İnu vezê!"

Ali Riza Polat kotio?" Eke apê mi Polati cerênê. Ma dême (qe) retiye nêdiyê.

H.M.: Simara (benu ke) kami hurendia Sey Rizay gureta/ bijêro?

R.P.: Sey Riza ke est dare, dey dîma apê mi Ali Riza Polati ho xelê verda. Şia apê mi Polati, aşırı serru girane biê. Miletê ho ra zaf haskerdenê. Naê ke apê mi nêwastenê, şîenê hokumatte gerê apê mi Ali Riza Polati kerdenê. Sera 1986 de hokumati, eve destê PKK ra, apê mi Ali Riza Polat da ve kistenê. Ali Riza Polati hurendia Sey Rizay kerdenê pîr, hata vêrênê Sey Rizay ra. Nêverda!

Mae ke weşimê, mara kes besenêkenu hurendia Sey Rizay, hurendia apê mi Polati pîrkerô.

Sorgi bi sual bi. Hokumati aşırı verdênê ma. Mana niada ke memleket de huzirê ma çino, ameyme Almanya. Halê ma ita se benu, nêzoneme! Jê kengerê verê vaime.

H.M.: Wertê mîletê Kîrmanci ve mîletê Hermeni çitûr bio? Mîletu Hermeni, qeyi Dêsim ra vêjiu şio?

R.P.: Sera 1915-1916 de Tîrku ve Kurru ra Hermeni (soyqırımı) qırrıkerdi. İê ke wes mendê dinu ra taê ki amê Dêsim. Mîletê ma inurê wairenî kerda. Xelesnê (ra). Zerarê Hermeniu Dêsimi nêresto. Zerarê mîletê Kîrmanci ki Hermeniu nêresto.

İtimatê Sey Rizay Hermenîrê zaf bio. Hetê Dêsimide, kilisa huya girse Vank de bena. Keşîhî huyo gîrsi ki a kilisa de beno. Vanê ke: "Perê Sey Rizay, i keşî de biê. Sey Rizay amaneta dey kerdê. Sîrro ke Tîrku kilisa Hermeniu vêsnâ, rizna, Hermeni kîstê, keşîsi ki kisto. Perê Sey Rizay, çîê Sey Rizay ki pîra şîe. Sey Rizay ke na xeverê gureta, vato: "Lau, lau perey ci kî, ez kunu ra hediya Semerqanti verr!" Cirê Semerqant ra ci hediya ke amu, kewto ra dey verr."

Sey Rizay Hermeniu ra haskerdo. Qîymet do ve ci.

H.M.: Nuri Dersimi kitavi nusnê. Mesela kitavê hode vano ke: "Sey Riza ke est ve ra dare, Sey Rizay vato ke; "Ezo mireno, vaxu "Kurdistan" bixelesio (ra)!" Raşti Sey Rizay, nia vato, nêvato? Sey Riza, Kurr bi, Kîrmanc bi?

R.P.: Sey Riza, Kurr nêbi. Kîrmanc bi. Alevi bi. Ehlibeyit bi. Ewlâdê Resuli bi. Apê mi ki vatenê ke; "Nuri Dersimi ho veru vatû, zurri kerdê." Waxto ke Sey Riza dardekerdo, N. Dersimi, Dêsimde nêbio. U çi zoneeno ke Sey Rizay sa vato. Daera vatena N. Dersimi mutebere nia.

H.M.: Sey Rizay ke: "Ben ölüyorum, Kürdistan kurulsun!" bivatene; na qese zonê ma çitûrî vatene? Na qese ke biçarnimê zonê ma, nia yenu vatene: -Ez mireno, welatê Kurro bixelesio (ra)!- Ti sa vana?

R.P.: Sey Rizay nêvato ke; "Ez mireno, welatê Kurro bixelesio (ra)!" Êy vato ke; "Ez mireno, Kirmanciye, welatê Kirmanciye bixelesio (ra)! Hêni bikerê ke, milete mao Kîrmanc nêmiro! Bîmano!" Ma hata nika kesê de ho ra nia nêhesno ke, Sey Rizay vato; "Ez mireno vaxu "Kurdistan" bîmano!" Lazê Hesê Qaji lauka hode, Bavay serru vano; "Bavaê mi şio Xozato vêsaæ/ Cênu pasaena milete Kîrmanci" Mîleto Kîrmanc vano. Nê vano ke milete Kurri, ma ki vajimê ke ma Kurrimê. Ma çituri Kurreni qebulkemê, ma Kurri nimê! Ma Kîrmancimê.

H.M.: Nuri Dersimi kamo? Kotirao? Nuri Dersimi, qesê cîra perskerdaogê Sey Rizayo?

R.P.: Zonena mara Nuri Dersimi, dewunê Avacûge rao. Khalizo. Çê Qocesari, pilê Keçêlu, pilê Khalionê. Khalio ho benê nanê Çê Qocesarü ra. Secerê Çê Qocesarü esto. Î ki ocazzadê. Nuri Dersimi, daera vano, "Secerê ma esto". Ma ki Nuri Dersimi rindi nasnêkemê. Kamo? Kotirao? Rindi nêzonemê.

Örgütê Kurro vanê ke, *Nuri Dersimi, nejdiê Sey Rizay de bio. Sey Rizay, Nuri Dersimi de herr qesê ho qeseykerdo.* Ma dêmê qesa de nianenê pilonê hora nêhesna. Beno ke Nuri Dersimi rêê, di rêye şio lêê Sey Rizay, tey qeseykerdo. Hama henî danışmanê (qesê cîra perskerdaog) nêbio. Nejdiê Sey Rizay de nêbio. Eke çio de nianê bienê, ma ki hesnenê.

H.M.: Sirro ke Tîrku eştî vê Şêx Sayiti ser, Şêx Sayit ve mordemunê hora yêne Dêsim, lêê Sey Rizay. Hemuye (yardım) wazeno. İyê ke Sey Rizayre bie vê meyman, nêverdo ke mordemê Sey Rizay xîsmete bikerê, mali sarêbîrnê. Tî na qeşirê sa vana?

R.P.: Ya, ma na qese zaf hesna. Pirika mi Sekina (Maa piê mina. Veyva Sey Rizaya, torna Diap Ağaya, Feratize bie.); marê qesekerd; "Rozê Şêx Sayit ve mordemunê hora marê bi meyma. Sey Rizay mordemunê ho ra va ke, "Cirê rindi xîsmete bikerê!" Mordemunê ma ardi ke uwe destu kerê, inu nêverda. Va ke; "Mordemê ma marê xîsmete bikerê!" Nae serra modemunê inê cîrê xîsmete kerde. Pêucu inu hesna ke ma cîrê sogisi kemê, mali sarêbîrnemê. Nafa ê ki va ke, "Musade bidê, muridê mi mali sarêbîrnê!" Sey Rizay, nêheredia. Va ke, "Buyir! Horê sarêbîrnê!" inu, malî sarêbirna. Nonê ho werdi. Qeseykerdi. Kewti ra. Şêx Sayit ke, soderi cüavê qesa ho perskerd, Sey Rizay va ke ke, "To

Cemla, çêna Six Hesenî

mirê toê nêverda ke! Cüavê qesa ho, to ho vê ho da! To nêverda ke, mordemê mi uwe sima destkerê. Nêverda ke kardia sogisi (qirvanî) ma boncimê. Sima ke destê mara uwe nêsimite, destê mara non nêwerd, toê nêwerdi, ma çituri sima de jübimê?" Nae serra Şêx Sayit ve mordemunê ho ra tekiti şî. Sey Rizay, destek ci nêda."

H.M.: Maa to, piê to, ya ki çê simara jünâe bini dêmê meselê "38" niardenê ra?

R.P.: Ardenê ra. Her daimi "38" qeseykerdenê. Na meselo ke ez simarê nika qeseykeno, mi maa ho ra hesna. Maa mi:

Ma doman bimê. Heşaimê pê ke, esker amo koê Dêsimi guretê. Dewi vêsnê, kulerê daru adır verdo ci, mıgarey bombez kerdê ci, milet qırkerdo. Ma Ağdadde bimê. Khalikê mi Sey Rizay ma pêro kerdimê topi: Zav u zeç, domani, cêni, morevaê ho deuji bi. Ma daime arê, eskeri verr remaimê, ra u welağura şimê. Hetê Avacûge de dawa de Laçino esta, Namê ho Khaktero. Heyder ki, muhitê de ho esto, cîra Çelemuriye vanê. Cênia Sey Rizaya, çêna Sey Rizaya, maa mina, mordemê maê, morevaê, piê mino (Six Hese), tornê, Ali Avasê Khavano, Memedê Kelecio... Ma daimê arê ke 43 canimê. Ma şimê Çelemuriye. Zerê deri de bime. Dormê ma birr u kunkor bi. Tenê ke mendimê, khalikê mi (Sey Riza), Memedê Keleci ve Ali Avasê Khavani ra gureti lêê ho, vejay serr şî pulê serenia ma. Uzara dürvinra

esker şérkerd. Ala eskeri kotoyo, ci keno, kamiji heti serr sono, yêno... Tenena ke menndimê, suvariyê ma de vêjia. Ma ke dimê, firike dê piro. Eske, alayıyê hetê ma serru cerê ra. Eske aînê verva ma de mitralioji, topi u makîneli nay ro, verr hetê mara çarma. Na mara eve bombu, tifangu u makîneli. Ez amo ke bireminê, maa mi neverda. U çağş Six Hesen ve mordemunê maâ binura ki na ve eskeri ra. Cau ke i meteris de bi, eskeri bombez nay uzara kuli (pêru) kıştı. Mi axiri ho est ve pêk kunkorri, ho dardıwe. Ez bolmis bio. Amo ho ke, endi pesewa, astarey bilişkinê, asma, wertey roştia. Natı, dotti kuli meyiti, rameredaiyê. Wertê meytura jüê venga mî da. Eke çêna Sey Rizaya. Selvia. Ozove biê. Mira va ke;

"Mirê tenê uwe bia!" Mi va ke:

"Pê çi ki torê uwe biarine?" Aê va ke;

"Pê postalê ho bia!" şio dere ke uwe biarinê, mi niada ke uwe kuli gonia. Ceru ra amo mi va ke; "Uwe kuli gonia!" Nae serra aê va ke;

"Çêneka mi, eke sikina virenia mi bia hetê qulva!"

Mi va ke;

"*Qulva gïka?*" Aê mi salix da, va ke;

"*Cau ke roz vejino, uzao. Besekena verê mi u heti serr bide!*"

Ez xêlê gureu ke ver bïçarnine, pê nêşikio. Eke nêjidiê dae de maa mina binê meytu de menda. Maa mi di cani biê. Eke eskeri sungi kerda, destê domani vêrera amu tever. Îê Selvie ki vîle, lese sungi kerdi ve, bïrnain ve, honde ke ro tede bi. Selvie, mira va ke;

"*Guçê peştemala maa mi de dirê zerni estê. Rake, ino hode bize! Kam çi zoneno, kamiji heti serri sona, se bena! Torê lazim benê.*"

Khalikê mi Sey Rizay ra ne veng bi, ne vaz bi. Se bikero ke? Ezi ki domano. Nêzonen ke pere çiko, çi çiko. Peucu mi ne perey gureti, ne hewlî gureti, usto ra şio. Qilatiê mide vejia, ez, zaf terso. Eke u ki mordemê de mao, tornê Alqedirio. U ki xelesio. Ma tenê ke qeseykerdi, tersunê eskeri ra ma bimê cia. Henu ke, ma hurdiminê pia mekisê. U horê şî, ez horê şio. Desta sodiri amu caê yaziyê de vejio. Davadavê peroji de amu nêjidiê waru. Mi wasti ke, cau ke malu, warêê şérinê uza. Uza ra cendermu na vê mi ra. Nat u dotê mi de qerquesuni vêrenê ra. Mi nêginay. Axiri mi ho resna wertê mio. Eke germde mio ho sanu pê, kewtê kuyê (şie). Ez kewto wertê mio. Malê peroji bi. Peucu şuaney amey mali ve mio ra berê waru, ezi ki dio, tey berdo. Çeu ke ez şio ci, çê ma naskerdenê. Laçinu bi. Laçinu tolivê maâ. Î amey ke uwê mi ro kerê, kïncunê minê gonunu bivurmê, cendermey amey. Ez dardu we. Cendermu vati ve:

"*Muxtar, ma mordemê di, na heti serri ame. Ya êy dana ma, ya ki ma sima ki qazkemê, kisemê!*" Nae serra muxtari, teminat da ve ci. Cirê sondi silaweti kerdi. Va ke:

"*Ma kes nêdiyo! Hora ke ma kes di, ame teslimê sima keme!*"

Î ke şî, muxtari ez veto, va ke:

"*Waa mi, Esker endi peyser sono. Meterse!. Ma de bê Xozat!*"

Ez, dinu de şio Xozat. Xozatde eskeri, ma kerdimê top. İfadê ma gureti. Eke Raiverê Seyd Ağay ki uza ro. Aşaê Semko (Avacuge ra), dil Aşa ki uza ro. Seveta Raiverê Seyd Ağay, eskeri mara perskerdi: "*Nu çikê simao?*" Mi cavî ci nêda. Yüzbasiê eskeri, Raiverê Seyd Ağai ra nia va ke:

"*Xain! Tı dismenê isonê huya, dismenê cîsnê huya. Xêrê to nêresto ke cîsnê to, hokumatirê xêrê to bibo!* Eke selaiat mi destî bibienê nika mi, ti ita geverkerdene!"

Ez teslimê xalika mi kermo. Peucu ma kuli rusnaimê

surgını..."

H.M.: Zerarê ke miletê ma u Dêsimi, Raiverê Seyd Ağay ra diâ, çikê? Penia Raiverê Seyd Ağay (xaini) se bia? Vanê dewlete çiu ke do ci, peru ke do ci, cira gureto, hêni berdo kisto.

R.P.: Riverê Seyd Ağay dismeno. Êy, Sine de Bava da kistenê. Alişeri, cênie ve birazai ra kıشتı. Saan Ağa kist.

Estenê ve dewu serr. Malê miletî, çiyê miletî talan kerdenê berdenê.

Eskeri, Dêsim de ray u welağı nêzonenê. Eskeri nêzonenê ke Alişeri kotiyo, Sey Riza kotiyo? Zaf isê hokumati u eskeri dienê. Êy ve mordemunê hora ray welağı misnenê ra eskeri. Sayiya Raiverê xaini ra esker kewt Dêsim, dewi vêsnai, miletê ma qırrıkerdi.

Hokumati, xêlê perê u puli day vê Raiverê Seyd Ağay. Raiverê xaini (hianetçi) ki, azê marê, miletê marê, pi u khalukunê marê xaineni, dismenaeni kerda. Peucu

hokumati, pereo ke do ve ci, çio ke do ve ci, kuli xain Raiveri ra peyser gureto. Vato: "*Xêrê xainê jê to nêresto ke isonê ho, hokumati ki reso!*" Do ve kistene.

Hokumati, celp (aylığe) dênê ve Raiverê xaini. Perey merey day arê. Wastenê ke her ci bijero ho desti. Sarê Alişeri, sarê Sey Rizay, sarê kulinê werdi. Ora dimê hokumat venga ci dano beno.

Peru ke, pulu ke, gonia miletia ke gureta, cira hokumat peyser ceno. U kisto, lazi ki tey kisto. Raiverê xaini ke benê, destera jûê de Feratiji di vi. Namê i mordemi Muzır bi. Ez hona doman bio. Êy ke na qese piê mirê qeseykerdi, mi ki lewede gos da:

"*Ez, Deste de çadire de bio. Raiverê Seyd Ağay ostorê hora bi. Dima ki taena iso amenê. Lazê hoki tey bi. Verê çadire de ame ve orr, ostorê ho gire da. Si çadire. Laji ki ostorê hora ame ve orr. Laji ke minê ostorê ho kua nêkua, zerê çadirera cizaisê Raiverê xaini ame. Mi, heto ke çadirê qausa, uzara niada ke, eke Raiveri sungi kenê. Cendermey, jê topê sungi kenê erzenê verva zuvini. Qiraisê Raiveri qedia. U, hêni uza kist. Laji niada ke êy ki kisenê, bi ro minê ostorê hora. Axiri ont. Nişt ro ve ci rema. Virenia dey de pird bi. Cendermu pird de neweti guretenê. Cendermê ke pird derê, lazê Raiverê xaini uza da ve vindarnenê, kist.*"

Akibetê Raiverê xaini nu bi.

H.M.: Ma oncia bême meselê Sey Rizay. Sey Riza evê ho şio bio teslim? Ya ki jü ixbar kerdo? Taê vanê ke, u heti serr şio ke, şero Russia, şero heti Hermeniu. Çixaşı rastê na qesey?

R.P.: Meselâ Sey Rizay maa mî, piê mî, iyê binu ki zaf qeseykerdenê. Mordemê de ma bi leqema ho Ecem cîra vatenê. Namê huyo raşt Weli bi. Dî serri ravê merd. Hona ke wes bi, mî şine di. Cîra perskerd: Çituri, qeyi Sey Riza şio Erzingan? Çituri amu guretene? Çike Ecem, Aşdadra kewtora Sey Rizay, pia şî Erzingan. Ýê kî mirê çituri qeseykerd, wazen ke ez ki sima ra vajine:

"Raivero pil (Sey Riza), cerenia bonu dê miğarê biê, dae de bi. Raiverê Seyd Ağai ra (xain) tersenê, ho dar-denê we. Çî ke ûy ke, u koti bîdienê, xeverê dînê hokumatî. Neyse Raiverê pili, miankia venga mî da, Va ke:

"Ecem, so palikê (semere) qatira miroke bia! Ma some." Mî perskerd:

"Kata some?" Ýê va ke:

"Some Erzingan."

Ez şio. Mî palike kerde qatira şaero arde. Mî na ve qatirero. Pêstemala huya da gîrse bie, eve dae sarê ho, herdisa ho pişte. Henü ke kes nasmekero. Va ke:

"Mi eve kaşingra qatire ra gire de ke, ez waru megini!"

Mî qatire ra gire da. Pesewe bie. Ma kewtime ra ve rae. Hetê Gedigo ro, Bonunê Khalûra, Asurê ro şimê. Some Erzingan. Desta sodırı ameymê Asure. Nuro Leng vanê, jüo de Asuriz bi. U made vêjia. Amênê dewa ho Xarşîye. Perskerd:

"Sima kata sonê?" Mî ki va ke:

"Somê Erzingan." Ýê va ke:

"Sima şerê! Ezi ki yeno Erzingan. Ezi sono çêra nan man cêno, sima dimê yeno."

Ma şimê, nêşimê ke, Nuro Leng, nêamê ma nêrest. Ýê zana ke (zona), nau ke qatirero Sey Rizao.

Taê vanê ke, dostê de Sey Rizay Erzingan de beno. Ýê, Sey Rizayre xeverê rusna ke, Sey Riza bêro Erzingan. Vato; "Wertê mino vali rindo. Ez, Sey Rizay beno lêê vali. Belkia wertê Sey Rizay u hokumati virazeme." Na qese çıxaşı raştio nêzonemê. Ma şimê. Nêjdî Erzingani de warey bi. Sey Rizay, mîra va ke:

"Mi rone, so na warura mirê tenê do biwaze, bia!"

Mî, u na ro, şio waru. Cêñûra mî va ke; "Piê mi nêwe-so, tasikê do mi dê, cirê berine." Cêñikê do da mî. Sey Rizay ke doê ho simit, ma oncia kewtime ra rae. Raa ma ke biê çalate, biê dî rai. (Hurdy ray ki şînê Erzingan.) Sey Rizay, va ke:

"Naera mëşimê, nae serro qereqol esto!" Ma ki, a raa binera şime...

Eke Nuro Leng, mara dime a raa ke qereqol serru, daera şio, şio qereqol. Qereqol de vato:

"*Sey Riza ame gi! Sima nedî?*" Nae serra eskeri pirdi gureti ve, ray birnay ve. Ma ameymê diarê çêmi ke pirdîra raverimê, ma vindarnaime. Eke eskeru perskerd, Sey Rizay va ke: "*Sey Rizao ke vanê, ezu!*" Uza pê guret, zaviti gurete de. Eke zavutu de nusno, vato: "*Sey Riza amo ke bover vişio, biremo şero Russia, ma pêgu-retö!*"

Mî cendermura va ke:

"Na mordemek kokimo. Ez wazen ke tey bêrine." Înu, mîra va ke:

"Ti so! Ma êy bemê!"

Tesela mî kewte ez horê peyser ceru ra amo dewe. Heftera dime ma hêşime pê ke, Sey Riza na hetê Kemaxiro bardo Xarpêtî. Eke lazê Sey Rizay, Sey Uşenî, hesna ke pi gureto berdo, u ki dîma hetê Xozati de şî Xarpêt. Mîlet, derd u cirani kewti vireniye va ke: "*Haq kena, Xızır kena, pir kena meso!..*" Sey Uşen tekî şî. Naê ke pêguretê, pêrûnê Xarpêt de erzênenê zerê. Peucu ki Sey Rizay ve Dêsimra hot-heşti mordemê ke avê amê (Sey Riza, Sey Uşen, Fındıq Ağa, Cevrâil Ağa, Qamber Ağa, Uşsê Serri, ...), Xarpêt de finê ra dare.

Raivêri (Sey Riza) serunê virenu de (1915-1918, ?) eskerê Urusi de qewga kerda. Raiver, i çağu 58 seri de bio. Uruşî do ve Tirku ro, hata kounê Muziri amo. İ çağu, Sey Riza, mordemunê ho cêno sono Urus de dano pêro. Qa seveta Tırki nê, seveta namusê ho, seveta namusê Dêsimi Urus de herv keno. Uruşî vindarnenê. Erzingani ki, koê Dêsimi ki xelesenê (ra).

Fikirê Raivêri u bi ke; şêro lêê valiyê Erzingani, cîra vazo: "*Mi seveta na welati honde qewga kerda. Na xatiri ra mi efbiye!*" Hama mau ke hona ho lêê vali nêresnu, Sey Riza guret berd."

Maa mî hona wesa. A ki nia vana:

"Meyitê Sey Rizay, hokumati vêsnô. Wela cendegê dey Dêsimra durrî berda. Heno ke, mezela Sey Rizay, Dêsim mekuyo. Mezela dey ke kewîte Dêsim, serro vas u çiçegi rewenê. Mal u gay ki çérênenê, u vas u çiçegura wenê. Miletî ke, sitê i mali, gostê i mali ke werd, oncia jê khalikunê ho, jê Sey Rizay benê cher, hokumati de cengi kenê. Politika hokumati a biê ke, cisnê Çê Sey Rizay ra kes nêmano. Hurendia mezela Sey Rizay mara kesi ki nêzoneno."

H.M.: Sey Rizay ve mordemura, kamiji sere, kamiji asme, kamiji rozê Xarpêt de dardekenê? Çaço ke Sey Riza dardekerdi çond seru de bi? Lazê Sey Rizâ bini se benê?

R.P.: Hokumati, serra 1937 de, 17.-18. asma paija wertiye de Sey Riza, Sey Uşen, Fındıq Ağa, Cevrâil Ağa, Usê Serri, Qamber Ağa ve jünaê binira, Xarpêtde eştidarê. Sey Riza, caço ke fişt ra ve dare 78 seru de bi. Hokumati, 'yıldırım' mekemesi kerdo, serê Sey Rizay ardê 73, hêni dardekerdo. Çî ke eve 78 seri mordem darde nêbeno. Dî lazunê Sey Rizay ra Baba, serra 1933 de, Şine de ame ve kistenê. U ki, Raiverê Seyd Ağay, eve destê Qırğu da ve kistene. Raiverê Seyd Ağay (xain), lazê apê Sey Rizay bi. Xain bi, dismenê cisnê ho bi. Dewlete, eve destê dey xêlê isonu hewl werte ra dardo we. Lazê Sey Rizay bin, Şîx Hesenî ki Asuruzu da ve kistene.

H.M.: Lazê Sey Rizay Baba ke Şine de yeno kistenê, Sey Riza se keno?

R.P.: Qırğu ke Şine de Bavay kisenê, Sey Riza ve mordemunê hora dormê Şine cenê. Dewe vêsnenê, kenê thal. Erzenê Xozati serr, taê dewunê binu vêsnenê. Nae serra ağlerê Dêsimi kunê wertê. Yenê lêê Sey Rizay. Laji

verra neyi cirê birnenê, êy cirê birnenê. Vanê; "Lazê ho verra dewe bize!" Sey Riza, towa ki qewul nêkeno. Peniye de Seyd Uşen vanê, pilê Khuresano. Seyd Uşen ve mordemunê hora yenê lêê Sey Rizay. U mordemo ke no ve Bavai ra, Baba kisto, u mordemi ki evina şâê (reseno şâ) kerdo vîle, Sey Rizayrê tey ardo. Sey Rizay ra nia vanê:

"Çîko, ti dewu vêsnena, mileti qîrrkena? Ha! Mordemo ke Baba kisto nao! Bize, cirê se kena bike! Baba cher bi, şêr bi. Hurendia Bavay, eve dewu vêsnanê, mileti qîrrkerdaene pîrnêbena. Hêni ki Baba peyseri nino. Ma ki kumera Bavay verr. Dezaê (aciya) to zonemê. Endi beso, caverde! ..."

Sey Riza ke meymannûnê ho gosdano, nia cav dano:

"Ala ez rêê rakui. Çi hewno kê mi di, hewnê hora gorê xeverê dano sima. Ez bêhewn nika bese nêkeno simara jüvina qese vajine."

Nae serra Seyd Uşen mordemunê hora vano:

"Lao, urzê! Ma some!"

Xatir wazenê, benê raştı sonê. Raera mordemê bini Seyd Uşenî ra perskenê:

"Lao u çi karo (iso)? U çi qeso, Sey Riza, eve hewni cav dano ma?"

Seyd Uşen vano:

"Sey Riza, kotira qeseykeno, aqlê sima ci nîreseno. Lao, çi hewno, çi çiyo! Qê famê sima quesu serri nêsono? Sey Riza, gere mordemunê hode, aşira hode qeseybikero. Ala i sa vanê, i çi wazenê? Hewn diaena Sey Rizay nawa: mordemunê hode aşira hode qeseykeno, ora dime cav dano ma. Mordemeki teyna nio ke. Hona mordemê ho, aşira ho esta. Sey Riza vano:

"Mordemê mi ke bi raji, ez ki rajio." Hewnê Sey Rizay nao.

H.M.: Xevera sima esta, Sey Rizay ke dardekerdo, Cîturi qeseykerdo?

R.P.: Sey Rizay benê ke dardekerê, savci, Sey Rizay ra perskeno:

"Xevera to esta, ma to dardekemê!" Sey Riza:
"Nêê! Xevera mi çina." Savci:

"Qesa de toa pêne ke esta vaze!" Sey Riza:
"Na Peru ve sata mira bide lazê mi Uşenî." Î ke vanê:
"Lazê to Sey Uşenî ki dardekemê!", Sey Riza vano ke:

"Mi lazê mira rave dardekerê!"

Nae serra anê virende Sey Uşenî erzenera ve darê. Laê Sey Uşenî di rey vişino. Î onca ki Sey Uşenî dardekenê.

H.M.: İhsan Sabri Çağlayangil, seveta darde kerdena Sey Rizay u mordemurê gureo, mahkeme, qerari hedi dê virastenê. İ.S.Çağlayangil, hatırâtê hode nia vano: "...

Çaço ke Sey Riza ve mordemura dardekerdi, ez ki uza biyo. ... Lazê Sey Rizay Sey Uşen ke ard verê darağaciye, Sey Uşen zaf cerru ve savci u eskeri verr. ..." Sîma toe na qesey hesnai?

R.P.: Ma qesê nianey nêhasnai. Mi juo de Tîrk na serrunê pêne Xarpêt de naskerd. Çaço ke khalikê mi, i dardekerdê, u ki "buğday meydani" de beno. Ý mirê qeseykerd:

"Sey Riza ve mordemura ke dardekerdi, ma ki şimê tey niada. Hora hokumati, eskeri wastenê ke milet beru tey niadu. Ezi zaf nêjdide bio. Qesê ke Sey Rizay vati, mi pêru hesnai. Sey Rizay nia va ke:

"Ez, Seyidi sadetio!
Ewlade Resilio! Ay vo!
Guna na kari girana! Na
hesrenia Kerbelawa! Nu
zulmo!"

U Tîrko ke na qesey mirê qeseykerdi, qesa ke İ.S.Çağlayangil, sevetunê

Sey Uşenî ra vano, qesa de henenê mirê nêvatê. Ma ki, dêmê nêhesna ke Sey Uşenî, cerro ve savci u cendermu ver, ho kerdo qiz.

H.M.: Sey Rizay ke qerarê guretenê, eke wastenê isê bikero, qesê huyo de dijdia ke bi kami de qeseykerdene? Mordemê ke lêê Sey Rizayde bi, famê ho restenê quesu, i kamiji bi?

R.P.: Sey Rizay, teyna nêbi. Wairunê, ağaunê des u di aşirude qeseykerdenê. Ma Avasude raiverenî, Çê Sey Rizayde biê. Halboriyera, Çê Surtu ki ağaê ma Avasu bi. Dinura Zeynel Ağa, Efendi Ağa, Weli Ağa avê amey ve.

Ali Riza, Lazê Bavay

Cebraîl Ağa, Findiq Ağa, Ağaâ Heyderu ve Demenu bi. Saan Ağa vatenê, u ki Ağaâ Bextiaru bi. Koçkiri ra Alişêr, hem çher bi, hem dûrri dienê (ileri görüşlü), hem sair bi, hemi ki alim bi. Na mordemi kuli hetê Sey Rizay de bi. Êy, qesê ho na mordemu de qeseykerdene.

H.M.: Alişêr kamo? Alişêr ve Sey Rizay ra çituri amê telewê, biê bîray, biê olvoji? Alişêr, çituri amo ve kistene?

R.P.: Alişêr, Qoçkiri rao. Virende Qoco dewlete de danê pêro. Dewlete, eve alavere dalavere, eve risvet, eve pêverdaene, eve teresiye Qoco kenabîn. Ora dîme tertelê Qoçkiri vejino. Dewlete, tertelê Qoçkiri de ki, eve qeydê Qoco erzena Qoçkiri serrı, kokê mîleti ana. Qoçkiri ke kuna binê bandıra dewlete, Alişêr ve mordemunê hora yenê Dêsim lêê Sey Rizay. Sey Riza, Xaçeliye de ca dano Alişêri. Niadano ke Alişêr mordemo de çhero, baqilo, pia gurênenê.

Alişêr, wazeno ke şero Russia. Seveta hervi hazırleniya ho bivêno. Raivero xain ke, na qese hesneno, mordemunê ho dano arê kunora Alişêri dîme. Alişêri kisenê. Eke nêkistenê, belkia nia ki nêbiene.

Hetê Avacuge de, verê Çêmê Muzir Bavay de dewê esta. Uzara jüo de Dewrêscemaliz, namê ho Mursaê Sey Khali bi. Êy mîrê na qese qeseykerd:

"Rozê Raiverê Seyd Ağay ve mordemunê hora amey marê bi meymani. U ki, mordemê ho ki cekdari bi. Nonê ho werdi kewti ra. Soder şî miğarê Alte. İ çagu Alişêr miğarê Altı de mendenê. (Miğarê Alte, hetê Koê Sultan Bavaidera.) Mordemê huyê bini ravê şî. Raiverê Seyd Ağay ve Zeyneli ra peyserr mendi. Zeynel, kewraê Alişêri bi. İnu wertê hode qeseykerd. Ez doman bio. Çio ke inu qeseykerd mi ki gos da. Zeyneli va ke ke:

"Ez, sima de nino Alişêr, kewraê mino!"

Nae serra Raiverê xaini nia va ke:

"Nêê, ti ilahi mi de yena!"

Zuvini xêlê fetelna. Zeyneli niada ke destê xaini ra nêxeleşino, nia va ke:

"Mirê sondi buye! Vaze ke; -corri asmeno khewe, cerri hardo dewrêş şahidê ma bo. Xer, gunê u movalê na karri (isi) na dinade ki, a dinade ki mira pers bo! Ti kê mirê nia sondi wena ez, to de yeno."

Xaini, cirê va ke:

"Corri asmeno khewe, cerri hardo dewresi şahidê ma bo! Xêrri, xeta, gunê u movalê na karri (kistena Alişêri), na dina de ki, a dina de ki mira pers bo!"

Eke sonê ke, Alişêri bikisê. Zeynel nêwazeno. Çi ke Alişêr, kewraê Zeyneli bi. Raiverê xaini ke, Zeynelê sondi werd, kewti ra rae şî.

Alişêr, cenia ho, birazaê ho ve cênia hora miğare de benê. Virende cênia Alişêri Zerifa kewraê ho Zeyneli, Raiverê xaini u mordemura vinena. Venga Alişêri dana. Kîradşki nia vana:

"Kirvê to Zeynel vaye hattin!"

Alişêr, nia cav dano ve ci:

"Kewraê mino teyro. Vaxu bêrê."

Alişêr, verva ci sono. Nae serra Zerifa nia vana:

"Hasarê ho, haydarê ho vindel!" Alişêr, vano:

"Meterse! Kewraê mao teyro."

İtimatê Alişêri, kewraê horê zaf beno. Guman nêkerdo ke, na mordemi xiravierê amê. Uza nanê Alişêri ra kisenê. Cênia Alişêri, ho erzena pêê kemere nana pa. Cîra Mistê Surri vanê, (Vankra ya ki Halboriyera) êy kisenê. Mordemê xaini dormê miğarey cenê. Nanê pira cenia Alişêri ve bırakâê Alişêri ra ki kisenê. Xain, ano ke veyva Alişêr efendi (cenia bırakai) ki bıkiso, havalê bini vanê:

"Lao meremet bike! Na honde ki nêbeno! Meke! Dêsim de kes cil binê ma nêsaneno! Ma hondê iso kisti, veyve mekişimê!"

Veyve nêkisenê. Sarê Alişêri cîra kenê. Benê danê hokumati ke, cîra mükafaatê ho bîjerê.

H.M.: Tertelê Dêsim qey vejio? Dêsimi qey dewlete de qewga kerda?

R.P.: Na mesele de her jü qesê vano. Sevevê ke vajinê naê :

1) Hetê Avacuge de, dewa Keçêlu de hokumati qereqol virasto. Eskerê i qereqoli, a dewe de erjiê cenü (tecvüze cenü kerdo). Nae serra camordê a dewe benê çekuro, hot-heşt cendermu kisenê.

2) Aşira Qoco, verva hokumati de vindena. Dewlete de herv kena. Eskerê hokumati kisenê. Nu ki sevevê diino.

3) Dewlete, mesela Bavay ana werte. Aşırı verdana pê. Dewlete qesto eve destê Raiverê xaini u destê Qırğıra Bavay dana kistenê. Nae serra Sey Riza, erzeno Xozati serrı. Aciya lazê hora, Şine wesneno, dewu vesneno. Hokumati na işi keno man u sanu.

4) Raiverê Seyd Ağay (xaini) şîenê arzuhalı u senedi denê hokumati ke; Sey Rizay dewi vêsnê, qereqoli vêsnê, eskeri kisto, Sey Rizay nia kerdo, hêni kerdo ...

Hokumati na qesey, na biaenê kerda sevevi, ordiyê gîrsi ardo, esto ve Dêsimi serrı. Dêsimivênsa. Milet, cêni, camordi, domani, kokımı, niweşi, seqeti, kam ke di qırrıkerdi.

H.M.: Vanê; *"Bingê boni ke rindi nêvirajia, bon rijino."* Miletê Dêsimi çituri, qey na herv kerdo ve vindi?

R.P.: Ağlerê Dêsimi, Ağaâ des u di aşırı benê top sonê Gola Xızırı. Çêmê Muziri serro Halboriye esta. (Halboriye dewa Avasona.) Binê Halboriye de Gola Xızırı vanê. Uza yenê pêserri. Ağleri, navera bovera benê topı, qırvanu kenê. Des u di İmamu serru sondi wenê. Kemeru erzenê Gola Xızırı. Camatê ho kenê. Vanê: *"Merdime pia, mendime pia! Jüvini de xaineni nêkemê! Namus u şerefê Dêsimi teslimê hokumati nêkemê..."* Dest danê ve jüvini. Sondi wenê.

Eke bi sirê hervi, esker ke ame Dêsim vêsnâ, milet qırkırd; ağao jü rema, ağaâ bini şî hetê hokumati de gureay, iê bini va ke: *"Ez hetê keşî ki nêceno!"*, taê hurendia hode niştî ro.

Sey Rizao kokım wertê de mend. U ve a kokimênia hora, aşira hora, Demenu u Heyderura, ci ke destûra ame

peyser nêmendi. Heyderu ve Demenura bêbextiye nêkerdê. Pêçê çeka hode, pêçê qesê hode vineti, hokumati de cengi kerdi. Taê kışti, taê vêsnai, taê jilure eştî binê kışti; i unca ki pêçê çeka hode, qesa hode mendi.

Eke milêtê ma, koê Dêsimide jüvini biguretenê, her hetura jüvini nêşikitenê, dest destê jüvini dênê, pia bigurienê, Dêsim, qolay qolay nêamenê guretenê. Kes Dêsim nêkewtenê. Eskeri, Dêsim nêvêsnenê. Hondê milêt qirr nêkerdenê. Milêt surgin nêrusnenê.

Ağlerê aşiru pers day ve jüvini. Vati vi: "Nia kemê, hêni kemê, jüvini de xaineni nêkemê..." Persê hode, qesê hode nêvinetê. Hokumati ki marê hêni kerdö.

Maa mi vana:

"... Sungi sanay vê pizê maa mi,
destê domani vêjay ve tever!..". Nu
maa mi eve çimunê ho dio.
Raşte ho nao. Kerdona ke
marê kerda nawa.

H.M.: İsonê ke
Dêsim roto, aşirê ke
peyser vinetê
bêbextiye kerda i
kamijiye?

R.P.: Alişêr,
Demenu, Heyderu,
Avasu, Bextiaru
qesê hode, pêçê
tifangunê hode
vinetê. Xaineni
nêkerda.

Taê aşiru
vato, "Ma hetê
keşi ki nêceme!
Henu ke dewlete
qarsê ma nêbo.

Raiverê Sey
Ağay, Memed Aliyê
Beşi, Diap Ağay ma
rotime. Ni xainê.

Diap Ağa, vistewrê
Sey Rızayo. Çêna Diap
Ağai, cênia Sey Rızaya. Di
cêniê Sey Rızay bi. Jüe çêna Diap
Ağai, awa bine ki, çêna Hemê
Kacerani bie. Cira Bese vatenê. Taê vanê,
Bese çekdar bia. Çio henêñ çino, raşti nia.

Diap Ağai, ma rotimê, Dêsim rot, Hesen Xeyri rot. Hesen Xeyri cher bi, baqlı bi. Welatê hora, milêtê hora haskerdenê. Wendi ve. Mebusê Dêsimi bi. U ki Feratiz, yanê aşira Diap Ağay ra bi. Hesen Xeyri, Anqara de verva Ataturki de, reyscumhurenirê raa ho nano rö. Meclisê Anqara de hetê Ataturki ceno Diap Ağa. Reyê ho dano Ataturki. Hesen Xeyri mordemê huyo, rêê ho nêdano Hesen Xeyri. Ataturk beno cumhurreysi. Hurêndia ho ke keno qaime, Hesen Xeyri erzeno dare. Eke Diap Ağay reyê ho Hesen Xeyri dênê, belkia Hesen

Xeyri amenê mewqio de rind. Ataturki besenêkerdenê ey dardekero. Eke Hesen Xeyri ke dardenêkerdenê, belkia ki Dêsim nêvêsnenê, kokê milieti nêardene.

H.M.: Nuri Dersimi, kitavê hode nia vano; "Eske ke kuno Dêsim, Dêsim vêsneno, ceno binê bandira ho, jü tornê Sey Rızay lêê Sey Rızay de maneno. Peniye de u ki peê ho çarneno khalikê ho. Naê serra Sey Riza, sono beno teslim." Na qese çıxaşı raşti?

R.P.: U tornê Sey Rızay nêbeno. Sey Rızay, u qese sevetunê Raiverê Seyd Ağay ra vato. Sey Rızay zono ke esker, hokumat bê Raiverê Seyd Ağay caê Sey Rızay dosnêkeno. Besenêkeno ey (Sey Rızay) biveno, bikiso. Daera Sey Rızay nia vato:

"Na bela (Raiverê Seyd Ağay), ya mi kisenâ, ya ki dana ve destê hokumati. Rindê ho, ez vê ho şérinê hokumati de qeseybikerine."

H.M.: Made taê estê, vanê: "Ma Türkime! Ma Türkê zalalime!" Tı sa vana, ma kamime, çıkışme ma?

R.P.: Ez, pirika hora ki, piê hora ki, ciranunê hora ki hêsiyo pê; kamira ke ma perskerdo: Hasa! Türk, Tirko. Kîrmancı, Kîrmancı. Ma, milêtê Kîrmancı. Marê "Alevi" vanê.

E h l i b e y t i m e .
Seyidê sadeti, ewladê Resulimê ma. Piê mara, khalikê mara, ma Kîrmancı. Alevime. Ma Türk nimê. Türk jüvinaê, ma jüvinaime. Türk, Türk qeseykeno. Ma Kîrmancıki qeseykemê.

Zonê Türk jüvinao, sonê camiye, sonê hec, roze de ponc rey namaz kenê. Zonê ma Kîrmancı, pirê ma, Raiverê ma, mürşidê ma estê. Jar u gerçêgê ma estê.

H.M.: Taê cencê ma estê venê "Ma devrimcime, ma solcime. Ma Haqı nasnêkemê! Haq çino!.." Na qesurê sa vana?

R.P.: Hassa! Bira ma Haqı ki, piri ki zonemê. Hama taê cencê ma nuka ustera, -tové, tovel- vanê: "Haq çino!" Nêro bira qey çino? Haq esto. Haq, sonde ki, soderi ki

Alişêr ve Zerifa ra

esto. Peyxamberi ki esto. Ma ho nêzonemê. Jari ki estê. Gerçêgi ki estê. İtimati ki, itiqati ki esto. Ma, pili ki, qiji ki zonemê. Miletê ma, ma ho nia diu. Ma, jüvini nia zanemê (zonemê). Meriki ustera Türk soli, nezu çi soli, dewrincêni kenê. Lau bike! Ma nêvatu ke meke! Bike! Hama Haqi ki (yox meke) wertera medarê wê. Peyxamberi, Des u Dî İmamu, İmam Uşêni, İmam Hesenî wertera wemedâ. Na raa mawa. Tî, çituri mî na raa mîra çarnena ra! Fikrê mî nau. Piê hora, maa hora, bîraê hora mî ho nia diu. Tî, nêşikina mî biçarnê. Ez, qarsê raa to nêbeno. Desti ki dano to, (yardımı) hemuye ki dano to. Ez, fikirê to, torê tomete nêkeno. Hama tî kî mîra vazê: "Bê raa ho caverde! Rae na nia. Na raşti nia. Haq çino! Bê made qoministeni bike! Nezo çi bike!.." Hasa! Nê piê mî, nê khalikê mî çio nianen kerdo. Nê ki ez keno.

H.M.: Tî sa vana? Ma ve Kurrora toe besekemê bemê jü? Pia verva dewlete de vindeme, nêvindeme?

R.P.: Nîka mîrdo Kurr, hata roza ewroene made jü nêbio. Made tifang (tifong) nêesto. Made raera pia nêamo. Ma de jiare serr niamo, qırvane nêarda. Hata nîka nu mîrk made nêamo, ez qê taxmin nêkeno made bîro verva hokumati vejio, dewlete (qurmiskeru) virazo. Ha, temam, vajime ke dewlete viraste: Dewleta Kurri ("Kürt" Dewleti). Bîraê mî, ora dime? Nu (Kurri), ma miletê Kîrmanci, miletê elevi erzeno kînar (kose) Nu, binê língu dano ma, hurendia dosegi ma nêdano. Naê nia bizanê (bizonê)! Marê vanê: "Nu elevio! Destê neyra no ninowerdene, destê neyra awuke (uve) nêyênasimutene!.." Na dideni, dewrê Hezreti Mihemedi ra nia kerda wertê ma. Hata na roza ewroene hêni ama. iyê nikay nia. Têê sîrê Hz. Mihemedi ra, sîrê Hz. Ali ra, Hz. Hesenî ra, Kerbelara nia amo.

Kurri, ma de nêcenô. Ma, Kurri nimê. Ewro Kîrmanci qesê ho kenê jü, desteg danê jüvini, qesa hode vindenê, nu jüvina iso. Naerê itirazê mî çino. Kîrmanci, rîndiye, raştiye wazeno. Kîrmancikiê ho wazeno. Jianê (zerar) ho wazeno. Kîrmanci, nae, ma kuli naê wazemê. Ma huzûri wazemê. Cencê ma, cailê ma bilasewe (boşoboşina) qırımebebê, mekişiyê.

Kurri ke dewlete virazê, tawê (toe) ma nêdanê ke. Ma nêbenê pilê dewlete (başbağan, reys u cumhur, ...) nêkenê. Mara uncia vanê: "Sima kolê virenê!"

H.M.: İsonê mau ke, cencê maê ke wendu, qesê misê hata nîka örgütönê sarri de gureayı, sarriñê gureayı. Hona vanê: " Ma internasyonalistime! Ma miletu pêrinê xelesnemê! Miletê ma nia xeleşino!.." Cencê ma pêru biê vila. Örgütönê Tirkude, örgütönê Kurrude gurênenê, mirenê. Tî sa vana? Toê ni besekenê yenê têlewê, benê jü?

R.P.: Ez sa vajine. Eke pers kenê mîra, ez vano ke: Cencê ma, cailê ma raa sarri ra fetelinê. Nîro bîra, raa sima esta! Kîrmanci sima esta. Zonê sima esto. Defter u kitavê sima esto. Sima ki eve zonê ho qeseybikerê, binusnê. Qey kunê binê nirê sarri, binê emrê sarri?

Seveta sarri qey koura, gerisura yenê qırkerdene? Sima kuli naê vinanê, naê zanê (zonenê). Bilasewe çıxaşı cencê ma, isonê ma esti zerê, da piro, kişi, telefkerdi, tarumar kerdi hata roza ewrêne.

Cencê ma fuzili mirenê. Vanê "Ma sima xelesnemê!" Sonê mirenê. Ma ke pey de manemê, marê beno derd; ma dinu dima bervemê, ma merax kemê. Eke iyê mina, van ke: Raa ma esta. Raa ma bizanê. Kîrmanci ho nasbikerê. Kitavunê ho vezê. Wendisê ho biwanê. Qezeta ho vezê. Sima destira ke yêna, şêrê radon (radiyo evi), caê kitavu ağmekerdene (yayinevi) virazê, rakerê. Herkes bizano ke zanê (zonê) ma ki esto. Eke Kîrmancie wazenê, Kîrmancie nawa. Kîrmanci ma biê des felqey, vist felqey. Nia nêbeno.

H.M.: Towa çimê to birneno, Na isonê ma, cencê ma sarriñê gurenaisi cavêrdanê, ca nêverdanê? Umidê to esto ke, ni bînê jü, miletê horê gurênenê?

R.P.: Sa vaji, eke berê têlewê, jü bê, jüvini de pia bigurê, jüvini canêverdê, jê aşırûnê maê "38"î mekerê beno ke cira isê vejio. Gerê pers jüvin dê. Persê hode vindê. Eke jê "38"î bikerê, pers bidê, persê ho caverdê, jü şero a partiê, u bini ki şero partiya bine, jünao bini şero nêzo koti... Nêbeno! Cira toe ki nêvejino. Umidê mi esto. Eke miletê ma jübo, can u gonil ra bigureu, ma raa ho vezemê. Raa ma sona selametiye. Na karidê qezencê ma pêrinê ki beno.

H.M.: Haq tora raji bo. Lew name to dest ra.

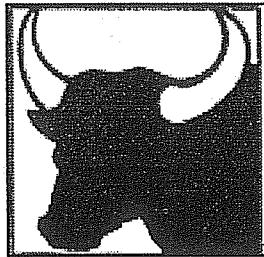
6.1.1995

Lingen (Ems)

Ben burada bir şeye değinmeden rahat etmiyecem. Bazı arkadaşlar bir şeyleri kasetlerden yazıya dökerken kendi yorumlarını da katmaktadırlar. Bunu H. Tornêcengi ile S. Kalan arasında gördüm.

Fakat benim izlediğim kadarıyla S. Kalan arkadaş %100 haklıdır. Bir daha böyle olmamasını dilerim. Bizim hikayelerimizde tırnaklı hayvanların kirallığı yoktur, onlara fiziki olarak hiç şans verilmıyor. Dağları, ovaları, dereleri, tepeleri kontrol edemezler. Sadece akıl fikir alanında vardırlar. Bu konuda pençeli hayvanlara daha çok rol verilir. Ben 50 ile 60 arasında hikaye bilirim, tırnaklı hayvanların kirallığına hiç raslamadım...

Ez itika a heçhate çutur vata sima wendoğunê marê nusnon biwanê, qerari ki ci dê.

HİRÊ GAY VE VERGİRA

HEYDER

Cayê wertê gemede zu merge bena, hiniyê ho ki wertede beno. Na mergede hirê gay piya je biraú cherenê, poşt sanenê zumuni, zumuni sero yenê. Gao Boro, Gao Suro, Gao Shiawo.

Verg çhim verdano naynu, keno nêkeno ke bese nêkeno. Se ke verg yeno hiremêna verdanê dime, werg remeno sono. Verg vano nu nia nêbeno, ez gere ke zovina rae bivini. Verg, Gaê Suri u Gaê Borira vano: "Ero sima se kenê, na merge sima hireminê rê senika, zumustu na sima idare nêkena. Ez eve çhimunê ho vinon ke pêro Gao Shiawo weno. Hora qe nêvîndeno weno, weno. Sima qaris meve ez êyi bori, merge ki sima hurdemînê rê besa. Ez sawata sima vanu, Zumustu ame, ez nêcheron, sima cherenê". Gao Bor vano: "To raşt vana". Gao Suriki xapino. Verg galmê Gaê Shiawo keno, zumuni fetelnenê, Gao Shiawo nêvano ke tey yardım nêkenê. Pênyiyede vano: "No sima xapneno, çha mi teyna caverdanê!" Rora sono. Verg horê weno.

Teneke kuno werte, onca beno vêsan yêno tolavê naynu. Hazara nazara qesey keno fırsat vineno Gaê Borira vano: "To qe nêcherena, na Gao Sur hem hovera weno, hem ki Gaê Shiawo vera weno. Na merge sima hurdeminerê ki senika, sima serena çhi wenê. Na honde ke to idare bikero. Zu ki Gao Sur hona Gaê Shiawra bêtero, sono wertê hinide silê ho keno, hini keno qlerin. Bê ez tode khewraeni cenu 12ne danu ve to, ez na Gao Suri wenu, to qaris meve; merge ki hini ki, tek teyniya beno yê to." Xapneno galme ve Gaê Suri keno, Gao Sur: "Bîra bê, ez werdune!" Gao Bor nino. Gao Sur vano: "Wêêê, ze ke Gaê Shiawo va ke, ney ma xapitime, mîra tepiya ki sîra to dera, to ki weno!" Rora sono.

Teneke vêreno ra verg yeno, Gao Bor vano: "Kewra çha ama, to va ke ninu..." vano.

"Kewra ez vêsanu, ez gere to bori. Ez ke to meweri vergê bini to wenê!"

"To kewrayê mina!"

Vano: "Kewra kewra kutik çhi jare zoneno ke, ez kewraeni bizoni! Verg ke bi vêsan ma u piyê ho weno. Kewra qe qina ho nata bota mefetelne, to biraunê horê xayneni kerde, kewrayena ma ki itade qediyec... Ezo bomo budala amune xayinê je tode kewraeni gurete. Ala haq mi fino sene hali, caê mi a dinade rind niyo. Zu ki ez herê je tode çutur benu khewra, to çha nêzonake peyniye niyara!" Niseno ro ser weno?

Gao Bori ki: "Na to ni, mi ve ho kerde. To haqliya, to haqliya; mirê ki laaqa!" Rora sono.

Sanike şije horê, ez mendunê simarê.

Zu ki na halvozu xayneni dave Gaê Shiawo, made Gao Shiawo en gao xirto. Xayin Gao Boro, dime Gao Suro, eyra dime Gao Shiawo yeno.

Made vane: Male vaze gao şia. Ximale gao şiao. To vana gao şiao...

Yitiqatê Kirmanciye de Kêrtê

DEWRES EYLASI

VERGÊ YABANI KERDÊ ŞÜANÊ MALİ (Hêkatê Ewliya Buki)

MUNZIR COMERD

Bava Hesenê Kolu 'be Bavaunê Qizilbêli ra Hesna.

Na dina de çanda u çand mîleti ke estê, hundê nine ki (beno ke ninera zafi ki) yitiqatê heqiye estê. Qe jü yitiqati eve karê jü mordemi ra pence neşto. Bingê yitiqati ke jü mordem êşto, xêlê teni biyê jü na yitiqatê xo vazno ra. Coku emegê zafine karê yitiqati de vêreno. Zafê teni na kar de arax danê. Ama pêyniye de ne namê nine, ne ki çıxiro ke nine do piro o yitiqatte beno vindi. Se ke, Mîslimaneni de namê Hz. Mehemedi, Hz. Ali, Ebubekir, Ömer, Osman yenê ma viri. Se ke, Elewiyenî de ki namê Sa Hatayî(Sa Yismail), Ahmet Yesevi, Haci Bektaşı Veli, Abdal Musa yeno ma viri. Yitiqatûnê binu de ki jê ninuno. Tovi ke no qeyde Yitiqatê Kirmanciye de ki vêreno. Yitiqatê Kirmanciye de Xızır, Wayiro. Tîrku de "Tanrı", Farsu 'be Kurdu de "Xode", Erevu de "Allah", Almanu de "Got" ke çiko verê barê (mana) nine de Kîrmancu de ki "Wayır" uyo. (Tavi ke made Xızırı ra "Heq"ı ki vanê, ama na qesa Erevkiya. Qayt bê: Ferit Devellioğlu, Osmanîca-Türkçe Ansiklopedik Lügat. Barê na qesa zafê; jü bar de ki na qesa "Heq"ı hazar u jü namunê "Allah"ı ra jükeka. Mîslimani, Elewi têde naê zanê; ama jü qesa "Allah"ı zaf vano "Heq" senik vano; jü ki jê ma "Heq" vano, "Allah" qe nevano. Na qesa kota zonê ma ki. Made ki barê na qesa "Heq"ı zafê; jü barê xo ki Yitiqatê Kirmanciye de hazar u jü namunê Xızırı ra jükeko. Zonu de varyantê na qesa zafê; jê "Heq", "Haq", "Hak"...) Xızır, Yitiqatê Kirmanciye de jê Astarê Destê Sodiri vêseno. Mara kami ke no Astarê Destê Sodiri kredo xo çim ra raê ra neveciyo, vindi nebiyo.

Ma, Kuresi ra raveri kifatê (fayde, kare) kami en zaferi Yitiqatê Kirmanciye rê biyo wena doz nekerdo. Namê Xızırı, niyê ke namê xo sarê ma viri de nemendê yine(dine,ine) vera nusna. Namê Kuresi, Duzgını, 'Kal Ferati, 'Kal Memi sarê ma xo vira nekendê; çimê nine têdine Wayiro de beno. Emrê nine jü çag de vêreno. Kîrametê ke nine vetê hatan roca ewroene vaciyê amê. Asparê hesi biyene 'be firine kotena Kuresi; çelê zimistani de vas u velg kêwe kerdene Duzgını; hurendiya gau de eve moru ra daru ontena 'Kal Ferati; dês ramitena Barnasuri wena ki sarê viri derê. Çixiro ke nine Yitiqatê Kirmanciye de do piro vind nebiyo.

Ma se ke cor de va, ninera raveri (averi) ci biyo hundê nezanime, ama ninera dîme wena kîrtê xêlê tenu Yitiqatê Kirmanciye de jê tase aseno. Ninera jü ki kîrtê Dewres Eylasiyo. Barê na karê Dewres Eylasi zaf dewletiyo. Hetê felsefa ra ki kîrtê Dewres Eylasi ma çim de raveri dero. Sarê ma ki no rind kredo ra xo çim ra, ber 've ber jüvini ra vato ardo resno ma. No têyna yitiqatê ma niyo, hunde ki mitolojiyê mao, kulturê mao. Ma ki ninera wayireni kenime.

Dewres Eylas jüyo de Kuresico. Kuresu des u di hezbetê.

O, hezbeta Qajiyu rao. Eve namo de bini ki ninera "Dewres Qajiyu" vanê. Hewsê Dewres Eylasi Dersim de dero; hetê Nazimiye de "Derikê Masiku" vanê nace dero. Çar lacê Dewres Eylasi benê. Namê nine Pirê Xanuku, Dewres Murteza, Dewres Dawut, Bavaê Bukiyo. No 'kalikê Dewres Silemanê Qizilbêli yeno. Dewres Sileman lacê Dewres Dawutiyo. (Qizilbêl, hetê Fême de dewunê Pilêmuriye ra dewa de Kuresuna; Qirdimi sero yena mardene.) Qizilbêlciki ke ber 've ber 'kalikunê xo marenê benê resnenê Dewres Eylasi, yira ki cêne benê Kuresi de vecenê. Qaytê dine bona Dewres Eylas tornê Sey Qajiyu, Sey Qaji lacê Duzgınıyo, Duzgını ki lacê Kuresiyo. Dewres Eylas caê desudine cêno; yanê O, 'kaliko de berê desudine rao; 'kalikê ke nira raveriyê hewsê xo vind kerdiyê; têyna na Bimbareki ra nat hewsê 'kalikunê binu beliyo.

Dewres Eylasi ki jê 'kalikunê ma pérune mal kredo wekiye. Çê xo eve berê (Tr. de; ürün) ni mali fetelno. No, şuanê malê xo biyo. San u sodir malê xo ver de beno. Çixa ke mali ver de beno, meyil Wayiro ser de sono. Wayiro qe xo viri ra nêerzeno. Koti beno bibo boina venga Wayiro dano, pistigê yira nevisino. Bava Rızaê Garşıye azê Dewres Eylasi rao. Benoke yi ki jê Bava Rızay venga Wayiro do:

"Caê to rindo, berzo
Asparê rameno, yelger u lerzo
Bîra verocerê tengê vera
Dest ra gavanê çetimi ver erzo
Hey dilo, hey dilo
Wayiro Wayiro
Wayiro Wayiro!"

Dewres Eylas zaf mordemo de raşt beno. Ni, zerê Wayirê xo vîraşto. Coku, Wayir têy haşt biyo. Namê ni welatu de veciyo. Meymanê xo qe senik(kermi) nebiyê; jü amo, jü şıyo; nîwes amo, wes şıyo; xê amo, baqlı şıyo; eve tengê(poşti) amo, eve pau şıyo; jü nişto ro, jü vaşto ra. Dewres Eylas biyo dermanê derdu, melemê 'kulu.

Wo(O) taw de Geçîye de Begê beno. Endi no beg Türk beno, Kurd(Kurr) beno kes ewro neşikino ke biyaro xo viri. Qaytê Bava Hesenê Kolu bona vano "Kurr biyo." Çi beno bibo Kîrmanc (Kîrmanc; mordemo ke yitiqatê xo eve Yitiqatê Kirmanciye ano 'be zonê Kîrmancı/Zazaki qesey keno. Tîrki de eve namê "Dersimli Alevi Zazalar"ı nas benê.) nebiyo. Jü çêneka de na Begê Geçîye bena. Çêneka aqilê xo kredo vindi, biya xêxe. Begi, na zaf fetelna. Berda koti na wes nebiya. No zaf kuyno ra na halê çêneka xo ver. Serê zeriya ni zun dana. Nezano se bikero. Se ke mormeki nevato "Pers pers, sona Qers!" Begê Geçîye ki henî kredo. Kam ke diyo yira, na neweşîya çêneka xorê çare pers kredo. No rocê beno ve Kîrmancunê ucayı

sera(raştê ci beno). Ni vanê,

—Derikê Masiku de bavaê de ma esto, namê xo Dewres Eylaso. Ma wena nehesno ke mordem nêwes şîyo ucaxê di(yi), nêwes veciyo amo. Çêna xo bere lêwê di, bena wese yena.

No, Kîrmancu ra caê Dewres Eylasi museno. Sono mordemunê xo cêno, dest u paunê çêneke gire danê, benê raştı sonê ginenê ucaxê Dewres Eylasi ro.

Ni ke sonê çê, Bimbarek çê de nebeno, çermug (cao ke vas beno kêwe mal tede çereno) de mali ver de beno. Sarê çêi ra jü sono xevere dano ci vano,

—Bê çê! Raa düri ra meymani amê!

Kes çine beno ke no mali ver de biverdo, cêno di vergûnê yabani keno şuanê mali. Malê xo vergu sero caverdano sono çê.

Bimbarek mali vera yeno çê ke, sarê çêi xizmeta meymanu diya. Qayt beno ke çêneka de tem u teziye, dest u pay gire daye lêwê meymanu dera. Vano,

—Naêrê se biyo? Sîma çira na gire da?

Begê Geğîye halê çêneke cirê arz keno. Dewres Eylas ke derdê çêneke museno, beno be hira vano,

—Ya Wayir!

eve saboka xo jüye çêneke de oncenô. Xaftila milaketê, dîlxê(donê) kutiki de kuyino ra çimunê ni ver. No vano,

—Woşt, woşt!

kutik çira(çêneke ra) birino ra; no, nano ra dîme çêneke ra na mîlaketi fino düri.

Saboka ni worte ra qilaşina ra. Çêneke desine bena wes, aqîlê xo yeno hurendi. Dest u paunê naê kenê ra, lêwê piyê xode baqlı baqlı niseña ro.

Ni, san de uca manenê. Beno sodir, endi benê raşt ke şîrê çê, Begê Geğîye vano,

—Dewres Eylas! Malê dina ci wazena danu to?

Çimê Dewres Eylasi malê dina de nebeno. Made bilasevet nevanê ke "Malê dina, dina de maneno!" Bimbarek vano,

—Ez tawa newazenu. Tî, têyna na saboka mi bere bilezik cike ke sala meşikiyo. Beg se keno ke Dewres Eylas cira tawa neceno; ne saboka de newiye rê beno razi, ne ki 'kana xora vêreno. Beg naê cêno sono.

No ke yeno reseno Geğîye, saboka Dewres Eylasi beno dano wostaê vano,

—Naê bicê, hirê bilezgunê zernenu cike!

Kuyo, Beg xo xode vano "No Dewres mordemo de şeribo. Ni 'Kurr' neva, 'Kîrmanc' neva çêna mi kerde wes u ware, mîra ki tawa neguret. Qeqe nê ezi ki na saboke di eve zern vîraştene di, zerê mi ki araşîyo."

Wosta, bilezgunê zernenu keno hazır, ano keno saboke sera. Serê nine ano pê, seke mixê kuyno pa naêra goni yena. Caê mixi ra ke goni çilkena, no mixi cira oncenô, serê bilezugu gireneno jüvini ra(qaynax keno), uca caverdano sono çê. No qe negineno piro ke na saboke ra çira goni amê. Mormek şeribo; koti ra bizano ke jiare çika, jiarge çiko.

Wosta sodir yeno ke Bimbareke çina. No visino pê, xo xode vano "Nîka Beg ke hesiya pê mi 'çermey keno!" Sono Begi rî hal u mecali qesey keno. Beg zaf beno hêrs vano,

—Saboke bivêne! Qayê to dare de sanenu ra!

No cêreno Begi vero vano,

—Bîwesene wayirê a çüye rî, qimetê aye verde ci ke waze-

no danu ci. Serba jü çüye ra mi darde meke!

Ni xebere danê Dewres Eylasi. Bimbarek ninerê weseneno vano ke,

—Qisawete de memanê. Saboka mi 'be xo amê çê. Ez raziyane, simara tawa newazenu!

Na saboka nîka çê Bava Buki dera. ("Buk" Derê Sansa de namê jü caiyo.) Bava Buki jüyo Kuresico. Kundê xo (koka xo, soy u sopê xo) sono reseno Dewres Eylasi.

Saboke destê na Bimbareki nîka ewliyaunê (Jiarunê) Kîrmanciye ra jükeka. Cîra "Ewlia Buki" vanê. Jüya sura, derga, bilezigi tede rî. Çê Bava Buki de zaf venga Heqi danê. Taê bavay na ewlia piren ra vecenê. Vanê,

—A ke piren ra vete, bavai de pêcêna baca ro bena çêver ra ana; çêver ro bena baca ra ana!

Kirameta "Ewlia Buki" zafa; kami çim de bena more(mare), kami çim de bena gorgeçine.

Ewlia ra made "Jiare" ki vanê. Hardê Kîrmanciye de her ca de eve ni di namu nas bena. Çutir ke jiari rî xizmete kenê, henî ki jiara çêi rî (ewlia rî) kenê. Verde çılı nanê pa, verde qirvanu kenê, miazu pocenê, nêwesu anê ver, cîra miradu wazenê...

Jüki cemê ca vatene (Tîrki de; Görgü Cemi) de, eve ewlia misayıbi kotenê binê tarixi. Ni cemi Elewiyenî ra ma guret bi ama ni made hama hama dariyê we, kes endi caê xo nevano. Rustimê(adet u tore) ni cemu eve Tîrki ardenê hurendi. Tavi jü milet ke kot binê şiya (mayate, hukim) milatê de bini têyna zonê xo, kulturê xo, edeviyatê xo, zagon u rustimê xo şije de nemaneno; yitiyatê xo ki şije de maneno. Ma ki nika na hal derime. Ama ewliya, vijeri ke sarê ma çim de çek biye, ewro oncia ki henî ra; ne dariya we, ne ki biya vindî; Yitiyatê Kîrmanciye de cao de hewl dera. Ewlia; jiara zeriya, Wayirê Çêiya.

No mevzuato ke ma simarê nusna, hetê ra ki hêkatê Ewlia Buki bi. Mevzuyê ewlia wena zaf hirao. Ma naca de wo negureto ra xo dest. Yitiyatê Kîrmanciye de têyna çüyê destê dewresu ewlia nebenê. Yitiyatê made Heqi destte ki çüye esta. Nezanu, maa sima simara qe nevato ke,

—Ero lacê mi! / Erê çêna mi!! Mi torê çüyê Heqi no ro ke rîna nia meke!

Yaki, ciranê de sima ke çiyê sero fikrê sima ke pers kerdö, qe simara nevato ke,

—Çüyê Heqi ro to vero! De ti vace, ez nîka heqane yaki neheqane?

Made taê ewliau ki çüyê destê Xîziriyê. Xîzir yitiyatê made Heqo; Wayirê mao. Tavi, nine yitka (itka) jü raâ de mordem bese nekeno ke binusno. Na çekuya pêyene "vergu"re ki vêrena. Caê vergu Yitiyatê Kîrmanciye de, mitolojiyê Kîrmancu de zaf hirao, zaf hewlo. Ma neşikinme ke naca de vergu sero ki vinderime; henî kenime ke mevzuatê na,nustê ma mevuriyo. Coku nîka cêrenim Dewres Eylasi ser. Ennamê Dewres Eylaşı xo viri ra neêsto.di wazenime ke qesa xo gire dime. Çixiro ke Dewres Eylasi Yitiyatê Kîrmanciye de kerdö ra, bara zerê mara vindî nebeno. Vergu şuanê mali kerdene, kara kulturê her yitiyatî heqîye niya. No hetê felsefa ra baro de dewletiyo. Dewres Eylas naca de yitiyatê marê kifato de hewl kerdö. No kêtê di wenaki jê tase aseno. Coku Kîrmancu namê Dewres Eylaşı xo viri ra neêsto.

DI KHEWRAY

Mehmet Doğan

1980 ra têpiya vi. Eke mi virde gelet nêmendo, mudurê „Bayrampaşa Lisesi“ vi. Dêsim ra vi, kirmanci vi. Camerdê de semt vi, hosero vi. Porê ho sipê vi, endi mordemo bilan vi. Eve 15-20 talevunê ho pêgureti vi, ardi vi. Polesu vatenê, ey seveta dêvrımı domoni dê vê sondi ro. Je her keşi eyrê domonurê ki hesiriye arde, zof iskence kerd. Uza ra tepiya, di-hire heşti ki piya hepışxanê „Selimiye“ de mendime. Je jede kîrmancu worte honde hesiriye u iskencede, onca ki kar u gurê ho kuretey u zaravay vi. Na mesela ke cer yena nustene, tavi çhxas ke mi vir de menda, mi eyra hesne.

Ju kîrmancê ma, ju ki khewraê de huyo hermeni beno. Hurdemena ki dêsim ra benê. Kîrmancê ma mamekiyede nisono ro, zof feqir beno. Hermeniyê ma ki xarpêtde nisono ro, sınatkar beno, hal u waxtê ho rînd beno. Xarpêtde bono huyo de diqatîn beno; qatê bîni caê karê ho, qatê seri ki çê ho beno. Kîrmancê ma, manê domonu ra, rew rew urzeno ra sono xarpêt, çê khewraê hodeponce dî poncesi maneno; weno, sımeno, çêf keno, pêyser cereno ra yeno.

Rozê hermeniyê ma hermeta ho ra vano:

Erê ciniki, na khewraê ma rew rew yêno diarê ma u domonunê ma, ma çon serio nêşime diarê yinu, ayo, bê rîyê ki ma şerime.

Eve ostoru ospor benê, teknenê sonê mamekiye. Peroz ra tepiya verason resenê ve çê khewraê ho. Tavi biyê vêsan, ho ra waxtê sami ki amo. Kîrmancê ma ve hermeta ho ra anê xoncha nanê ro. Ju uskira girse sito germ ve nuno mişte anê verê meymanunê ho. Hora çiyo ke anê yuvio. Tavi hermeniyê ma ve hermeta ho ra sasbenê, bînê çhimu ra juminde niadanê. Kîrmancê ma ki, se bikero feqirê mi, ho nanorê gangajêni, vano:

Buyê khewra buyê, run ki ney ra vejino, most ki ney ra vejino, do ki ney ra vejino, toraq u pendir ki ney ra vejino...!

Khewra ve khewrae ra se vazê, heq ke çhi da, eve sito germ ve nuno miştey ra ho kenê mird.

Hermeniyê ma ve hermeta ho ra dî hire rojî çê khewraê ho de vindenê, dima teknenê peyser sonê xarpêt.

Rae ra hermeniyê ma hermeta ho temey keno:

Erê ciniki, ez zonon, khewraê ma nêjdi de onca yeno, reynake ame, nêvo çêver ti rakerê, xevere bide mi, ez ve ho konu ra.

Eke amey çê, hermeniyê ma çêverê hode tam dustê miya hode ju lonika keno ra.

Zof worte nêkuno, xarpêt onca kuno ra kîrmancê ma viri. Ma çha feqirê mi vir nêkuyo, werdiso hewl, cilê pakî, xismeta rinde...

Kuno ra rae, raa xarpêtî ceno. Reseno yeno çê khewraê ho, dano çêver ro. Wayira çeyi mênqia niadana ke, khewra hawo amo. Jê buliski erjina sona xevere dana wayirê çeyi.

Hermeniyê ma yêno peê çê veri veng dano:

- Kamo?

- Ezune khewra!

- Xêr ama khewra, xêro?

- Xêro khewra, tuao de bêixer çino, hondae ke domoni koti ra mi viri, mi va ke ala reê şérinê diar.

Se ke henî vano, hermeniyê ma, hasa sıma ra, hazetê ho lonika ke çeverde kerda ra uza ra keno derg, vezeno tever, vano:

Khewra! Agop ki nêy ra vejiya, Kirkor ki nêy ra vejiya, Mêryême ki nêyra vejiyê, tu ha no diyo, ha yi diyê...

DÊSIM'İ HO VIRA MEKÊ!

Hesirenia ke dewleta Tirku Kirmancune mare na ro pênyia hu nina. Hokmatê Tirku uncia dewê ma, birê ma vêsnay, welatê ma kerd thol. Hata teyr u turi ki na zulm ra bara ho gurete. Hardê ma, jar u diarê ma mezelê pi u khalikunê ma binê lingude şî. Wazenê ke Dêsim werte ra wêdarê, kokê miletê ma biarê!

Hale ma xiravino, letê mau ju ginê sukurê pilu, letê mau ju ki gino ve dulgerunê Avrupa. Ma ke vengê ho berz nikerd, zonê ma pêy ve pêy beno vindi. Lawukê ma, sanikê ma şiarê ma, meselê ma kay- govendê ma, yaraniyê ma benê vindi sonê. Ma nêwazeme ke adirê ma wêdario.

Aera ma taê Desimiji Hollandade ameyme têlewe, "Vaqife Dersimi" sana pê. Na ju gama, gama verena, bêrê ma posti juvini dime, bême pêser, piya eve esq bigurime.

Ma wazeme ke binê na sitarede pêro kulturê ho biarime werte, eve zonê ho binusnime, domonê ma ki zonê ho bimusê.

Zonê ma non u sola ma wa.

Pêro hometa Dêsimi ra minete keme, vame ke; awa ke destebera sima yêna, pêyser meerzê. Sima destde ke çi esto, çiyo ke hometa ma ana ra zon, - saniki, lawiki, resmê pi u khaliku, balisnê, ristiki, fose, puçık, astir, cacim- biarê, vaqif dê.

Sitara ma mare xêrli vo.

Baki

QESE SERESTENE

Mî va bêteverik nêşêri
Kotura dewe cîra gurete çchengê wela Hewşî¹
Teyi berde Moxındiyede Ewliyaê serê Dêşî²
Sewê seru mendune, bi topi qom u qewilê sewda weşi
Wertede Baba Ali'yê Paşı³
Lodeke⁴ra Babaê Seyd Avaşî
Bavaê Lodeke dest kerd thomîr ro
Taê kılamî vati, hurdi hurdi Paşı
Hurendia hora wîst ra Baba Ali'yê Paşı

Va ke:

'Ez na bavaunê Moxındiyede'ra sa vajî
Na Bamasurê ma ke wertê Sadiz⁵ u Hizoli⁶ro
şî
Kılamê Haqiye vurnê, çharnê lo loê Kırdâşî⁷
Niadan ke cevde qutiyê ho biyê pirê tutinê
Kamaşî⁸
Anau (xatunu) sero çhiftêxaşî⁹
Zerê çeyide çuali biyê xaşî'

Qariune, tavati mî nêda
Thomîr guret dest kerd tiro
Mî va: 'Ya Hewsê Khureşî, Ya Ewliyayê serê Dêşî'
Koto tewt, sewe ma sero şikiye
Hen ke kenu war çhimunê mîde nêmendê dilopê hêşî
Eke amu ra ho, dormê hode niada ke Baba Lolo¹⁰ çîno
Pers kerd,
Cemati va ke: 'Wo dariya we, herediya şî'

<i>Chekuye:</i>	Sey Nuri (Piyê sairê ma Sey Qaji)
<i>Vatoğ:</i>	Yismayılo Bamasur (İsmail Yıldırım) 60 sere dero
<i>Ca:</i>	Qayire (Pilemuriye)
<i>Tarix:</i>	Payiza virene 1991, Alamanya
<i>Arêkerdoğ:</i>	Daimî Cengiz

¹ *Hews: Hewsê Khureşî Qisledede (Nazmiye) caê mezela Khureşî, dewa Khuresu.*

² *Ewliya serê Dêşî: Moxındiyede (Mazgerde dewa) dêsê. Dêso ke Bamasuri ramuto, Dêşê Moxındiyede.*

³ *Pas: Wertê Kisîl u Qerekozanide dewa. Khuresu tede estê.*

⁴ *Lodeke: Mazgerde Derê Karedê dewa Bamasuruna.*

⁵ *Sadîz: Aşîra hetê Mazgerdia, Kırdâşki qese kenê. Tolivê Bamasurunê.*

⁶ *Hizolu: Aşîra hetê Mazgerdia. Kırdâşki qese kenê. Tolivê Bamasurunê. Na aşire taê cawude Elevi niya. (Konya, Siwerege, Malatia).*

⁷ *Loloê Kırdâşî: Zonê Kırdâşki, Zonê Quru, Qurki.*

⁸ *Tutnê Kamaşî: Tutno ke ebe dest pişino.*

⁹ *Çhiftêxaşî: Zu qumaş.*

¹⁰ *Bava Lolo: Wuo ke eve Kırdâşki qeydunê Haqiye vano.*

YARA MI¹¹

Memê Koêkorta

Ez to ra zaf hes kena. Heşt seri ez to ra dür biya. A wuxt handê çetin nêbi. Nika çayê to zaf aseno. Tı zaf kuna mî viri. Mî nêzanitêne ke niya beno; mîke bizanitêne niya zameto, mî ti nêruşnêne. Hona ke ti ita biya ez poşman biya, jü ki ti zaf manena. Nêzan qey ma niya kerd. Çê ma wo teze de pia bîvinetêne çıxa rind bi. Belki ti ebe mî huna, ti vana ke: „Ma se beno ez ancia êna“. Ez zan ancia ti êna, hama ez nika lewê to de bibiyêne çıxa rind bi. Tı zaf rindeka, ti hêcaâ dinya wa. Tı ke lewê mîde ra ez xo zaf rind vênenâ. Tı ke lewê mîde niya; ez van belki, dinya mî biya xirabe. To hona ez famn nêkerda, belki mî nêmusna to. Hama se beno, wa bîbo ez to ra zaf hes kena. Ez lewê to de niya ayera nêvan. Qe nayede zur çino; ez to ra zaf hes kena. Tı zê melegana, ti melega mina. Ebe kelîma nêno vatene ke ez bimivisni. Ma ez teze xortê niya ke to xapnena. Bê to, dinya mî bena cenem u xirab. Bê to ez nêm isana.

Tı zana ita senêno. Îsan ke teyna bo, nê kes to ra pers keno, ne ki halê to diyar beno. Tenê hevali estê, ê ki ze şarê ma nêbenê. Tı ke şiya, to ra dime, mî en zaf qesa „HEJ“¹² heşna. Miletê itay zaf qesê nêkene. Tı nina mî ra zaf rind zana, ez qey to rê nîvisnena.

Rinde ka mî, çêna xali, melega mî. Eşqo ke mîde esto, o eşq hona to nêdiyo, ya ki mî nêmusna to. To gegane mîra vatêne ke „ti ze robotana“. Roboti heskerdene nêzanê ke. Hama ez robote niya ke. To ke na vatêne, mî ki xo xode vatêne „belki ez zaf teyna menda coka ti mî ra niya vana.“ Nê yara mî nê, ez ze robot niya. Êmi ki canê mî esto, hemi ki, ez isana ra zaf hes kena. Mî ke isana ra hes nêkerdene, ma qey halê mî niya biyêne. Tı zana mî vizeri kinci şüti. Çimke waxte kinca to kerd bi kîş. Kince Piya mî bi. Waxto ke mî kinci şüti; ti u Piya mî kewti mî viri. Ayera dime maa mî ame mî viri. Pêniye de nişta ro u berba. Gula mî, ti zana ke ez to ra hes kena hama emrê to rind nêşî hetan nika. Awa ke to diye oncia to diye.

Maa mî ebe axa mî şije. Waxto ke merde ez lewê daê de nêbiya. Xezuka; ez uja lewê maa xo de biyêne, mî ki xo re deste maa xo buguretêne u qevsingê xo kerdêne. Heya ma kuli mirenime; isan waxtê merdene de lewê jüvinede ke nêbo a zaf çetina. Ma sebiyêne, ez uja lewê maa xo de biyêne.

Waxto ke ez welat te, hona ke xort biya, mî serê xo nêne qoranê maa xo ser, ze domananê qijke ka, mî maa xo de kaykerdene. Xezuka; maa mî biyamêne ita, wa çend roci lewê mî de meyman biyêne, mî xizmeta dayika xo bikerdene.

Maa mî hero mî rê duwa kerdene. Çen roci verê merdena maa mî, mî maa xo de telefonde qesê kerd. Aê va: „Ero bawo ti kulê derdê mî nêzana. Tı zaf kewta mî viri. Mî ti bîdiyenê, wa qey ke, Heqi ruhê mî bugure-

tenê.“ Mî ki va: „Tü di daê êno to viri, to mî ra vatêne ke ‘Lao lao Heq kamjiye xera, aê bikero.’ Belki na xera ke na biya. Daê ti qe mereq meke, halê mî zaf rindo. Seba mî qalê de to çinê bone.“ Defêna aê va ke: „Ero tü di; mî ti kerda weyi, kerda pil, nika ki, ti şari ke vana daê.“ Mî ki va ke daê tü di vane: „Welatê şarı nêbeno welatê isani, maa şari nêbena maya isani.“ ***

Ma şarê xo ra kewtime dürü. Ma rindekey u demokrasi pêro dugelanê binade cêrayme. Pêro rindekey ki, demokrasi u zereweşaye ki made biye. Ma goş nêne pilanê xo ser. Şime kitaba de Stalin wend. Stalin jü diktator bi. Waxtê dê de demokrasi sovyete çinê bi. Gereke pêro piya ze dê fikir bikerê. Îna eke ze dê mekerdene, ê dêne kiştene. Stalin zaf hevalê xo day kiştene.

Hona ki ez famn nêkena, qey zaf mordemi zereweşiya ma nêvênene. Şonê cawanê bina ra niyadane. Çiyo ke mara düriyo şone ê ma rê anê. Verde gereke isani xo nasbikere. Pilanê ma vato ke: „Xo nasbîke ke, şari ki to nas bikero!“ Khalikê M. Emin vatêne: „Sen seni bilki sen sen olasın¹³ oncia watene „İyiler iyidir¹⁴.“ Çi wazena made esto. Qesa pilanê ma, dina de kewti mezela dina.

Made zereweşiyeye esta. Na zereweşiyeye demokrasi o. Ma kesi goş nêna piro. Ma demokrasi dugelanê bina de cêrayme. Ma xo ra kewti me dürü. Ma tarixê xo nêzani-me hama tarixê ê bina zaf rind zanme. Çiyo ke êma nêbi kefêma te amê. Ma bime Türk, ma bime Kurmanc, hama xo nas nêkerd. Ma ko ra verde va „dağ“ pêdo va „çiya“. Ma ware ra va „yayla“ ya ki va „zozan“. Waxto ke ma namê nêne domanane xo ra şiyene name Türk yaki ê Kurmanca nêne piro. Ma qe famn nêkerd ke, qâ êma ki zono. Made ki namê estê. Çimke isan senêno, gereke hini xo bumusno şari. Ma xo nas nêkerd şime şaro bin naskerd. Ma pi u khalikê xo nas nêkerd, pi u kalike şari nas kerdi. Îsan verde gereke koka xo nas bikero. Şaro bin verde koka xo nas keno, pêdo wazeno şarê bini naskero.

Tı zana isanê itayi senêno. Ze ma niye, ma tenê isana kenme ze Heq. Şarê itay verde xo nas kenê. Çimke vanê ke: „her ci isana de esto.“ Pero insani ze züviniye. Nê isana ra hes kene. Qe kes, kes ra ne rind, ne ki xirabo. Nê ki ze pilanê ma vanê: Pero dinya Heqi isanarê vîraştâ.

Tı Bo Görani¹⁵ zana senê piyao. Çê Bo Görân’i zaf rind o. Uja ti pero çiya nê rinda şikina biven; zereweşiya, demokrasi, Heqa merdiyo cêniye. Ê meriki, pêro ci, xo de diye. Caanê bina de qe nêcero. Pêro rindekey xo de, cênika xo de u çê xo de di. Ayera têpiya welatê xo rê, miletê xo rê yardım kerd. Qe kes ra çiye nêwaşt.

Yara mî, êwro Murad Stockholmde¹⁶ ro. Ez teyna çê de ra, ezi ki nawa to rê na mektuve nîvisnena. Çê ma zaf rîndeko. Darê ke verê çê ver derê zaf biye rîndeki. Baxçe zaf biyo rîndek. Dara goze u erige zaf imîsi guretê. Gulê to yê ke zerê çeyî de ki zaf biye rîndeki. Seba dina mereq meke. Ez rînd qaytê cî kena. Her çi zaf rîndeko. Hama teynabiene, qe rînde niya. Ez se tevîr de teyna roniş? Bê to qe nêbeno. Tî naye indi gereke bizanê. Hela welate xeribiyede isan teyna qe nêbeno.

Piya mî zaf kewta mî viri. Ez zana ke aê ez xo vira kerda. Hama a qe mî vira nêşona. Waxto ke a

nêrdigana ra onciyêne u şiyene qatê seri. Her waxt çimanê mî vera qe nêşona. Her dem tî u Piya çimanê mî verderê. Teynabiene çixa zora. Hona ke mî virdero ez vaci: Piya des u şesê aşma amnaniya pêhênedê şona

Eldonet¹⁷. A teze bena des u ponc aşmi. To di pilanê ma vatene ke.

„Rocê êna ke mae ewladê xo erzena.“ Tî vace na a roca. Se ma Piya xo şodîr benime uja çaverdanime u şande cenime anime çê. A feqirê se idare kena. Ma se keme ez xebetina tî şona mektev.. Qe kesê ma, ita çino ke qayte Piya ma kero.

No xebato ke ez nika tede xebetina benê Östersund. Teze jü xebetê de bin anê ita. Tî zana verde ez telefon ser xebetiyyêne. No xebato teze radio ser o. Jü ki ez wazen ke jü xebatê binde bixebeti. Hevali wazene ke, ez dî heftê şori Linköping\ Hemi ki waxto ke tî êna ita. Ayera mî nêwaş. Çimke qe nêbeno. Tî ke ama, ez ita nêbi, kiletê çê yi bile tode niyo. Qayte çixa çetinô. Tî ke ayta biyêne, ma xo rê mucul biyêne. Gore daye ma ki çiye kerdêne.

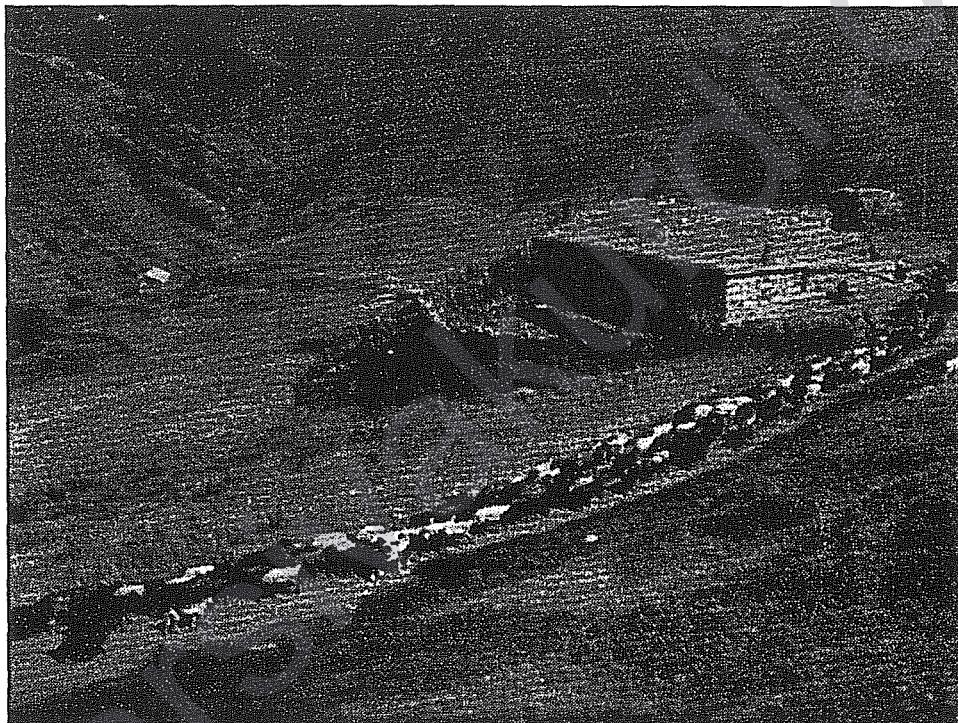
Rîndeka mi indi tî se kena? Welat de çi esto, çi çino? Tî zana ke, mî na des u çar serîyo ke welat çaverdo. Welat zaf kewto mî viri. Xezuka ezi ki nika lewê to de biyêne. Ez zan, tî Estenbol dera. Hama uja ki şenik xatirê ma çine. Eno to viri, sera 1977 de, ez İspîr de malîm biya. Ez pêhesiyake tî şiya Estenbol, ezi ki ama Estanbol. A waxt tî waştiya mî biya.

Rocê ez u to, Xalisê zamayê mî u Gulşa waa mî, ma xo rê şime zerê Estanbol de cêrayme. Make amême çê kalikê to ma ra miradiya va ke: „Ero lao lao aybo, şerîmo, şîma qe şerîmo haya nêkenê, şîma de qe şerm çîno, hebê bişerîmayê, utam bikerê. Şîma hona nêzeve-

ciye...“ Pirka to vengê dê bîrma u cîra miradiye. Va ke : „Qayte mi no, nê ke rê, nînê to rê çi lazim, to herdişa xo kerda sîpêh xo rê cayê xo de roniş u qarîş domana mebe. Ano se biyo domani xo rê şîye cerêh.“

Roce ki ez u to jü ki xalika mî (Amika to) ma şime resmê xo onit. To ke, o resm di xo de biya. Ê resm de ez zaf rîndek veciya bi. Qa tî zana ez xortina xo de zaf xosera biya.

Estenbol rîndeko hama welatê ma, ma rê tayina şîrino. Xezika ez ki to de biyêne, ma piya bîşiyêne dewa ma. Nîka amnano dewe şîya ware. Ze weri tenê şîye warê Korta tayê ki şîye warê Çelkeri. Ma şiyene warê Korta, Uja ra ki şiyene warê Çelkeri. Tî çixa ke suke de biya

pil ki, tî ki dewa ma ra wa. Ma u piê to dewa ma ra yê. Nê ne qa ti xeribe niya, qa tî ki çêna xalî mîna. Eno to viri ez u to ma piya şime warê Korta.

Ma şiyene warê Korta, uja ra ki şiyene warê Çelkeri. Çelker dayina rîndeko. Nînê ma Korta xîrabe niya ke. Tî zana warê dewa ma hurdîma ki zaf rîndekê. Ma awxa serdine şîmitîne. Şit, serêşti, mast-u do zaf bi; ha bure ha bure. Cêniye dewa ma, eke mal u dawarê xo ditîne şîyêne serê túma, biyêne top. Ciranê ke dormê holika made bi, amêne lewê túmê holika ma. Ez zana ke nika ancia ê túmê holika ma sera benê top. Ma ki şiyene lewê dina xo rê mucul biyene. Wertê cêniyanê dewa made zaf canükê hewli bi. İna hem rîşûkê xo rîştêne hemi ki qesê kerdêne. Dewe ra, mal u dawari ra qese biyêna ya. Eke jü camerî dewe ra biyamêne ware cêni şîyêne o diyêne. Xoxo de vatêne: „Xezuka piyaye maki biyamêne.“ Yaki xebere ruşnêne vatêne wa o bêro. Hama çiye mane kerdêne; ya miye lenga, ya nîweşa... İndi çiye ra nê çiyê mane kerdêne. Waxto ke ma doman bime. Ê ke şîye Çelker, ê ke şîye Korta ma zaf züvini qarnêne. Ma do ardêne dewe. Şodîr şevaq de veştêne ra maa nê ma do kerdêne rîuka

u kerdêne parê hera. Ma amêne dewe. Peroc ra tepiya dewe ra, onciyêne we şiyene ware. Waxto ke ma şiyene ware piyanê ma cirananê ma; ware ra çimi waştene, ma kerdêne teme. Xezube a waxti. Dowa ma zaf rindekê biye.

Hama goro ke vane nika ze veri niyo. Mîleti zaferi dewe cavêrda şije sukane gîrsa. Ê ke dewe de mendê, qe halê xo rind niyo. Hama ma oncia şiyene dewe. Oncia ki halê şarê ma rind nêbiki, axri ma züvine diyêne.

Muradi zaf çimi, mî ra pêrs kerdêne. Mi ki cîrê qesê kerdêne. Gege ki ez biyêne hêrs. Mordemê Murad u Piya zafê hama qe kesi ki nasnêkene. Murad ancia jü dolime şîyo dewe. Piya qe nêşîya.

Tî zana, çi amê mî viri? Ez vanke eke ma şîme dewe, ma araba Piya nêberdêne. Dewe de kemeri u kaşı zafê. Araba qe tede nêxebetina. Hama uja kam Piya ceno? Tî zana ke ez lewê pila de çêneke nêcena virana xo. Ancia ti cêna. Hama qey ti cena ke, qa ez domanê niya. Ez na usari biya çewres sere. Ez Piya cena. Tî zana ke ez temelê ki niya. Ma no çêo ke teze herina to di ez se xebetiylene. Uja qesê bike ma sebiyo. İna ra vace ke merde mî zaf jiyatiyo. Ma se beno, ti ki hebê mi bigoyne. Ê vanê belki ke no memo verên o, hini xaxut bi.

Nê qa uja ze ita niyo ke. Pero isanê mayê. Ma meymâname, hemiki meymane çê xo me. No meyman ke cigerâ dina ra bo, meymani nanê ser u çimane xo ser.

Milet amêne seba ma, ma ra pers kerdêne. Ma ra vatene namê na qijke ke çîko? Ma ki vatene: name daê Piya wa. İna ki vatene „Ero bawo bawo no senê namo.“ Çimke ê ki neheq niye: Hetan nika ma namê ereba na domanânê xo ra, ayera tepia ma namê tirka na domanânê xo ra, nayera des vist serê ra veri ki, ma namê kurmanca na domanânê xo ra.

Qey niya bi? Ma qey xo inkar kenime? Mi cîra vatene nê nê qa no zonê ma o. Tû di ma vanime piya şîme, piya bême, piya amê, Aspariye nê, piyatiye amê. Mi ina de qesê kerdêne, zerê xo kerdêne tal. Şarê dewa ma verde ra mî ra hes kenê. İna ze mî kerdêne. Nayera tepia namê domanânê xo: Bover, Naver, Korta, Çelker, Berz, Bulusk, Astare.... nêne piro. Se ke Serhati nêvatene belki ke jü veciyene name çêna xo Mar/Mor nêne piro. Beno ma qey nêbeno. Mar çiye de rindo. Tî ke mar rê xirabiye mekere, o ki to rê xirabiye nêkeno. Marê welatê ma, qe emsalê xo çîno. Qe to heşno ke welatê made mari do jü ra.

Waxto ke ez dewe de biya, ez zaf mara ra tersêne. Mi ke mar caê bîdiyene ez hetê ser rêménê o hetê ser rêménê. Mi qalê mari kerd meselê amê mî viri.

Rocê ez u piê mi, ma merga ma wa Qanikovete derime. Piê mi çineno ezi ki nana piro. Merga ma zaf hite biye ayera ma dîrmîg nêkerdêne, hini mî nêne piro. A waxt merga ma u çê apê mi Barko piya biye. İna verde merga Beja çinîtene ayera tepia amêne merga Qanigovete. Wertê pala de en qijgek kam o, o şono awxe ano, Waxto ke çê apê mi amêne, ma zaf xebetiylene. Eke mi no piê mi têhna biyene, mi hande zor nêdene xo. Mi ke piye xo ra vatene apo çixa germo, ê

ki mî ra vatene: „Ero bawo zaf germo xo rê şo çê.“ Hona ê, qesâ xo nêxelasna mî vatene „ya“. Ez şije ne çê.

Ma bême mesela xo. Piê mi, mî ra va şo ma rê awxe biya. Mi ki qabê awxe guret ez şîya ini. Ez hin giran şona ke hande vacê. Germê perociyo, ez zaf qefeliya, têwr nêwazen bixebebi. XO xo de vana: „Ahx xezika ez nika çê de biyêne, ya ki sia daranê made xo re ramerdiyene.“ Ez şîya ini, mî awxe arde piê mî awxe şîmîte, Ap Qewaz ki merga xo çinêtene. Merga dê ki lewê merga made ra, wertê meraganê made jü derê esto. Piê mi ke awxe şîmîte, mî awxe berde ap Qewaz rê. Hona ke mî nêberda piê mi, mî ra va „tenê rew şo awxe meke germ“. Mî ke awxe, piê xo rê ardêne, Ap Qewazi ki zanitêne ke ez dê rê ki awxe bena. Ayera o xo re jü şîmîla vaş sera merediya bi ra. Se ke ez kêwta nezdiya ap Qewazi çi bivenni marê de gîrs kişa ap Qewazi de o ki vaş sera biyo derg. Ez hini qêrake mi va „apoo mar!“ Ap xo rê, ez xo rê, mar ki xo rê hetêser rêma. Se ke çimê mi gino mar ra, ez hini rêmâke, awxa ke mî deste de pêro rişiyade.

Ez şarê ma rind nas kena. Şarê ma zaf zereweşaeo. Miletê ma xo rind nas keno. Şarê ma hetan nika, zonê xo, adet u tote xo ard. Hama ma, na seranê pêhêna, kulturê xo ra kewt me düri, ma zonê xo caverda. Qaytê domanê ma zonê ma nêzanê. Eleman de, Estanbol de tenê ciranê ma estê. Eb xo nêzanê Tirki qesê bikerê; hama domanê dine qet zone ma nêzane, pêro Tirki qesê kenê. Qesê esto vanê: „Zonê ma non u sola ma wa“. Qaytê mi çend seri Tirki wendo. Hama hûrinda, zonê ma nêcêno. Halê zonê ma o gîlor zobinao.

1970 ra tepiya domanânê Vartoy zafine wend. Hama ma edêtanê xo ra kot me düri. Qesta ma bime „modern“. Dinya de ê ke biye „modern“ qe kesi kulturê xo canêverdo. Tî ke raştiyî mî ra perskena ma nêbime „modern“ ma bime Tirk. Çimke ma kulturê xo caverda ê Tırka guret. Ma pilane xo ra vatene ê „gerciye“. Zaf gunê u xetê ma estê. Tarixa Vartoy de êno nivisnaine „zelzelê 66 ra ravêri u zelzelê 66 ra tepiya.“ Gula mi; tî verê hardlerzê hazar u new se u şesti u şesi rind nêzana. Çimke a tawh tî hona çar seri biya. Tî nika welat dera, uja pilanê mara pêrske. Eke qalê veri beno, khal u pirê ma vanê: „Tê xezube ê waxta, mîlet feqir bi hama insanetiye biye“. Ma wend bi, hama ina mara zaf rind zanitêne. Qesê de pi u kalkanê ma esta. Vane ke: „Her waş koka xo ser beno kewe.“ Ma koka xo ser bime kewe; hama seke dare aşı kenê, ma hini aşı kerdime, dayera ma rind koke nêgurete yaki koka masera darê de bine (yabani) biye kewe. Şarê ma no edet u kulturê xo hetan nika ard, hama zafi ki zulum u ezyet di. Gege amê kiştene, gege koa de mendi, gege kewti zindana, hama oncia ki hetan nika edet u kulturê xo ard u resna ma, nayera tepiya ki dora ma wa.

Yara mi, eke ez kulturê ma binivisni zaf vatenê mi estê. Hama gereke no kulturê ma memiro.

Ez koti ra ama koti, mî çinay ra qesê kerdêne. Hêya, qa raşt mi xo rê dereqê dewa made nivisnêne. Ancia dewa xo biyari xo viri u şeyala bikeri. Hê ya ancia qalê dewa

xo bikeri. Ma qalê miletê dewe ma kerdêne. Eke ma piya bîsiyene dewa ma, se kerdene se nêkerde. Tî zana taye leqiê ma estê. Tü di eke mi gege leqi kerdêne. Tî u Serhati watenê nê laqî Vartoy. Ma ê leqiê ma ki kerdêne. Leqiê reqasa, Varto de her kes zano. Tî vace ê leqi, mi xo vira kerdê? Nê nê ez se xo vira kena.

Dewa made Haş esto. Qa tî nas kena. O ki xalê to êno. Xînamî ma Haşim. Ez Haş ra zaf hes kena. Waxto ke ez dewe de biya, haş rew rew amêne çê ma. Haşı zaf cêniya ra hes kerdêne. Ê dê kuli feg bi. Kamci cêniye bena wa bi bo ê vatene: „Lawo lawo a hini dana ke hini vacê.“ Gore Haşı dewa made cêniya ke nêdana çina. Milet_ dewe xüya Haşı zanitêne, xortê dewe kewtêne re Haşı. İndi qalê cêniya kerdêne.

To qayt kerde ke Haş çê made ro, Dot ra Sewguliye u Çiçe amê. Haşı serê xo hejnene u hüyene vatene: „Nina şenik nêda, lao lawo nina welat kerd xirab“.

Çiçe u Sebe ki zanitêne ke Haş vano çi. Ciçe Haş ra vatenê „Ero tî ci guna ma cêna. Ma wena, se kena, indi be dolime ez dolime ki wa Sebe bi do to.“ Haş biyene sur u feg biyene pire kefi u sere hejnene venge xo kerdêne alçağ ke, wa ê meheşnê ê ke dorme dê de dina ra vatene: „Qenê daê, zûrê kere, ez zana ke, na dana kulinê, hama ma rê çiye çino.“ Haş serê xo hejnenê, heto bin ser qayt kerdene vatene: „Hela qayt kerê, na oruşbiya qenê daê, êna ita çi. Ci ra vacê, wa şoro lewê bırakane xo. Ena lewê ma, ma wa feqirara vana çi.“ Goroke ez pêhesiya; dewa ma nika ze veri niya. Milet zaf biyo feqir. Haş Haşê verên niyo, Haşimo feqir biyo nêweş. Ciçe vanê zaf biya perişan. Feqire se bikero. Lacê daê Musa, eskeranê Tîrka de ke dopera, amo kiştene. Şare ma nika zaf binê zulum dero. Qe rüye şarê ma nêhüya. Şarê ma zaf onut, hona ki anceno.

Se ke pilê ma nêvane „xezube waxtê veri“. Verde çıxa ke milet feqir bi ki. Ebe qeydê edeta nê xo, destê jüvini guretêne yardım dene jüvini. Jüvinde leqi kerdêne. Dewa ma de jü „qılıc“ bi. Namê xo Xalitê Qılıc bi. Merikê de khal bi. Çen çê dina bi cîra vatenê çê qılıca. Xalitê Qılıci xelê ki pil bi. Serê xo ebe paça piştêne, çogana dê ki her waxt dê dest biye. Her roc şiyene pê Tabi. Uja merg u hega dina bi. O şiyene uja ke, domani selxi mekerê merg u hegaê dina. Qarveni dê ra zaf terstenê. Waxto ke ap Xalit amêne, domana pê kemera de, pê dara de xo dêne we. Domani qêrene vatene: „Lao heso“. Eke na vatene ap Xalit zaf qariyêne. Nata kayt kerdêne, bota kayt kerdêne qe kes nêdiyene. No biyêne hers u vatene: „Ero mi kirê Hes de ma u cêniya şima kerdêne.“ Qe xemê domana nêbi. Domani hüyene qêrene defêna vatene: „Lao heso“. Ap Xalit ebe domana cêrene, hama domani nêdiyêne, xo bi vengê dina guretene u şiyene. Çimê ap ke kewtre domana, çogana xo eştene re dina u dîme remêne, Ap Xalit nêrestêne dina. Cîra xeberdenê. Ê ke xeberdenê domana dayina zêde vatene: „Lao heso“. Ap Xalit ke amêne dewe nafa ki ma u piê dina ra xeber dêne.

Namê tornê Ap Xalit Hes bi. Nafa nê ke venga tornê xo denê vato „lao heso“. Dolime kewto milet ver,indi qe vindenê. Jü ki Miletê dewa ma eke jüvinde leqi ker-

dêne jüvinra vatene „Hero mi kire Qılıc de to kerdêne.“ Kire Qılıc’i ze „teberik“ bi. Gegeke ez u xalê to Xalis make jüvinde telefon de qesê kenme, ma jüvin ra vanime.

Jü tornê ap Xalit esto namê dê Use Mami o. Namê piye de ki Uso. No tornê ap Xalit misayibe xalê tüyo. Hemî ki Hevalê mi no domantine o. Ma zaf jüvinra hes kerdêne. Use mi no çavreş. Nêzo xo rê sekeno? Ma se jüvinde leqi kerdêne. Ma pê bona de, serê mezela ra, dalasure de şenik leqi nêkerde. O waxt çıxa rînd bi. Uso çavreş, nê çime xu ye sia, eke herdişe verdêne biyêne ze heşê koi. Hevale mi ne dormantine zafê. Ez ki nîzana kamci perskeri, kamci persmekeri. Her çiye ke to di, kulinê ra zaf zaf selamê mi vace.

Tî Hesê Xaliti nas kena. To di se hüyene. Eke o hüyene çimanê dera se hesiri amêne. Ma rê meselê qesê kerdêne. Ma se hüyene. Mi lace dê ra u çen hebanê bina ra, va ke wa ap Hesen qesê bikero. Qesanê dê mi re, bicere teyibe u buruşne, hama kesi nêruşna. Ê ap Hesen zaf meselê xu ye weşi estê.

Roce ma çê dina de bime. Xebere amê ma rê ke esker nawo êno dewe. Ma remayme, derê pil ra şime pê Tapi, tenê hevali ki veroce tapra onciñewê. Esker ina vineno. Eke esker erzeno çê ap Hesen’ i ser. Qe çiye nêvénene. Başçavuş Hes_ Xaliti ra vano: „Bak ben biliyorum ki sizin çocuklar bu dağın arkasındadır. İstesem gidip hemen yakalıyalıbilirim.¹⁸“ Ap Hesen binê qesa Başçavuş de qe maneno. O ki vano: „Komutanım bu dağın arkasında başka bir dağ daha var.¹⁹“ Halê şare ma zobinao. Her jü ye dina, hêcaê dinya bi. Ma dina ra kewt me düri. Ma rîndiya dina nêdiye. Pilanê ma vatene ê verêni zaf leqçi biye. Tenê dina mi ki di. Ê Tîrka jü Nasredin Xocê xo esto. Ema zaf Nasredin Xocê ma estê. Hama jü bî jü ye dina şî heqiyeye. Qe kes wayirê dina nêvecia.

Mamudê ap İslî, dewa ma de, vist u bonc seri muxtarîye kerde. Mamudê ap İslî zaf zereweşaye bi, Zafi ki leqçi bi. Dewe de nêverde ne ke kes pêrado. Eke dîdine dînepêra,o kewtêne wertê ardê verê. Ap Mamudi qe kesde nêdene pêra. Pêradişa de, o bêteref mendene. O şiyene çê cirana pero. Ebe leqa xo memurê Tîrka kerdê memnun. Ap Mamud mi ki di. Mî ra vatene: „Qey Hamîkana şonê aşme, qey ma nêşonime.“ Mîkîlê Feqî Hero gameşê xo çiraynêne. Feqir khal bi nêşkiye nê ke şoro. Waxto ke gameş berde ke bîçirayno, niştenerê gameş. Ap Mamudi ki ayera leqi kerdêne. Mî ra vatene: „Xînamî ez u to jü ki Mikail ma nişenime gameş ra şonime aşme. To wendo; tî wertê qoçane gameşte roniş, ma rê kaytê xarta ke çimke to wendo ti zana. Xebato bin mi no Mikail sera. Ma gameş benime Kemerê Qertal ser uja benzîn nanmê piro, gameş indi şono.“

Ap Mamud ancia muxtar beno, bekçi ki Hesê Xalit beno. Lewê çê Gaci de zaf qerebelig beno. Muxtar u bekçi şone lewê çê Gaci ke Use gaci cîra Memê Evdalî Sela remna. Ceniya McMê Evdalî çê Gaci ra xeber dana. Ap Mamud bekçi yê xo ra vano: „Lao lao na çêna kutiki hem bi xo çêna xo layikte kena raşt. hemi ki merka ra xebêr dana.“ Milet pêro veciyo

bona nê xo ser, qayt kenê. Maa çêneke nêvindena, xebêr dana, xafvla balmışbena muxtar u bekçi şone lewê. Muxtar caketê xo ra derzini veceno. Hesenê Haliti vano: „Ne nê xêgo ti se kena.“ Muxtar vano: „Lao Heso ti qe vengê xo meke, to rê çi lazim.“ Ap Mamud derzini beno keno qorê maa çêneke ra, Se ke derzini keno qorê cêniike ra, cêniike caê xo ra qıl bena, vezêna ra u şona çê xo.

Dewa made jü Hesxan bi. O ki ze tarixi bi. Tarix ra zaf qesê kerdêne, her çi ze nikay amêne dê viri. Qesê xo qesê kamila bi. Qesê xo zaf caê xo guretêne. Ap Hesxan zaf hazır cewab bi. Roc_ dewa made veyvo ma govende kaykenime, Xaço qol kılama vana. Ap Hesxan ame lewê veyvi. Se ke heşna ke Xaç kılama vano. Ap Hesxan va: „Lao lao çê Meşe u dengbeztime.“ Ancia rocê; lace Memê Gulsune, Us Ap Hesxani qarneno. Us ki zaf esber bi. Ap Hesxan Us ra vano: „Hero lao ti ebe sed panote nêbena qılıayı.“ A taw ki sed panote xelê pere bi.

Miletê Ewropa ze şarê ma niyo. Şarê ma zaf leqci o. Leqia ke ma kenime. Şarê Ewropa nêkeno. Lewê made dewe Kurmanca estê, Leqia ke ma kenime ê nêkene, eke leqia ke ma kenime ê bikere, ulahi jüvini kışenê. Na leqia ma, na rîndia ma, na zereweşia ma qe çâê çina. Ma gereke; na leqia ma, na rîndia ma, na zereweşia ma binivisni me. Wa domanê ma xo re buwanê. Made qesê pi u kalkanê ma zafê, Kulturê ma zaf dewletio. Ma gereke nê kulturê xo binivisni me.

Qe tarixe de zonê ma niyamo nivinaine. Ayera ma çi ke pilanê xo ra heşno awa. Nika ze veri ki niyo verde mîlet handê nêşiyene düri. Nika her caê dinya ra biyê vîla. Eke ma kulturê xo menivisnime pêro beno vindi. Ayera ez wazen ke ti uja, khal u piranê made qesê bikere. Mî rê qesê pila, şanikanê u kilamane ma, edet u qeydê ma; to çi ke pilanê mara heşna xo de biya. Qayte pirika to zaf çiya zana. Aê de qesê bike. A nika xazina kulturê mawa. A zaf çiya zana. Ma khal u piranê xo de qesê nêkerd. Zaferê dina şiyê heqiye ê ke mendê ê ki nika zaf biye kali. Hini bîkemeke dina ra xo rê çiye bumusime. Ê ke ma kerdê vindi, ma kerdi vindi, barê ê ke weşe ma ina mekeme vindi.

Ez ke şona xebat, ez ke şona suke, qeytê mîlet itay kena, qaytê şarê ma ken. Wertê made zaf ferqe esta. Çiyo ke nina de esto, made çino, çiyo ke made esto, nina de çino. Miletê itay zaf xebetino. Hini xebetino ke biyo kolê makina. Her kes xo rê xebetino, ne pi dano laci ne ki lac dano pi. Nina de qe isaneti çina. Nê handê ze ma leqi ki nêzane. Hama ekonomê nina zaf rindo. Ez vana ke isan wertê ma o, ina bîvîno çixa biyêne rind. Belki ti vana ke ekonomi ma ki niya rind biyêne, ma ki biyêne ze dina. Eke ekonomi ye dina u isanetia ma tê lewê de biyene, çixa biyêne rind. Her çi ki beno. Çiyo ke nêbeno çino. Eke isan buwazo her çi ki keno.

Gula mi, ti zana isanê itay, seba hewa u awxe seba temizya dorme ma zaf gurine. Ma Reqasa mi, hewaê xo ki rindo, awxa xo ki weşa. Şarê ma ne awxe, ne ki hewa kene pis. Ê dina ki jü awxa xo, jü ki hewa xo esto. Dina ra zobina çiye xo çino.

Ya, roşna çime mi, şarê ma, zaf kewta mi viri. Mî rê şarê ma ra qesê bike. Dina ra muculbe. Halê dîna senêno, ina mi rê vacê. Ez şarê xo ra düriya. Mî rê şarpa Çilerê çiye mevace, qalê heci u xoca meke. Şaro xerip mi rê çi lazim. Ti mi rê şarê ma ra qesê bike. Cirâ vace, wa ma xo vira mekerêne.

Ez welato düri dera. İta rüye mi hüyyîş niya. Ez ita nêhüna. Belki ke ti heqli ya ke, ti mi ra vana ke: „Ti biya robote“. Ez ke mebi kam beno ze robata. Ez ita ebe xo cere na, mi xo kerdo vindi. Ez Reqasa ra Memi wazena. Ez xo wazena. Ez ita mendis tine nêwazena. Ez rehetiya itay nêwazena. Rehetiya nina wa nina rê bo. Ez newazan bîbi „gula adırı“. Ez Reqasa xo wazena. Ez hevala ne domantia xo wazena. Ez hard u kemeranê Reqasa wazena. Ez kinkor u sunganê Warêkorta wazena.

Ahxx.. ez nika koyêkorta sera biyêne, hetan ke mi ra amêne ez xo rê bîqerêne. Uja ra biyamêne Warêkorta. Uja de serê xo iniye Xêyme kerdêne, xo re axwe serdine bîşmitine wa zer u pêşke xo rehet kerdêne. Reqasa mi, ti çixa şirina. Ez wazen ke weşiyede beri to bîvîni. Ez belki to nêvena hama hardê xo mi ra meşevikne. Merdene bo ki ez resêna to. A taw mi rind virana xo ke.

Tu di êno to viri mino to ma piya qaytê „32. Gün“²⁰ kerd. Jü cênika yobaze, hêrame dabi xora. Dereqê „şerihat“ de qesê kerdêne. A dîsmenê ceniya biye. Ez tewr nêwazen ke aê biyari ceniyanê dewa ma ver. Qaşo aê unverstê wenda. Mobeta dewa ma qe nêşiya mektebe. Mobete aê ra zaf zaf baqila. Mobete zerê çê xo de, her çi aê desde bi. Hama na yobaze koletiê waştene. Make dewe de qesê kerdene Mobete mara vatene: „hero bawo bawo şima heqliye hama.....“

Mobete saf biye, hama na yobaze ra zaf rînde biye. Leqê xo ki biye. Ame bi Estenbol çê piye to. Waxto ke şona tualet êna vana: „herê çene çene şima se qermış benê ita ciye xo kene.“ Zaf hadise mobete estê.

Rocê miyê de Mobete, lenga, şona lewê miya nê çê Hesxani. Mobete şona ke miya xo bîdoşo. Se ke na, miye nêverdane ke a bîdoşo. Na bena hers miyê ra vana ke: „Ne miya ma şîye lewê miya nê çê Hesxan‘i, miya ma xüya miya nê dina gureta.“ Halê cêniyanê ma zobinaro. Cêniya mawa safê, cêniyanê „şerihatçı“ yara dayina baqila.

Nê yobaz u dindari demokrasi rê zaf zerafê xo esto. Sarê ma qela demokrasiya. Ma gere ke heşar vindime. Ne yobaz ke şerihat biyarê. Nêverdana ma weş bîmâni me. Çimke şare ma şerihat nêwazeno. Ma zerêhirayı me, ma şikinme her kes te piya vindime hama ê ma nêwazene. Eke beno remezan, ê zane ke ma roce nêcê-nime ancia nêverdane ke ma lewê dina de non bume. Eke Yobazi (fundemantalisti) hukmat bîcêre ma sera hukum kenê. Ma gere ke ze dina bime, eke mebime ze dina, ma kışenê.

Çimke ê ma islam qebul nêkene. Raştine mi ra pers kena çiye de ma ki zedina niyo ke. Ma tewr ze Kurani nêkenime ke. Make musliman biyene ma ki gere ke ze kur'an'i bîkeme u şerihatî qebul keme. Ma ceneto ke

Kuran de nivisno nêwazenme. Kuran de vano ke: „Pirode hetan ke kuliye dinya biye islam.“ Ayera ki mordemekê ze dina niyê, ê kîşenê. Tu di yobaz vanê ke „kam ke hawt eleviya, ya ki hawt ermêniya bikişo şono cenet“.

Şêwle çimanê mi, ewro çarê aşma amnanu verê no. A7 de „lopp marknad“ bi. Ez şiya uja. Halê mi qe cade nêbi. Hin biya ke ze xêÛa biya. Uja, mi tayê hevali di. İna mi ra pers kerd; qey ez niya kefsiza. Mi ki va „cêniya mi ita niya, domanê mi ita niye, belki ke dayera o“. Qe mi nêşkiya ke, ez jükek te qesê bikeri. Xelê cêra ayera tepiya, jü lampa dide ki resmi herina u ama çê.

Mi resmi oda roniştenede darde kerdi. Lampa ki oda made darde kerde. Resmi rindekê hama lampa de, handê kêfê mi tê niyame. Tı ke ita biyêne ma dayina zêde çimi hernêne. Ez zaf biya weşane, xore tenê non werd, ayera dîme, ez şiya wertê baxçê ma. Hewa ki ewro zêde germo. Ancia ciranê ma, maa u çeneke biye viran. Tı zana eke ita hebê beno germ pêro benê rut. Ezi ki biya rut pantore qoli kerd payi. Wertê baxçi de vineta. Baxçê ma zaf rinde ko ezi ki tede zaf biya tuğ. Darê ke dormê baxçi derê, zaf biye rindek. Hama waş wertê dina de biyo kewe. Ez şiya, mi gelberi ard. Waşo ke wertê dara de biyo kewe, mi gelberi kerd. Ez xelê xebetiya, xelê ki qefeliya. Ez ama çê.

Waxto ke ez ama çê, ez zaf qêfeliaye biya. Canê mi zaf çay waştenê. Hama çê de kes çinê bi ke mi rê axwa çay bigirêno. Eke tı çê de biye ne, çayê mi hazır nêbiyene, mi to de dêne pêra. Tı zana ke camerdê ma hêrsinê. Tı vana ke: „Cêniye u camerda çina.“ Hêya, a henêna hama camerda ke zaf qêfeliya bi, xebetiyo u araq de bi sia; cêniye

gerekere xizmeta merdê xo bikero. Xizmete xizmeta kurêşya. Eke piya xebetiye a zobina. Hama ez to zana; waxto ke ti çê de biyenê, to çay ki noni ki kerdêne hazır.

Ma nika ez hem cêniya çeyi ya, hemi ki camerdê çeyi ya. Werdena, non potena pêro mi sera wa. Ez qemîş Muradi nêbena ke cira çiye vaccine. Qe yardım mi nêkeno. Vizêri çê de nêbi, şibi Stockholm. To oda dê bidiyêne. Rind ke to nêdiya. De xo rê weş bo, se keno wa bikero.

Na dem de, ez hem to rê nivisnena, hem ki goş nana kilamanê Zulfi ser. Dêyşanê Pir Sultanı vano.

„...Raurze, roca to ama Pir Sultan abdala quesê mi raste...“ Nîka ki deyşa de bine vano. „...Ezo ke amo

Dînya dewa mi dewa Ulu divan bo...“

Ancia şarê ma amê mi viri. Eke xo zanê, ancia êmayê. Wertê şarê made rewêna demokrasi esto. Ze demokrasiye nikay nêbi, hama ancia ki zaf rind bi. Şarê ma vano ke „her ci isana de esto“. İna isan rê secde kerd. Goranê aql u mantiqi rae ra şone. Şare ma gege Heq rê isyan kерdo. Çiyo ke nêkewte serê dina, ina o qebul nêkerdene. Waxto ke elewi qalê cene kene mesele de dina esta. Ez wazan ke a mesela to rê binivisni:

Roce Usibê Meli şono Ezurim, uja tene heci u xoce kune dorme dê, nê dereqê dinde quesê kene. Mesela êna cene ser.

Wertê dina ra jü xoce vano:

„Ma ke şime cene Heq çewres horiye dano ma.“ Usibê Meli vano: „Ez nêwazen ke ceniya mi bero cene.“ Xoce vano: „Qey“ Usib ki vano: „Xoce efendi; Heq ke cene de çewres horiye bido ma, eke ceniye ma şore cene çewres boğe ki dane dina. No cene niyo no beno kerxanê.“

Zaf meselê est_. Mesele pîrde şerhat esta. Kaygusuz Abdal vano: „Heq, to jü pîrdê de henên vîraşto ke, têle ra bariyo, şîmşer ra tüjo, tı vanake wa qulê to sera şore. Be tı hini jiyatia tı verê mi şo, ez ki to dîme êna.“ Ez ita nêvana ke her çiyê şare ma ê bina ra rindo. Se ke pilê ma nevane „iyiler iyidir“. Khalikê M. Emini Heq rama xo piro kero, vatêne: „Heqile heq, ez raşte vana, Heq raşte ra hes keno.“

Xezika pi u kalkanê ma xo ra mevatenê islam. Ma ke islamra dûr biyene nîka halê ma dayina rind bi. Belki ma nika ze ewropa bime. Şarê ma, ilim rê yakerdiyo. Şarê ma ilim ra hes keno. Qaytê ina se Turan Dursun kiş. Turan Dursun piyaâ de ilimkar bi. Îsan se piyaâ de Turan Dursun kişeno. Na dışmeniya ilim niya çıka? Mi çen kitavê dê wendi. Îsan gereke kıtanê dê buwano.

Mî xezuka Turan Dursun bîdîyêne.

Nê tenê isani çıxa xirabê. Şîma se qemîşê isananê niya rînda benê. Gorane felsefa islama, Heq bî xo can dano isani, ancia O şikino canê isani bicero. O waxt qatil çi lazîmo? Roca to ke amê, Heq bî xo Ezraili nûruşneno? Tenê isani se ba male dînya her çi kenê. Se ke pilê ma nêvane: „Heq hevsê ma wa, domanane ma isanê xirabarâ bikero.“

Hêya roşna çimê mî, belki tî vana nê resmi²¹ çi ke to vetê. Mî ê resmi seba to nêvete. Pêro resmi, mî Piya xo rê vetê. Çimke Piya mî nêzana buwana xo re qaytê ci kena. Mî zaf ki nîvisna, ebe tenê resma dayina beno rîndek. Tî belki mî ra pers kena, qey mî niya zêde nîvisno. Ezi ki nêzana qey mî niya zêde nîvisna. Verê computor de nişta ro u nîvisna. Mî jû roce de nênîvisna. Qaytê ewro hawte aşma amnania verêno. Sate bêna des u dide, nêmeşewe. Ez indi xo rê şori rakü ke meşte ez rew vezenra u şona xebat.

Waxto ke tî ita biya ez ke xebat ra amêne, none mi amêne verê mî. Hama nika regeke hero werdene pocî. Çiyo ke esto ez çi pocena Murad weno. Na zaf rînda. Çimke ez çi werdene pocena heftê ravêri nîvisnena. Murad ke bêro welat, ita ez bêna têyna. A waxt ez to rê mektuve nênîvisnena. Eke ez binîvisni, tî zede berbena. Ayêki ez nêwazena.

Wertê mî no Muradi zaf rîndo. Ma qe nêdanme pêra. Waxto ke tî şiya welat, ma ki to de amême hetan Stockholm, a waxt ma heftê uja mendime. Rocê ez u Murad jû ki Aydin ma şimê Lune park. Mî 170 kron da, parce ze bazini kerd deste Muradi. Sate hawt ra hetan des u jû ye şêwe, ê çi waşt nişt piro. Zaf kefê Muradi amê bi. Wertê çimi de zaf remêne. Murad ke amê uja dayina zaf to rê qesê keno.

Ewro heşte aşma amnaniya verêno, roca ra çarşeme o. Ez ke ewro şodîr weşta ra, ez ze heroy nêbiya, ewro zaf rînda. Ez şiya xebat ze heroy sate çar de ama çê. Ez ewro, qe çê de kar nêkena, Muradi mî ra va ke ewro pero kar o keno. Ayera ez şiya P18. Uja 2km. rema tenê ki cêra, dayera dîme ama çê. Na serê ra zêdo ez nêrema. Ayera ez şenik rema.

Ez ke ama çê Muradi „gröt“²² pot bi. Ma hurdina piya niştîmero, nonê xo werd. Eke ma veştmera, ma qaytê jüvini kerd hüyame. Mî zana ke o ki weşano. Ma her jû ki „hamburgare“ xo werd. Muradi qab u mabi ki şüti. Ez şiya baxçe de nişta ro, o ki şî lewê hevalane xo.

Ule ke mektuva mî biye derg. Nîka tî vana ke „ma jüvin ra düri me dayare tî niya derg nîvisnena. Ma ke lewê züvinde biyêne belki ma nîka dêne pêra.“ Ma ze tu yo. Îsan ke züvinra düri bo dayina caye isani aseno. Karê dînya niyanêno. Her çi de rîndiye ki esta, xirabiye ki esta. Xirabe ke çîye bo, kes qimetê rîndiye nêzano. Waxtê vêri de ki pero dîna de hem Heqê rîndiye bi hem ki Heqê xirabiye bi.

Hes kerdene wertê dî isana de zaf çîye de rînda. Cêniye u camerdi eke bi jû can gerek jüvinra hes bikere. Na dînya da emrê isani zaf kîlm o. Na dînya kesre nêmen-

de. Ma ki roce mirenme. Gerek ma zaf züvinra hes bîkeme. Qaytê na nezdîe şeş serio ma lewê züvinderîme. Îsan tewr nêzano seri se şonê. Îsan vano belki isani hewn diyo. Îsan gerek qelbê züvini meşkîno.

Ez zan ma zaf züvinra hes kenime hama... Ahg na „hama“ çîne biyêne çıxa rînd bi. Gorane mi dormê ma, ma rehet nêverdano. Ma ke nê welati de biyamene dînya. Goşê ma asaye bi. Îta niyo her kes weş bo xo rê. Na maa, no pio, nê biraye qe şemê dîna niyo. Ma nîme fikrema kuli mordemanê ma sera wo.

Qaytê be ke mevace, Xeri perê xo berdi dai zamay xüyo zürekeri. Eb xo ki hini wertê de mend. Nîka mi de ki perê çîneke ezi ki dolimêna cirê buruşni. De be meqariye ti se nê qarina. Ma ke welat de biyene xo re şiyêne jükek de qesê kerdene yaki querêne. Îta niyo, tî nêşkina çîye bikerê. Îta ne kes to de dano pêra ne ki to rê yardım keno. Ulahi bilahi tî ita bîmre kes wayire to nêvecino. Îndi belki belediya meyîte to wedaro. Na welat de gege ma şazata de wanenime tenê piyay merdê ebe aşma meyîte dîna zerê çê dîna de mendo, qe xebera kesi çinêbiya.

Ma ni me, xo ra zêde şare bini re, danme xo ra u berbenime. Mî tî zaf diya ke, tî berbêna. Tî qe seba xo nêberba, tî her waxt seba ê bina berba. To di, To ke hewn diyene ayera tepiye berbêne. Hewnê ma ki xirabê. Ma hewnanê rînda ki nêvenenime. To di vane, „Eke hewni bîbe raşt, çıxa rîndo“. Ma rê çi, hewn bene raşt. Ma hewnanê rîndeka nêvenenime ke. Par piye to amê ita, seba êwê ke welatde bi berbêne. Uja ki seba ma berbeno. Uja ki çimê xo hesirinê, ita ki çemê xo hesirinê.

Îsan vano belki no qederê mawo. Kul u bîrinê şarê ma zafe. Ma welatê de henê de amême dînya ki, herçî tede tometa. Na hazar u bonse sere ra zêde esto, hale ma niyanêno. Şarê ma her waxt bindeste biyo. Hem ki çen qor ma bindeste rime. Ma nêşkime ke, vacime ma kamime? Ahx defê ma bindesiye bîveciyenê, ma rê zaf biyenê rînd.

Çimke na zereWEŞİYA ke made, no kulturu ke made, no adetê ke made qe kes te çinê. Nêverdane, eke bîverdê, demokrasi senê no ma musnenime dîwleta Tîrka.

Rosna çîme mî, zaf vatene mî estê, hama ebe nîvisnayine nêbeno. Tî ke ama ita ancia ma qesê kenime. Tî zana ke ez seba isantey xebetina. Îsan ke ma ra memnun bo, çıxa çîye de rîndo. Tî ke seba isana xebetina gorê dîna rae ra şo. Eke tî ze dîna mekerê peyniya to bêna ze Urizi.

Mî zaf isana da hevaltine kerde. Pêro isani azadey u serbestey wazene. Hama tene zorbê nêverdane ke mîlet azad u serbest bo. Nê zordê xo ra ki vane; „demokrat, sosyalist“.

Tî zana kamji isani emrê xo ra memnun o? Îsan no ke fîkrê xo serbest vano u fîkrê xo serbest nîvisneno o isan beno şâ. Piya o ke demokrat o, gerek fîkrê xo serbest vaco u fîkredî bina gerek goş sereno. Piya o ke vano fîkrê mi/ma raşt o, fîkrê ma ra zobina fîkrê bini çewte. O piya ne beno demokrat ne ki beno sosyalist. Piya ye henêni dî rüye u zordarey kene. Piya ke fîkrê xo ebe zordarey dane qebul kerdene. O piya tewr isan

niyo. Tewr mordeme ke piya kışene. Ez dina ra vaci çi? Ma gereke isana ra hes bikeme. Zereweşayey u demokratey awa ke, mordemê ke fikrê made niye ma gereke ina ki qebul keme. Qeyte pêniya Soyvet u dugelane bina se biye?

Ma gereke her ci ebe serbestey züvinde quesê bikeme. Îsanê ke fikrê to de niye, ti se kışena. Na heqe kam da to? Pêniya zordarey çina. Hetan ci waxt miletî xo ra tersnena? Ti nika zordarey kena isana kışena isan ebe kıştena nêbene ze to. Belki zamanê milet beno bêveng, hama waxt ke amê ancia urzeno ra. Dinya de zaf zordarey bi, pêniya dina se biye? Ti ke zordarey bikere, piya ke êno zordarey to ser keno. Îsani gereke züvinde quesê bikerê. A waxt şikine raşte bivene. Ma ke hini nêbo ferqa isana u dawari çika?

Ez qe famn nêken, qey isani züvini kışenê? Cewabe na pers kerdene cahiltina. Ma cahiley nêbo qey mordema kışene. Qaytê ita Awropa de zaf qimet dane heywani. Jûkek ke heywanê de xo bikuyo, zaf aybê de pila. Hama Turkiye de piya ke isan bikişo, beno Qereman. Waxto ke dane pêra, xo zaf goynenê, eke mordemê dê lewê de bê, caanê binade quesê ke vanê: „Lawo ê hini dapıro ke hini vace, se ke jüye dêpiro, o cayê xo ra nêveştra.“ Mordemo ke medo pêra cira vanê „tersonik“.

Ti vana ke domantine de ti se nêbiya. Mi pêradişra handê hes nêkerdene. Hama waxto ke ez biya „devrimci“ a taw piya kıştene zaf normal biye. Ma vetene, ma seba dawa xo kışenime. Qayte dewa made pêradiş bi hama qe kes kes nêkiş. Dewa made en verde „devrimciya“ silah este piya kerd birindar. Qaytê ma vatenê ma rae rinde musnenime mîlete xo. Senê rae?

Zana gula mi, ma pilanê xo ra vatêne „gerici“ ma xo ra ki vatêne „ilerici“. Şarê ma zereweş bi, şare ma demokrat bi, şare ma isana ra hes kerdene. Ma ma se kerd? Ma şare ma ra kewt me düri. Ma şare ma nas nêkerd. Make verde telebê mîletê xo biyêne u mîletê xo nas bikerdene dayina rind bi.

Îsan isan ra gereke zaf hes bikero. Hes kerdene zaf çiye de rinda. Na hes kerdene gereke verde çê isan de bo. Ma gereke şarê xo ra hes bikeme. Mi no to ma ke züvinra hes nêkerd, ma ke şarê xo ra hes nêkerd, ma se isananê bina ra hes kenime. Şarê ma se ke nêvanô: „Qelb vîrastêne zaf zora, hama qelb şîknayine zaf rehetta.“

ÇÊNA XALI²³

Dewa ma birr u kare
Der u ciran sono ware
Ez malé dina sekeli
Esqe to maré beso, çêna xali

Çêna xali, çêna xali, çêna xali

Bisiki poze sime mali, çêna xali

Dewa ma birr u seji
Be izlemé to veji
Na usarri veyvê ma bo
Pil u qiz téde sa bo

Çêna xali, çêna xali, çêna xali
Bisiki poze sime mali, çêna xali

Dewa ma birr u kare
Der u ciran siyo ware
Ez malé dina sekeli
To ra pîya kume tévirare

Çêna xali, çêna xali, çêna xali
Bisiki poze sime mali, çêna xali

Ti u Piya silam ken, şima ken qevsingê xo.
Der u cirana, mi vêra zaf silam ke.

Roca şima xer bo.

94.06.15

¹¹ Mi na mektube bi axa Reqasa dewa xo nivisnê!

¹² Merhaba!

¹³ Ti xo nasbike ke ti ti bêne.

¹⁴ É ke rindê.

¹⁵ Jü hevalê de mino.

¹⁶ Sukê de Îsveç ya

¹⁷ Caê domamanê qickeka, damane kê hona nêşiyê maktab.

¹⁸ Qayte ez zan ke domanê şima şiyê pê nê koy. Ez ke biwazi şona ina pêcena!

¹⁹ Qomitanim, pê nê koyde jü koê de bin esto!

²⁰ Televizyonê Tırka de namê jü programio.

²¹ Computorde tenê resmi seba çena xo mi vîrast bi!

²² Jü werdena Îsveçiya, ze xoşla mawa.

²³ Na kilama Dêsimde ama vatenê, ti ki çena xalê mina, ezi ki torê van!

WAZEN MA ASIMILE BIKER

Koyo Berz

Barê ma Dîmiliyan zor girano. Lazîmo ma nê barê xo, heme piya wardê zanayeni u jewbiyayeni di pêra barakerê u her merdim gorey quwetê xo, pay xo bîgirwo xo mîli ser u hewado. Nêbeno kes veng u bêveng bîmano, desto xo ci ra banco, duri kewo u şero koşeyê di roşo. Nêbeno, nêbeno kes bîpawo ka şar kesîre se keno. Veng vîndenî, mil ronayeni u teslim biyayeni kar u gîrwey ma Dîmiliyan niyo.

Vanê ma hayr xo bê, ewro zahf kayî ma sero yenê kaykerdeni. Tayê wazenê ma xo miyandi asimile bikerê. bîheleynê u xorê kar biyarê. Heta ewro, bê merdimdê Dîmili kam weriştö zîwandê Dîmili sero girweyayo u xîzmet dayo ci (bê tay enbazên dê geribar). Labirê bî hezarana zanêy u nuştögê Dîmiliyan weriştê u bî kirdasi nuşnayo u kirdasi ravê berda. Ka inan marê se kerdo, wa vajê. Bê tunikanê xo pîrkerdeni kes marê nêgîrweyêno u ma ri ra nêwinêno. Vanê; „ma bî xo bî nenguyandê xo ya serey xo bîwîrinê“. Vanê, heme kes bizano, heqê kesi şiniyo bî namedê maya werzo xo berzo piyase u bî qîsandê vengana ma bîroşo.

Serhewadayenê Welatê ma bî destandê ma ya, bî şardê Dîmiliyanâ dest peykerdo u ma bî sehezarana şehidi dayê. Labirê heta ewro, ma sero çiyê niyameyo nuşnayeni. Zaneyê ma Dîmiliyan ji weriştê qandê Kîrdasiyan, bî kirdasi ci nuşnayo, weşanayo u inan rê gîrweyayê, inan rê kerdo mal. Kes dîmili sero çiyê nêfikiriyayo u kesi çiyê nênuşnayo. Zîwanê xo, ê marda xo vîni kerdo u ê şari kerdo dewlemend. Na heqaretayê

da zahf gîrda, qandê zîwan u şardê ma. Labirê, ewro ji hewna ê yê nay wîna domnenê. Ma yê miyan di u vinenê. Heta ewro zane, roşanbir u nuştoğanê Kîrdas u Soranan qandê ma se kerdo? Tabi kî xîrabey kîrda. Resmen vanê; „wa, bî dîmili ci nîro nuşteri u dîmili nîbo zîwanê edebiyati. Teniya rojane bîro qiseykerdeni u rojane bîmano.“ Ma, na xîrabey u nişanê asimilekerdeni niyo? Wazenê kî ebi no hesaba asimile bîbo u inan miyandi bîheleyo. Lî ma nê fîrsendi nêdanê inan. Wazenê wa birê

ma pê-ra-abîriyê u hergi jew bewniro şaredê seredê xo. Wazenê ma piya serê hewadê u bigirweyê.

Wexto ki mesela yena pere u menfeati ser, xo erzenê piyase, çîmanê xo gînê u ma roşenê. Xo zîwan zanê Dîmiliyan nişan danê u ma tewsil kenê. Labirê herfê ji dîmili nêzanê. Aha şîma rê minaki, Enstituya Kurdana Parisi, qandê Dîmili se kerdo. Verêcôy şend merdimê Dîmili berdê dayê wendenî, ê xo rê kerdê hemle u çîmê ci gîrêdayê. „ji diskîyayê poşda inan ro u zey inan kenê, vanê ma na juweri rînd bîzanê. Narme u sînasnameyê ma zîwan, kultur, edet, tore u folklorê mayo. Ancax ma bî ninan a bîra sînasnayeni, ne ki bî kurmanci u soraniya. Zane u nuştögê Kîrdas u Soranan do seni ma temsil bikerê kam nê heqî dano inan. Şînê zîwandê ma sero konferans u dersi danê, şîyo şâş u nêraşt mîleti rê vanê u inan xapeynenê. Sero ji perey gînê u erzenê xo tunîki. Mesela Kultur rodetê Swedi di jew do kîrdas ma dîmiliyan temsil keno u bî xo ji dışmenê zîwandê Dîmiliyo u herfê ji dîmili nêzano. Ci rê ma temsil bikerô? Ma lajê pêrdê mayo, ma vengê xo nêkerê. Ney ra, nê meselan ra, vanê hayr ma ma ra u dinya ra esti bo. Ma heq u fîrsend nêdê kesi ki ma sero kay kaykero u bero bazar di ma xo rê bîroşo. Taydê ci ji ma resmen xo rê kenê malzemê siyaseti u politika. Vanê ma haydar bê u nêverdê.

Tîrkân Kîrdasi asimile kerdê, ê ji wazenê ma asimile bikerê. No resmen winayo u akerdeyô. Şîma heta ewro diyo ki, jewdê kîrdasi jewdê dîmiliya bî dîmili qisey niqaş kerdo?

Bê istisnayan. Milyon ra jewdê cı xorê tay şî misayo u ju ju fini qisey keno. O ji heta peyni nêşono bîdomno. Kewno teng hima birneno u dest bî kirdasi keno. Çi rê nêkero, çimki ma ahmaqi diyê. Ne heme wina u raştiyê. Jew nêşeno bîvijîyo u vajo tiyê raşt nêvanê. Aha meydan aha ê, wa birê ma bîvijîyê mîleti ver u akerde niqaşê nê şî bikerê. Ma, ma mecbûrê xo famê Kîrdasi an ziwan na bikerê? A ki ez zana wextê xo na mesela amê mi ji sere dî. Mî ji xo famê kîrdasi kerd. Labîrê ez wînyaya jewdê kîrdasi xo famê Dîmili nêkerdo. Vanê ma nê çidê winay ver o bend bê u nêverdê kes ma asimile bikerô. Tîrkan nêşkia, lê ewro kîrdasiyê kenê, Wazanê ma nêwende bê u tim bî kîrdasi inan dî qisey bikerê. Heta nika çend fini ameyo mî goş u ez o êşnawena, tay ziwan zan, roşteri, zane u aktuelê kurdanê vanê, „nê dîmili koti ra ma rê bi belay seri, veri şî weş ma nê xo miyan di asimile kerdi bi. Ziwan zanayoğanê inan ji bi ziwandê ma ya çi nuşnaye u weşeynayê. Labîrê ewro taydê zey Koyo Berzi werîşte u biyê belay seredê ma“.

Jewi rojê mi heti va „nê Dîmili aşiqê ma yê: (Tabi nêzana ez Dîmiliya) Ez peraya qoldê ci u mi va; „bê la qebrax, vajî la heta nika to qe Dîmiliyê diyo, aşiqêy kerda? Aşiqê ma ji heme Kîrdasi yê!“

Ney ra aseno u rewşê ma çiman vero yo. Qandê coy vanê ma xori- xori xorê bifikriyê. Qandê ziwandê xo bo ji, cay ma kotiyo u ray ma kamcina, vanê ma zelali kerê. Wa ma Dîmili bi ziwandê xo ya, ê bi ziwandê xo ya qisey bikerê, bîwanê u binuşnê. ” ki fahm nêkenê cahnim di wa fahm nêkerê. Wa tercumani biyarê u xo rê tercume bikerê. Çi rê ma do mil ronê u bi ziwandê inan a inan di qisey bikerê. Ma ma mecbûrê zey inan bikerê. Dîmiliyan heta ewro tim cayê xo giroto u qandê serke-wteni u xoserbiyayeni xo feda kerdo. Qandê şar u dahwada xo tim biyo siper u xoverdayo. Vanê neya tepêy kes wekileya ma nêkero. Ma bi xo bi xo wekileya xo bikerê. Vanê ma na juweri ji bol rînd bizanê. Defterê ma welat dî abiayyo u welatê ma dî ji do bîro giroteni. Heme ray şardê ma miyan ra raverênê u qerarê xo şar dano. Ma teniya elçiyê ci yê.

Demo ki Kîrdas u Soran ma rê vajo wa ziwanê inan ziwano rojaneyê feki bo, o wext ferqê inan u ê kolonyalistandê binan nêmaneno. O wext ez do seni u bi çi hesaba emeley bikerâ u xo bi inana gîrêda. Na ju qet nêbenâ.

Labîrê ma yê vinenê, roj bi roj ziwanê ma yo talan beno u lingan ver şino. Qisanê ma gênê kenê qisanê xo. Veri, Turkan no ci kerdê, ewro ê bînijê kenê.

Vanê ewro ra tepey a ma musade nêdê u nêverdê kes rayan ma vero bigiro, ziwanê ma ziwano rojane kero u ziwandê ma sero kaykero. Ronıştwanê (Nifusê) Dîmiliyan nezdîê çîhar u nêm milyoniyo. Serehewadayenê Anatoli bî destandê ma ya destpeykerdo u o yo domneno. Tabi kes tarixê ma, verni u amyay-

ena ma nêgêno çiman ver u gorey ey hesabi nêvirazeno. Vanê ma heme piya qandê mîlet u welatê xo bigirweyê. Ney rî ji hewldayeni fedakarey lazîma. Eger nay şenê bikerê, ma goş u este, nengu u goştra niyabîryenê. Eger ma rê nêheqey bîro kerdeni u heqê ma bîro werdeni, ma ewro ra rayanê xo pê ra abîmenê u winenê çarê de sere-dê xo.

Vanê ma çimdo werdiya nêwinyê pêra u meselanê mabendê xo hiş an ji werdi nêvinê ki, nêweşiyê xîrabi ma miyan nêkewê. Finê dekewê dîha peyni ninê u derman nêbenê.

Tay zane u nuştoğê Kîrdasan vanê Dîmili jew-di merdimyê. Qandê çiçi ci rî kitabi birê nuşteni, mahlim u tercumani birê resnayeni. Wa ê ji kîrdasi bîwanê u qisey bikerê, qedêno. Ma, ez koley perdê inana zey inan bikerâ. Çîrê ê dîmili nêmisenê, çîrê ez ê inan misena, ma no edalet o?

Wa kes nêwerzo u ma sero çimsurey nêkero. Ray u hedê xo bizano. Kes bi zor u tehdition ra ray nîno u nêterseno. Hendayê serriyo Tîrkan çâ wertera hewado, nê. Kîrdasi ji nêşenê. *Kîrdasiyan heta ewro qandê ma u qandê ziwandê ma hendê misqalê çiyê nêkerdo. Eger kerdo se ma inan rê kerdo. No heme aşikar u meydan di ro.*

Bî nê çido wîna u nêkerdenan a ray u fîrsend danê dişmenan ki, dişmen bî rehatuya ma sero kayanê xo kaykero. Ma bî xo hewl nêdê xo, mezgê xo kar niyarê u sero nêfikriyê ray rew ma vero benê vîni. No çiyo wîna ji bi fedakarey u heq pê dayena beno.

Ez wazena perskera u bizana, Meşti Kurdistan awa bo, vîraziyo ma Dîmiliyan rî çiçi esto u rewşê ma do se bo? No fin qay ma do koloniyê Kîrdasan bê, yan ê kî? Dezgeyandê Kurdan di çend ca deyayo ma se, meşti ji do hend ca bîdeyo ma. Bewnîrê rojname u kovarandê Kurdan ê ewroy u ê verênan çend tey dîmili esta? Şîma rî minaqê Jin, Roja Nu, Ronahi, Hawar, Kurdistan, Jîna Nu u her wîna. Tabi nê qisey mi tal yenê ê binan rî, labîrê raşte.

Qay esto se ma yê verni u peyniya xo nêvinenê. Vanê ma hesabê xo gorey nê çiyan bikerê. Kes garanti dano, do meşti heqê ma do bîdeyo u sukê ki mayê teyê sukan di wendeganeyê ma abiye u şarê ma bî ziwandê xo ya bîwano u binuşno. Qet emel nêkena.

Wexto ki mana werzê şêrê gird u khalikandê Dîmiliyan rî vajê ziwanê şîma yo resmi do Kîrdasi bo, do vera ma dê. Veror vanê kes hesabê nê çiyan bikerô ki, cefâ u xoverdayenê ma veng nêvijiyê u pede nêşirê. Vanê kes veror geverê awda xo mezbutkero ki, gever nêteqo u awi salme nêşiro. Wexto ki bîteqo villa bena u rew rewi nîna pêser.

Beno nê vateni, wînasını nire hesabdê bol merdiman. Labîrê na raşteya ma ya u çiman vero ya. Soreş u şoreşê ziwanî teberdê welati dî nêbeno. Vanê ma raştey bifikriyê, gamanê xo raşt çekerê u raşt bî raşt şirê sene-

dê mîleta xo. "taytaynê ki ma ser o xîrab fikirênenê, qandê perey qezenckerdeni u menfeatê xo ma benê erzenê bazar u danê bazarkerdeni, vanê destanê xo ma ser ra bancê u ma rehat verdê, hetan ki ma peydê desti ya sileyê nêdaya piro u nêdindayê erd. Wa bî rûndeya ma ra fek viradê u şêrê. Xîrabey bo se, hemekes şikêno xîrabey bikero." merdimê winasinê menfeatperesti benê semedê heme çiyan u dibendey fênenê ma miyan. Ma ê merdimanê winasinan bol weş sînasnenê. Ziwan, edet, tore u folklorê ma nêsinasnenê, lê fina ji çinê bi namedê ma ya roşenê u hesabi vîrazenê. No hesab ewro pers nêbo, do meşti bol berey bo.

Ez, o bin, o bin, diha u diha u Şarê ma na dâhwada xorê wihêr nêvijiyo, nano ki ma werdo u kedaki gîrdanê ma daya, ma do fitil-fili ma zinci u çiman ra bêro.

Merdim o ki ziwanê ma nêzano, do seni u bi çi hesaba qurum u dezgeyan di ma temsil bikero! Kotidê dînyay di no asayo u vineyayo. Dîşmenanê mayê kolonyalistan no çi kerdo, ewro ji ê bîniyê kenê. Meselanê ma, ziwanê ma u merdimê ma do halkerê u rafinê çiman ver. Meseley ma teniya bi roniştvanana gîrêdayey niyê. *Ma seni hewl dayo xo, vanê ê ji wimi hewl bidê xo u ê ji zey ma wihêrê toleransi bê. Wini nêbo nêbeno. Eger minetê inan ma rê çinê bo, ê ma qet inan rê çiniyo. Ma nêwazanê koloniyê kolonan, bindestê bindestan bê. Ez xo rê fikirêna vana, eceb herunda ma di ê bê, ê do se kerê u çi qeyami bîqîlaynê?*

Raştey u raşt vateni tim u tim tala u kes pa beno gunekar u sucdar. Qet Dîmiliyê nêwazeno dibendey xo miyan fino u dîşmeneya pê bikero. Nêwazeno Kîrdas u Dîmiliya pêra duri kewê u pêra abîriyê. Hemeyê Dîmiliyan ji wazanê ki, ma meselanê xo bi hewldayêna a têmiyan di hal u şareser bikerê. Labirê no ji teniya bi fedakarey u hewidayenda Dîmiliyana nêbeno. Hewldayeni vanê piya bo. Piyê kesi pêrdê kesi gîrdêri niyo. Ma hemini derdê zîwani diyo u anto. Ma zanê çend zor u zahmeto. Wexto ki kes bi zîwandê xo ya qisey nêkero, pa nêwano u nênuşno kuli kewnê kesi pize u kes pa teweno. Ziwan heme çiyê insaniyo.

Wexto ki zerrîweşteni u hewldayêna pêdi kilit bo, çio ke hal nêbo u nêvirajiyo şîniyo. Warê jewbiyayêna di ma şenê. Çiyê ri xo desti miyan di werdi werdi ey ardana kerê..

KES ÇİNO

Her ca vore gureto ra ho ver, sîpewo
Cix xeleşino ra yêno dê, vano kowo
Dar u kemer fino ra ho ver beno
Corde yêno dê, vana feleko şawo

Zerede mesin qireno
Vorede mal vozeno
Vengê dariye ke kotira arme
O heti ser sono

Vore vorena, mîrçiki qistenê
Kotenê axuru, ya ki bînê şivingu
Zîlv ke kerdenê ro, guretenê pa
Qîskek bi, eve rozu vesan, tesan

Yê sewunê dergude
Senik qesey kerdenê
Der u ciran biyenê top
Bavau venga Heqi denê

Nika yê kouna çıx nino
Yê şuyuna mal çino
Qirayisê mesini nino
Sevey dü nêkenê
Vengê çel u çuki çino

Asme pir esto
Vore bîlîskina, je sodiro
Yorxecika
Asmên kewo
Astarey bereqinê
Qilate ke bîlewiyo, belyîo
Kes çino
Dina sond wena
Durira zurayisê vergu yêno

Koy issizi, dewi tholi
Bonî pirognaey, silondi çinê
Zu qistayisê dina yêno
Canêwerda welatê hora nêsi

Xêyri

Ma Fetilnay

Kerd mîşe kerd beraji
Dewiji kewrnay sukide duru
Werterya kerdi rezili
Welatê ma mara gîroti

Tî xasekê ti rîndê
Tîrka ti ma destra veti
Tîfingi girotê ma fetilnenê
Vanê bîkisi nê dîşmeni
Nê werzê perskenê mara nê hêسابı

Sarê welati mijî dumano
Hukmatê Tîrka sera cirit çekeno
Werzê Zaza werzê welatê ma mara girot
Welatra ma fetilnay cadê duri

C. Royvan

Zu Raa Derge

Mamekiye ra vejiune, avorde şêri
 Taê welatu bivini, raceri bêri
 Xarpêt'ô, Malatya hata Qeyseri
 Anqara serpila welati rozê vinderi
 Antep'yo, Urfa rê meste têl bideri.

Konya tamaşıya, cami tikmis kerdê
 Yozgat ra, Bolu ra xocê kirriki ardê
 Adana de Kîrmancê ma bê kar u is verdê
 Baxçê Antalya u Mersin pêro sur u zerdê
 Neweşie ama, dikê Denizli têde merdê.

Şiyo Diyarbekir welato de khano
 Hakkari, Bitlis feqiro dewlete rê sano
 Hata Ağrı, hata Bingol, Muş ra dot Van'ô
 Erzurum de vêsa-têsa mendo, rozê Tirkano
 Çitür tek u tek vajinê, hal zof yamano.

Trabzon ra bivêre Ordu de vinde
 Zonguldak lerzeno, wele çina binde
 Dî roji Samsun, Sinop rozê ki Artvin'de
 Zu fındiqe sero mîleti wenê Giresun de
 Gümüşxane ve Bayburt ra dîsmenê zuvinde.

Afyon, Adiyaman têde tirro, kasô
 Wertê Erzingan u Amasya Sivas'ô
 Bovêra Uris'ô navêra Kars'ô
 Dormê Takati, dormê Rize pêro birro, vaso
 Maraş, Mardin se vaji, Bilecik tamaso.

Tekirdağ, Edirne qulê xo beliyo
 Şiune Kırklareli butu telio
 Mîletê Çanqırı vana armoliyo
 Çanaqale bia letey, nêsiyo texeliyo
 Aydin, Muğla jê vatêna apê mi Weli'ô.

İzmir xêyle girso, lewe de Manisa
 Vêrena Balıkêsiри ra ora dot Bursa
 Estemol de nisenoro vistewrê mi Mursa
 Raê nêvezeno feqir Alisa
 Vano racê Mamekiye, endi torê besa.

Server Kalan

SEY UŞÊ

Çêveri pêro rakerdae vi;
 Çêverê göylê ma,
 Çêverê bonunê ma.
 Ez nêzon bonê ma
 Ez nêzon göylê ma
 Pê çinay qayil nêbia!
 Eke'niyo çinay rê şiya
 Bê xatir u bê xeverê.
 Çêverê hardê dewresi
 Phoşt-ser rakerdaê,
 Kamij' zalim vêrdiaro to

To thon da yêmê doymi,
 Eve xo ki şêmige sero bimano.

Hardo dewres bonê to
 Wela şiate orgâna to,
 Wertê gul u nur de bê
 Ma to hovira nêkeme,
 Wayirê to marê ki wayir vêjiyo.
 Ya Duzgi'!
 Ya Sey Uşê!

Server Kalan

NÊ LAWO

Nê lawo lawo lawo
 Kutiki nara ma dîme
 Nê lawo lawo lawo
 Kutiki erjavê ma
 Haw haw haw

Nê lawo lawo lawo
 Kutiki dîsmenê maê
 Ni lawenê, haw haw
 Ni erjenê ma lawo

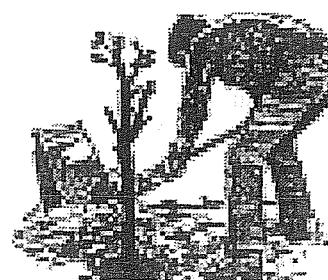
Nê lawo lawo lawo
 Kutiki qudrizê lawo
 Nê lawo lawo lawo
 Kutiki ma goz kerdime
 Nê lawo lawo lawo

Ewro roza mawa
 Girmika xu çip kerê
 Ewro cengê mawo
 Tufangê xu çip peycerê

Ewro roza mawa
 Hetê ma ser bêrê
 Vengê xu jukerê bêrê
 Vengê xu berz vezterê

Ewro roza mawa
 Na dina ki ma bizano
 Asmên, hard ma bihesnêro
 Sarê xu berz bicerê

Hesenê Dilavi

Qesa Heqe

Server Kalan

Apê mi vêjiaro boni ser. Va ke; „Manga ma nêama çê!“ Khalikê mi va ke; „ala saêke bêlka wertê dewede ra“. Apê mi va ke; „ma dewe de pêroine ra pers kero, hora birr ra nêama.“ Khalikê mi va ke; „ala şuanunê gau ra perske gay kata berdê, bêlka caê kota ra gaunê zovina dewuzu.“

Apê mi va ke; „manga ma hata nika era gaunê kêşî nêkote, şuanê gau eke kista, rota mara nêvano!“

Khalikê mi va ke; „Nê’ro na şuanı hata nika mal-gaê kami berdi roti ke, yê to ki bero, biroso, bero bikiso!“

Apê mi va ke; „eke hêñ’yo koti mende? Çinayrê çê nêamê?“

Khalikê mi va ke; „ala so fekê deru-meru de niade, belka caê meğel bia menda!“

Apê mi: Na sate sata meğelia ke, meğel bo vindo?

Khalikê mi: Nê’ro bêlka caê gau kuyo pa esta kînarê rau, mevinde so dormê rau saêke!“

Apê mi: Manga ma kêy sona lewê gau ke, gay pîra kuyê berzê kînarê rau?

Khalikê mi ame’ra hêrs: Nê’ro manga to lewê gau nêşia, gay amê lewê manga to, gay!

Famkerdurê

Mesela niara: şüani eke sekerde manga bie vindi şie. Eke kiste, eke rote, eke vergi dê werdêne ju teyna şuane zoneno. Ez vanu ke; her ci rê şuane lozimo. Hama jê şuanê gau ke şuane bi, hona zof çimi beno vindi. Teyna gau rê şuane lozim nio. Ison çığas ke wayirê ci-miyê xuyo, hondê ki şuanê ci-miyê ho bo. Ma ne ke ison ci-miyê ho rê şuanêni nêkerde, o waxt beno fênda manga. Ora dîme to linge hard sane, vaze; „Manga ma lewê gau nêsona“ To ke hêni va; vatêna Khalikê mi bena raste.

Famkerdurê

Taê newdari uşti ra, vîrende koti ra Pir-Rayveru, ina va ke: „dismenê pili niyê, ma gereke nayinu ra hesav perskerime. Ni miletê ma xapnenê!“ Sanay ve kemera ver, çêunê xo ra eştî tever. Hagê de her quesê henêni vati ke; ison vano hard raqilaşio, tiro şero war. Ez ‘ve na vatêne Pir-Rayveru qarmis nêkenu. Hama nae vanu ke, ma eve serru-serrteru pêro-pia têwerte de vime. Çêunê ma kamiji de Pir-Rayver mîyman nêvio! Vatene ayva, hama onca ki vanu:

Mordemekê va ke; „Ben ve phola to ro, na ver-vîradu ra kas ken, tu kenu rejil u risva!“ Tekê bini va ke; „Nîka to mide ra, mide nia?“

Famkerdurê

Nîka sima vanê ke, ‘kotira icav kerd, na mesela kerde ra’. Aê ki vaji: Sata bine ma qalê şuanu kerd. Ez vanu ke, şuanê pili Pir-Rayveri yê. Çike dewleta Emîvi koti vi zidê Elevi, hetê ra miletê Elevi qîrr kerdenê. Na sevev ra, miletê Elevi tersu ver xo eskera nêkerdenê. Çhond terteley, çhond azbîrnayışı(soykînm) viarnê ra.

Ora dîme raymîsnoğî (rayber) dijdia çê u çê ra fetêliêne.(Ni leto jêde pêra Hz.Ali ‘ra vi. itiqat u imanê miletî nayinu rê bêşindor vi.) nêverdenê ke, miletê ma raa xo vindi kero.

Wertê ho de namê na feteliyêne; Pirêni-Rayverêni vatêne. Hata na serrunê peyênu ki na nia vie. Yanê ke, ma eke ho vindi nêkerdo amêyme na roze, naê de bara dinu ki xêyle esta. Inu ki xêyle şuanênia tore u berê ma kerda. Çığaşı ke xelesno ardo, o marê kara.

Xiravîn, her waxt u her ca de xiravino. Rindi rê ki qolae mêvajime.

TAYÊ KURATEY

Ap Hese u Polêşira

Ap Hese u polêşira rozê qewa de xumare kaykerde.

Cimê ap Hesenî rind seder nêkenê papêlu rind ano nejdî çimonê ho, hêñ têsera naskeno.

Daede Murto bîraza kot ve zere, ame wertê ap Hesenî u polêşî de nişt ro. Ap Hesenî eve zonê ma Murtê bîraza hî ho ra va ke; „Murto rind motê destê dêy be, ey ke xelefe kerde binê masa de linga ho linga mi kuye“. Murt xêyle nişt ro, niada ke mordemek qe xelefe nêkeno. Savrê xo bi teng, yaranie ra linga xo nêro linga ap Hesenî ser.

Ap Hese hurêndia xo ra ust ra, va ke:

- Rica ederim Beyefendi! Biraz dürüst oynar misiniz?“ Polêşî va ke:

- Hasan Bey bir şey mi oldu?“

Ap Hesenî:

- Ne olduğunu siz daha iyi biliyorsunuz. Lütfen biraz dürüst oynayın!

Polêşî vengê xo nêvet, sarê ho sana ra kaykerd. Hona dî deqey nêvêrdi werte ra, Murti oncia linga ho kuye ap Hesenî. Ap Hese thil bi serê çimê polêşî de girmikê dê piro, polêş sandeli sera gina waro, ap Hese sera vinet, va ke:

- Pezevengin yaka numarasını alın, bir tarafa kaçmasın..!

Ap Hese u Niajniera

Rozê ap Hesenî qerpuzê hêrmê, destê hu yê raştî serro hermê ho ra berz gureti vi şiene çê. Kot verê bomê çê apê ho. Guke ververê boni de kaykena, ey hêñ zona ke kîlpo. Vengda ra cênia apê ho; „Niajni!“ Niajnie va ke; „se vana Heso?“

Va ke; „pê dêy bijê ravêri şeri çê!“ Niajnie va ke; „qarsê ci mebe uza kaybikero, towa tu wena sekêna!“ O sîre de guke eve xîl hetê api ser amê. Eke kote nêjdi;

qerpuza ke dêşti sero, wertê qafika guke de dê ve piro, guke uza merednê hardî ra. Niajnie zirçê, va ke; „nê’ro çâ kisena heywana haqi? Ap Hese: „Heywana haqi ya..! Ez vanu ‘pêbijê ravêri’, to vana ‘qarsê ci meve kaybikero’. Kaê kutiki coru beno?“

Pi u Lajira

Pi: Ero ciğera m’ na dawa thole ra bîtexeliê, sîma eve na qafike hokmati de bas nêkenê!

Laz: Dawa ma, dawa de heqa, ma dawa xo ca nêverdame.

Pi: Lazê m’ lazê m’! yê dinu t’ar u topê ho estê. Yê sîma çikê sîma esto? Eve çik vera ci vîndenê?

Laz: Yê ma ki mîletê ma esto. Ma pêro ke bime zu, kês ma de bas nêkeno!

Pi: Nê’ro mileto ke ti vana kamo? Sîma biê ve çewres pirtley, her zu hetêra sono. Taê kotê ra Kurru dîme, taê kotê ra Tîrku dîme. Îsu gunê virende ho nasbikero, ho bixelesno; ora dîme sarê bini de alaqarie bikero, inu ki bixelesno. Vanê; „Kerpiç şio derdê kemeri ro bervo“ vato, „zimustu ke ame tevera halê to se beno?“. Yê sîma ki bia a fênde.

Laz: Bao to nîka ayê mevaze. Mîrê tenê Peru pêda kena, horê sasadırê bijêri?

Pi: Hêñ bo ke miya ho vero kerê, ero kêmérê Dildile vêjiê, henê’ro? Ti zona o waxt sebeno? Vêjinaro kêmérê Dildile reyê vana ‘pat..!’ Esker nahet ra vano ‘pat... pat!‘

Ma ne ke to do-hetra va ke, ‘pat..! pat..!‘

Esker na-hetra vano ‘gîrr..! gîrr..! gîrr..!‘

To ki o taw vana ‘wêêê...!‘

Weli Ağa u Mursa’yla

Weli Ağa mal u gay berdêne suka Erzingani de rofêne. Rozê dewe ra Mursa, hode tey berd. Mursay hona qe suka girse nêdia. Mal berd cao ke vanê ‘Buğday Bazarı’ uza vindarna. Verê qewa de nişt ro çay sımit. O sîrede xocê camiye ezana pêroj kerde tira. Mursa hurêndia ho ra xîl bi, dormê mali de ame-şî. Weli ağa va ke; „Mursa, towayê nêbeno, meterse! Bê rose horê çayê ho bismî.

Mursa: „Ma eke zerarê ho mali rê çino, va şêro uza bîzîro!“

QILANÇIKA ŞİAE

Qilançika şiae
sodiro
êndi urze xo ser
Bipêrê rîw bê
bîqışne
dormê xode serke
xorê tenê fisqi bivîne

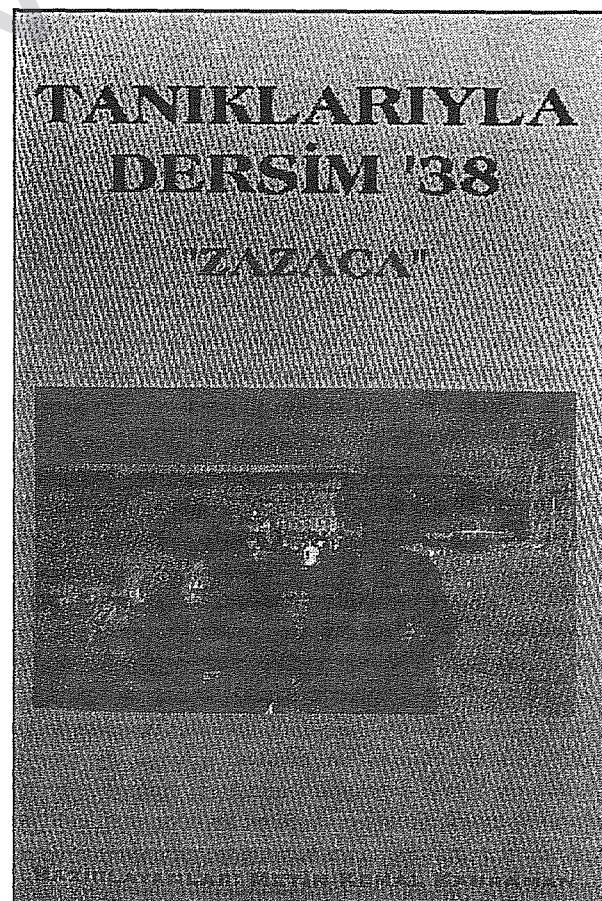
Tı dîsmenrê dosta
dostrê dîsmena
sarê xorê dîsmena
xo xorê dîsmena
Nêzanayinera bê çîma

Tı zu mordemo Dîmila
yan ki qomonê binorawa
Qefçila, zaf qefçila
pir birza, hewra serawa
corra niyadana ma
Musa rasanena dîmoçki
ze kutikê Pavlovi
Nêwesa, ti serêra nêwesa

Rayberê rayberonê ma
Cengaverê cengaveronê ma
Sehidê sehidonê ma
Seid RIZAY niya vato:
Qilançika bilbil nêbena
Rast vatooo, wes vatooo

Azedeylam

Video

ZU MILET KE VİNDİ NÊBO, EVE ZONÊ XO VİNDİ NÊBENO!

Musa Areyizde Jü Roportaj

Ewro 18 gucigo, ma amayme çê Ap Areyizi. Wazeme ke Ap Areyizde tenê qese bikeme. Ap Areyiz berxudar bo. marê xéyle qesekerd, çiya salix dano, mucil bime. Nika wazeme ke jü roportaj bikerime, apê xora perskerine:

Ti be xo, xo marê kilmekra bide naskardene. Ap Areyizi naskeme, tedê. Hama oncia ki o be xo xoro ma kilmekra, fekê xora, zonê xora xo bido naskerdenê.

Sıma esmo mirê meymanê, sıma amê, xêr amê, sare u çimunê mi ser amê. Ez zof hode bine sa ke, sıma amê, mi sıma di.

Ma horê nunê ra cewe telewede pa werd, quesunê ke ti mîra perskena, sarê mi sero vavo ke ez cüavê to, eve zanayena ho ser bîdi.

Mîra Musao Areyiz vanê. Ez Dêsimrawune, dewera Qızılkilde de amune dina. Duwil tariqê mi 1940 so. Nifisede 1944 ro. Hayatê mîde berz alçağ taê qesey estê. Hama ez tenê kîlmek torê vatena ho vaji.

Ez des u dî, des u hirê serude binê, amunê Estemol. Qadiköyüde mi kufeceni kerdenê. Dora dîme kewto firine tede gurewunê. Mirê somi kerdenê kufa, mikufa kerdenê poştı nun berdenê dukanuna kerdenê vîla. O waxt ez newe amay vi Estemol, Estemol sukera gîrse biye. Mi tede raa ho tever nêkerdenê. Ez welatde bivi pil, jede çimêrost nêbinê. Domonê Estemoli jede çimêrost bi,

Ana tamuri ti keyra musa, koti musa, to çitür tamur cînit?

Na seruneke ez van tede amunê Estemol, o şirede tomir momir cîntena mi çine biye. Ez serê di seri ke Estemolde mendune, tipa cerdu ra şinê welat. sewê mi hewnê di.

Hewnê to xer bo!

Xerê tuyü tabiyê xeri bo, wertê xeride bîmanê.

Hewnê hode çîmo jüde serê heniyê Muzırîyo, çîmo jüde ki Duzgın Bavade heniyê Gozo vanê, serê heniyê Gozederune. Mordemekê ro kokîm yê hini sero ronişo, herdisa ho sıpia çiçega. Dayede, yane çenekê ki ama, a ki yêna Duzgın. A ki amê henî ser. Yane ez binê tesan, amune ke tose bijeri uwe bîsimi, dayede kokîmê herdîsini çenekera va ke: "Çena m' tosê uwe pirke, deyde." A vatena kokîmide çenekê mira rave tose gurete de uwerô, uwe dera mi. Ez amune ke çenekê destâ uwe bijeri dayede maya çenekê biye ve fincika destê çenekero uwa ke fincikede gurete, verde de. Dayede hesarê ho bine ke, ne henîyo, ne kokîmo, ne çeneka, ne cenika! Araq verdiya ra mi ser ti vanê ez wertê adırderine. Sıma a çenekê çimunê mi vera nêsono. A satera dîme qere sewda peskarê mi biye, dora dîme binê sewdali. Şinê endi ora dîme hawurê ho nêbinê. Dirê rojîra dîme wayera a çenekê dewa made merdede biye, rozê

bê khavê ho şinê çê dinê. Ez şinê zerre ke, a çenekê hawa çê dinede ronistiya. Endi mi ve raştiyera a çenekê çimunê hora diye. Dora dîme binê sewdali. Hata o taw mi tomir nêcînitenê. A sewdara dîme mi ho ve ho lawuki vatenê, zerrê mi giriyene, mi wastene ke tomir bicini, lawuku vaji, va savrê mi hira bo. Ez şinê daro mojenra tomir virast, o ki bi parebîraê derdunê mi. Tomir cîntena mi, lawuku vatena mi nia bi.

O çıkış bi, to defike cinita, caniyu vato, 'doê ma nêbeno, sitê ma nêbeno qesino'?

O zaman ma lewê pilunê hode rave tipa nêşikiyenê çiyê vajime, ya ki qeseybikeme. Sermayene, serm kerdenê, piluna mi nêvatenê ez eşqê çenekê binê, ancax ke mi olwozunê hora vatenê. Ancax ke mi merexê ho ve lawuku vatenera, defkerdenê. Çi ke ora rave mi ne lawuki zonenê, ne ki tomir cînitene zonenê. Heni yekte mi ke lawuki vati tomir cînit, mîleti ki merex kerd va ke, 'torê se biyô, na sewda kotorâ to?' Mi vatenê, 'ez hewnê hode eşqê çenekê binê'.

Olvozi, havali mîra herediyenê, vatenê, torê rind nêbeno. Hama mi gos nêdenê, mi her ci sero lawuki vatenê

Peçîyo çitür ama Almanya?

Sıma ki zonenê ke dugelu wertê hode qerat gureti vi. Devleta Tîrka gorê yê qerarı karkerdoğê ho rusnenê Almanya. O şirede eziki şinê kar vendoğê Türkiyade mi ho da ve nusnayene. Sera 1970 de kaçıta mîna Almanya veziye. O çağde ez amunê Almanya

Kar u gureo ke serba miletê ma kerdê? Se ama nê gurey ser?

En sîfte siroke ez tede amune Eskemol Tîrko zonenê ke ez Kîrmanc'hê. Na Kîrmanciya mîra gore Tîrku leqemi fiştira mi dîmê. Kürt, kuyrutlu Kürt, Kîzîlbaş, Alevi. Nê qese naneni mirê çetin amenê, eve mi guz amenê. Çi ke yê qesê henenê qevçili welatê made, wertê miletê made nêvajîyenê. Ancax ez ke amunê Estemol na qesu Tîrkuna misunê, dinara heşinê pe. Yê qesey aqîlê mîra nêvajîyay.

Dünade her mîlet ve zonê ho yeno werte. Ma ki isonîme, Yiyê ma ki zonê ma esto, urf u adetê ma esto, ma çinayrê zonê ho qeseynêkerime

Gurenayisê mi uzay serro ame werte. Ora gorê gurenayis lazîm bi.

Zonê ma sero, zonê made çinay sero gurina?

Zonê made lawuku van, lawuku sero gureyen, zonê

made edebiyati sero gureyen. Qılawızê de zanê ma sero gureyen. Haketi, mertali, kerdi top... tenê lek pek ardo peser.

Ucara ke beme tamur, insturumerto ke ti cinena cira beseke me vacime ‘tamur’? Camatê Kirmanciye de caê tomuri çiko, made kami senê insturumentê bini cinutê, Se ke ti tamur cinena, ‘Silo Qtz’ kemane cineno. Şikina marê zanayena xo vace?

Husîlê Kîrmanciyede tomir jargo. Ze ke her çêde manika teverriku esta, tomiri ki heneno. Gereke çê her keşide tomir bivo.

İster bicine, ister meçine na çağde ez tomirê yê çagi nîvenen. Ma her hetra çeyê ho kerdo vindi. Tomiri serro hirê teli estê. Eve hirê teluna cinino, dîme tomiri serro 8 perdey estê.

Babay eve tomir deyisu vanê, eve tomir cem gîrêdanê. Pê tomirra venga Heqi danê. Yiyê ke tomir cinenê, tomir tomir anê sewa yeniye lewê hode nanê ro. Pesewe. Sewelete ra dîma, verva destê sodiri urzenê ra, tomir cinenê, venga Heqi danê.

Eve tomir hene requesnenê. Hene requesnayene ki Tîrku mara tîrto, horê kenê mal (“çayda çîra”).

Beme kemane. Sewda kemani yiye tomirra wesa. Kemane çê her keşide çino. Yiyê ke hal-waxtê ho rindo, yinê kemane eve peruna hernenê. Maye ke wastenê kemanê bicinime, ma tenekê qaji erdenê kerdenê ra, cîra kemane vinastenê. ya ki cutiya zeytinera virastenê. Ma derra dîm sanenê ci, teli fistene ra ser, dîme bergirira tenê cîra kerdenê fistene re usîra kemani ser heve vilisker kerdenê tira pê cînitenê. Vilisker dara çitmembiye ya ki melencuğera beno. Cîra sirciki vajino.

Na peyê coy mara tayê vejaj tomirê ma berd kerd “saz”ê Tîrku. Halbiye xoçey vanê tomir cînitene dinê islamiyede tometa. Yê nêcinenê, cîra qarinê.

To va na peciyo veciyay, tomur kerd saz. Eziki van, na peyniyede vaciyay waştke dewrimê Tîrku, Kurru bikerê, endi ame o mane. Nika wertê dinara zaf sinatkarê ma, zanaox u roşberê ma bi, heq u nêheqa ninade çî vana? Her çîra raver kerdena ninara marê, miletê dinarê çî mend?

Taê miletê ma, ez xelet raera sonê nêvan, hora wazenke êke a rayera sonê ki tenê ki bêrê ro ho, tenê ki ho nasbikerê, sevetunê çinayra mirenê, çîra mirenê?

Zazawu tim u tim seveta azadiya xora Tîrkude do pero. Her perodaiste Zazawuna zof mordem telef biyo. Çimê Kurruki eve Zazawu biyê roşti. Mendo nika, Zazay wazene ke ‘Kurd’ude biligiye bikerê, wertê hora şîr wedarê, pabikerê. Zanê ho, welatê ho bixelesnê ra. Zamanê na birayeni pa şîye. Na birawunê mayê Kurru teneke linga ho ca guret hedi edi dize diza ma bi va ke: Zonê sima çino, yane Zazay çinê, Zazaki-Dîmîlki çino. Ze ke Tîrki vanê: Sima Tîrkê, nika ki ‘Kurd’i vanê Zazay Kurdê, Kurrê. Mîra gore no hewnîro. Xêr niyo. Ez na hewnirê xêr nêvan ister Zaza bê, ister Kurr bê her kes sevetunê zonê hora, sevetunê welatê hora mireno.

Sevevê merdena ho nawo.

Mesela ez Kîrdaski nêzon. Çiyoke mi nêzona, cîra tawaê nîwezen. Mîra Ingilizki, Almanki çiyê perskerê, vatena to mike fam nêkerde, eke cavê to nêda, o waxt ez je lalunê.

Vatena mi awa ke hunerliyê ma zonê ho sero biligiye biyarê werte miletê horê xêrê vazê. Miletê ho vezero sîlametiye.

Miletê ma nunkor niyo. Hatta roza qiyamete yinê ho hovira nêkeno. Qesera virenenê ma esta, vatenê ”Kamka sarre teverirê berveno, peyniyede çumunê hora beno”.

Hama herkes hetê milîte mara nunkoro. Herkes piştiya ma serde colana dano xo, gere ke ma ser u binê çü perskerime!

Miletê ma wertede mendo, bê serdarô, liderê ho çino. Jûke veciyo, rayero ci salix do, vazo raya ma nawa, ma ki na rayera some, bilganê ho zuminê bivo, o waxt yême zu ca.

Ez van hetê sinetkaranê mara, miletê ma nunkor nio, heq u nêheqa herkesi zano, herkesi vineno. Kes çimanê xo verde miletê ma nêvineno!

Tayê sinatkarê mayê xasê weciri estê. Zerê ho je teverê ho pako, çicego. Dinêrê qeserê mi çino, yê reyna ho zonenê. Miletê horê ki wayir vejinê. Miletê ma ki dinarê wayir vejino. Miletê ma yinê hovira nêkeno. Coka van ke miletê ma hunde famkor niyo.

Nika beme sayirun u sazdarena sayirunê ma. Mara tayê sayir vejjiyê tomir cinenê türküy vanê. Nê sayiri maqamâ lawikunê ma tirenê benê pe edebiyat u müzikê Tîrku kenê dewleti. Sevetune çor quruş peruna. Vatena mi dinêrê awa ke maqamunê lawikunê ma metirê, edebiyetê ma metirê, miletê horê wayir vajiyê. Eve zonê ho lawikunê ho vazê, sanikunê ho vazê, heketunê ho vazê, miletê horê bêbexteni mekerê. Yiyê ke zonê mara lawiku nêvanê, saniku nêvanê, heketu nêvanê, edebiyatê miletê ho tirenê benê zavina sarîrê kenê mal yê miletê horê hem xayinê, hamî ki xaynenikenê

Hiris serra no lez esto, hama serva zonê xora, miletê xora, xore kesi çiyê nêkerdo. Naera vana çî?

Nika milet çinayrê Seyid Rizay ra heskeno? Seyid Rizay se kerdo? Seyid Riza serva miletê hora merdo, zonê ho serro merdo, welatê ho serro merdo coka cîra heskenê.

Çîra Rayverê qopia hes nêkeno? Mesela Rayverê qopi se kerdo? Rayveri miletê horê bêbexteni kerda, xayneni kérda.

Naê van, ma ke ustîmê ra miletê hora duri vozda, miletê hode xor niada, miletê hora xiyanetenî kerde, milet mara has nêkeno. Hama çîke ma desteber ame, ma lewê miletê hode asayme, miletê ma ki ma hovira nêke-no.

Ti vana, miletê ma roca teng u hiraede ki raa xo

zano, şas nêkeno, xo ki zano. Kamira hes u kamira xuye keno ki, ya ki namê dinê qe nêcenô zonê xo seriki, aye rind zano?

Gerê sinetkarê ma na raere miletê hode alaqadar bê, miletê horê wayir vejiyê, yê ke miletê horê wayir vejiyay, miletê ma ki dinê rê wayir vejino, yinê hovira nêkeno.

Hiris serra peyniyenede niya dan , qeytken ke, vinen ke roşkber u sinetkaranê ma raa xo şas kerda, miletê ma raa xo şas nêkerda!

Heya asıl sinetkarê ma famkor niyê, sevetunê qezencê horra biyê famkor. yiyyê ke famkor niyê ki qezencê ho era hovir niardo, yê ki senik mendê. Nika Sey Qaji bijime. Ho dest eve zonê miletê hora lawiki vatenê. Lewe karkerdoğude lewê gurenağude cayê ho gureto, lawikunê hode se vano?

...

Underê Civariki verde sonê hegay
Ewro biyê topi dewuz u morevayı
Amê verê çeverê Çê Sileman Axay
Feqirê mîve nuna veri dîmera bervayı
Kerdi top kar u gurê hode gurenay
Sero vinetê zewnce fertê yê zamay

...

Kilamede berxudar be, çıxa ke çetin êno ki ma onciya ki mesela tenê bivurnime, biyarime Tirk u Kurru ser. Ez van dewrimê Tirk u Kurru ma sero nêmendo. Turkiyade milet çıxa ke zafo ki, vanê, dermanê keçeli ke bibiyanê kerdenê serê xora. Herhalde wertê Tirk be Kurri u Kirmancide ki ferqe esta!

Heya ferq esto. mordem wazeno ke insaniki tede jü zon qese bikerê, Zoni sera milet zumini nêkisê. Dünade zu din bivo, milet sevetune dinira zumini mekiso. Ez wajen ke sindori wedariye, milet rehet bifeteliyo, tabi no fikrero, ideolojiyero ez van.

Beme tayr u turi ser, beme heywanu ser. Tayr u tur zar-zonê ho çino, ama ey eve zonê ho ki çivneno, qışteno. Beme heywanu, dowor qoreno, mal qrena, feqet wertê dinade yasaq (qori) çino. Yane, ti çä qorena, çä qirena, ti çä çivnena. Nae kes kesira nêvano. Hama milet a qesekerdene ho sera juvini qır keno, goni keno ro. No ke nia vi, tayê miletî ki wazenê yê ki zonê ho qesebikerê. Gereke tometa na qesu çine bo. Ma na tometa niyanêne ne wazeme, ne ki qewul keme

Ferqê Kirmanc u Kırdaşı; Kirmanciye u 'Kurdistan'ı çiko? Nê jü qesewe, jü zon u jü miletî u jü hardi anê ro zon?

Kirmanciye qanuno, sistemo, duzena, idaro. Kirmanc milet. Zanayena mîra qesekerdene virenure ze ke na çağê made vanê "Osmanlılar, Selçuklar, Urartular, Bizanslar" heneno. Çutir ke namo khanra

vajinê Kirmanciye ki henî vajina. Ama ez henî zonen ke Sasaniura dîme namey vuriyê. Çutir ke vanê "ma Türkime", "ma Almanime", ma ki vame "ma Kirmancime".

.....

Wertê miletide tabiri estê. Ma tayinera vame 'Kurtî', yê ki mara vanê, 'Zazay, Dîmili'... Ma ke amenê tewerte herkeşî zonê ho qesekerdene. Tayê mara qariyenê. Ma vatene sima mara çira heredinê. Sima ke zonê ho qese kenê, ma nêherêdime. Yine mara vatenê: sima gereke here-were yane Kirdaski qeseybikerê. Ma vatenê ma Kirdaski nêzoneme. Yinê tipa mara vatenê Kirdaşki bimise. Ma ki vatenê sima çinayê Zazaki nêmîscînê. Wertê made zaman zaman na nîza vejiyenê. Yê birewunê mayê Kurru je Tirku is ardenê zorê serdesti.

Zonê ma zu kokrawo, ya ki zu kokra niyo, o karê zonzanzauxuno. Ez, kitavê ke Kırdaşkira nîvîsiye yine de niadan qe cira towoyê fam nêken. Vatena mi awa ișallah nê birayê ma her ci famkenê, ğeletiya ho kenê ra raste.

*Kirmanci Kurr niyê! Ya ki Kurri Kirmanc niyê!
Kurri vanê ma pêro 'Kurd'ime, ez vaccine êno o manê ke,
vanê, 'ma pêro Kurrime'!*

Ez yê fikri ğelet vinen; iye ke vanê, nê Kirmanci niyê Kurrê, ya ki iye ke vanê, nê Kurri niyê Kirmancê. Vatena mi awa ke ma pa birayeni bikeme. Kes haqa kesi qeps nêkero.

Birayeni parekerdena!

Heya. birayeni barekerdena. İster Zazay bê, ister Kurri bê her kes zonê ho sero, welatê ho sero mireno. Hurdîmena heti naye rind bizonê.

Misalê bîdinê: Mordemek şîyo herê xesena, amo şîyo qolivê savun çê hora ardo pê destê ho şütê. Vato: 'To her xesena elem heqiya to ci da to?' Mordemeki vato: 'Qalivê savun kisê mîra vejiya, kara mi a biye'.

Derde ke mi weno, çinayê ez şêri zonê şari sero bimiri? Miletê ma na qesi sero hasesiyetra vindero

*Qılawuzê zonê ma to ebe nûstê desTİra musna ma,
besekena marê ê sera çiyê vaze? Jü ki hawo xelê waxto
to kasetê vet, tene malumate ki êra bidirê?*

Ora rave nast u dosti mîra lawiki wastenê. Xatirê dinê nêşkitenê cirê kasette lawiki vatenê denê ci. Mend na peyê coy pede nat bota miletî mîra va ke zanê made kaset veze! Mi ki jü kaset virast. Hona wazen ke jünayê bini vejinê. Eve destê Heqi.

Qılawizi sero des serira jledo gureyen. Zu kaliko kokimeve wendoğ bi ey mîra va ke ke "Lazem' ZU MILET KE VİNDİ NÉBO, EVE ZONÊ HO VİNDİ NÉBENO" O qese mi kerd gasarê kerd gosê ho.

Ora dîme mi teypê ho. kasetê ho guret kewtu wertê miletî, Mi miletê mara edebiyetê zonê ma kerd top. Eve na rayera howt serde qılawizê zonê ma mi ard werte.

Made lawiki kami vatê, key vatê, çinay sero vatê? Ti lawikanê ho wertê ninura se vana? Lawikanê xo be xo nusnena yaki lawikunê kami, çitut vana?

Lawiki edebiyetero girano. Lawiki sekerê. Lawiki derdê mîletiyê dermanê, ilacê mîletiyê. Lawiki mîletê marê her çiyê.

Mî lawikê ho ve ho ardê wertê. Tenê ninu biyê vindi şiyê. Na peyniyede mi tenê qeyd kerdi. Zavina ke lawiku vanune, kîlameke eke yiye kamiya name dinê ki tey zikir ken.

Berne sayirunê Dêsimi. Sayirunê mara sayiro pil Sey Qaji, haqşığı biyo, zof sayirê ro zorli biyo. Saheyder sevkan bio, zof kîlamê ceni vâtê. En peyniyede hervê Urişde beno dîrvetin, anê Herdif. Kîlama "Sevdini" uza hosero vano, mireno. Weliyê İslmayilê İmami sayir biyo. Uşenê Khalmemi sayir biyo. Lazê Feratê ceri Ferat sayir bi... Ninu tedine Lawiki viraste, yaki vajime sanê pê vâtê. Hini sayir biyê. Tayê kilemi ki hermetû vâtê. Hermetunê mara ki zof sayirê zorli vejiyê. Mesela ceniye Weliyê Khali mîra gore qiyametê ho zof girano. Lolu ve Boluna Dağbegi sero danê pêro, vist nata vist dota çewres veyyike bena viyayê. Roza peyene lazê Gulê Boli ve Lazê Weliyê Khali zu roze pia kişinê. Qewgâde hurdemena şefkani yenê tedust, o nano deyra, o ki nano deyra hurdimena kişinê. Maa Memedi lazê ho sero nia vana:

...
 Dağbegi verde sono dara teke
 Heq bivesno çê zalima devlete
 A qerşuna polate izat kerde, vete
 Biko dismenira coru minete meke
 Dayê kemere bize serê zerriya ho ke
 Seveta xatîrê cigere veng meke
 Lazê Gulê Boli mi serrawo mi verrâ niyo
 Mayitê huyo meyitê lazê to hette

Dismen pesewe şyo ketipa mordemu bîkiso, gosdo ke zerrê bonide veng yeno. Şiyê nejdi gesdo ke maya Memediya hem lazê ho serro vana hemi ki uyoke lazi kisto dey serro kîlamu neqesnena. Mordeme ke şiyê qol a kîlame sera sermayene o qeydera dîme qewgâ aşırı cevisina. Yane naye van, hundê cemati benê, Lolu ve Bolura hure ninê, ama zu kîlame vatedede aşırı tifong caverdanê, endi tifang zumini nîerzenê.

Hona zaf lawikê ma, ez vacinê cüaniku, mau vatê.

Tabi, tabi. mesela qeydê "Zengeriye" ki maye tipa lazunê ho vata.

...
 Zengeriye verde sono, yane şüye
 Mi ceni kerdi çûnê Alu,
 Mineta mi Alu hetde qewul nêbiye.
 Teseliya mi ke aşırı Demenira bîriye
 Çeku şanenu domonunê çewreşî miye
 Dommonunê ho sero dan pêro
 Ken fenda Gaxgud u a Doriye.

...

Ti ebe lawiku çi wazena biderê mîleti, lawiki çi danê to, ti cira çi cena?

Lawiki edebiyetê mawo, kulturê mawo. Lawiki zonê mao. Lawiki ... Nê mîletê ma bê lawiku beno, nê lawiki bê mîletê ma benê. Ez ve lawiku dîrvetunê mîletê horê melem virazen.

Tenê dez dano mi ke maqamê ma berdê Tirkirê kerde mal. Yê ki vanê edebiyatê manê xelqîyo! Zovina iye ke na çiyê ma benê roşenê, naê mekerê, mîletê ma naera rinde nêvano, rozê yena, mîletê ma verde benê rişiyayı. Ez van mekerê!

Çê simade senê zon qese beno, giraniya zonê ma çika? Honde ginayme piro ustîme ra, gere endi bizanîme ke ma her çiyê xo gere ebe zonê xo bikerime, marê Zonê Ma!

Ez wazenke mîletê ma çê hode zonê ho qese bikerô. Eke nêwazenê vindi bo, o waqt gere zonê ho qese bikerê

Wertê tüy u nazniye seneno?

Zaf rindo.

Zof rindo?

Heya.

Tawa pêro-mero nêdanê, ninanê hurê?

Tabi name hure, gegane. Heq rama horo ci kero, maa min u piyê mi ke nênenê hurê, maa mi piyê mîra vatenê, 'koçanê mi bîdê mi ez horê sori'. Nika ma ke geganê namê hure a ki vana 'Koçanê mi bide son'.

Nika ê mi, ez tawa rastê perodaiş u hurenayîse ma u piyê xo nênen. Maa xora ke pers ken, vana, 'Ero, waxîte xode zedera çetniye ro mi kerde, hata peyniya emrê ma marê besa'. Peciyo vana, 'Zaferi verê xo sero ma kuyenê'. Ti çinay sero najniyede nana hurê?

Nika ez zof nêginen verê ho sero, hama gegane ke van, ma filan ci guret vi se bi, tene ki biya mîrê; vana, domonu werd. o waxt mordem qarino

Sir u zerfeti torê pocena?

Şir, zerfeti, roneni, haiz, pişi tedine pozeme. Usîlê memleketi bese ke bîkeme, keme.

No ropartaj Warede vecino. Persa mi uya ke, nê seranê pêna tenê peseroki -şîkir be naye- hayê zonê made vecinê. Ti çi fikurina?

Zof bon sa ke mi na roze diya. Zof, zof ben sa. Mi inam nêkerdenê rozê de niyanênenê yêna. Sîkir ve na roze.

Endi cencê mayê pakunê, rîndekune, veciru hawurê ho u zonê ho biyê, vanê, ‘ma ki estime’.

Nîka no kar u gurê de girano. Gere têde bilgane bime, dest bîdime juvini. Dergi u gezetunê ho vetene u vilakardenera çi ke ma destra yêno gere peyde medime. Ez wazen ke nê kari herkes can u rora bijero ro ho ser. Ez silayiye dan têdê Kîrmancu-Dîmîlu-Zazau.

Teyqesedoğ: **Hesen Uşen**

M. Areyizra dirê kîlamî.

(*Ware u peserokunê manê binude ki serva tayina kîlamunê M, Areyizi niyadê.*)

Na cihande fetelino muxlitt
Nayinê zumina gureto texlitt
Pexamberu simarê oin terkitt
Dindaru din kerd hofeka serqitt

Pexamberi din simarê kerdo servet
Horiye cenet simarê kerdo risvet
Cenet simarê kerdo qismet
Sîma coka dini dîme hunde biyê pêt

Zumina berekenê dinê ho
Qey zumina bare nêkenê werdê ho
Zumina bare kerdê pexamberê ho
Qey zumina bare nêkenê nefesê ho

Sîma dinê ho zumin ra bare kerd
Sero kewtra zumin zumin qirked
Sîma towa rabinra pers kerd
Çinare Pexambere ceni vad kerd

Qey hunde kena riyakariye
Heq çutir rameno raya haqiye
caverde endi na seytaniye
Çira zumin finê silayiye

Na cihande fetelino zu milet
Na hometede têdê wenê zu nimet
Kenê pay têdê zu kisvet
Areyijê na tomir biyo qismet

Çîko hunde gurena Çemê Mizuri
Kîrmanci yêne to sero vendanê Xızırı

Çira ewro Kîrmancuna kewta duri
Tîrku qırkerdi neçê xortê weziri

To meyiti berdi koti çemê Mizuri
Sera “Otuz Sekiz”i çutir yena to viri

Dêsimi peyde sono kemer ve xaçı
Kami tora vato Derê Laçi

Demenu amay gînay ve bextê toro
Eve domonê zerê paçi

Tî a roze Tîrku huyenê
Tî ki Demenude bervenê Derê Laçi

Na kîlame to saro vata Musaê Areyizi
Mîra dîme vîndo dewrê aj ve aji

Ez ve heyranê to bi Derê Roji
To geçit ve ordiye Tîrku nêda hirê roji

Demenu sero biya zereqê tiji
Çutir denê pêro Hemedê Cîvlayîlê Keji

Tîmra made mendo na keder
Dîsmeni welatê made zulim noro tever
Sîma nayê esmo amê pêser
Esmo vengê ho danê tever

Ma sero jediyo zulimê na dewlete
Zonê ma mare kerdo tomete
Ma çutir ciraneni bikeme tehette
Esmo eve zonê ho veng dame homete

Mara nêçe tuni bive qîrvan
Sîma pêro biye ve zu can
Esmo sîma ho kenê beyan
Areyiz simarê biyo heyran

Sîma têdê wes u wer bê
Endi tenê ero ho haydar bê
Mevîndê tenê dormê hode hira bê
Xatir ve sîma berxudar bê

Binê divane kowena fetelinê
Binê bilbil teyipude fetelinê
Binê axu zerêwelatê ho fetelinê
Binê vêsa nunê weri dîma fetelinê
Binê sewdali elife dîme fetelinê

Binê xali binê linguna fetelinê
Binê xavliye destuna fetelinê
Binê kengerê yaveni vay ver fetelinê
Binê vilence fekê mîleti fetelinê
Binê qese pîstunê mîleti fetelinê

Binê çogana destê mîleti fetelinê
Binê moreka nezeri fetelinê
Binê mesin kardi ver fetelinê
Binê saydê verê tifangi fetelinê
Binê solu nezeri sari ser fetelinê

Binê dinsiz dindar fekê mîleta fetelinê
Binê puçikê lingue lingude etelinê

Binê divanê welatê ho dîme fetelinê
Binê nuna patiye qonağude roşinê
Tayê sevetunê cemetra kewtra têdime

Binê Areyiz wertê mîletê hode fetelinê
Binê sakilê verê vay ca ve ca fetelinê
Mî ozney nêzona denizde xeneqinê
Na hometede ez muxpiru dest nêxeleschinê
Gumano ke ez welatê ho sero bimirinê

Sirotê Elife biyê girani
Menderê sowunê derê Remedani
Hetê mî ser vinde ezo lewê pani
Tom dano fekê mordêmê bilani
Je sekerê dukanê dukanê İslmayîlê Alxani
Mîrodê ma bîkero xîzirê serê dera u umani

Sarê dewa ma biyê fizil u seytani
Şinê çê muxtarê sima Usiv Ceylani
Vano mire barê kolu biya hoverde tani
Elife des u heşti seri kerdê tamamî
Ez Elife dîme binê pepugê yavani
Koyî mî sero biyê mîz u dumani

Tî hewnê sewede mîra nêkuna duri
Hewnde ez ve toro şime mekanê piri
Piri dera mî tosê uwe tî himetke ez buri
Maya to amê tî mîra fiştâ duri
Cigeri mî zerede biyê je kila adırı
Tersa mî ke ez ve na dirveti to dîme bimiri

Ez amunê mî Elifa ho Gewrekde diye
Elife uste ra verva mî feteliye
Cigerê mî zerede kerde letiye
Ez ve tora pa şime cemê Heqiye
Elife binê lewuna mîde huye
Mîrodê ma keno qlawuzê sera newiye

Verva mî fetelina jüyera çimê aske
Vana wertê sarde endi dosto hd naske
Tiyo nara dîme endi mîra haske
Seyta vano so çitunê seri kaske
Bar binê cîlede lîskunê suru goske

Dewa sima verde sono vaye
Merdê ho merdo rew biya viaye
Bêro çimunê may to serde uwa şaye
Vanê ey çim verdo ve rîndekena deye
Hawo şîyo verê miye keno saye

Sano ho miye kemerê manê bari
Tazo şêmen sano ve serê sari
Valey xemelnê sanê ve verê çarı
Ho sano ve verê çêverê wari
Malê peroj amo ve verê bari

Kîlama Areyizi eve zend u benda
Dota yena jüyera çimê zenga
Wertê veiyikunê dewa mde bêvenga
Tî vana çayir u çimena merga
Qarşê deyê mevê a zezera tengâ

LAWIKA UWE

Riyê ho pê uwera ken teze
Heroz sofrede mirê bena meze
Tî ke koti vejina uza kena kewe
Milet beno top yêno tolewe

Uwe jargowa her derde dermana
Axîr nefesiye uwe toverde qere Qelxana
Zuxê uwe meke tî ke beni isona
Eve uwe apdest cena vena Haqi dana

Uwe ke nêbo mîlet ceno tevaq
Qilerê mîleti eve uwe beno pak
Uwe ke nêbo mîlet çutur ho keno pak
Tî hometede mîlete bena şafaq

Cawe ke uwe tedera uza beno şinatiye
Milet yêno to hette keno ciraniye
Eve tesaniye mirê yêna yamanîye
Pêtora têsaneya mî yêna siktaiye

Tora izat bena solle
Oncenê hopede kena golle
Tede cemedina bena solle
Coru nina werdene nuna bêsolle

Roza ke tede amune merdene
Meyitê mî ve to yêno sutene
Bena çay qewa yêna simitene
Her ci eve tora yêno sutene

Areyiz tora wazeno helaliye
Tode esto quđretê ilahiye
Hardo dewres tira ceno bereketiye
Lesa her keş tora cena rehettiye

Verva mî ke fetelina canê mî vêsnena
Pencerde nîsta ro hoverde dantel xemelnena
Tîvana gorgeçina mîde şer kena
Erê mîde na mede dantelê ho şeletnena
Rîndeka mî torê ma ke na tore bo
Nêce xortu ho dîma vêsnena
Kewtê ra mî dîme vanê 'lao kata sona'
Hawa şiya torq nuna towa pozena

Bonê piyê to verde rîndeka mî gavano
Çor kîlamu rîndeka ho ser vanu
Neqisê serê qezetun u kitavano
Şero na mîletê mara yadigar bîmano
Cemalê to je asm u roji sewle dano

be ez ve tora tever tevirare kume
Roza ke Heqi da ve min u to
Texte Türkade İsmet Pasay nêdano

Gazaga senê şîsi xelesnara
Mî sere no ro gerdelixê şenê to ser
Mî hen zona ke şinê koyê Xincoriyede
Wertê merga çeqerede kewtu ra
Vaye pewraji berbiyo yêno
Saneno gul u sosinê koy ve koyi
Tomê her vaş keno tewerte
Cero na pîrnikunê mîra ano

Bonê piyê to verde çayir u çimeno
Eke hetê yara ho ser nadano
Tîvanê ostoro qiro reqeşino
Sonde ke kuno virare ti vana heso dîrvetino
Sipedera ke urzeno ra kunora raye
Tîvana hero manê kulino nikutino
Kam ke rayara rastê ma beno
Vanê, no herê dewa Cimino nikujino

Sîmave lewuna goni wenê Tîrko
Keşi welatê ho simarê nêterkîto
Cengê Dêsimi marê mal u milko
Rozê rijino na zagonê sîma Tîrko

Meclisê sîma gonewo gonewe
Kîrmanc endi têdê amê tîlewe
Kowunê hora adir kerdo we
Perozê Heqi sîma sero kenê pesewe

Sîma welatê made gureto meğel
Nezdî sîma welatê hora keme tever
Nara dîme simarê çîno hedel
Rozê sîma xori danê na bedel

Areyiz dano sîma na xeverê
Xortê ma endi biyê şirtêqere
Kowunê hora meteris gureto tederê
cadkerdo ke endi welatê ho simara bijerê

SERDARO BOM

Uşkan

Pilê aşire mireno, dik vendano, ga qoreno, her zirreno, bize qirrena. Aşire bervena, mayîte serdarî benê danê we. Yê Serdarê aşirê di lazê xo benê, kokimê aşire yêne tê arê, vanê:

- Kamiji lazi xorê Serdar kame?

Hortê xode nanê hurê; lazo pil tenê aqîlra xex beno, coka lazê qizi xorê kenê Serdar. Lazo qız Almanya Federalade beno, cirê mektuve rusnenê, vanê, piyê xo merdo, bêro aşira xorê wayreni bikero.

Lazo qız Almanya ra mektuve nusneno, vano:

- Sene ağaenia, sene pilenia, ez itika karkero, kar-ker. Ez nin, sîma mî vera pilêni birayê minê pili dê, va u aşirerê pilêni bikero, wayir vejijo. Momimê aşire birayê pili kenê Serdar. Bîra bom beno, lazê bomi ki zaf baqîl benê, bom heştaye sere dero. Mal u gae aşire tek u tek sarebirneno weno. Qesê keşî pere nêkeno. Na bom, ne ave sono, ne ki pêyser maneno. Koto hortê aşire, çutur ke verg kuno hortê mali ağme keno, bomi ki henî keno. Yê aşire ses dewê xo benê, di dewi ki Hermeniu ra têra biyê amê kotê binê perunê aşire, na aşire zonê Dîmili qeseykena, cengê Dersim ra ave zaf qalind via. Cengê hortê Demenu na aşirede mendê, hem nata do puro, hem dota do puro. Cengra tepiya ki zaf çey surgun kerdê, ponc dewi peyde mendê, 1966 te letê aşirê şîyo Almanya, letê Dersim de mendo u waht pilê aşire ju cuanike via. Mêrdê xo merdo, domanê xo ki çinê viyê. Cinike ve xo aşirerê pileni kerda. Cuanika zaf çêre via, baqîl viya. Cinike sewe hewn vinena, soder kokimunê aşirê kena top vano:

- Mî esmo sonde ju hewn di, Heq xîr kero rozê bomê vejino aşira marê wayir vejino, hayirê xo vindê.

Cuanike mirena aşire bê pil manena. Sarê aşire ki hortê xode en pilê xo, xorê serdar tayin kenê. Des u ponc serri pileni keno. Emrê Haqi yêno pili ki reseno murode xo. Lazê pili, bomi kenê serdar. Nika ki na bom aşirerê pileni keno. Mal sarebirneno weno, mîleti kuno, karê nêkeno, dêma zerar u ziyano, sarê aşire gureyenê na bom ki weno. Di ser no niya dewam keno.

Rozê bom aşire keno top vano:

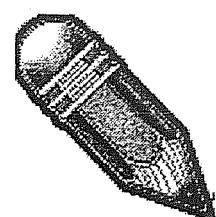
- Sîma gereke kemerê adırgîra mîrê mazelê virazê.

Sarê aşire sa beno a rozê xorê roşen qewul kenê. Bom rî mezze virazenê, dorme ki eve merx çarnenê, çêver kenê ci. Merdena bomi vîndenê, bom nêmireno. Rozê niyadanê ke mali merxê dormê mezze werdo, qedeno. Darê huski mendê. Nafa ki sincik anê dormê mezze carexnenê. Bom nêmireno. Biji sonê sinciki ki wenê. Nafa ki sarê aşire dormê mezze eve kemer çarxnenê.

Rozê bom sono ko, kemerra fetelino çiçegu keno are, gîlê kemerra ju sosunu vineno. Zeria xo kuna ci, sono ke sosunu bijero, linga xo xişt bena kemer ro sono cer, beno pîrtiley, sarê aşire letu kenê top, benê kenê mezze, kemerê mezelerâ ki nusnenê:

'Honde ke aşira ma na bomi ra onta, keş dina de honde heşireni nêonta. Heq rama xo ve ci do, rew şî caâ xo ve wek bo.'

Pilê aşire benê top hortê xode mordemo de baqilo, çêro, qewetin, wayirê qesi xorê kenê serdarê aşire.

SANIKA BIRAE BAQILI U BIRAE BOMI

Mursa Astare

Dewa juyede ju biraü Bom ve biraë de baqili ra biyê. Rozê dewe de noveta (dore) mali yena çê ninu. Biraü Baqil vano:

- Bira ewro noveta mawa, mali bere birr.

O ki vano:

- Ya bira, ez son mali.

Mali ceno beno birr. Uca mal vozeno sono sau weno. O ki vejino saâ ser, sae saneno ro, vano ‘bara mi ki caverdê’. Sau saneno ro yeno war, qaytkeno ke, say çinê, vano, ‘ma sima çâê mirê say ca nêverdê?’

Niadano ke ju sae hawa iştiriunê khelirawa. A sae ceno, malê bini ki dano piro quirkeno, ju qarisê kheli nêbeno. Kheli ceno sono çê. Biraü Baqil pers keno:

- Mal kuyo?

Vano:

- Mi caâ saâ sanite ro, mi va ke: ‘bara mi caverdê’, amune ke pêrunê werdê, ju na kheli mirê juyê caverda, mi ki malo bin pêro kist.

Biraü Baqil tenê qarino, fayde nêkeno.

Rozê ki biraü Baqil sono caâ. biraë bomi ra vano:

- Ewro çêde vindé. Ağwe bigirene mua mird ke, çeveri ki ca meverde. Nê bo, nê bo to çêver caver dê!

Biraü Baqil sono.

Biraü Bom ağwe gireneno, henî germ germ verdano maa ho ser. Maa ho damîş nêbena mirena. Maa ho ağwera vezeno, kinci dano pa, serê sofide dano ronistene, ju ki ciğara keno fek. Ora dûma yeno ke tever bo, yêno sare ke, biraë ho vato ‘çêver cameverde’. Çêver keno circa nano pişta ho kuno ro rae sono lewê biraë ho. Biraü vano:

- To çâ ama?

- Mi ağwe kerde maa horo, kinci day pa, çefê ho rindo, ju ki ciğara mi deve ci, amune.

Biraü Baqil vano:

- To no çêver çay ard?

Biraü Bom vano:

- To va, ‘çêver cameverde’ mi ki tey ard, canêverda. Ora dûme niadanê ke barzinganciki amê. Nê hurdemêna vejinê qewaxe ser çêver tey benê ser.

Barzinganciki yenê binê qawağede çimiyê ho nanê ro, nisenê ro. Hurdemena biray tersenê ho nêlewnenê, satê vêrena ra Biraü Bom vano:

- Bira mijâ mi amê

- Lao nêbo ke ti mijâ ho bikerê, barzingani ma kisenê.

Biraü Bom ho nêşkino pêbicero, mijâ ho keno.

Barzingan vano:

- Haqi tenê mijâ ho kerde.

Hurdemena biray uza xelesinê ra. Ura dûme tenê ke maneno Biraü Bom vano:

- Bira ciê mi ame

Biraü Baqil vano:

- Lao ho pêbiye, na aylım ma kisenê.

Biraü Bom ho penêceno, ciê ho keno. Barzırgancı ki na rae vano:

- Haqi ciê ho kerd.

O waxti ki xelesinê ra.

Na aylımı ki vano:

- Bira ez qefeline, çêver verdan ra!

Bira vano:

Nêbo, nêbo ti çêver raverdê, ma kisenê!

Tenê ke vindeno biraü Bom çêver verdano ra, çêver gineno banzinganciku ro, ê remenê sonê, hurdimena biraü ki qewaxe ra yenê war. Eke sonê çê, biraü Baqil vano:

- To maa mi se kerde?

Biraü Bom vano:

- Se keri? Mi ağwe kerde piro uza dê ronistene!

ÇEMO ÇEMO

Çemo çemo, Çemê Muzırı
Çığası kota ra mi viri

Uwa ke ma çimê tora sımitêne
Biya werdê sarê teveri

Sonde saro, sodır eskero
Eve çeku vindenê ma sero

Nât u dotra adir kerdo ma ver
Nu senê zulimo ma sero

Mordem çituri ve na tore
Adir miletê ho ver kero

Welatra teverkero
Mîrrodê dismeni bîkero

Derde derdo, derdo derdo
Derdê na Dêrsimi ez werdo

Sarê teveri nêwazeme
Îndi welatê ma caverdo

Sari ma henî ke xelesnayme
Dewa hora xelesnayme

Eve çeku koti çêunê ma
Xortunê hora xelesnayme

Vergu postê miye onto ho
Vanê: ‘sima xelesneme’

Ma henî ke xelesnayme
Welatê hora xelesnayme

Way way, way way
Bêwayir kot miletê Zazay

Cênc u çayılê ma xapito
Kerdo kengerê verê vay

Cênc u çayılê ma xapiyo
Biyo kermê zerrê dari

11.10.1992

Zilfi

Qeseykerdena Sewa Zagonê Dêsimî

Zîlfi Selcan

Dostêne, mordemêne!

Dewrê pi u kalıkunê made çituri ke bi, nika ki dewleta Tîrki wazena ke, kokê miletê ma vezô, werte ra wedaro. Ho ve ho, ho goynenê, vanê: *'Ma kokê Hermeniu vet, kokê miletê Kîrmancî (Zazay) ki vezeme.'*

Hem waxtê padisaenide, hem ki dewrê çumhuriyetide dewleta Tîrki miletê Kîrmancide (Zazayde) eve dosteni nê, dayima eve dîsmenêni, eve xayneni niada. 1921inede Qoçkiriyyede, 1925inede hareketê Six Sayitide, 1930de Pilemu-riyede, 1937–38inede Dêrsimde mileto Kîrmanc (Zaza) 100 000 ra zêde eve zulim u barbariye qırkerd. Na miletî sekerd ke, qırkerd? Çike miletê Kîrmanci (Zazay) wastêne ke, verê destura veziyo, hokmatê ho eve serbestiye rono, ho ve ho, ho serbest idara kero.

İdara Tîrki wast ke miletê Kîrmanci (Zazay) wertera wedaro. Yiê ke qırkerdenera xeleşiy, yi ki eve lete surgînê xêrvê Anadoliye kerd. Uzara tepiya ki, welatê Kîrmancude (Zazaude) mektev u qıslê ho nay ro, miletê ma game ve game asimile kerd ke, zon u kulturê ma wertera wedarê, eve na tore miletê ma Tîrk kerê.

Dewlata Tîrki welatê ma, xezna welatê ma hetê ekonomira, hetê sosyalira tolankerd, serdekerd, kîfist berd xêrv. Hama welatê marê qe xizmete nêkerde. Çâê zê Dêrsimide, vilato ke wayirê hot qezuno, hata nika tek zu palka (fabrika) ronêne. Sevevê ho çiko ? Çike nêwazenê ke, mileto Kîrmanc (Zaza) wayirê zu none bo. Yi wazenê ke, miletê ma neçareni u feqireni ver welatê ho terkkero, şêro xêrv, uza hê ve hê beno Tîrk sono. Hem rewra, hem ki qırkerdena Dêrsimira nat, miletê ma az ve az, zon u kulturê hora fist düri; aslê ma, tarixê ma, zon u kulturê ma inkarkerd, vake: *'xalis muxlis Tîrki simaê!'* Taê mordemê ma eve na qesu xapiti, çârnay ra, kerdi kermê zeirê dari, pê propaşanda ho kerde. Nine zon u kulturê ma u piyê ho inkarkerd, vake: Ma Tîrki-me! Hama miletê ma oncia zonê ho çanêverda, qeseykerd.

1960ra tepiya, anayasa liberale ke Tîrkiyade nê ro, uzara tepiya fikirê serbestiye, fikirê çepeni

veziyay, bi aixme. Welatê Kîrmancude (Zazaude) wertê azê neweyde fikirê sosyalizmi u qoministeni bi aixme. Na azê newey leto zêde ideoloziyê sosyalizmi u qominizmirê heweskerd, hama mesela miletê ho ho vira kerde. Kamiya ho, yanê identita hoa etnik u kulturi nê, si ideoloziyê Sovyetun u Çini u Arnawiti u yê Kore mudafakerd. Ni miletê horê nêgureay, Maoyrê, Leninirê, Enver Xoçeyrê, Kim İl Sungirê, hona nêzon kamirê bi xizmekar.

Nayne zon u kulturê ho ki inkarkerd. Kami ke Zazaki qeseykerdene, verva ci veziyêne, vatêne: *'Ti miliyetçêni kena!'* Taê çepunê Kîrmancu (Zazau) eve na tore zon u kulturê ho inkarkerd, azê hoê newey miletê hora fisti düri, kerdi inkarci. Nika ki, na dewletê sosyalizmi u qominizmi eke rižiay, çepê ma ki alangede mendi. Îsala ke nika tenê yenê ra ho, mesela hoa milliyerê wayir wezinê!

Mesela ma çika ? Mesela ma, mesela din u mehhevi niya. Mesela ma mesela milliya!

Miletê Zazay (Kîrmanci) hata nika temsilcienia hoa siyasiye werte niarde ke, haqa hoa siyasi u demokrasiye bîwazo. Wendoxê Zazay (Kîrmanci) uşti ra, miletê horê nê, Kirdurê (Kîrdasurê) partiyê siyasi nay ro. Hurdi partiyê Kîrdunê ke Tîrkiyade seirûnê 50inede nay ro, hurdemêna ki wendoxunê Zazay (Kîrmanci) ardi meydan. U waxt di Kûrdistan Demokrat Partisi bi. Zuye Sayit Qîrmîzîtoprax'ê Dêrsimîzi nê ro, awa bine ki Sayit Elçiyê Diyarbekirîzi arde meydan. Hurdemêna ki 1970de voştı, si İraq ke, hetê Mistefa Barzanide pêrodê, Kîrdü bixelesnê. Hama pê sekeme! Mistefa Barzani ki na hurdi liderê Zazay day kistene, mükiyatâtine dine henî da ci. Na mese-la gereke marê derse vo!

Uza ra tepiya ki Kîrdü miletê Zazay (Kîrmanci) dayina zêde inkarkerd. Na rae ki Lehçeceni vete. Zono Zazaki (Kîrmancî) berd kerd lehçê zonê Kîrdki. Vake: *'Sima zonê ho, ho vira kerê, bêrê Kîrdki (Kîrdasî) bîmisê.'* Vake: *'Na Zazaeni, na Kîrmanceni çika, sima pêro Kîrdê! Sima çâ Kîrdasî nêmisenê!'*

Ma yaxê ho tenê *lehçecenia Türkira* xelesnê, nika ki *lehçeciunê Kirdi* yaxe ro ma gureto ke, vanê: 'zonê sima lehçê zonê Kird(as)ki'yo.' Ma ki vame ke, 'na Zazaki (Kırmançı) dêmäke çi zono de şirêno ke, herkes honde çira haskeno, yenô cirê wayir vezino. Yoxro ke, wazenê ke wertera wedarê. Viżer-perey Tîrku zonê ma lehçê zonê ho ilankerdi vi, heto binra ki siyasetçiyê Kirdi pese u peroz piropaşanda kenê, vanê 'nê!', lehçê zonê Kirdiyo. Dêmäke çıqaşı mara haskenê! Yoxro ke, na hurdi 'dostê ma' çermê ma sero kotê tê, xevera ma çina.

Mileto Zaza (Kırmanç) gereke verva her tore inkarceni veziyo. Eve ho, mesela horê wayir veziyo. Hata nika miletê Zazay ve miletê Kirdira žê soun u muriu kerdi têwerte. Halvi ke zono Zazaki zovinaro, zono Kird(as)ki zovinaro. Naera gore ki mileto Zaza (Kırmanç) zovinaro, mileto Kird(as) zovinaro.

Hata nika wendoxun u partiunê idara Tîrki ve Kirdi miletê Zazay tolankerdo, sero hukimkerdo, inkarkerdo.

Niyara tepiya lozimo ke, mileto Zaza (Kırmanç) binê na hukimira veziyo, *temsilcenia hoa siyasiye* eve ho biaro meydan, haqa horê wayir veziyo. Temsilcienia miletê Zazay (Kırmanç) gereke bêro meydan, haqa demokrasiye, serbestiye biwazo. Miletê Zazay (Kırmanç) hata nika ne asimilasyoncienia Tîrki, ne ki yê Kirdi qewilkerde. Niyara tepiya ki qewil nêkeno.

Miletê Zazay (Kırmanç) ke, organizasyonê ho werte nêardi, meste-bêro Tîrki ve Kirdira benê zu, miletê ma sero ya piya hukim kenê, ya ki miletê Zazay (Kırmanç) kuno binê hukimê idara Kirdi.

Wendoxun u zelevêsaunê Zazau (Kırmanç) sero mesuliyeto de muhim, zu vazifo de giran esto. Vazife nao ke, gereke miletê ho her hetra organizekero, *temsilcênia siyasiye* biaro meydan, welatê ho qorikero, haqa miletê horê demokrasiye biwazo.

Welatê miletê Zazay (Kırmanç) tekteyniya Dêrsim niyo! Şêvazra ve Dêrsim, Erzinga ra ve Diyarbekir u Şiverege, Varto ve Xînisra, welatê miletê Zazayo (Kırmanciyo).

Miletê Zazay (Kırmanç) gereke haqa hoa demokrasiye biwazo, hedefê ho bêlikero. Haqa ho eve lezo siyasi bicêro, welatê ho sero gereke ho ve

ho, ho serbest idarakero. Ho serbest idarakerdene ki, ançax zu welati sero, eve zu *Dewleta Zazaya (Kirmancia) Federale* bena.

Afrikade Şiyay biyê wayirê dewlete, Sibiryade Es-kimoy biyê wayirê dewlete, miletê Zazay eve 3 milyon nüfusê ho çinayrê wayirê zu *dewleta federale* nêbo!? Milet ke ho organizekero, guretena haqa horê bigureo, ça nêbo ?!

Hama na çi waxt bena? Bêliyo ke, hata demokrasiye Tîrkiya nêro, nêbena. Hama demokrasiye ki ho ve ho nina. Demokrasiye ançax eve gurenayisê muhalefetê demorati yena meydan. Na durimra gore, *Mesela Zazaya Millîye* heto zura giredaê *ho-organizekerdi* u *gurenayisê siyasiya*, heto binra ki Tîrkiyade giredaê leza muhalefetê Tîrki demokrata.

Miletê Zazay (Kırmanç), çıqaşı ke honde kot herey, na roza tengede *indi ho organizekero*. Karkerê ho, wendoxê ho, ciniyê ho, cêncê ho, ho wertede bêrê pêser. Sîma ke koti benê bibê, çond teney benê bibê, mintiqâ hode *cematurê ho ronê*, pê zuvini bicêrê, poştı pêsanê. Na çemati, eve giraniye gereke her çira ravêr, kamiya (identitê) hoa etniki u kulturê ho, verva asimilasyoncienia Tîrki u Kirdi qorikero, miletê ma biaro têlewe, zon u edebiyat u müzikê Zazay (Kırmanç) zar-kerdenera bixelesno, bisevekno. Rew rew sewê kulturi organize bê, radon u televizyonude eve Zazaki (Kırmanç) profram bêro meydan.

- Welatê Zazay (Kırmanç) sero hervê terori wedariyo!
- Hem eskerê dewlete, hem ki muhalefeto çekin, welatê Zazayra (Kırmancira) teverbo!
- Goni çarçkerdene indi wedariyo!
- Miletê Zazayre (Kırmancire) serbestiye!
- Tîrkiyare demokrasiye!

Frankfurt, 19.11.1994

Şewa Zagonê Dêsimî sero hewnayışe

Lejwan Büyükkaya

Şewa Dêsimî şêligi ra dewsiyayê, şen u hedeftê xwi di serefiraz ravêrd. Olwazanê wezifedara ji karê xwi bî şayanê takdiriya ard ca. Wa berxudari bê, cî râ heq razi bo! Ma omîdwariyê kî embazi do xeylê şewanê wîna weşa raveydi ji darfinê u kar u girwe dê xwi di hewna ravey şîrê! Gorê vatiştê heme merdimandê amadebiyaya şew xeylê zengin u rengin biya. Bî ziwan, kultur, müzik, nitûq(qesekerden) u atmosferdê xwi ya, seranser u bî temami şewênda Zazaya, şewênda millî biya. Fîna sıftein bi ki hereketê Zazaya şewênda wîna gîrd Almanya di viraşt. Şewer moralê Zazaya kerd berz. Dışmenê ma pey qehr bi, dost u embazi ji şa bi.

Ez tiyadî wazena hewnayışêndê xwi yê girêdayê şew biyara ziwan ; Ma şewê di ji vina kî milleta ma çend vêsi ziwan u kultur dê xwi ra hes kena. Vana ma Zazayê, ziwanê ma Zazaki yo, ju welatê ma ji esto. Yanê asa u belli bî kî milleta ma (qe nêbo letê ci yê Avrupay) bolindê intellektuelandê ma ra weşeri xwi silasnao u ci ra raveydira .Bî vatiştê bina asa kî tayê rewşenfikri u liderê ma yê siyasi şêligdê (kitle) ma ra xeylê tepiya mendê. Tî vanê qey zanaye-wende-tixtor-mühendis-siyasetmedar-rewşenfikrê ma aqilê xwi bî nan u peniriya wierdo. Esasen ma Zazay kok ra milletênda bê intellektüel milliyê. Yeno zanayen kî miletênda bê mezg bê intellektüla mehkumê cewiyayêşênda (heyatênda) vaşına (bitkiselâ) Malesef derdê mao en gîran u xususiyeto tipik ê milletda ma yê ewroy no yo. Xu ra êyê kî angajeyê Tirkizm u Kirdasizmi biyê, inarê peyeyin u xizmetkarey kenê ê ji sol u biberê nê hali yê! (Sedem u izahatê ney ji ; pizedi goşt u savar u vîledi wesar- pardon qırawata, yanê menfaetê sınıfı yo! Lazimo ma nê faktori weş fehm bikerê u programê xwi yê siyasi ji gorê ci hadre kerê.) Eger merdim tenya Avrupay sero qesey bikerose wîni aseno kî şêligi fîkr u şuuro millî tepiştö, no ci ci di esto. İhtimalo şertê Avrupay ney di rolêndo gîrd kay keno. Erzincanij, Dêsimij, Bingolij, Siwerekij, u.e.b, ferq nêkeno no wînao u na ju raşteyêna. Şêligê Avrupay jewey u piyabiyayışo millî, paştiya pê girotiş, piya gami eştiş, piya xwîverodayışi wazeno. Cem u cami u tûzbiya ra vêşeri kitab, pêserok, rojname wazeno. Müzik, folklor, wenden, mekteb, radyo, televizyon wazeno. Kameya xwi, hetta xerite , pasaport, beyraq u perçem wazeno! No dînyadi xwi rî ji cayê, wareyê wazeno. Bî kîlmeya azadey u hukumranya millet u welatê xwi wazeno u ney di ji bî qerar u istiqrar o. Serdar u liderandê xwi yê Zazaya vêşeri, nê çyan dost u embriyanandê xwi yê Kirdas u Tîrka ra museno u nêwazeno şari miyandi vîleçewt, ina ra kemêri u bêqeyretêri bîmano. Yanê şertê maddi ê ayabiyayışo millî Avrupadî viraziyayê.

Pers u wezifeyên hewnayışêndo millî u moderni ameya rojewi.

Co ra ji kes werzo nê şêligirê u na seata tepiya tae mesajanê demodeya, cewta, ê lokalist, mezhebi u verapeya empoze bikero do hend perey nêkerê (par-don peran şenê biyarê labrê zirarê ci milletda ma rî esto) , çimki şêlig aya o. No şêlig ewro sewetdê Dêsimî ya, meşti ji amadeo kî sewetdê Erzincan, Bingol, Elazixirê werzo ra pay. Şewanê Elazix, Erzincan, Bingol u ê Siwerekî rî ji esto. Şewa zagonê millî ê Zazaya rî ji esto. Wa dewa kesi, kesi rî heme dewanê binanra weşeri u şirinêri bo, lehçe u mezhebê kesi ji. No heqêndo tebiiyo u çıyondo weşo ji. Hetta sewetdê ayabiyayışî ca kerdişê nê heskerdişa ji lazimo. Labrê bê zeminêndo millî nê mefhumî qe çiyê ifade nêkenê. Bê heskerdiş u reyaynayışê seranserê welati nê heskerdişi pêro benê zuri, benê simerê verdê vay. Mesajê şashi, mesajê xeyri millî şenê potansiyelê şêligdê ma nasyonalizmeyda şardê xeribirê, felsefandê enternalyonalista rî bikerê qurban, ci rî bikerê qut. Lazimo ma haydarê nê tehlikey bê. Çarê ney ji program u hewnayışêndo siyasi yo xurt u akerde o; Bî kîlmeya qederê xwi bîxwi tayin kerdişê milletda Zazaya no. Zazaistanêndo azad u hukumrano (süveren), sistema ci ya azadiperwer, sosyal, demokratik, laiq u plural o. İşte programêndô winayin u akerde şeno hitabê heme merdimandê ma bikero, omid bîdo ci, biyaro pêser. O bin ma pêra duri fineno. Herkesira vêşeri raşteyênda milletda Zazaya esta; Ya ma pêro do xetênda raşt sero bêrê pêser u piya bireyê, ya ji ma ra kes do nêreyo, dewa mi ji tede!

Şewa Zagonê Dêsim'irê

Olwazê qedîrgirani; wayêno, brayêno!

Sîlam u ihtiramanê xwi yê germa cem u cemeattê şimarê rişena, gan u zerrîra arzudara kî şîma pêro piya seranserê şewa zagonê millî ê Dêsimî bî muwefeqeteya, bî zerrîweşeya, bî gam u sıatandê rîndana, pirri, şen u şai ya ravêrnê.

Olwazêno!

Noroj berzkerdiş u qedrgirotiş, himayekerdîş u raveyberdiş zagon, ziwan u kameya Dêsimî kar u xebatênda wacib u pîruza. Çek u pusatê ma yo en xurt; ziwan, zagon u zanayışê ma o u no karo kî şîma yê kenê tenya ê Dêsimî niyo. Labrê sewetdê heme Zazayano. Çimki Dêsim omîdê mao gîrs, çim u goş , mezg u zerrî , diz u kela en berz ê welatdê Zazayano. Ewro şan u şerefê rayberey kerdişê dawa millî ê Zazaya biyo qismet

u nasibê Dêsimi u Dêsimijan. Duzgın Bava u Koyo Sipe ra vengê gimgim u zimzumiyo yeno, tayn mendo ki bigurreyê. Rihê Seyit Rizay u Şêx Seidiyo rayna Dêsimijan miyandı doş beno. Serpêşeya fîkr u vengê xoserbiyayış u azadeya Zazaya na gam en vêsi Dêsimijîyê kenê, no vengo neka en vêsi Dêsimra berz beno. Ma nê awazê başnawê, goştareykerê u cî rê wahir bivjiyê! Dêsimi rê wahir vîjyayış wezifê min u to yo, ê ma hemna welatsinayoxandê Zazayano. Şewa Dêsimi, karê ziwan u zagondê Dêsimi bi seridê xo tenyaya ju babetê şur antiş u şur şepirnayışê zalimi yo. Ziwan, kültür u zagonê ma vinibo se, fîkr u hissê mayê milli ji vini beno, heskerdişê welati, heskerdişê Dêsimi, heskerdişê qewm u milleti ji nêmaneno. Co ra ji raya ziwanı raya zagoni raya raşa, raya heqi ya, raya piruz a, kesi kena merdim. Bîzanîm ki bi sayedê na xebata şarê Dêsimi, milleta Zaza do xwî biso bislasno, aya bîbo, şuuro milli u şuuro kamey qayım tepêşo, zorê barbara u şovenista bero, beşekero ki xwî u welatê xwî esaretey u vinibiyayışira bireyno.

Cemeato eziz o hadre, wayêno, birayêno, Dîmliyêno, Kîrmancêno, Zazayêno, Dêrsimijêno!

Dewleta TC ya faşist u kolonyalist bi xezebêndo gûrsa şina Dêsimi ser, Dêsimi veşnena, rijnenâ, wêran kena. Ma dana remnayış, ma sîrgun kena, ma qir kena, mal u mîlk, namus u welatê ma payimal kena. Tenya qırbiyayışi, Turkbiyayışi u teslimbiyayışi dana ma ver. Çiyo xirab oyo ki nê Kîrdasen ki Rum, Yunan u Bizansı cî rê tim u tim vato Kurdos ki ma ji ci rê vanê Kîrdas ki zeydê maya ê yê ji lejê xwî yê milli TC'ydi danê, herundakî destê xwî yê dostey u birarin bidê ma, tew sero werîstê inkarkerdiş u xwî miyandê heleynayışê ma xwî rê kerdo siyaset u ney rê geyrenê. Helbet neydê gunayê milletda feqir ê Kîrdasa çînyo, no eyb u gunekareya siyasetmedarandê inanê şovenistano.

Wehşet u zîlm resa sefha da jenosidi, sefha qırkerdiş u wertera hewardayışê milletda ma. Bêrê ma bi zanayış, musayış, qelem u şurdê xwî ya dişmeni vero vinderê, cî dî micadele bikerê u barbar TC'y rê vajê; postalanê xwî yê limina biyerê u bivjiyê weşatdê ma ra, Dêsimi rihat verdi, Dêsim ê mao, Zazaistan ê mao! Ey şovenistê Kîrdasa! Tî ji aqilê xwî arêdê xwî sere, fek nê siyasetdê çewti ra veradi! Ka dostey, birarey u emriyaneya rind kotid mend? Wa ney herkes weş bizano; seniki Zazay barbarandê Turka vero sere nêronanê, do o babeta nêverdê ki aqubetê Ermeniya, Süryaniya u ê Yezidiya cî sero tekrar bîbo!

Birayêno, wayêno!

Milleta ma ya azîşan, sereberz u qehreman aya pawe u bendedê rayber u temsilkarandê xwidî. Ju milletê bê rewşenfikra, bê siyasetmedara, bê lejker, bê burokrat u dezgeyandê milli tehayyul nêbena. Hemeçira verêri u vêşeri ma rê roştberê (aydinê) milli lazımyê. Bi vîşatî hozani ya : 'Mirê bîşê şahê merdan o dermanê

heme derdan'. Merdimê roştberi mezgê ju milletênê. Wexta ê çinêbê a millet rew berey do bîbo mehkumê heyatênda bitkisel, heyatênda nebatî u dîma ji hêdi hêdi bîmro şiro. Ka kamo derdê milletda ma ano ziwan, ka kamo vengê hawardê ma resneno dînyay, kamo persê heq u hîquqdê ma keno, kamo marê wahirey u serdarey keno, kamo dişmenandê ma ra hesavi pers keno? Ka kamê ma esto? Welatheskerdan u welatsinayoxeya raşteyin ê Dêsimi çutir bena? No dînyadî kamci zon u kamci warge ma rê en şirino? Tî kamci ziwanira en vêsi hes kenê se ziwanê to yo milli ji o yo, ti kamci ca ra, warge ra hes kenê u wazenê te de roşê u bicewiyê wija ji welatê to yo. Co ra ji Dêsimijokê vano no dînyadê waştişê mi no en gîrs Dêsimdê roniştiş u cewiyayışo, ez Dêsimê xwî, Dêsimê xwî yê azad u hukumrani wazena u ney rê micadele dana, o merdim şeno vajo ez welatsinayoxo raşteyina.

Co ra ji ewro wezifeo tarixi ma hemna sero; ki ma qedr u qimetê ziwan u zagondê xwî biyerê, ki ma welat u milleta xwî tenya u bêwahir nêverdê, kameya xwî zinde tepêşê, xurtbikerê, ravey berê, neslê ra dewrê neslê bini bikerê, pêrê paştibê, pêra hesbikerê, jubê, heqê xwî bigeyrê. Doz u dawa şeref, rumet u heqî biramê. No eyni wextid emrê Seyit Rizay, emrê Şêx Saitiyo ma rê ki ma welati çeqela, wawika u vergandê fek gunina rê nêveradê, cî rê terk nêkerê!

Wa weş u şen u pürhüner u xemîlyayê bo şewa ma ya Dêsimi!

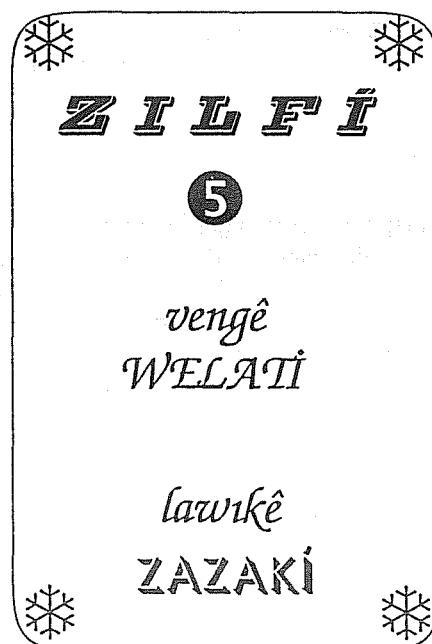
Bîmro kolonyalizm, bîmro şovenizm!

Wa qehrbo TC'yo faşist, wa bicewiyo Dêsimo hûmanist!

Bicewiyo piyabestena Zazaya, bicewiyo azadey u xwiserbiyayışo milli!

9.11.1994.

Lejwan Büyükkaya

HEWNÊ MI

Heqie Mergariji

Ma hona raeraime. Ge bemeberji, ge yemeori, koune ma raime. Ez wazen ke ursula welate mi bivênu. Cau ke ez tede amudina, kengêri vetê, şiu mali, ... biu ve pili.

Xêle roze vêrdara. Ameime fekê dêri. E ke dêri kince huiye ammoni guretêpa: Uwa ho zalala, posode kewe u çeqeri niştuve kemerune bini u çaxile bini serru. Çalpi çulpia becura, xuşaena uwera qedêrri nê vengu nê vazu.

Zingi u tingia alamani ki, kefçilia sukunê gîrsu ki, hona ita niama. Sarê ma, gosê ma retê, savrê ma hirau. Wertalîg de quede haqi çinu. Raa ma serru hurêndia waru de, warêi nêvirajî. Dewe ke gomee ke raa ma serroe tip u tholê, xanê xiravê, ginêpuro rijî... Uwa ke dere de sona, pê arêu de hewlî şikina, gurenena. Solika qiskeka ke mi linga ho esteveci, lewina. Postalê mi tenê bivehitî. Biubulî, mi solika ke werte uwedera gurete. Çarnê tei niada ke hetu ke binê uwe de biu, lulikê dê uwe niştovepa, solikera halêne ho virastu. Minu ke kemerade qiskeke gurete dêve halêne lulikru, dürrira vengê niajini fate ameve gosunê mi. Ez sabiu. Honde ke vengê mi vêjia, mi ki vengda: "Niajnii!" Ae unca vengî fiştrave ho. Mi ki reina cavaci. Hetu ke vengê niajni fate yenu, ma u heti serî şime.

Ez sabenu ke, ma nîka niajni fate ve ap momidira vine-me. Ursula, yi dême nêdiye. Ez ki, desu hire serira rave ree amu diare niajni fate u ap momidi, uyo. Zaf kewterâ mi viri. Wazenu ke, ap momid ve niajni fatera, mare quesunê kanu qeseibikerê. Ez hoveho vanu: "Çi ke yinu qeseikerdi ez, ursularê çarnenu alamaniki."

Çapık çapıkı some. Ez verru, ursula mi dîme yena. Kaleka rae de, cau ke mileti râvera çile veta berda, wele amaserde, vasî reuyuserde, senîki mendu ke tomerebu. Tersude teresi zerê mi cenu. Heni osenu ke xêle seriu nê deste keşî, nê linga keşî kewtara itau.

A deqa de yenura mi virri ke, mi serru hotai markê alamanu perei estê. Unca ho ve ho vanu ke: "Ni perru raa duzgin de kenve çîralix, danve niajni fate u ap momidi."

Vengê niajni fate benu nêjdi. Werte bîrrira fiştanu suro ke daima niajni fatera bi, rêe kunora çimûne mi veri. Sabiaena mi tenena bena jêde. Ma vozeme. Dîrê deqeiyira têpia, çenêka de neu-desi serriye ve lazeke de hot ya ki heşti serri, wertê bîrrira made vêjayi.

Niajni fate ve ap momidira, qîlafete domonu de biravivindi. Sabiaena mi, a deqade jê vore vîlesiyeru. Keseva mi bietenge. Mirê bieskera ke, ap momid ve niajni fatera endi na dina de niyê.

Zyklop, (1) welate ma kerduve tholi. Kesî nêverdu ke, sankunê ma, quesunê mae kanu, marê qeseibikeru.

Tiyatore "laterna magika" (2) a deqa de yenura mi virri. Essen de "odysseia" kaikerdive. Ez teina nêşikiüne, honde ceku de, honde zehiru de, honde zyklop de

cengibikerine. Jü ezî ke odysseia bi, çi vêjinu? Miletê ma gerê bêru telewe.

1994

(1) Mitolojiye yunan de aznaure jü çime ke goste isoni wenê.

(2) Jü tiyatore çekoslavakai

BUDELAÊ GIRŞI

Heqie Mergariji

I

İ rozu hona çağê kari nêbi. Zimusto hona verdîvera. Wairi wastene ke goliği mirdi bicerê. Tene bêrêra ho serrî, cani bijerê. Hurdi heri, rozune virenu hondeke çerdi, qefelayı, merediaira. Daasê rojira têpia kefê hurdimine biverindi. Zuvinde yaraniye, zeraviye kerdenê endi. Roze oncia e ke çerdi pize ho kerdî mirdi, herê gewri venga here şai da:

"Bê mara kami ke silo gîrsi kerdî?"

Na qesi serra herê şai:

"İye mi, iye tora gîrso! Hore so kurkode baskuye!"

"Qe henî mevaze! iye mi, iye tora gîrso! Na hetude mîra hewl her çino ke!" va ke herê gewri.

Ei va ke "iye mi...", iye bini va ke "iye mi...", cengi gerdi ho, tiji u gendi kerdî. Her jui sepete fisqi kerdî. Benu ke fisqiye jui, fisqiye iye binira heve jede bi.

Heri, i rozu ge herzune ho serru sabienê, kewtenetê: Ei vatene "iye mi gîrsê!" iye bini vatenê "iye mi!..." Ge zîraisê ho serru kewtenê te: Gewuri vatene "Ez rindi zirenu!", şâi vatene "Ez!" Qule haqi ke, heywane ke, goliğe ke uzara vêrdênera, inu hurdimine çerdaisê ho caverdêne hazête ho kerdêne çipi, dêne şenê horu. şai vatene: "Niade! iye mi gîrso!" Gewuri vatenê iye mi!..."

Çağê kari ame. Hêgai çiniti. Gîrsei gere biardene hetu jura. Koura koli birnaive, velgi birnaive. Gere biarde-ne. Coinura dîme çağê arei bi. Gere no biberdene arêe, peiseri biardene... Karî kerdêne nê kerdêne ke, nêqediene.

Xuya ke usarira kewtraive hurdimine, canêverde heru. Herê şai vatene, "Ez şer! Ez cheru! Ez tora jede bari benu!..." Herê gewri, qe derme bîne na quesude nêmen-dêne. Ei ki vatene, "şerê ma ezu! To ve barîra mire barkere, ez onca pê şikinu!..."

Wairi ke i Barkerdene, i onca kewteneve basi. Gewri vatene, "Bare mi seniku!" şâi vatene, "Mire taena serne!" Wairi sabiene ke, dî herê huye naneni estê.

Xatire herune ho neginêne, hondeke miane heru binde amede, Barkerdene...

Dî hire serri hale heru nia bi. Usari tene amenêra ho serri. Omnoni qe nevinêtenê. Ei vatene "Ezu!", iye bini vatene, "Ezu!" E ke kewtenê paizi rindi darêra ginênenewar...

A sere payizu pee, karî ke bikemi, vora virêne esti riê hardi. Hurdi heri bê hal u bê mezal bi. Hurdimena sanienêra, e ke raera şenê. Jüe nêzonağı ke, tei niadenê, qe niardene fame ho ke, dême na heru zuvinde bas gure-

tenê, pileni kerdenê. Dina, jê pari na çagu onca bive
husk u kole. Bittira çie werdişi ki nêmendive.
A sere hudimine heru reina usari nêdi.

II

Xidiri, hefte vardia soderi, hefte vardia peroji, na heftu
pee ki vardia soni de gurea. Hire roji cire paidos bi.
Yêne soderi, karîra dime hatave varasu kewtra.
Oreşara.

Welite hue Dêsimra xêle isone xidiri na duisburg deru:
Kewrai, domone apunê ho, brai, ce misayivi, nasti u
doştı... Roza semiye ap seyuşe, ap memkhali ve cenûnê
hora, dinura dime ap seymomid, khekîl, uşenali amei
çe xidiri de erjaipseri.

Çai ame. Qese, qesu kenura. A roze ki hêni bi. Ge ala-
manra, ge welatra qesei bira. Nora dime reina çai,
qewa amê. Her mordemi kare hora qeseikerdênê ke,
wairê çei, giraneni dê venge ho, hêni kewti werte quesu:
"Ez, benu ke di asmi esto, kare ponc mordemu kenu!"
Nae ke odaderê pérüne riê zuvinde niada. Tainê ho ve
ho va ke ke, "Na xidirê ma çıxaşı zuru kenu!" Keşira
ke vengî nêvejia, ap seymomidi qese gureti:

"Xidirê ma, ti raşti karê ponc mordemu kena?"

Waire çei, ta dave vilê horu va ke:

"Yaa, ez karê ponc mordemu kenu! Apo, tı vana, ez
zuri kenu çiku? Halea ka ez ve çor mordemura tede
gureenê, te de ez nika teinaru. Maistere ma her daimi
pê karê mi qail bienu. Roze rê di rî yenu danuve
miane miro. Deste ho kenu çipi vano, "Her çelîg, ti
mordemu de hewla! Tı hem hedi gureena, hemi ki kare
to zafi paku!" Vîrende di mordemi gureti lêe mira,
hurde bini ki di asmira rave daive halea da bine.

Vardiya mi de, uza, ez teina gurenu nika."

Keşira ke pijiye nêvejia, memkhali vengî fiştrave ho:
"Bîra, ti kare ponc mordemu kena. Axiri perune ponc
mordemu ki cena, hêni niyu ke?"

Na quesu serra xidiri:

"Nê bîra! Tove haqbo!"

Ap seymomid, binê zîmelura huya, va ke:

"Nêrû bîrae mi, çi zore to esto ke, ti kare ponc mordem-
mu kena, perunê jü mordemi cêna? Mire hêni yenu ke,
teina nê na fabrika tyssen de, na suka duisburg de hona
tora heru gîrsi çîno!"

Fabrika thysseni mevaze, aznauri vaze. Cire dême
qefelaene çina. Son u soderi zingi, tingia hua. Zîmusto,
usari, ammoni, payiji, bua lasti ki, bua demiri, bua
komiri, bua qenalu u papuru, bua hazar çi kunatewerte.
Soderane mîz u dumano, sondane lozinê dergi kile
virazênâr asmede. Nê seme ho, nê bazare ho esto, nê
cire paydososo...

Wertera serê vêrdêra nêvîrdêra, ma pérüne xevere
gurete ke, xidir newesxanederu. Weşenire wesu hona
xidir. Destê huo rastûra hire bêçike ho kemê jü, jü ki
gose huo cepi bîna kheru nika.

III

Komale partiya koministo de ronişte bi. Çai sımitenê.

Due ciğarara zere mîz u duman bi. Cencu ve solcünê
khanura onca masa de faşizmi, emperyalizmi rîznenê,
devrim virastenê. Dêsim, maraş, Bingol, xarpêt, amed,
malatiyara ame ho ita estove şia alamanu. Pérünê serrê
binê qesi vatenê, "Ma enternasyonalîştime! Ayvo ke,
sîma vanê, 'Ma kırmancime!' Sîma miliyetçeni kenê!
Ma miliyetçi nome! Ma sewta mîletu pérünê pia devrim
virazeme!.."

Nae ke ronişte bi cira kamilê ho ap hese bi. Ap heseni,
u solciu khanu ke ciğara nanuve qına ciğarara, danuve
masaro, kufenu, mozunê ho sanune pê, vanu, "Marx
nia vatû, lenin nia kerdu.. Ma nia keme! Ma hêni
keme! Ma nia virazemel..", deira perskerdi:
"Name tuo xêri çiku bîra?"

Ei qesê ho birna, cavda:

"Name mi kemal!"

"Kotira yena ti?"

"Dêsimra yenu ez."

"Dêsim girso. Kotiye dêsimrawa ti? Kamiji dewera-
wa?"

Kemali ho kerdi tengî, moze ho sanaipê, hêni cavda:

"Apo ti muxbir çiku? Tı jê polis qesu perskena!"

Ap heseni onca perskerdi:

"Tı ilticaciya hêni niyo ke?"

"Yaa!"

"Polise alamani ki, polise tirku ki her qesê to nê zone-
nu çîko? To ke arzuhalê sewta iltica dêve alamanu,
polise alamanu welatê to, dewa to, cîsn u binatê to tora
persnêkerdi? Kerdi! Polisê tirku nêzonenu ke ti kama?
Ee! Zonenê! Ez muxbir niyo! Ez ki dêsimrau. Daera
mi hore perskerdi. Hama nêvana ki hore mevaze! Hêni
niyo ke bîraenê, sîma savanê?"

Îye ke gosdanê cira jîye xorti va ke:

"Yaa, heni! Ma hau çondi seri na api naskeme. Ap çi
muxbireni çî?"

Na qesi serra kemal bive melayim. Va ke:

"Apo, meherediye! Ma solcime, dewrimcime, herkeşira
çituri name mame ho vajime? Ez k. rau. Mara vanê çe
u."

Na quesu serra ap heseni kemala perskerdi:

"Kemal, ti çondi seriu dewrimceni kena?"

"po, ez sera 1974 nata dewrimciu!"

p hese:

Nêro bîra, to saatera jêde qeseikerdi. Dewrim guretide.
Dewleta tirku, rîznê. Emperyalizmi, faşizmi dai hardu,
sil feka kerdi. Nîka ita ma ho ve hoime. To hata na
roze çi virasto? Çi ardu meyda? Xîzir kena, ti dême
karedê gurea? Ti hawa ponc seri na alamadera. Tı ki,
cêlcukê to ki, sosyalamtra benêmirdi. Dewleta alamani
dêvu de girso. Qırñiki çitûr ke nisenê qına goligura,
sîma ki ho hêni estove şia alamanu. Nêgureenê. Vanê,
"Ma miliyetçeni nêkeme. Emperyalizmu ve faşizmura
rîzneme. Dewrim virazeme. Mîletu pérüne xelesne-
me..." Sîma ho xelesno ke, ma xelesnenê?"

SANIKA ALI KHODIKİ U KOÊ ŞİAY

Arêker: Hawar Tornêcengi

Oxtê de xorê memleketê de fiqareyê bio, ju goliga de xobia, kinarê dewe de ki qulikê bonê de xo bio. Xorê uza herroz sono ko ra barê koliunê xo ano ke idarê/dabarê xo rono. Ju cênika xo bena, ju ki layêkê de xo beno. Namê Layêki Ali Khodik beno. Gel zeman git zeman, cênika xo ginêna piro mirêna. Cênika xo ke ginêna piro mirêna; nata sono, bota sono fetelino, zemanê wertera vêreno ra zewejino. Xorê zewejino, ju cênika de cênce ano. Ali Khodik ki tabi beno pil, yêno des-desdi serre. Na cênike uza ciranê de xo de nisena ro-urzêna ra. Mêrdê xo ke sono ko, cênika xo ciranê xo de kuna kay kena. Layêki ki tabi pilo; des-desdi serru dero, rozê inu pia-têlewe de vênero. Na niadano ke layêki ra sik kena: „Mordmek! ya na lazê xo bena caê caverdana, ya ki bena caê rosena. Se kena pê dêy bike, zovina to caverdanu!“ vana.

Keno nêkeno, niadano ke cênike de çare nêvêneno; xorê rozê sodir urzeno ra, tenê nunê xuyo husk keno pêskira xo, lazê xo cêno xorê koê serde sono. Koê serde ke sono, zaf şero senik şero, heq zono. Sono rasteyê de vêjino. niadano ke her ca gul u gulistano, hama tey mirçikê quy nêkena. Wertê çayire de hênio de zazal esto. Qefeliê, biê vêsan. Uza hêni sero xorê riyyê xo sünê. Pêskira xo keno ra, horê nunê xuyo husk cîra vezêno, cinerio ağıwe ro, eve lazê xo Ali Khodiki ra pia xorê wenê. Tabi qefelio, raêra amo, uza gineno waro hewna sono. Xorê lazê xo Ali Khodik ki lewede ro. Niadano ke astori yênenê. Di aspori taf-duman ra yenê lewê nêy: „Tika sekena, ci fetelina tika? Naza welatê lewenduno, miletê lewendu itarê!“ vanê, benê pal u pirtê nêy ro, cêne sonê lewê Serlewendê xo.

Mord'mek reyê niadano ke çewres lewendê xo ki dorme de rê. Serlewend perskeno vano, „çaê ama? serva çiki ama? „, falan pişman, „berê nêy bikisê!“ vano. Mordmek vano, nia nia „seveta na lazê xo amune ke, beri na lazê xo caê bîdine. Têde qisaweta mi nawa“ vano. Ano Serlewend vano, „Nê layeki ewladêni rê ke biderê mi, hîris zernu danu to“. `Hiya` vano Mordmek, cêno nê lazeki dano ci, xorê pêyser cêreno ra yêno çê. Yêno çê... Bê taw, so taw, tabi ni lewendi çinayra ewik kenê? Poşa karvanu ra dabarê xo çarnenê. Karvani o waxt zaf silxet benê, golig u devaunê xo barkerenê, welat've welat fetelinê. Karvani kotira ke yênenê sonê; ni lewendi sonê kunê virênie, qırı kenê-purr kenê, tayne danêpiro, tayne kisenê, malê dine cênenê yênenê. Dabarê xo pêro nayine sero sanenê pê. Layek xorê xizmeta piê xo Serlewend keno. Ey çike na layek xorê ewladêni gureto, zona!. Herroz herroz nia sonê kunê virenie, danê piro mal-milk cênenê anê, zere u teveru kenê pir. No layek pede pede beno pil, taê ci famkeno endi. i sonde ke bi yênenê wertê xo de qesey kenê; `ma falan ca de filani kiştı, filan ca de falani ma ewik kerdi'. Layek beno desponc- deses serr re, vano `ez nayinu dîmeni, ni sekenê, hala koti

ra nê vurgunu anê. Ni koti ra ewik kenê! Ni ke şî, urzeno ra niseno astorê qırri, xo ero nayine pino sono. Sono ke ci bivêno; rasteê de kutê virênia karvani, Heq mekeo! trvana qiyameta qırkıya. Hêne danê piro, hêne ke ewik kenê; malê dinu, çıkış dinu ke esto her ju nanê caê ra, dîma cênenê anê. No layek inu ra ravêr astorê xuyê qırri fino ravan, dano ra yêno çê. Eke halê nayinu niaro vênero. Di roji kunê werte, i ke oncia sonê ke karvan pirodê biyarê; no, naraê ki niseno astorê şıay ine dîme sono. ine dîme ke sono, endi hal-durumê ine musono. şérkeno ke, i haê oncia kunê virênia karvani. Her juy ke nanê caê ra; no layek kuno wertê nayinu, nanora dîme her-juyê dine nano ve caê ra. Têpia inu ra ravêr zengi dano piro yêno. Yêno sono astorê xo keno jua, timar keno, sono qurlıgia piê xo vênero. Qewa, çayê dêy keno hazır. i yênenê, yênenê hama, vajime juê xo sewelete yêno, ju sate deşine de yêno, ju destasodır yêno. Çike nêy her juê dine nove caê ra. i yênenê sonê oda xo de qesey kenê, vanê; „des koy ma ra bêştaiyê hama hekmeta nianene hona ma qe nêdia. Na mordemo nianen, ma caê hona qe nêdio. No koti ra ame?...“ falan-filan, tabi mavênenê xo de qesey kenê. Di-hire roji ke kunê werte, i oncia sonê. i ke sonê, no narae ki niseno astorê dori nano ra nayinu dîme. Sono ke, ci bivêno; eke oncia çurtuğê koê de kotê virênia karvani. Danê piro, qırrenê-purrkenê lao jivetia henêna ke, wayirê hard-asmeni meheseno. No layek kuno werte, erzenora ci, dano piro; her juy oncia nano caê ra. Nano caê ra, zengi dano piro inu ra ravê yêno. Sono astorê xo oncia ewik keno -timar keno, araqê astorê xo keno pak. Dîma, sono qurlıgia nunê piê xo, qewa, çay u werdisê piê xo ewik keno, -keno temam. i vêjinê yênenê. Eke oncia pêrsanê, her-ju satê de yêno, ju destasodır, ju sewelete dê yêno. Reyna xo-xo de benê top, wertê xo de qesey kenê, vanê, „nêy de hekmêtê esta yaw! ... no mordemo nianen! ... no mordemo nêtersog! Ma çewres lewend çond serrio na kou raime, mordemo jê nêy hona ma caê nêdio!“ Nafa zamanê karvani serdekerdene nêsonê. Zamanê ra têpia sonê, çike vêsanê. Endi kotira biyarê? Vurğın danê piro, xo rê uzaura anê. Onçia ke ni sonê, no kuno ra dîme, niseno astorê suri, dîme rameno sono ke, haê oncia kotê virenia karvanê, doman-momani eýrzenêra ci eke Heq meker....! No Layek kuno wertê nayinu; her juy nano koê ra. Nano ra dîme, her ju nano ra caê, karvan xelêşino ra sono, no layek peyser saneno rae yêno. Zengi dano piro, inu ra ravê yêno. Ci ke beno, o sîrede araqê astorê suri keno xo vira, pak nêkeno. Jua nêkeno, yêno desinde qurlıgia piê xo vênero, nun-munê dêy keno hazır. Xêyle waxt ra têpia vêjinê yênenê. Yênenê ke, her jüê xo gîlê koê ra amo, têde qefeliê, têde eke ewikê; dirvetinê. Yênenê sonê benê top. Serlewendiyne keno top; vano, `ha ci hêkmeta, no çiwa! hala şerê cêr tawla de astoru rê şerkerê!“ vano, „nêy de hêkmetê esta, mordemo nianen hona ma nêdio.

Ma çewres lewendime naza, lao ma hona mordemo çêro nianen nêdio. Sike kon çiê ra, şerê hala cêr tawla de niyadê!“ Desinde sonê tawla de şerkenê ke, astoro sur eke hao araqino. Yêne, vanê ‘nia nia’, vanê „eke esto çino no isê Ali Khodiki yo, zovina çarê ma çino“ vanê. Serlewendvano, „bêrê ma se bikerime? ... Ez xo nanu ro nêweşeni“ vano, „şerê, koo şia de hêniê esto; kamo ke şio uza, dota nêamo. ... Ez xo nanu ro nêweşeni“ vano, „ey rusnon uza, sono uza dota nino. Ma ki cira nia xeleşime ra, o ki xeleşino ra“ vano. Hêya, hêya vanê, qerar danê ci. Serlewendvenga Ali khodiki dano, vano; „biko, mi to xo rê ewlad gurêta, ezo nika ki nêwes’ne. Yanê dermanê nêweşia mi ağıwa hêniê koê şiy ya. Tı ke mi rê a ağıwe bışikiê biarê; belka bixelesine ez na nêweşie ra. Eke nêşikiê, ez miron. Tı ki ewladê ma wa!“. „Hêya“ vano layek, „ezo hama son. Emrê to sarê mi ser“. Qerar danê ci. Layek vano, „di biraunê mi ki, mi de bîrusne, bêrê mi musnê oncia racêrê“. Neyse, astoro de kelx dano ci, di bîrau ki finora ci, tey sonê. Vajime, sonê endi, Heq zono-qul zono. i ponce roji sonê, des roji sonê, ya ki vist roze sonê. Sonê, sonê koo de berz de vejinê. Bîray vanê, „koo şia hao! niade haniko sing-şiao“, vanê „,koo şia uyo, ma nara-dot nêşikime bêr’me!“. Rae musnenê ci; „Xatir’ve to!“, i pêyser cêrenê ra yêne. Bîray ke yêne, o pede eve astorê xuê kelxi ra, gîra-gîra, ge niseni ci, ge niseni ro-urzeno ra, pede pede sono. Sono ke sera birro -eke gema çamu na, cêri ki rasteo -çayir u mergê kîwe kenê. Qe teyrê pa nênişto tivana. Uza golê esta, pêy de wertê merge de hêniê bîlqeno. Sono uza astorê xo verdanora merge, eve xo ki pede yêno hêni de dest-mestunê xo şüno. Oroşino ra. Niadano ke ci şerkerô; a deqa corde gurzê ginena qafike ro, layek sepelino ra ke zerê goli ro gino, xo cêno ra, niadano ke çênekê hawa vozdana. Çênekê vozdana, jüa dêy, jüa dae, jumin fetelnenê. Layek nanora dîme, ha naza - ha haza, reseno ci. Reseno ci ke jumin bijêrê , dest erzeno ra ci, tasê destê nêy ra yêna. Çêneke dest ra xeleşina ra, hama tasa şêmene nêy dest de manena. Hêrs beno, „hêy - wax! hêy wax!“ vano, „na tasa şêmene hora yê mi bie, na çêneke çituri mi dest ra xeleşie ra!. Na inne bie, na cine bie, na pêrie bie, na çua bie?“ Neyse, yêno lewê astorê xo ke, astori werdo sımito ‘ke perç bio. Ağıwe keno meske, meske keno pîr, niseni astorê xo, pêyser cêreno ra yêno. Amayenê rê yêno hama, Serlewendmordemu rus-neno, vano „,şerê şerkerê, tawa kêsê-kusê, amayenê. Endi xêyle zaman wertê ra vêrdo ra, tawa kêsê-kusê!“ Neyse, herroz sonê şerkenê tawa kêsê çino. A roze oncia sonê durva oncenê, niadanê ke hao, vanê „filan ko de hao tilpê dumani yêno“ tilpê dumani yêno. Layek ağıwe cêno yêno, vano; „Bao, ha bijê! to rê mi nawa ağıwa koê şiy arde?“ Ağıwa xo sımeno Serlewend beno wes u war. Beno wes u war hama, tersenê, tersunê Ali Khodiki ra besenêkenê caêro şerê. Zonê ke endi uyo! No ewikê dêy yo!....

„Se keme, se nêkeme?“ vanê, „narae se bikerime? „, vanê. Narae venga ci dano, vano „Biko! ti endi pilâ, endi xorta. Hiris u new bîraê tuê, eve to ra sıma çewresê. Nika ma têde vêsanime. Hata nika ma gurayme, nika ki nêşkime...! Des biraunê xo bijê; şerê ma rê caê ra wer-

dis biarê -çimi biarê“ vano, „koti ra ci ana bia, ma vêsan mendime!“. „Hiya, bao „, vano Ali Khodik „some!“. i des biraunê xo cêno lewê xo sono. Sono welatê de vêjino. Uza wazenê biguriê. Biraunê xo rê uza ju sukê de ju xanê kira keno. Werden u sımitêna nayinu tidarek keno. Xanci ra vana, „Nayinu rê ke ci lazim beno cide, ez ata ke amune“. Ali Khodik tasa xo keno’ve heqvê xo sono. wazeno ke bero tasa xo mezat de bîroso; eke dênen xanci pê bido. Niadano ke yahudiê hao corde ame, tase de şerkerd, vake; „naê rê ci wazena?“ Layeki vake; „Na tasa de şêmene! Tı çira wazêna bîhêrên?“ Yahudi vake; „Ez na tase rê des zernu dan to. Eke dana mi, des zernu desinde bîdi to, xo rê bijêri şêri“. Layek zaf fam-kerô, zoneno ke qimetê na tasa şêmene zafo. Serva des zernu, tasa şêmene nêbeno yahudi nêdano. Tenêna davacêr yêno, uza juo de bin rastê ci beno, ci rê; „ju tasê esta rosonu“ vano. „Çi wazena?“ vano juo bin. „Eke wazena bîdê, vist zernu seveta na tasê rê dan to.“ Layek vano, „ez na tasa şêmene nianene vist zernu ra nêroson“ vano, dano ra tenêna avorde yêno, juo de bin vêjino virenie; „Naê rê ci wazena; tasa xo rê? „, perskeno. „Çi dana?“ vano layek, „Hiris zernu dan to“ vano mordemê hirêne. Oncia tase nêdano. Ora cêr yêno, juo de bin vêjino yêno lewe. inu xevera xo kerda ju, endi ke na tase’ve thilsima. Çike esta, yanê qudra tra wa- çiwa wa kês nêzon, zeke zaf degerê xo esto. Mordmek ci ra perskeno, vano; „na tase çinay ra dana? hala bia qayit keme!“ Eke tey niadano, vano; „Na tase serê şezna piê mi de bie. şezna piê mi ke tirt, na tase tey bie. Ule ezo son gerrê to kon“ vano. Sono gerrê layek keno, Layek cênen benê. Benê oncenê persarie. „Çîko-çîwao, na tase şîzna piê mi sero bie“ vano. Filan tarix de şîzna piê mi lewendu tirt“ vano. „na tasa ma wa. şîzna piê mi ki demeke nêy tirta berda. Kam ke bio, no tey bio; ey berda.“ vano. Uza mahkeme kenê, layeki cêza danê ci. Lazek vano, „des bîraê mi haê falan Xan de, ez ine sima rê hepis nan ro. Hora ke çewres rozede ke, mi tasa nianene ra jua bine ke arde, arde. Eke nêarde; sarê biraunê mi pîrodê“ vano. „Mi rê çewres roze musade kerê“ vano. Tabi eke ispot mekerô, bîrau erzenêra dare, çike vanê „şîzna tirta.“ Neyse, verdanê ra, yêno lewê biraunê xo. Vano , nia nia. „EZ son, sıma“ vano „tîka vînderê hatake ez amune“. Xancira ki vano, „heme çiê nayinu to ci de, qe qisawete meke; ez yon dênen xo dan“ vano. Xorê nano pira memlekêtê serde sono. Sono, sono; az şero uz şero Heq zono, sono welatê de vejino. Hama nêzonono ke naza kotio, çîko, kamci welato. Kosê suke de niadano ke hao uza qulikê esto. Qulike ra jua khokime vêjina. Vano, „Dêkê!“ vano“ tawa caê to çino, ez horê tey vînderine. Yahut ki, na astorê xo tey ewik kerine? „, Khokime, „hew! sarê mi tevera wo, qina mi zere dera“ vana. Layek zernê ke vezeno dano ci; vana, „biko bê, caê to ki esto, caê astorê to ki esto!“ Sono uza, di-hire roji tey beno ciran. şer keno ke, na suke de taê bervenê taê huyinê, taê ki jivenê. Cîra perskeno, „khilê!“ vano „Çîko na suka sıma de, na ciranê sıma ki hao zaf berveno; doman-momanê xo eve bervisê, zuke-zuka dina?“ Vana“ ne to perske, ne ki ez vajine“. Vano, „sebeno vaze mi ra!“. Vana, „Lazê

de pasaê na suka ma bi, periye esqê ci bia“ vana „berdo bolmis kerdo, kam ke sono ey pino, dota nino. Emsu ki dora ciranunê ma wa, i coka bervenê-zukenê.“ Layek vano, „so na ciranê xo ra vaze, va şero paşay ra vazo; sebeno, emso ki va ez şeri ey bîpine!“. Ciranê xo sono, pasay ra vano, „meymanê amo, vano ‘ to vera ez sonu piñu‘“. Pasa vano, „venga dêy'dê bêro tika, hala o çiko çinawo?“. Venga ci danê, Xortek sono sarayıya pasay. Pasa perskeno „çî isê to?“ vano „Çika-çîwa? koti ra yêna, çîwa wa çika?“ vano. „Kam ke sono, dota nino. To canê xo ewike de dio? vano.

Layek vano, sebeno Pasayê mi, merdogo ju ki va ez bine“, vano. „Eke destur kena, ewru ez şerîne lazê to bîpine!“ Pasa vano „to cêncâ, to rê zerê mi vêseno“ vano. „Kam ke sono uza, dota nino“ vano. „Kerdo sîra, dore ra her ju some, hama dota roz ju meyîte ame. Hêfê tu yo, ti bê meso!“. Nê, merdogê ju ki ez bine“ vano. Neyse layek o sonde sono, eke lazê pasay berdo caê, tawutê tey esta, kam ke sono a tawute uza pino, dota nino!

Layek sono tawute pino, sewe lete bena, niadanê ke; va vêjia, hard lewia, koy zingay, dêş qilaşiy ra, aravo de sing-şia kot zere. Amera' ve nêy ser, hêñ ke tû bolmis bi, ney postê xo xo sera est, -khoyê! eke çêneka!- qamçiê cêvê xo ra vet da've tawute ro, tawute ra vake „rabe?“, tawute bie ra. Vake „lazê pasay urze ra?“ Lazê pasay ust ra. „Mi cêna-nêcêna?“ vake, hire rey ke dekerna; lazê pasay vake „To nêcon“. Vake ke „nêcon“, Vake „Tawit cadie?“ têpia qamçi da've piro. O sîre de layek ust ra, nêy' ve daê ra jumin guret. Jua nêy, jua dae; ge gina bin ro, ge gina ser ro, qamçio ke destê çêneke de layek dest de ame, a şie xeleşie. „Hey-wax, hey-wax“ vake; „no qamçi hora yê mi bi, na çitür mi verdê ra!. Na çêneka nianene, na ewika nianene!“ Sewe xêyle sera şie, mera-dia ra, bi sodir ke; Xorê eke mile-mila xuya, taê ki fiştê ra xo yênenê. Eke çêver kenê ra ke, layêk weso. Têde sas-benê, xevere desinde rusnenê pasay, vanê „mordemo ke ewro amo hao weso!“ Mijdani rusnenê mormeki rê, vanê Layek weso. Pasa hervina ewik keno, yêno vano; „Hekmetê nêy de esta“. Verva layek yênenê. Layek vano ke, Pasay ra vazê; Qatê kînconê newu bibîrnê, birusnê“. Pasa desinde qatê kîncu dano destene, rusneno. Layek qamçio ke dest de hire rey dano tawute ro, tawute bena ra. Layek vano „lazê Pasay urze!“ lazê pasay urzeno ra, kîncu dano pira; „de haydê!“ vano. Dawul u zurna ra layêk benê sarayıya pasay. Endi saz u movete, werden u simitene bola. Hata a roze vist-hîris mordem sîra ra şio ke na tawuta lazê pasay bîpio, pêyser nêamo. Yanê pasa roz çê ra mordemê rusno; kam ke nata şio, dota nêamo. Nika ki, nao lazi ki ci rê wes ardo. Pasa Ali Khodiki ra vano; „Halêta xo çik wazêna bîwaze! Dinalığa to to dine, axrêta to rê qars nêbon. Çi wazena?“ Layek vano, „ne dinalîge, ne ki axrete. gêzna to de tasê da şemena nianene tawa esta ya ki çina?“ vano, vezeno tase mus-neno ci. Pasa vano, „ma so şérke, gêzna mi pîrra“. Sonê şérkenê, niadanê ke tasa de henêne gêzna pasay de çina. Tabi o sîrede lelê u qoqê pasay kunê qina dêy, vanê; „lazê to nêy xelesno, hona ke nêy waştia lazê to nêarde;

lazê to nêzeweja, nêy rameverde“. Yaxe ceno pasa, vano: „To lazê mi uwo ke xelesno ra, waştia lazê mina ke o wazeno hawa suka Çin-meçin de ra. Gereke ti naê lazê mi rê biarê!“ Vano; „Yoxsa belka lazê mi oncia kuno o hal!“. Ali Khodik: „Pasaê mi ez nêşkiun, suka Çin-meçin kotia; çîwa wa - çika ez ci zon?“ vano. Seke vano, nêşkiun pasay dest ra yaxê xo bixelesno ra. Çare ke tey nêvéneno, o sîre de vano; „Pasaê'm odır ke to yaxê mi gureto; Gêmiê gêzna xo ra virastêne de, zern u şêm ra bo. Çewres xort u çewres çêna' ve dawul-zurna ra tede bê. Yanê heme ci tede bêro diyâne. Madem ke to yaxê mi gureto, ranêverdana!“ Tabi no Pasao, qozê gêzna xo esta, wayirê sukeo....

Endi ke heme ci beno tamam, çewres çêna u çewres xort' ve dawul-zurna ra benê rast sonê. Suka Çin-meçin kotia Heq zono, pede sonê. Sewe sonê, di sewi sonê, des roji sonê, asmê sonê Heq bido, sonê suka Çin-meçin de vejinê. Qarşîe suke de demir erzenê, uza vindenê. Ahali ke sodir urzeno ra, niadanê ke sewqê do'ra' ve suke, terê roji dota bereqina. Milet sasbeno, no çîko-çîwawo, nia sewq dano na suke de! Milet vozzeno sono kînarê/kîsta dengiji, tey şérkeno. Ali Khodik qurnao tabi, uza khokimê vênenô di-rê zernu dano ci, vano „tika, na çêverde kurşîe bijê rose. Karê to ki uyo ke; kam ke ame gêmie jiaret kerde, ti gereke ma ra vazê: no falan kêso, na filan kêsa. No pasao, na çêna xu ya, no lazê xu yo, no ki çikê xu yo, falan-filan` ti ma rê honde ke nayinu vaze!“ vano. Tabi herroz poteo, herkes yêno-sono. Rozê pasa' ve cênia xo ra ki yênenê jiaret; ci ke xevere ağme bia her ca. Vanê; movete u vêyveo , dawul-zurna wa tede. Çêna pasayi ki hêşina pê, eke gêmia de zern u şemene ama, her kesi ki wazeno ke ae bivêno; çîka-çîwa wa. Peyêcoy çêna pasay' ve caria xo ra wazenê şerê gêmie. Pasay ra destur cêna, pasa ke vano „va şero“ çêna pasay sona, hama tayinê ki têy rusnenê. A yêna şérkena ke movet u sohbet tede silxeto. Dawul-zurna danê piro; çewres xort u çewres çêna tede kaykena. Herkes ke çêver ra yêno sono, Khokim vano, „na çêna pasay ya, na ki caria xu ya!“ ju've ju ci salixdano. Çêna pasay ke kuna zerê gêmie, demir oncenê we, nanê pira xîst benê sonê.

Xevere sona ginena pasay, vanê „çêna to hawa remnê berde“ . Pasa gêmiu keno top, nano'ra dîme. Na gêmia ke nayinu virasta zaf pêta. Gêmiê bini ha naza ciresê, ha haza ciresê; niadanê ke gêmia Ali Khodik'i yêna ke dêmdio. No vano, „mi reyê tika de roverdê“. Ey verdanêro dengiz. Niadanê ke çênekê pêskirê esta'ra' ve gêmie, gêmie yêna ke dêmdio. No' ve çêneke ra zerê dengiji de nat u dotê gêmie de jumini fetelnenê. Pêskire nêy dest ra yêna, çêneke sona xeleşina. Gêmie ra xo ro dewam kena, taê ca ke sona; niadanê ke gêmi amey nêjdi bi. Reyna xo verdano ro, sono bin de şérkeno ke; çêneke dest pêyra esto ra gêmie ke, gêmie gira şero. Gêmiê pasay oxro ke bêrê ci resê, çêna pasay bixelesnê. Ali Khodik dest erzeno ra çêneke, niştanê çêneke layêk dest ra yêno, çêneke xeleşina sona. Ali Khodik vano „hey-wax hey-wax!“ vano, „hora na niştane ki yê mi bi, na pêskire ki yê mi bie, na çêneke çituri mi dest ra xeleşie ra?“ Velasê, gêmiê pasay nêresenê ci, çêneke

cêno ano. Çêneke ano teslimê pasay keno. Çewres sewe u çewres roze vêyvê lazê pasay beno. Ali Khodik vano, „pasaê mi endi destur bide ez xorê şérine“. Pasa vano, „lazê mi no ju ki ti ya, na suke yê sima hurdêmina. Odır ke to lazê mi xelesno, ardo zewezno; bê meso, ita vindé“. „Nê“ vano „mi rê tawa lazim nio, mi rê ju tek na tase lazime bie. Des biraê mi suke de rehinde rê“ vano „a tase ki gêzna to de çine bie, de hadê xatir've to!“ vano, xorê koê serde sono. Heq zono, qul zono, koê sera ke sono; miğareyê de ke vêjino. Miğareyê de ke vêjino, niadano ke tede roşt ağsêna. Sono niadano ke çenêkê lozine verde ra, hawa hewna sona. Qusxane ki adıri sero wo, hawo sero girino. Ali Khodik ki xorê sono uza nise-no ro, ko ra amo vêsan tabi. Rau ra amo vêsan têsan. Rayê yêno qusxanê fino hurê, tey niadano ke çar qedey goşt teyro. Fino hurê, qedo ju cêno sono, o pey de xo rê weno. Çêneke ki uza hona hewnde ra. şérkeno ke sewe lete bie, va vêjia, des koy lerjay, juê vêjie amê. Amê, xo sera ewukê xo est; eke çêneka de azêva desçar serri ya, terê gul-nuri vêsenä. Eke terê asme sewle dana. Amê uza nişte ro, wertê ra sa'tê-dı sa'tê bini vêrdi ra; juu bine vêjie amê, ayê ki xo sera kurkê xo est, amê uza nişte ro. O ki, o pey de xorê qulik dero, peyê miğari de uza ronişeo, xorê ewik keno. Wertê ra sa'tê nêverde ra juu bine amê; çenê da gul-nura, a ki amê uza, i rêştay pê. Çêneke ra va ke, „werdisê ma haziro?“ Çêneke uste ra guret qusxane ard ke, hire qedey goşto tede. „Weê! nae kurriê xo rew esto!“ vake wau. „Nae rew qedê xo werdo!“ vake. Çêneke xo rê sas bie. Neyse, inu bara xo werde, çêneke vêsan uza mende, çike; qedê d'aye, a ke hewn de bie, layêk tirt berd werd. Çêneke vake, „waênê, hala qal bikerê, sima ci di, ci nêdi?“. Waa pile vake, „waênê ez ci qal bikeri, ez hiris-çewres serra koê şiyay sero bine, kam ke amêne uza; mi ardene hesav, çituri ke dêne piro; hawt qati şiene binê hardi. Rozê amune ke, xorêtê uza/uca ro, mi hêñ ke da piro; mi hêñ zona ke hawt qati kot binê hardi. Mi pêyê xo çarna ke, nao mi dîme ra o. Na'ra mi ser, juu mi, juu dêy; ma jumin guret. Tasa maa mina ke mi dest de bie, mi xo dest ra este. Aê ra xezelia, zorê mi xo dêy dest ra xelesna. Nika o xortek tika biêne...!“ vano.

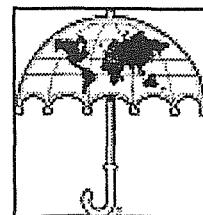
Waa wertêne ra vanê; „Waê hala ti vaze, ci di ci nêdi!“ Waa wertêne vana; „ci vaji“ vana „Ju suke de esqê lazê pasaê bine, mi lazê dêy berdivi bolmis kerdivi“ vana, „Mi ke se kerd; ey ez nêguretine. Kerdivi noveti herroz juê amêne tawuta lazê pasay piyêne. Kam ke amêne, ez reê amêne ra ser, hêñ bê ro verdêne. Sewê“ vana „şüne ke; xortekê uza ro. Ez amune ra ser, mi tü kerdira ser“ vana. „Mi ewik kerd, mi va hora; ro ra bi şı. Mi lazê pasay tawute ra urzna ra, mi perskerd, va; mi cêna nêcêna? „Ey va; „Nêcon“. „Mi tawute peyser cadê, mi pêyê xo çarna, niada ke, na xortek pêy ra niş't ve mi ra“ vana, „qamçiê maa mino ke mi dest de bi, mi dest de bi, mi dest ra şı. Dest ra, mi zorê canê xo xelesna. O xortek nika tika biêne, va tawaê mi çinêbiêne!“

Waa qize ra vanê, „waê to ci di, ci nêdi?“. Waa qize vana, „ci bivênine; ez've cêna pasaê suka çin-meçin ra way bime, ma waení girêdayi“ vana, „rozê“ vana „xeverê mi rê amê ke; `waa to remnal` ez şine ke haê

gêmie de benê. Mi pêskira maa xo este've gêmie ser, gêmie amê ke dêmdio“ vana „oxro ke gêmiê pasay bi nêjdi ke pêbijêrê; mi niada ke binê gêmie de xortê vêjia, mi ve dêy ra jumin guret, pêskira maa mi dest a şie, gêmie bie rast têpia şie. Raa bine“ vana, „mi dest estra ci ke gêmie dêmdine; o xortek oncia vêjia. Mi ve dêy ra jumin guret; niştanê maa mi ki êy dest ra şı, zorê mi canê xo xelesna. Wakhila mina cêna pasay êy gurete berde!“ vana. „O xortek nika tika biêne, va tawaê mi çinêbiêne!“

A deqa Ali Khodik o pêy ra urzeno ra; pêskire, tase, qamçi u niştanê ano, vano „nao no çimiê sima o“. Vano, „sima de ke esta na tase ra ju tasê biderê mi; des biraê mi haê ju suke de rehin derê, ewro roza hiris u newina, meste hao çewreso. Çewres de ke mi na çutê tasi resnay ci; biraê mi xeleşinê. Eke ke nêresnay ci“ vano, „sarê biraunê mi desêmîne danê piro!“. Vanê, „meterse!“ dolav kenê ra ke; owo hooow! eke des tasê henêñ haê uza rê. Hire tasu cêne, Ali Khodik'i nanêro astorê vaê vorti; sukê ti kotia! Ali Khodik çutê tasu beno teslim keno. Camat venga yahudi dano, vano; „Tasa to nawa?“ Yahudi vano, „hêya“. Hakim ae cêno keno binê xeşiri ra, a bine vezeno, vano; „tasa to nawa?“. Yahudi reyna vano „heya“. Hakim vano, „berê vilê nêy pirodê, no jür keno! Dima anê tasunê Ali Khodik'i ki danê ci. Ali Khodik beno tasu roseno, keno zernu, uza ra yêno lewê biraunê xo. Dêñ-borcê biraunê xo ki dano, ine fino ra xo yêno lewê piê xo, caê lewendu. Biraunê xo uza teslim keno eve taê zernu ra. Piê xo ra vano“ hhaqa xo 've mi helal ke!“. Uza helalie piê xo Başlewendi ra wazeno, çenê hirêmêna ki tey benê. Uza ra çenê cêno yêno dewa piê xu yê raşti. Yênen ke çimê piê xo endi biê şêfil. Çenê perie agrave kenê tira, çimê piê xo benê weşi. Analige'ra ki perskenê, vanê; „çewres qatire wazena, ya ki çewres satire wazena? Analige/dêmare vana „ez çewres qatire wazon!. Ae bestnenê çewres qatire dima, verdanê ra, a ki hêñ sona geverbena. Ali Khodik'i ki hirêmine çenê de pia zewejino, hawt roj- hawt sewi veyve keno, sono reseno murodê xo.

Sanike şie xo ro, ez mendu sima rê...!

NASYONALYZMO KORR BARBARÊN YA

I. Çağlayan

Herkes besekeño nasionalizm, yanê miliyetçen, jê vatena ho tarifkero. Çike yê nasionalizm zof manê ho estê. Na mane ra gore, ya ki tayine ra gore, nasionalizm xelesiyêna miletê binedestu no; tayine ra gore yeno jê manê emperyalizm, tayine ra gore yeno manê anti-emperyalizm. Tayine ra gore ideolojiê çepi yo, tayine ra gore ki idolojiê raşti yo.

Mordemunê -cêni u cuamerdi pêro-pia- ilmi, mordemunê tarixi vejiyana tarixa nasionalizm sero ju fikirde niyê.

Tayinere gore, nasionalizm waxtê Antik'te, kapitalizm ra avê ki bio. Faqat nine ra letê jêdey na fikirde rê: nasionalizm çağê 18. Seserrê letê peyên de. Yanê daha zalal ke vajime, nasionalizm Newdaria Fransa'ra (Fransız Devrimi) têpia amo werte.

Newdaria Fransa'ra têpia prensibê nasionalizmi hurênda prensibê din gureto. Yanê, isu tha besekeño ke vazo, tarixê nasionalizmê moderni eve Newdaria Fransa ame werte.

Awrupa'de her milet dewleta hu ya milie arde pêser, nê've ro. Faqat prosesê nasionalizm Awrupa'de hata Herbê Dina 1'ine u Herbe Dina 2'ine rameno/oncenô. Herbê Dina 2'ine de nasionalim endi Awrupa de safâ hu ya peyêne cüyino (yaşıyor). Na herbi ra têpia nasionalizm Awrupa'de zof ri u zof sempati nêdi. Çike nasionalizm xeyle tharve da've mêsela isoni ro, da've mêsela mordemeni u haştie ro.

Hitler eve nasionalizmê korri u faşizmi dina miletî rû, -isone dina rû kerde zindane. Dina kerde tarie, kerde zilamote. Na Herbe Dina 2'ine ra têpia nasionalizm Awrupa'de kot've kris.

Waxto ke miletê Awrupa nasionalizm dest de wertê kirizde vi, nasionalizmê „Dina Hireine“ hetêra biyene berz. Miletê Hemîlka Latinî, yê Asia, yê Afriqa eve hereketê xelesiyane ho xelesna, yanê hete mesela politiki ra bi azad, bi serbest.

Imparatorê Osmani dewlêta de gîrse vie. Xeyle milet binê bandira dewleta Osmani de vi. Dewleta Osmani hata Herbê Dina 1'ine xêyle hardê miletê binedestu kerdî vi vind. Miletê binedestunê Balkani hover da, qewga kerde, bi azad, bi serbest, tayinê ho've ho kerd.

Xelesiyêna na miletê binedestunê dewleta Osmani ra têpia, dore ameyvi miletê Hermeni. Padisaê dewleta Osmani u pêcoy Mistafa Kemal'i dinê Islam'ra Kurdi gureti hetê ho, mezal nêda miletê Hermeni. Tirkî eve nasionalizmê korrêna ra zulm ard Hermeni ser. Hermeni kıştı, dawa ine ki dewleta Osmani de, dewleta Tirkî de kerde qapa.

Mistafa Kemal, waxtê Dewleta Osmani de Balkan de dapêro; faqat besenêkerd ke hetê qolê gervi de

hardê dewleta Osmani bixelesno. Naêra gore Mistafa Kemal'i politika ho vurnê; şî hetê şarq. Ey ho've ho perskerd: ez sebikerine ke welatê ho daa zof vilâbiyane ra, parce parce biyanera bixelesnine? Tabi o politika de realist vi. Niada ke Dewleta Osmani bena vila, vake: ez besenêkon na Dewleta Osmani pêro bixelesnine. Ey vake, mi çi ke xelesna, o mirê kara. Hetê gervi de miletê giawurê Rumi, hetê sarq de miletê giawurê Hermeni hedef musna've Müslimanu. isonê müslimanî, Eleviyê Tirkû ki tey (hama ey besenêkerd sarê Dersim biaro hetê ho. Tha Dersim cia ro. Dersim nêsi Erzurum. Dersim Tertelê Hermeni'de ca do've xêyle Hermenu, i uza seveknê), pêro guret hetê ho. Na hal ra, virende Hermeni taê qirrkerdi, taê kerdi tever. Rumi hetê qolê gervi ra kerdi tever. Eve na usîl, ey welate ho zof parce-parce biyane ra xelesna, Cumhuriyetê Tirkia sana pê.

Waxto ke Mistafa Kemal'i verva miletê Hermeni dapêro, soz da Kurdu, vake ma İslami me, bıray me, ma ke dava miletê Hermeni kerde qapa, a mesele halkerde, vake; haqa sima Kurdu danu sima. Tirkû ki karê ho, mesela ho halkerde, phoşt carnê've Kurdu.

Yanê Mistafa Kemal Atatürk sozê ho de nêvinet. Cumhuriyetê Tirkie'ra nat Kurdi binê bandira derê. Eve Identitê ho, haq u hukuqê ho çino. Zulum vinenê.

Yanê nasionalizmê korrê Tirkû, Kurdi kerdê jê kerga korre.

Nika ki verva na nasionalizmê korrê Tirkû qewga Kurdu esta. Na qewga Kurdu rasta, eve heqa. Mêriki haqa ho wazenê. Gereke mordemê ilimi, mordemê demoqrati, mordemê baqli u humanisti, mordemê haştie phoştı na qewga dê; vazê, bêrê pêropia na mesela Kurdu halkerime. Hata ke na mesela Kurdu Tirkia de hal nêbie, nê Tirkî rêtkenê, nê ki Kurdi. Yanê na mesela Kurdu ke hal mebo, demokrasi Tirkia de nêbeno, faqat na barbarêna ke werte kerdo xirave, hona xeyle ci kena xirave, xeyle dewu rîznena, xeyle cane isoni cêna, xeyle gemu u tabiat vêsnêna.

Faqat na prosesê xelesiyêna Kurdu'de ma vineme ke, demokratê Kurdu'de, newdarunê Kurdu'de taê ca zof tendensê nasionalizm esto.

Gere hardê Anadolie'de bo, gere hardê Kurdistan'de bo, tha, yanê na hardu de xeyle kulturi, xeyle zoni estê.

1925 Şêx Sait eve isonê ho, miletê ho verva politika nasionala Tirkia, verva diktatorêna Mistafa Kemal'i dapêro. Kulturê u zone Şêx Said'i zazaki vi.

Waxto ke miletê Desim'i 38'de verva politika Tirkia, politika Mistafa Kemal Atatürk'i amey, wastene ke

zon u zagonê ho ra, kulturê hora camaatê ho biyarê pêser. Zonê Dersim'i ki Zazaki'yo. Zazay wertê hode, ho ra vanê ma Dimili me, Zazay me.

Sarê Dersim ho ra vano, ma kirmanc me, zonê ma zazaki yo.

Nika na mileto, isono ke zazaki qesey keno, inera taê vanê, ma Zazay me, Zon u Kulturê ma zazaki yo. Taê ki vane ma Kurdime.

Zof mesela de muhime niya, kam Kurdo, kam Zazao. Na mesala, mesala de acilê nia, yanê mesala diyina. Mesela muhime nawa ke, herkes zonê ho de, kulturê ho de qesey bikero, ho biaro meyda, ho be'ho tayin kero.

Programê Kurdu de zon u kulturê sero, cemato federatif sero thowa tey çino.

Kurdu ra leto jêde vanê, ma wazeme ke ju dewleta de miliya girse(Kurdistana mezîn) biarime pêser, pêsanime. Yê na dewleta milie ki ju zon u kulturê mili bibo gereke. Kurdi vanê, nu zon u kulturê mili ki Kurmanci yo, yani Kurdki yo. Tabi na durum de, iyê ke Zazaki qesey kenê, ine de ters esto, sik esto. vanê, „resimi dil“, „milli dil“ ke bi Kurdki, o waxt zon(zazaki) u kulturê ma sebeno? Çike zonê nine hetê dewleta nasiyonalista Tirkî'ra vêso. I besekenê tasawur bikerê, na „resmi dil“, „milli dil“ yeno ci mana.

isono ke zazaki qeseykeno, na serrunê pêyenu de zon u kulturê ho sero gurinê, taê xetu, taê pêseroku vezenê. Hên oseno ke Kurdi (yanê iyê ke Kurmanci qesey kenê) na durum rê tahamûl nêkene, ca ca de verva ci vejinê.

Demokratê Kurdu, newdarê Kurdu, haştberê Kurdu, rindi u baqlî Kurdu gereke tendesê nasiyonalizm caverdê. Çitûr ke „her theyr zonê ho de vêndano“, herkes, her milet zon u kulturê ho de qesey bikero, binusno; camatê ho, parlamentê ho biaro pêser; radonê ho de, televizionê ho de veng bido. Na haq u hukuqê nine ke ame bîne garanti, ame nustene, o waxt namê i miliyi ci nanê pa panê. Henbo ke demoqrasi bibo; henbo ke haştie bibo. Niake nêbena, demoqrasi nêbena, haştie nêbena.

O waxt ki hurênda demoqrasie, hurênda haştie nasiyonalizm cena, milet onça kuno têwerte, goni çarç bena. Hêf beno.

isu gereke tarixa nasiyonalizmê Tirkî'ra derse vezô, nasiyonalizm caverdo.

iyê ke vanê ma çepi me, gereke hetê demoqrasi ra, hetê serbestia fikir'ra zulumkar-dewlete ra nê, Rosa Luxemburg'ra derse bijerê. Aye serbestia fikiri mudafa kerdene. Nêwastene ke fikrê tayne - senik'vê bile- bero bin lingu.

Camatê ke yenê werte henbê ke, camatunê virenu ra gore howl rind bê, daha ave bê. Hêndo ke alternatif bê.

Nika pêro democrat u newdarê Tirkia, democrat u newdarê Kurdistani nasiyonalizm caverdê, barbarêna nolotu buwanê, eve heqa bîrayê, eve heqa mordemê, eve heqa ciranê ju camato de demoqrasi, yê haştê, yê bîrayê pêsanê.

Zeke Nelson Mandela vano, isu gereke teyna seveta serbestia ho nê, gereke seveta serbestia zöv kesê bin, sarê bin ki bigurio, pêro do.

Ma besekeme zulmê dewleta Tirkia'wo ke ma sero wo, ançax eve siyasete zereweşî, eve siyasetê demoqartiki, eve tolerans, eve siyasetê pluralizm wertera wedarime.

Mesela Yasar Kemal'i, mesela ho kerime, ey rê wayir vejime. Mesela Aziz Nesin'i mesela ho kerime. Sêvas de ke milet vêsnâ, verva ci vejime. Dersim de ke dêwi vesnay verva ci vejime. Kurdistan de ke ison ame kistene, dêwi amey vesnayêne verva ci vejime. Qolê demoqratu gîrskerime. Ma hên jêdebime ke, dewleta zulumkare mara xof bikero, gamê pêyser berzo. Hêndo ke çîşrê demoqrasi rabo.

Bêrê nasiyonalizmo korr, barbarêna mezele keme; demoqrasi, haştie, zereweşî u serbestie ronime.

DÊRSIM

Dêrsim wertê çor koude
Wertê gul u sosinude

Xırız Dêrsimi qori kero
Zu yara mina tede

Se biyo torê se biyo
Beznê riye to şîyo

Bira ke şîyo nê şîyo
Halê Dêrsimi se biyo

Sala m' mi miyera niya
Tifongê m' midestde niyo

Dêrsim ez adir verdan to
Ferman midestde niyo

Menale honde menale
Dina kêşirê nêbena male

Dewre Yejidi ke tijîya
Dina bena ve zelale

Se biyo torê se biyo
Bendê to çîra rijiyo

Ala ieê saîê ho weda
Halê Dêrsimi sebiyo

Tirkî'ra raçarnaen u tamamkerdene: **Zîfî**

19.11.94

Sewa Zagonê Dêsmî Dersim Kültür Gecesi

Desekeerdene / Konuşma
Hunerkarı / Sanatçılar

Bedri Baba
M. Areyiz
Zilli
M. Çapan
Daimi
Servan
Kadri Karagöz
Metin-Kemal
Kahraman
Yılmaz Çelik
Nuraye - Fidane

Kuratay / Kabare
Heyder
Roê Dêsimi
Gevende / Halay

19.11.1994

Saat: 17.00 - 23.00 Adres:
Frankfurt Üniversitesi Hörsaal V
Bockenheimer Warte

Gurekar / Düzenleyen: Ware Pêseroka Zon u Kulturê Ma: Dumlu Kumanc-Zaza.
Dimlü Kumanc-Zaza Dilî ve Kultürü Dergisi Postfach: 1369 D-72258 Baiersbronn

Original ihan

Sewa Zagenê Dêsmî Dersim Kültür Gecesi

Desekeerdene / Konuşma
Hunerkarı / Sanatçılar

Badri Baba
M. Areyiz
Zilli
M. Çapan
Daimi
Servan
Kadri Karagöz
Metin-Kemal
Kahraman
Yılmaz Çelik
Nuraye - Fidane

Kuratay / Kabare

Heyder
Roê Dêsimi

Kuratay / Kabare

19.11.1994

Saat: 17.00 - 23.00
Adres: Frankfurt Üniversitesi Hörsaal V
Bockenheimer Warte

Sewa Zagonê Dêsmî Dersim Kültür Gecesi

Desekeerdene / Konuşma
Hunerkarı / Sanatçılar

Badri Baba
M. Areyiz
Zilli
M. Çapan
Daimi
Servan
Kadri Karagöz
Metin-Kemal
Kahraman
Yılmaz Çelik
Nuraye - Fidane

Kuratay / Kabare

Heyder
Roê Dêsimi

Kuratay / Kabare

19.11.1994

Saat: 17.00 - 23.00
Adres: Frankfurt Üniversitesi Hörsaal V
Bockenheimer Warte

Gurekar / Düzenleyen: Ware Pêseroka Zon u Kulturê Ma: Dumlu Kumanc-Zaza.
Dimlü Kumanc-Zaza Dilî ve Kultürü Dergisi Postfach: 1369 D-72258 Baiersbronn

“Özgür Ülke” 13 - Kasım '94
“Özgür Ülke” 16 - Kasım '94

WARE'DEN

Merhaba!

Aralık '94'de Frankfurt'da gerçekleşen, bir ilgi ve çekim alanı olan "Sewa Zagonê Dêsimi/Dersim Kültür Gecesi"nden sonra, Ware'nin kendisini bu kadar bekletiyor olması, dostları ve okuyucuları tarafından hayra yorumlanmamış olabilir. Ama işte elinizde!

Ware bu Kültür Gecesinde, çalışma ve çabalarının yakın bir ilgiyle izlendiğini ve karşılandığını görmüş, bunu ise kendisine daha ileri çalışmalarında bir dayanak kabul etmiştir.

Geçeyle ilgili söylemesi gereken önemli bir nokta, "Özgür Ülke" gazetesine verilen ilandı. Bu gazete kasıtlı bir şekilde, kâğıt üzerinde kendilerine ulaştırdığımız ve parasını verdigimiz gece ile ilgili ilanımızı, uyarılara da rağmen, tekrar ve tekrar yanlış basmıştır. Bununla ilgili dergimizin sayfalarında, bizim hazırladığımız orjinal ilan ile sözü edilen gazetede çıkan şeklini tekrar göreceksiniz. Bunların "Dêsim" adını yazamayışları bile, bunların bizim hakkımızda ki bilgi ve ilgilerini göstermesi açısından dikkate değerdir. Ayrıca Ware'nin altbaşlığını, yani "Dimili-Kırmanc-Zaza Dili ve Kültürü Dergisi" ibaresini ise hiç bir şekilde ilanda görmek mümkün olmadı. Bu da şu soruyu aklımıza getiriyor; "Özgür Ülke" kime "özgür"?

Köylerimizin kentlerimizin yakılıp yıkıldığı ve doğamızın tahrip edildiği bir dönemde, halkımız üzerindeki devlet baskısı ve zulmü yetmiyormuş gibi, şimdi de buna Avrupa da kurulan "Sürgünde Kurt Parlamentosu"nun "resmi dil", yani "Kurt Güneş Dil Teorisi" eklendi. Bu karar halkların eşitliği ve kardeşliğine yeni bir darbedir. Mücadelede yer alan ve kanlarını veren insanlarımıza ise sayısızlıktır. Biz topraklarımıza ne "Kurdistan" ne de "Türkistan" olarak gördük. Geçmişten beri "Welatê Ma, Hardê Ma, Dêsim, Kîrmanciye, Dimiliye" dedik. Kaldı ki, bizim Welatê Ma'de insanlar istediği yerde istediği anda istediği dilde konuşurlar. Bize "resmi dil", yani kendi dillerini (Kırdaşki/Qurkı) dayatanlar ise, şimdiye kadar bizim karşımızda yer alanların yanında yer almak istediklerini de göstermiş oldular.

Bunun yanısıra ibret verici bir durum da KOMKAR'ın 15.10.1994'de yaptığı geceye Ware adına Zazaca kitap ve dergilerle sergi (stand) açma isteğimizin "en yetkili" görevli tarafından reddiydi. Ancak bu bize, aydınlatkan korkanların sadece Türk milliyetçilerinin olmadığını, onun gibi olmak isteyenlerin de bu korkuyu taşıdıklarını gösterdi. Oysa ki, sözkonusu gecenin sergi bölümünde Müslüman, Alevi, Türk-Kurt "sol'u ve sağının çeşitli mensupları temsil ediliyordu.

Tam burada bu parti ve örgütlerdeki Zaza-Kırmanc-Dimili kökenli insanların kendi sorumluluklarını yargılamaları ve yapılanlarla yaptıklarını gözden geçirmeleri her zamankinden daha acil bir sorun olarak duruyor. Hem neden benim 'parti'min benim dilimde program-tüziüğü ve yayını yok! Hem neden birilerinin yedeğinde birşeyler yapma veya isterse durumunda olayım ki! Bunu düşünmenin ve anlamanın tam zamanı.

Haklar kimseden talep edilmez, ancak kullanılır! Bizim haklarımıza hiç kimse kısıtlayamaz, askıya alamaz! Biz hiç bir zaman bunu kabul etmeyeceğiz!

Bütün bu olumsuzlukların yanı sıra, son dönemlerde Almanya ve Hollanda'da kurulan Dersim Vakıfları sevinçli gelişmelerdir. Hollanda "Dersim Vakfı"nın bir bildirisini dergimizin bundan sonraki sayfalarında bulacaksınız.

Gelenekselleşen "Veyvê Kitavu/Zaza Kitap Şenliği"nin beşincisi yapıldı. Dimili dilinde bir hayli yazmış Koyo Berz'in bu şenlikte yaptığı konuşma metnini yayınlıyoruz.

Okuyucularımızın fark edeceği gibi dergimizin bu sayısı Dimilice-Kırmancça-Zazaca ağırlıklıdır.

Dimili-Kırmanc-Zaza dilinin alfabe ve yazım kuralları alanında yapılan dört toplantı sonucu ortaya çıkan gelişmeliri irdeleyen, Bira Mıkaïl tarafından kaleme alınmış yazı ile H. Mergarji arkadaşıımızın "38 Direniş"inin önde gelen lideri Seyid Rıza'nın torunuyla yaptığı raportajı ilgiyle okuyacağınızı umarız.

Ayrıca ilgi çekici diğer birçok yazdan biri M. Comerd'e, diğeri ise D. Cengiz'e ait.

Geçeylç ilgili bir not: Desmala Sure'de ki arkadaşların heyecanlarını anlıyoruz, ancak insafada davet ediyoruz!

Gelecek sayımızda buluşma dileğiyle hoşça kalın!

Frankfurt am Main, Mayıs 1995

Dersim'i Tanımak*

Daimi Cengiz

Dersim...! Kimilerine göre isyan, kimilerine göre direnme tarihidir. Ama katliam ve direnme, Dersim tarihinde animsanın iki öğedir. Sefer olunan, zafer olunmayan, bir yanı sevda, bir yanı kavga olan Dersim Diyarına bu kanlı histeri neden?

Kurşunlanan tavuğa, ata ve kediye; tahrip edilen mezar taşlarına, yakılıp-yıkılan köylere, ormanlara; katledilen ve sürgün edilen Dersimlilere bu kin ve kasavet neden?

Yaşamayı diremek olarak algılayan ve gelenek kılan Dersim'in arka bahcesindeki kültür kaynakları nelerdir? Dersimliler hangi pencereden dünyaya baktı? Hangi felsefe, doğa ve toplum anlayışına sahiptir? Bu ilerici yapılanma, direncin ve onurun kaynaklarını ne kadar bilebiliyoruz?

Siyasi literatürü, özellikle de sosyalist literatürü, iyi belleyen, herkesten çok enternasyonalist olan biz Dersimliler, Dersim halkın tarihini, 70'li yıllarda buyana 25 yıla歧dirabilir miyiz? Kuşkusuz bu da bir tarihtir, ancak Dersim'i Dersim kılan, ona hakkettiği payeyi veren daha da gerilere doğru giden tarih ve kültür kaynaklarıdır. Aradığımız cevabı, tarihimize tanıklık etmiş Dersim halk ozanlarının dizelerinden yaptığım seçkiler verecektir. Kulak verelim bu dizele... Dersim'i ne kadar tanıdığımızı, kendimizi sinyalim. Bu dizginsiz Dersim düşmanlığının tarih-sel nedenlerini görelim.

* * *

13. yy. Selçuklu Sultani Alaaddin Keykubat Dersim'den asker ve vergi almak ister. Bu istek ters tepince, Dersim'in piri ve önderi Kureyş binbir hile ile tutuklanır ve Bağın Fırını'nın kızın alevlerinde cezalandırılır.

Alaaddin Keykubat'a atfen Dersim halk şiirinde şu dizele raslanır:

„Kafir, to tac u taxtê ho gonia kamide şuto.
Mî araqê çharê ho ramito, cînito.
Hata nika binê kêşî nêkinito.
Thomûrê cemê Heqiye cînito.“

Samah formunda bir Dersim ezgisi de Dersim'i tanımlarken, bu Karasal Ada'daki potansiyel gücün dağıtılması telaşını ve direncini dile getirir.

„Ez ve qırvanê nam u nisani
Pelgê defteri ra de, horê biwani
Gola Dêsimi kena bavokê kami
Berkenê bergeyi benê gavani
Khêla Dêsimi sero mekanı
Zalim ta anoro ci keno xan u xopani
Kafir çha ho vira kerda, kila Fırına Bağını“

Dağlar ülkesi, dağlar kadar sağlam ve sarsılmaz olan Dersim'i, bir cenkleme şöyle tanımlar:

„Dêsim, dêso do qewino
Je khêlawo, nêlewino
Mekanê ewlawino“

Dün vadileri ve geçitleri yol vermeyen, ne Yeniçerinin nal seslerini, ne de davlubaz seslerini duyan Dersim'i, her boşaltılmışlığın ve issızlığın arkasında bir işgâl kaygusu bekler. '38'lerde söylenen şu dizeler bizlere bugünü anımsatıyor:

„Berğê kowunê Dêsimi yip u yısız verdayi

Roze yeno ma ser, eskerê Mistefa Kemal Pasayı
Ax wayi, ax wayi... berğê kowu yısızverdayi...!“

Dersim ve Kirmanciye bir bütündür. Ülke ve kimliğin adıdır Dersim kültüründe. Dersim önderi Seyit Rıza ve Dersim şairlerinin piri Seyit Qaji'ye dair söylenen dizeler bu saptamaya da tanıklır:

„Dêsim, welatê Kirmanciyo,
Tenga Sey Rızayo, seda Sey Qajijo“

Bu ülke ve kimlik duyarlığını, tarih ve kökenine bağlılığı ise bir Dersim cenklemesi söyle aktarır:

„Was kokê ho ser reweno
Thayr zonê hode waneno
Kamo aslê ho yinkar keno
Toz erzeno rêcha ho sono“

Katliam ve sürgün Dersimliyi dağlarından, mezarlarından koparamaz. Onda ülke ve tarih bilinci yüksek ve güçlüdür. Yine bir Dersim ezgisinin tanıklığına başıvuralım:

„Dêsim de danê pêro, malê ğerê minê beriyê...
Peê tifongê hode mireme, marê lozime niya surginêni u kurvetiye...“

Mezelê ma kotê Dolu Bava u Sultan Bava u
Koê Qutiye...!“

Benzer bir duyarlılık alaylı da olsa Haydarlar aşiretine atfen söylenmiş bir manide bulunur:

„Belaê to cena..!
Ma sulgin-mulgın nêzonênim
Holê höliga ho wênme
Kowunê hode vindênme“

1. Emperialist Savaşta işgale uğrar Anadolu. Osmanlı

Sarayı acz ve ihanet içinde... Bu acz ve ihanete Dersim'in cevabı Sey Qaji'nın şu dizelerinde somutlaşır:

„Roze ama dîsemiye
Wuris koto Anadoliye
Lawo pêrodê ma pêrodime
Padisi kerdo qexpeni u yintizar u babağıye
Bı xeleşnime serefê Dêsim u Kirmanciye“

Antiemperialist duyarlılık ve anavatan savunması, Osmanlıya, devlete duyulan güvensizlik Sey Qaji veya Sa Heyder'in olan şu dizelerde dile gelir:

„Sewtimal Sevdino, sewtimal Sevdino
Eke beno sodîr, tede tifong erjino
Dursin vano: Pêrodê ma pêrodime
Marê dewlete ra aylığ vejino
Sa Heyder vano: Bira aylığa dewlete Fincanê ağuya,
ne werino, ne simino

devamla...

„Sewtimal Sevdino, vera sona hiri
Dayê kincunê mi bışuye
Meste son merevê yê kafiri
Çhond rojo Wurişte dame pêro
Hudîtra nêkuno düri
Sa Heyder vano: Pêrode pêrodime,
Namus u şerefê Dêsimi biya ra ho viri...“

Göç, sürgün hele de kendi eliyle silahını düşmana, devlete teslim etmek... Dağlarını kutsal mekânlarını at nallarına çiğnetmek ne acıdır Dersimliler için... Bu gafil avlanmaya dizeler söyle isyan eder:

„Sata ke ma çhêkê ho berdi
Eve ho dest Najimiyade (Qışle'de) teslim kerdi,
dayi
A sate têde jar u dari mara herediayi
Cokawo Mistê Kori
Jar u Darunê ma sero ostori fişt ra kayi
Pilê Dêsimi ke surgin berdi
Peyde hona qereqol u qışleyi virajayı“

Dersim kiyılır, yenilir. Yok olmaz, onurundan, direncinden ödünl vermez. İşte Koçuşağı Direnmesine birkaç tanık dize daha:

„Pane şêrê mi pane
Poşti Eli Boğaji sane
Jê zarancê Hendi
Sare berzke bîwane“

Sıra Laç Deresi'ne gelir. Geride bir değer bırakıyorsa ölüm, saltanattır; sefa gelsin hoş gelsin! Pişmanlık duymaz ve ölüme yenik düşmez Dersim:

„Merdene marê çefo saltaneto,
Ma do pêro, hefê huyê hoti bedelu gureto.“

Dersim Anadolu ile Kurdistan arasında Karasal Ada'dır. Yaşlı kuşağından dilinde ve halk literatüründe

„Gola Dêsimi“ olarak geçer. Doğu ve batıdan Türk-Tatar akınları, kuzey ve güneyden Laz alayları ve Kürt Hamidiye Alaylarının taaruzuna uğrar. Dört yandan baskına uğrayan bu halk şu atasözüyle komşularıyla tarihsel ilişkisini bilince çıkarır:

„Yê Türk u Teteri ke yetera
Yê Laz u Quru bêtera“

Garip ama gerçektir. Bir dönem Dersim ve Kurdistan Umum Valiliği yapan Kürt Beyi Bedirhanların Mercan (Dersim) katliamına ise şu dizeler tanıklık eder:

„Mirçano, Mirçano, serê ho mız u dumano
Vanê: Pasaê newe nişto ro, Beğê Kurru
Bedirxano
Zalimi sewqet wurzno ra, Dêsim dest
firqano (elemano)
Soê na zalimê kafiri, soê Mewranio“

Cumhuriyet ilan edilir. Sözde sultanat, şeriat gider. Buna her alevi cemaat gibi Dersimliler de ilk etapta sevinirler. 800 yıl şeriat ve sultanattan çekikleri hafızalarda taptaze. Aynı dili konuşsa da Palu Zazalarıyla, din ve şeriat taleplerine bürünü şeyh Sait ayaklanmasına biraz kuşku ile bakar. Bir Dersim manisine kulak verelim:

„Vanê paytaxtê padisi rijiyo
Dewr dewrê Cumrat u Qajîyo
Hêfe Şix Sayîd u Zazawuno ke yeno
Mor u dine Yislamiye dest şîyo
Qeda dürra amo, Bertengê Dêsimi de nijiyo“

Sazın olmadığı ev adeta lanetliydi Dersim'de... Hak kâlamı söyler, haklıdan yana... Başağrısı olsa da...

„Vazo thomirê mi vazo
Wo mirê ewlado, lazo
Thomir cînitene saredezo
Wonca ki cînon, kam sa vano vazo“

Dersim'in bir yanı kavga ise, bir yanı sevdadır. İmgeyle örlülür. Korular yakar, yaş bir dal kalmaz...

„Erê cana mi, cana mi
Lewê nan ve lewê tora
Beno çik pereno gêma Malkoç u Qurudevi u Erni
Tersami çike, bîvêso, bîqedîyo
Tede nê mano, di pizikê ternî“

Mahpus Dersimliler için hem zindan, hem okuldur. şu dizeler „Mahpusane okuldur, mahpusluk zor zenaattir“ özdeyişini önceden söyler gibi...

„Gêrê mi kerdo, vato Sey Qaji bê karô, bê yiso
Horê şero Hepisê Mazgerdide roniso
Tede aqîl u fêndu bîmiso
Çik de Hepisê Mazgerdi ra niso“

Tanzimat dönemi... İki Dersimli kardeş yalnızak, sırlarına birer çuval taş yükletilerek sünگü darbeleri altında Nazimiye'den Hozat Mahpusuna getirilir. Ama

azim ve inanç polat kurşundur süngü öünde...

„Xozato, Xozato, qoç Xozato
Bîra dewr dewrê Tanzimatio
Bawo, torê qısavete névo
Lazê to şışa sungi ver qersuno, polato
Pê malê dina mece
Made nê xerzligo, nê efkato“

*Dersim derin bir hümanizmadır. Değil ota basmayı,
hayvana kıymayı; ya nasıl kiyar insana... Görelim:*

„Kafir mi hata nuka payna têla gênimî nêno
çutir cano ke tedero, qemiğiyo cı kenu“

*Ölse de gam yemez. Emanet eder onurunu, ülkesini
gençliğine... Şairimiz Welié Wuşenê Yimami, Seyit
Riza'yi, Baba'y ve Dersim gençliğini söyle dillendirir:*

„Wusari amo, sili vorêne, koy taşıye, derey
biyê şeni...
Ala çila momêne bijeri, wertê Desim ro şeri
Reyna sefkanêni u semtêni u çhêrenia to
Bavayê ho
Ezo koti ve koti bivêni
Bawo! lazê camerdu tima mirenê serê dinaligede...
Tî bîwaze weşiya Rejunê Dêsimi u bîrayê mi şix
Hesenî“

T.C. yönetimi 50'li yıllarda Kore'ye işgâl tümeni gönderir. İşgâlci hükümet söyle itham edilir:

„Meso Xîdirê mi, Kore meso
To xapneno beno, na Hukmato tereso“

*Devlet kadisini, mahkemesini tanımadı Dersim. Cem-
cemaat, yargı yapan açık halk mahkemeleriydi.
Töresine, kültürüne aykırı yargılama ve infazları affet-
mez Dersim... Toprak ve özgürlük mücadeleinin önde-
ri Üryan Hızır'lı Xalil'i Karayağı Kürt Beylerine
öldürten Haydar Bey'i şu dizeler mahkum eder:*

„Miro to ve destê Kurrunê Qereyajîye
Do kistene Xelil Beğê minê Yelaldiye
To wöncene soğr
Kenê duskînê cem u cemâtê Kîrmanciye“

*Dersim sınıfsız toplum değildi. Toprağın olduğu yerde
feodal beyler de vardı. Toprak ve özgürlük mücadelesi
üzerine zengin bir derlememiz var. Beylik, ağıllık düz-
enin geçiciliği, Dersim / Kîrmanciye'nin özgürlük tutku-
su bu dizelere siğmaz. Bakalım:*

„Têwu beğê mi téwu
Beğê 366 dewu
To qeyd sano gerisu kowu
Hardo Dewres to destde bêrizawo
Dewranê beğu, pasawo
Dinaligede je şiya dar u hewnê sewo.
Mire zalimeni meke,
Zulim verê pîrnika zalimde jê teliyê
kêngeri rewo.“

Saadê ma cer Hardo Dewres u Hewsê Dewo,
Coru Kîrmanciye de kês nêkoto binê dest u
pawu...“

*Toprak ve özgürlük önderleri Dersimlinin gönlünde
taht kurar. Ya alım, kalem yiğidi bildiği öndere, onun
kalemine paha biçilir mi?...*

„Xelil Beğê mi alimê Welati, bilbilê cemati.
Eke kotenê dayre u mekemu
Verva ci biyenê lali, mamur u efkati.
Qelema Xelil Beğê mina ke gina ro Miri,
Ververê timarê Heyder Beğ u gezna hukumati.“

*Diger bir toprak mücadelesi Baba Khali önderliğinde
somutlaşır.*

„Cer, lingi sanenê Hardo Dewres, sare dardenê we
Cor ho sero pufkerdenê asmênô khewe,
Cewr u cığırê bawayê mi...
Dewuzu morevawu rê bi odet u toro newe
Ya Bavayem, Baba Khali, pirê talîv u yeli
Dem u dewranê Çe Sa Wuşenî Beğî sero
Cewrê ho cewrê Zîlfîqarê Eli“

*Osmanıyla ilşkileri oranında saray entrikaları bey
konaklarına taşınır. Ne ikrar ne iman bilinir. Bir entri-
kâdir konak yaşamı, Dersim töresi hiç değildir.*

„Haq de xanê sima çé Sa Wuşenî Beğî sano
Torê sima torê çé Osmanîo
Sîmade sodir yiqrar u yimano
Sonde mîz u dumano“

*Dersimli darağacına giderken inançlarından ve tutku-
larından ödün vermez. Boyun eğmez. Baytar Nuri ne
derse desin, Seyit Riza'nın idam sehpasını itmeden
önceki son sözlerini Dersim'in yaşı kaynakları söyle
aktarır:*

„Ewladê Kêrvelayme,
Bê xeta u bê gunayme,
No ayvo, no zulimo,
Hukmato bê şerefo,
Bê namuso, zureker!
Dinalîge de koti biya
Pi ve lajira ane tê are
Verva jumini finêra dare“
Wes u war, berxudar, pir u khal bîmanê!
Kaleka ho, kaleka Desimi sanê!

* Bu yazı 19 Aralık 1994 tarihinde Hollanda'da
yapılan „Dersim Halkıyla Dayanışma Gecesi“nde
yaptığım konuşmanın metnidir.

SÜREKLİ KANAYAN BİR YARA: DERSİM

M. Hayaloğlu

Bu yazı Eylül '93'de, anayurdum Dersim'e yaptığım son gezimden sonra kaleme alınmıştı. Yazında belirtildiği gibi yaptığım gözlemler doğru çıktı. Aradan bir yıl geçti. Bir çok şey değişti, ama yazda ifade edilen düşünceler değerini hala koruyor ve bugünü önceden aydınlatıyor. Diyeceksiniz bugüne kadar niye yayınlanmadı? Söyledeyim: Kırımcı-Zaza halkını da kurtarmaya soyunduğu söylenen Kürtçü dostlarımızın gazabına ya da sansürüne uğradığı için. M.H.

* * *

Pülümür Köyleri İşgal Altında

1993 Temmuz ayı ortalarından itibaren, yaklaşık bir ay Dersim'de kaldım. Gördüğüm manzarayı korkunç bir kabus olarak nitelmek abartı olmayacağındır. Korku ve tedirginlik, şehir ve ilçe merkezlerinden köylere doğru gidildikçe adeta panik halini almaktadır. Kırsal alanda ezici yoğunluğu yaşlı olan bu son insanlar da kentlere sığınabilmek için adeta yarışıyorlar. Bu durum, doluya yakalananların sığınılacak bir yer aramasına benzetilebilir. Özellikle Pülümür çevresinden köylüler başta Erzincan olmak üzere İstanbul ve Ege'nin çeşitli yerlerinde barınak aramak üzere koşturup duruyorlar.

Bu durumun sorumlusu devlet ve onun güvenlik güçleridir. TC sözcülerinin diliyle 'eskiya' olan Kürt gerillalarını yerinde imha etmek ve de barındırmamak için, askeri güçlerini köylere konuşturuyor. Böylece, sadece gerillanın köylere inmesini, köylülerle bağ kurmasını ve de ihtiyaçlarını karşılamakla kalmıyorlar; köylülerin de yerlereni-yurtlarını, mallarını-mülklerini bırakarak köylerini terketmelerini sağlıyorlar. Böylece devlet bir taşla iki kuş vuruyor. Ve bu, bilinçli-iyi düşünülmüş bir politikadır. Hem gerillaryı desteksiz bırakmak, ve hem de Kurdistan'ı Kürtzsüzleştirmek.

Gerillanın Durumu

Bu noktaya nereden ve nesil gelindi? Dersim ve yöresinde silahlı eylemler 12 Eylül cuntasından sonra da durmadı, devam etti. Ama bunlar bugün yürütülen oranda sürekliliği sağlanmış eylemler değildi. Ve çoğu Ulusal Kurtuluş Hareketi dışında TİKKO gerillaları tarafından gerçekleştiriliyordu. Ancak, 1990'dan sonra durum değişti. Kurdistanın genelinde ve özellikle Boton'da yükselen silahlı mücadale 90'dan sonra Diyarbakır-Bingöl türlerinden Dersim'i de etkisi altına aldı. Özellikle 1992'de Ulusal Kurtuluş Güçleri bölgeye varlıklarını iyice hissettirecek derecede faaliyetlilikler gösterdiler. Bu sadece askeri eylemlilikler şeklinde değil; aynı zamanda politik nitelikli uygulamaları da içeriye了过来. Örneğin, 92'nin ikinci yarısında Dersim'de uygulanmak istenen iki karar şöyledir. Biri, her ailenin 5 milyon lira yardımında bulunması şeklinde, (Vergi adı altında, belki yazılı belge yoktur, ama halkın anlatımı böyledir.), diğerinde her aileden en az

savaşabilecek bir kişinin gerilla katılmak istenmesidir. Bu yaptırımlar üzerine bölgede bulunan genç nüfusun hemen tümü köylerini terk ediyor. Kalan yaşlı kesime ise ilişilmiyor. Hemen hiç kimseden maddi bir şey alınmıyor. Böylece kararlar uygulanamıyor, askıda kalıyor. Sonra ateşkes ve ateşkesin bozulduğu 93 süreci başlıyor. Ateşkesin bozulmasıyla bu kararlar yine gündeme giriyor. Yalnız yine anlatıma göre, bu kez 5 yerine iki büyük milyon ve 'zorunlu askerlik' şeklinde. Zorunlu askerlik PKK'nın yetkili organları tarafından da kamuoyuna resmen duyuruldu. Bu arada Pülümür köylerini sınırlayan Erzincan-Erzurum kara ve demir yolu hatlarında bir kaç askeri eylem gerçekleşti. İşte, son olanlar bunun üzerine gerçekleşiyor. Devlet 92'den beri hazır tuttuğu güçlerini bölgeye kaydırıyor. Artık Pülümür'ün her köyü bir askeri birliğin konakladığı bir karargah haline geliyor. Bu birlüklerin hareket ve davranışlarının 'keyfi' olduğuna bizat tanıyorum. Örneğin: Arama-taramalarda evlerdeki eşyalar, başta yataklar olmak üzere tahrip ediliyor. Hemen üçer-beşer gün arayla arama yapan birliğin yerine yeni gelen birlik aynı işlemleri yapıyor. Ormanlar, tarlalar yakılıyor, bostan, bağ ve bağçeler tahrip ve talan ediliyor, evlerin, tarlaların çevresindeki duvarlardan taşlar sökürek mevziler hazırlanıyor. 100-150 kişinin yapmış olduğu bu tahribatları onarmak ve düzeltmek için 2-3 kişinin bir haftalık zamana ihtiyacı var, ve bu ikinci hafta silbaştan yeniden tekrarlanıp gider. Şimdi böyle bir durumda köylünün köyünde kalması mümkün müdür? Bırakalım bu yapılanları sadece 100-150 askerin evin ya da evlerin çevresine mevzilenmiş olmasının yarattığı durum ve ruh hali, stres ve kin, insanların yurtlarını terketmesine fazlaıyla yetmektedir. Köylü kökenli biri olarak, yuvasının yanına yabancı bir yaratığın yaklaşması karşısında kuşların nasıl tedirgin oldukları, bazen nasıl viyak viyak çağrıtlarını görür ve bilirim. Yıllar sonra köyümde gördüğüm insan manzaraları aynen bana bu durunu çağrıştırdı. Oysa bir zamanlar, mahküm edilmiş olan o sefalete rağmen bu insanlar ne kadar mutluydu! Gamsız ve kedersiz, şenşakrak insanları çok iyi hatırlıyorum, 60'lar ve 70'ler sürecinde! Ya şimdi! Herkesde yeni bir '38' kabusu canlanıyor. Katliam, imha ve sürgün!

Yukarıda anlatılanlar dışında bu birlükler ayrıca resmen talan yapıyorlar, çayından şekerine, ekmeğinden tuzuna kadar ihtiyacı olan her şeyi köylüden karşılıyor;

olmayanı karşılamaya zorluyor. Vermeyene ya da veremeyene ‘özel muamale’ uygulanıyor; hakaret, malına ekstra zarar, giderek dayak, gözaltı ya da kurşunlama vb. cezalar uygulanıyor. Bunun örnekleri çoktur. Ben istekleri karşılaşmadı diye hayvanları kurşunlandığına ‘teröristleri beslemek’ le suçlanıp insanların gözaltına alındığını tanımış.

Köylerde konaklayan birliklerin başında bulunan assubaylar, ‘uzman’ çavuş ve onbaşı olarak lanse edilen ‘uzatmalı’ yaratıklar öteki istekleri yanında akşamları evlere girip sıcak odalarda rahat yataklarda uyumayı da ihmali etmiyorlar. Bütün bu olanlar karşısında küylünün kahretmesi ve evini barkını terketmesi dışında - belkide- başka yol kalmıyor.

Bugün Dersim’ın kırsal alanlarında ve özellikle de Pülümür’ün köylerinde yaşanan manzara aşağı yukarı anlatmaya çalıştığım gibidir. Bunun sorumlusunun ‘güvenlik güçleri’ nezdinde devlet olduğu tartışmasız bir gerçektir. Köyüdür durumun farkındadır. Devletin gerillayı bahane gösterip, kendisini göçe zorladığının bilincindedir. Ancak yaygın bir kanı olarak bunu bölgedeki gerilla eylemlerinin sebep olduğunu düşünmektedir. Bunu bazen yüksek sesle, bazen sesiz kalarak ‘protesto’ etmektedir. ‘Bölgemiz bunu kaldırıramaz’, ‘Yeni bir 38’e sürüklmek istemiyoruz’, ‘Bu işin üstesinde gelemeyiz’, vb. Sitem, korku ve güvensizlik belirten tavırlar gösteriyorlar. Şimdi bu durumu tekrar tekrar tartışmak, değerlendirmek ve sorgulamakta yarar var.

Dersim bölgesindeki askeri eylemlerin KUKM açısından anlamı nedir? Bugünkü koşullarda bunlar gerekli midir? Yararı ve zararları nelerdir? Buna iten nedenler nelerdir?

Belli koşullarda bu eylemlerin gerekli ve kaçınılmaz hale geleceği muhakkaktır. Ancak, Dersim alanındaki gerilla eylemlerinin bugünkü koşullarda, KUKM açısından vazgeçilmez bir önem arzettiği kanısında değilim. Çünkü, Dersim yalnız şimdi değil öteden beri Türkiye’nin, TC devletinin ‘kaynaşmış’ bir parçası değildir. Hiç bir zamanda ‘entegre’ olmamıştır; tersine zorla, şiddetle ‘yapıştırılmaya’ ve ‘tutturulmaya’ çalışılmıştır. Dersimliler fırsat buldukça bu durumu bozmak istemiş, barbarlık karşısında başaramayınca, yok olmamak için zulme istemeyerek boyun eğmiştir. Ama hepsi bu kadardır. Tek tek kişi ya da aşiretler dönem dönem ihanet edip devletle işbirliği yapmışlardır. Ama Dersim halkın ezici çoğulluğu kaynaşmayı, entegrasyonu, uyumu, asimilasyonu kabul etmemiş, sesiz de olsa dirinmiştir. Bugün de durum budur. Bu bakımından Dersim’i ‘Kemal’lerin kaleşi olarak nitelемek, Onun TC ile bütünlüğünü iddia etmek yanlıştır. Bu, Dersim’i, Dersimlileri tanıtmamaktır. Ayrıntıya girmeden şunu söylemek mümkün: Dersim, TC’den her an kopabilir, bu geçmişte de bugün de böyledir. Ancak ihtiyatlı hareket etmesi çok doğaldır. Sütten ağızı yanan, yoğunu üfleyerek yermiş. Yüzyıllar boyu yürüttüğü direniş ve isyanlarda ve hep yalnız kalan Dersim, gerek Yavuz’un ‘Doğu’ seferlerinde ve gerekse Hamidiye Alayları döneminde görüldüğü

gibi Osmanlı’nın Kürt paşa ve derebeyleri önderliğindeki Kürtler tarafından bastırılmak istenmiştir. Bugün de temkinli hareket etmesi normaldir, hatta Kürtlere belli bir güvensizlik duyması da. Ayrıca Dersim artık 30’ların ve hatta 70’lerin Dersim’i değildir. Dersim’ın güncel durumundaki özgünlüğünü ve özgüllüğünü hesaba katmak gerektir. Fakat bu durum yanlış kavranılır ve ne pahasına olursa olsun, cephe alanına dünüstürilmek istenirse, asıl yanlış burada yapılmış olur. Şartların olgunlaşmasını uygun şartların yaratılmasını sağlamak beklemek gerektir.

Gerillaryı, bölgede eylem yapmaya iten sebepler nelerdir? Bence bunun asıl nedeni, PKK’nın Dersim alanında örgütlenmesini oturtamamasıdır. Bu, PKK yetkili ağızlarının Dersim’e ve Dersimlilere yaklaşımında açıkça görülmeli. İlkinci bir neden de, askeri açıdan savaşın yaygınlaştırılması ve cephenin genişletilmesi olarak ileri sürlülebilir. Gerçi tartışma konusudur ama mantıklıdır. Fakat esas sebebin bu olduğuna inanmak oldukça güç. Halkın ve bölgenin durumunu göz önüne almadan yapılan eylemlerin yararın çok zarar getireceği açık. Nitekim olan da budur. Halk kaçıyor. Bundan böyle, bırakılmış gerillanın barınıp beslenmesi, bir tek sağlam eve, bir tek canlı insana rastlaması mucize olacak. Gerillanın, insansızlaştırılmış bir alanda barınması ve savaşması oldukça zor olacaktır. Kaldı ki bu, zaten devletin istediği, isteyip tey় kolayca yapamadığı bir şeydi. Bilindiği gibi devlet çözüm olarak ‘Stratejik-toplu köylüler projesini uygulamak istiyordu. Artık buna da büyük oranda ihtiyaç kalmayacak, çünkü artık herkes şehirlerde kendisi toplanıyor. Böylece düşmanın, ‘balığı tutma için suyu kurutma’ projesi, Botan’dan sonra Dersim’de de hayata geçiyor. Burada üçüncü bir neden olarak PKK’nın Dersim’i bir üs olarak kullanmak istediği söylenebilir. Erzurum-Erzincan hattındaki Karasu vadisine sahip olmak için Dersim büyük bir stratejik önem arzeder.

Halktan gelen tepki ve göç nedeniyle Pülümür mintikasında eylemlere ara verildiği söyleniliyordu. Bunun yerine eylemlerin daha batıya, Erzincan-Sivas sınırına ve daha doğuya, Erzurum’a doğru kaydırıldığı sonucu çıkarılabilir. Ancak bunun doğruluk derecesi bilinmiyor. Bu eylemsizlik durumuna, bölgedeki bütün stratejik noktalara ve hemen tüm köylere konuşlanmış olan devlet güçlerinin yoğun faaliyetinin de etkisi büyütür. (Son dönemlerde, PKK eylemlerinin bölgede yine arttığı gözleniyor).

Halkın, göç nedeni olarak gösterdiği PKK’nın, politikalarından birinin ‘zorunlu askerlik’, bir diğerinin de vergi adı altında ‘zorunlu yardım’ olduğunu belirtmiştim. Gerçekte insanın sorası geliyor: ‘Zorunlu askerlik’ ve ‘zorunlu vergi’ ulusal bir görev midir? Benim bildiğim mücadelenin de, maddi yardım ve dayanışmanın da gönüllü olduğunu. Zaten, zorla kimseyi savastıramazsınız. Zorunlu vergi toplamak için ise daha çok erkendir. Durum bu. Benim kanaatime ve gözlemlerime göre de, halkın göç etmesinde, PKK’nın bu yanlış politikalarının da belli bir rolü vardır. Az ya

da çok ama vardır ve devlet bu durumu bir fırsat olarak değerlendirmektedir. Köylülerin göç etmesi için bazılarını açıkça tahdit ediyor, diğerlerine de yaşamı çekilmek hale getiriyor.

Dersim değişik çelişkileri aynı zamanda içiçe yaşamaktadır.

Yazık! Açı ama gerçek: Dersimliler ve Dersimlilik artık yokoluşa doğru gidiyor. Sonun başlangıcı bir hayli ilerlemiş. Dersim, sürekli kanayan bir yaraydı. Artık ne kanın durdurulması ve ne de yaranın kapanması mümkün görünüyor. Diliyle, kültürüyle gelenek ve görenekleriyle, ekonomik ve sosyal yaşam tarzıyla can çeken bir halk artık, Dersimliler. Tipki Kızılderililer gibi..!

Yaşanan sürecin doğal bir sonucu olarak Dersim'de ve Dersimlilerde büyük bir değişiklik de yaşanıyor. Bu bütün alanlarda görülüyor. Ancak, Dersim halkı geçmiş değer yargılarını, gelenek ve göreneklerini hala önemli oranda muhafaza ediyor. Belki eskisi kadar katı değil ama özelliklerini koruyorlar. Bu öteki alanlarda olduğu gibi Zaza-Kürt ayrimında, Dersimlilerin deyişile 'Kırmanc'-'Kurr' ayrimında da sürüyor. Bu ayrim belki düşmanca değildir; hatta kesinlikle değildir denilebilir. Ancak, beraber yürümeyi, ortak mücadeleyi diştalayacak kadar derin bir ayrimdır. Dersim halkın ezici bir çoğunluğu, kendisini, Kurr diye nitelediği, Türklerin Kürt olarak adlandırdığı, 'Kırmanc' kesimden kesinlikle ayırmıyor. Aslında böyle bir yargı Kurmanclar cephesi açısından da geçerlidir. Bunun birçok nedeni vardır ve en başta tarihsel-siyasal etkenler ile dinsel-mezhepsel ayırm geliyor.

Türklerin yine Kürt olarak nitelediği Dersim Zazaları, kendilerini 'Kırmanc' olarak adlandırıyor. Kürtçe konuşukları halde, kendileriyle dinsel-mezhepsel birlüklerinden ötürü, alevi olan kesimi ise 'Kırdaşı' olarak adlandırıyorlar.

Osmanlılar, İran seferlerine çıkarken, Sivas'tan itibaren alevi halkı imha etmeyi de ihmal etmediler. Yavuz Selim'in Şah İsmail'e karşı zaferi, İdrisi Bitlisi ile ittifakın ürünü olduğu kabul edilir. Alevi Zazalar açısından bu ittifak, İdrisi Bitlisi şahsında, Kürt-Osmanlı(Türk) ittifakı olarak algılanmış ve Kürtlere karşı duyulan bu güvensizlik daha sonraki olaylarla örneğin Hamidiye Alayları döneminde, Dersimlilerin direnişlerini bastırmak isteyen tutumlarla beslenerek sürmüştür. Keza Türk cumhuriyetinin kurulmasından sonraki dönemde de bu güvensizlik giderilememiştir. Böylece gerek Osmanlıının siyasal emellerine alet olma ve gerekse alevi sunni ayrimına dayanan mezhep farklılığı, aradaki ayrılığı derinleştirerek pekiştirmiştir.

Bugün gerek Kürt milliyetçi hareketleri ve gerekse kendilerine sosyalist diyen yurtsever-demokrat kesimleri, aradaki bu farklılığı tanımlamaktan özenle kaçınıyorlar. Bazıları şiddetli reaksiyon gösteriyor. Hemen hepsi politik kaygılarla hareket ettikleri için, gerçek-bilimsel yanını görmek ve kurcalamak istemiyor. Oysa bir şeyi inkar etmekle ya da görmemeliğinden gelmekle o şey yok olmuyor. Beşikçi'nin dediği gibi bilime, en başta Kürtlerin -ve Zazaların- ihtiyacı

var. Kendi tarihlerini kendilerinin aydınlatmaları ve yazmaları gereklidir. Burada önemle vurgulamak gerekiyor, Zazaları, Kürtler -(Kırmanc'ları Kurmanc'ları) içinde eritmeye çalışmak, ne bilimseldir, ne de gerçekçi ve demokratiktir. Ayrıca bu tavırın, bugüne kadar Kürtlere karşı uygulanan sömürgeci-ezen ulus politikalarından bir farkı kalımıyor. İşin acı tarafı şu ki, Kürtler henüz iktidar bile olmadan bu anlayışa yöneltiliyor.

Bugün, Kırmanc'lar ile Kurmanc'ların kaderi birbir, kurtuluşları ortaktır. Ortak mücadele birliğini ve araçlarını da yaratmaları doğaldır. Ancak bu karşılıklı olarak birbirlerinin haklarını tanımaktan; demokratik bir çerçevede, dostluk ve kardeşlik temelinde birbirlerini ve her birinin özelliklerini, temel hak ve özgürlüklerini olduğu gibi kabul etmekte ve saygı göstermekten geçer. Aksi takdirde, Kürt siyasetlerinin Kürdistan'da bulunan öteki azınlıklara, Kürtlere farklı özellikler taşıyan, etnik kökeni aynı ya da ayrı kütüslere, halklara karşı, bulundukları egemen konum onları ezen ulusun temsilcileri pozisyonuna oturtur ki, gerek var olan hatalar ve gerekse mevcut hatalı anlayışlar terkedilmmezse, bireklik ve ortak mücadele zarar görür.

Öyle görünüyor ki, Kurmanc ile Kırmanc, 'u' ile 'ı' arasındaki farkın ortadan kalkması bugünün değil, geleceğin sorunudur. O halde siyasetlerimizi buna göre düzenlememiz, hatalı politikaları terk etmemiz, Kürdistan'ın zenginliği olan çeşitli uluslararası, ulusal azınlıklardan çeşitli halkların durumunu doğru değerlendirek; demokratik, eşitlikçi ve özgür bir federal sistemin temellerini şimdiden teorik ve programsal düzeyde oturtmak ve pratikte buna uygun davranışın gereklidir. Bu aynı zamanda bütün Kürdistanı güçlere bir çağrı olarak kabul edelmeli.

Erzincan'da Durum

Erzincan, depremin enkazını daha tümüyle kaldırılmış değil. Ama bunun yanında yoğun inşa çalışması da var. Deprem dolayısıyla büyük oranda göç yaşanmıştır. Bunun çoğu merkez ve merkeze yakın yerleşim yerlerinde ve büyük oranda hali vakti yerinde Türk olan nüfustan oluşuyor. Ama Türklerin şehir ve ilçe merkezlerinde hala ezici üstünlüğü var. Bu hem ekonomik ve hem de siyasal güçe dayanıyor. Piyasa denetimlerinde var olan işletme sanayı kuruluşları onların elinde. Devlet dairelerinde, belediye ve diğer kamu kuruluşlarında, bürokraside onlar egemen. Şehir ve ilçe merkezlerinde nüfus olarak da yoğunluktalar.

Kırmanc'lar-(alevi Zazalar)- kırsal alanda ve şehir ve kasaba çevrelerinde yaşıyorlar. Eskiden kırsal alanda ezici bir yoğunlukları vardı. Ama şimdi büyük oranda göçmeler ve bu devamediyor. Önemli bir kesimi batıya ve yurtdışına gitmiş. Şimdi küçümsemeyeyecek bir oranda şehir merkezine ve çevresine kümelenmiş durumda. 'İkinci sınıf' bir vatandaş oldukları hemen seziliyor. Bu hem ekonomik ve siyasal yaşamındaki zayıflık ve gücsüzlüğünden ve hem de -esas olarak- kimliklerinden ileri geliyor.

Kırmanc'ların 'Erzincan' dedikleri Erzincan, tarihi DERSİM toprağı ve aslında Dersim'in bir parçası ve Türkiye'ye açılan sınır kapısı konumundadır. Türkler dışında kalan nüfusun esası, Zaza ve alevidir. Az oran da da Kırdaşı dedikleri, Kurmancı konuşan, yine alevi olan kesim var. Erzincan'ın esas eski yerlileri ve sahibleri olan bu insanlar, bugün sadece azınlıkla düşmemişler, aynı zamanda 'yabancı ve 'sığınmacı' konumuna itilmiştir.

Erzincan üzerine güncel bir analizde bulunmak başka bir yazının konusu olabilir, ancak yine de bazı noktaları vurgulamakta yarar var:

Türk devleti bugün Erzincan ve çevresindeki köyle ri silahlandırmaktadır. Bunun nedeni nedir?

Cumhuriyet'ten sonra, Erzincan çevresinde verimli topraklar üzerinde bizzat devlet eliyle ve desteğiyle köy ve kasabalar oluşturuldu. Bunlar, başta alt yapı olmak üzere ekonomik ve siyasal olarak desteklendi. Örneğin, eski adı 'Cimin' olan Üzümlü köyü bugün ilçe statüsünde. Keza Erzincan-Erzurum arasında Karasu vadisi boyunca oluşturulan, bütün bu sunni ve Türk olan yerleşim alanları, devletin hemen her nişinden yararlanıyor. Buna karşılık, büyük ve kalabalık Zaza köyleri bugün harabe haline gelmiş.

Bilindiği gibi devlet, ünlü vali Ali Kemali'den itibaren Erzincan'a özel bir önem vermiştir. Taa o dönemlerde yaptırdığı istatistiklerde 'Alevi-Kurt' olarak nitelendirdiği Zaza nüfusu, küçük bir azınlık olarak göstermiştir. Çeşitli dönemler, belli aralıklarla bölgede alevi-sunni çatışması şeklinde gösterdiği, aslında ırkçı-faşist militanlar tarafından örgütlenip başlatılan ve bu eylemlere sunni Türk halkı da katan saldırular, yine devlet ve devletin çeşitli birimleri tarafında desteklenip teşvik edilen organize olaylardır. Son olarak '75 ve '76'lardaki olaylarda Zazalara ait bütün işyerleri ve evler tahrip edilmiş, yüzlerce insan yaralanmıştır. Devletin ve bazı çevrelerin biliçli olarak 'Alevi' yanı öne çıkararak lans ettiği bu insanlar Zaza'dır ve aslında gizlenmek istenen nokta da burasıdır, yani etnik-ulusal kökeni ve kimliğidir. Böylece etnik köken gizlenerek, gerektiğinde herkes Türk gösterilebilincektir.

İşte, sunni Türk köylerinin silahlandırılması, devletin bu planlarının son halkasıdır. Erzincan'ı elde tutmak. Çünkü Erzincan geleceğin cephe alanı olmaya daha simdiden aday. Hem sınır kenti konumunda ve hem de küçümsenmeyecek bir Türk nüfusa sahip. Tıpkı Erzurum, Elazığ, Malatya gibi. Ayrıca bu kentler Türk ekonomisinin sınır kazıklarının çakıldıkları noktalar konumunda. Görünen o ki, Karasu gelecekte Kızılsu'ya dönecek.

Bugün, Türk ordusunun üçte ikisinden fazlası Kürtistan'da konumlanmış durumda. Kürtistan'nın hemen bütün kentlerinde kolordu yada tümen düzeyinde askeri birlikler var. Erzincan üçüncü ordunun da merkezi. Şimdi, mevcudu yüzonbeşbin'e varacağı söylenen, yeni bir 'özel tim ordusu' kuruluyor. Yani profesyonel-paralı askerler. Artı Kurt korucular. Görünen o ki bütün bunlar yetmiyor. Onun için Erzincan'da 'Türk

korucular' ve silahlı-sivil milisler ekleniyor. Bosna'da Sırpların yaptığını, Kürtistan'da Türkler yapıyor, Erzincan'da ise bunu uygulamanın hazırlığı içinde: Etnik temizlik.

Yapılacak istenen yeni bir 'Ermeni' soykırımının provalarıdır. Kürtistan'da ve özel olarak da Dersim'de.

Eylül 1993

Hollanda, 23 Ocak 1995

Değerli Dost,

„Yakılan, yıkılan ve yok edilen sadece köylerimiz ve ormanlarımız değil, binlerce yıllık tarihimiz, kültürümüz ve mitolojimizdir. Ayaklar altına alınan sadece ziyaretlerimiz değil onurumuzdur“. Bu gerçekten haraketle Hollanda da bir araya gelen bir arkadaş grubu olarak Dersim Vakfını kurmuş bulunuyoruz.

Vakıf bağımsız olup, bütün ideolojik ve politik çekişmeler dışında tamamen bilimsel bir oluşumdur. 0 toprakların suyunu içmiş, ekmeğini yemiş ve havasını solumuş insan olmanın gereği, sorumluluğu ve bilinciyle hareket eden herkesin bu konuya duyarlı olması ve gelişmelere müdahale etmesi gerekiğine inanıyoruz.

Gelişmelere müdahale etmek için, kolektif bir çalışma olması vaz geçilmez bir gereklilik. Bu gereklilikten yola çıkan bizler bir vakıf kurma gereği duyduk.

Osmanlı ve onun yavrusu olan T.C. Osmanlıdan devr aldığı miras olan despotizim, barbarlık v.s. ile Dersim'e özel bir „ilgi“ göstermiş, „Dersim'e seferler yapmış ama zafer kazanamamıştır.“ Dersim'in yüzünü güneşle yikayan insanların (bir avuç çıkarcı dışında) teslim alamamıştır.

Gerek Osmanlı için, gerekse T.C. için bir çaban başı olan Dersim, bugün her zamankinden daha şiddetli ve sistemli bir saldırısı ve baskısı ile karşıdır.

Bu Neron ve Firavunların elinde ormanlarımız, köylerimiz, insanlarımız ve ziyaretlerimizle birlikte bir kültür mirası da yok olmaktadır.

Bu yok oluşa dur demek ve var olma mücadeleşine katkıda bulunmak için Dersim vakfı oluştu.

Vakfın amacı genelde Dersim halkıyla her alanda omuz omuza olmak, özellikle ise Dersim tarihini, kültürünü ve mitolojisini yaşatmak, tanıtmak, araştırmalar, incelemeler yapmak, yaptırmak, desteklemek ve gelecek kuşaklara aktarmaktır .

Bu konuda ilk adım olarak Dersim ile ilgili belge, kitap, kaset, video kaseti, fotoğraf, anlatımlar, el sanatları v.s. meydana gelen bir arşiv oluşturmak ve bunu genelde konuya ilgi duyan herkesin, özellikle ise konuya ilgili bilimsel çalışmaların hizmetine sunmaktır.

Böyle bir bilgi merkezinin oluşmasında her kesin büyük sorumluluk ve katkı payının olduğuna inanıyoruz.

Bunun için konuya ilgili elinizde bulunan her türlü dokümanı (kitap, bildiri, dergi v.s.) dayanışma amacıyla, gerekirse ücret karşılığında bizlere göndermenizi bekliyoruz.

Herhangi bir yanlış anlaşmayı önlemek için şunu belirtmekte yarar var. Yanan sadece Dersim değildir. Bütün Kurdistan yanmaktadır. Yanan her yerleşim birimi kaybolan birer hazinedir. Gönül arzu eder ki Diyarbakırlılar bir Diyarbakır vakfı, Bingöllüler bir Bingöl vakfı, Mardinliler bir Mardin vakfı kursunlar. Dayanışmaya hazırız.

Amacımız bölgecilik yapmak değil, Neron ateşinden bizim olan bir şeyleri kurtarmaktır. Göndereceğiniz dokümanlara, yapacağınız dostça öneri ve eleştirilere şimdiden teşekkür ediyoruz.

İlişkilerin sürekli ve sıcak olması umuduyla dostça selam ve saygılarınıza.

Dersim Vakfı Yönetim Kurulu.

Dersim Vakfı
Postbus 11159
3505 BD Utrecht

Hollanda

VON WARE

Liebe Freunde, liebe Leser!

Uns ist es leider wieder einmal nicht gelungen, Ware in regelmäßigen Abständen herauszugeben. Trotzdem freuen wir uns, daß Sie jetzt doch eine neue Nummer von Ware in der Hand halten.

Wie Sie bemerkt haben, ist Ware diesmal schwerpunktmäßig in der Dimili-Kirmanc-Zaza-Sprache.

Wir nennen unsere Sprache hier bewußt nicht "Kurdisch", sondern Dimili-Kirmanc-Zaza-Sprache. Weil in der Öffentlichkeit und den Medien alle Nichttürken in erster Linie als "Kurden", das heißt als "Nichttürken" verstanden werden, ziehen wir es vor, uns genauer zu bezeichnen.

Der Grund ist, daß wir mit dem Begriff "Kurden" wenig anfangen können. Der Begriff "Kurden" wird für die, ir dem als "Kurdistan" bezeichneten Gebiet lebenden Menschen von verschiedener ethnischer, sprachlicher, kultureller und religiöser Herkunft vom "Fremden" verwendet.

Also kann man das eher als eine oberflächliche Bezeichnung verstehen und ansehen.

Die sogenannten "Kurden" selbst, verwenden in ihren eigenen Sprachen weder für sich selbst noch für andere diese Bezeichnung, sondern sie nennen sich und die Nachbarvölker anders.

Deshalb ist "Kurden" für "Kurden" ein relativer Begriff.

Daher ist auch unklar wer mit "Kurden" gemeint ist. So wie jeder für sich beansprucht etwas Eigenständiges darzustellen, beanspruchen es die "Kurden" ebenfalls, als etwas Eigenständiges angesehen zu werden.

Zu bedauern ist, daß von Seiten der Medien kaum auf diese Problematik eingegangen wird. Dies kann zwei Gründe haben, entweder die Berichterstatter haben "keine Ahnung" wollen aber trotzdem berichten oder Nachrichten als Spaltenfüller verwenden, bei der die Genauigkeit der Volksgruppen uninteressant ist.

Dazu ein Dimili-Kirmanc-Zaza Redewendung: "Wenn jeder davon reden würde wovon er Ahnung hat, dann hätten die Menschen bald nichts mehr zu reden"

Wir wollen alle nicht über ein Kamm geschnoren werden und bedauern die oberflächlichen, fehlerhaften und gleichgültigen Berichterstattungen der Medien. Dies ist gleichzeitig auch eine Unaufmerksamkeit gegenüber den eigenen Lesern und Zuhörern.

Das ist eine Herausforderung für den Journalismus.

Im nichtdeutschsprachigen Teil dieser Ausgabe sind folgende interessante Artikel zu erwähnen:
Ein Artikel über die Entwicklung der Dymili-Kirmanc-Zaza-Sprache von Bira Mikail, ein Interview mit dem Enkel eines Führers der Widerstandsbewegung 1938 in Dêsim von Heqie Mergarîji, eine Auseinandersetzung mit Geschichte und Kultur der Region Dêsim anhand von Volksliedern (Daimi Cengiz) sowie ein Artikel von Munzir Comerd über die Ethik und den Glauben in dieser Gegend.

Frankfurt am Main, Mai 1995

Überlegungen über den Zusammenhang zwischen der Gründung des kurdischen Parlamentes und der Dimili (Zaza-Kirmanc)-Problematik

Perê Sodiri

Kurdischer Nationalstaat

Die Kurden streben die Bildung eines Nationalstaates nach westlichem Vorbild an; sie wollen einen Staat mit verfassungsrechtlich festgelegter einheitlicher offizieller Sprache, einheitlich geführtem Militär und vereinheitlichten Religionen.

Kurdistan selber, dessen Ersterwähnung auf die Selcuken-Zeit zurück geht, ist in seiner Bedeutung als Nation ein politisches Produkt, die Bezeichnung Kurdistan wird von den Industrienationen für ein Gebiet mit Ethnienvielfalt benutzt. In einigen der Gebiete, die kurdisch genannt werden, lebt eine Zaza-Mehrheit.

Unter Beachtung der Entstehung von Kurdistan unter den beschriebenen Voraussetzungen, ist die Vorstellung der Entwicklung eines kurdischen Einheitsstaates nach westlichem Vorbild eine Illusion. Es kann in diesem Land mit seiner vorhandenen Vielfalt an Ethnien mit unterschiedlichen religiösen Glaubensrichtungen keine Einheitssprache oder Staatsreligion geben, ohne daß ganze Ethnien unterdrückt, assimiliert und somit vernichtet werden. Die Kurden sind mehrheitlich Sunnit, die Zaza sind nur teilweise Sunnit. Die Mehrheit ist jedoch alevitisch, eine religiöse Richtung mit ausgeprägte humanistischer Tendenz; diese Glaubensrichtung ist typisch für die Zaza-Bevölkerung, bei den Kurden ist sie nicht verbreitet.

In den westlichen Ländern ist der Umstand noch nicht im Bewußtsein, daß der kurdische Nationalismus sich dahingehend entwickelt hat, seiner Nationalität unterschiedliche ethnische Gruppen zuzurechnen, was ganz bewußt zugunsten der Kurden praktiziert wird. Unter diesen Umständen fordern die Kurden von der Türkei das Selbstbestimmungsrecht für Kurden. Die Zaza als ethnische Minderheit haben gemeinsam mit den Kurden für ihre nationale Anerkennung gekämpft, und, obwohl sie keine Kurden waren, bildeten sie die entscheidende Kraft für die nationale Befreiung der Kurden.

Die Zaza-Intellektuellen haben verschiedentlich 'kurdische' Vereinigungen mitbegründet. Im Zusammenhang mit der Gründung des kurdischen Exilparlamentes müssen diese Intellektuellen jetzt erfahren, daß ein Parlamentsbeschuß dahingehend gefaßt wurde, daß ihre Muttersprache als offizielle Sprache von den Kurden nicht zugelassen werden wird. Der kurdische Nationalismus entwickelt sich wie der türkische Kemalismus.

Während der Veranstaltung zur Gründung eines kurdischen Exilparlamentes wurde von einem Teil der kurdischen Teilnehmer gefordert, daß die offizielle Sprache des kurdischen Parlamentes im Exil Kurdisch sein

solle.

Die Gruppe um Zübeyir Aydar und Ali Akbaba hat für einen Paragraphen gestimmt, in dem festgelegt wird, daß Kurdisch nicht die offizielle Sprache aller in kurdischen Gebieten lebenden Personen sein soll. Ihre Begründung war, daß es in Kurdistan andere Völker und ethnische Gruppen gibt. Wenn Kurdisch die offizielle Sprache würde, würden die Sprachen der anderen ethnischen Gruppen assimiliert und diese Gruppen damit totgeschwiegen werden.

Dieser Punkt wird von den Anwesenden bei der Exilparlamentsgründung diskutiert. Serhat Bucak macht einen Alternativvorschlag in folgender Form: Die Sprachen Zazaki und Asurisch sollen auch als gültige Sprachen in die Satzung aufgenommen werden. Die langatmige Diskussion wird durch mehrmalige Pausen unterbrochen. der Gegner des Alternativvorschlags, Ali Sapan, initiativs Mitglied der Kommission eines Kurdischen Parlamentes im Exil, stellt fest, alle Staaten haben eine satzungsmäßige festgelegte offizielle Sprache!

In Paragraph 6 , unter Punkt 3 in der Satzung des kurdischen Exilparlamentes ist festgelegt, daß die Sprache der Mehrheit der Parlamentsmitglieder als satzungsgemäß offizielle Sprache zu gelten hat. Das kurdische Parlament unterscheidet nicht wertend zwischen unterschiedlichen Nationen innerhalb der Kurdistanbevölkerung und praktiziert keine Geschlechtertrennung. Diese Gruppen werden sich mit eigener ethnischer Identität vertreten können, sie genießen Meinungsfreiheit; selbstverständlich wird ihnen die Verwendung der eigenen Sprache zugestanden.

Ein Diskussionsbeitrag bei Bildung des kurdischen Exilparlamentes war die Zusage, daß bei kommenden Sitzungen dieses Exilparlamentes Simultanübersetzungen aus dem Türkisch in verschiedene Sprachen der anwesenden Ethnien stattfinden würden.

Über beide Vorschläge, Festlegung einer oder mehrerer offizieller Sprachen, wird abgestimmt. Ergebnis: Mit einer 3/2 Mehrheit wird der erste Vorschlag, daß nur Kurdisch als offizielle Sprache in die Satzung aufgenommen wird, angenommen. Der Alternativvorschlag unterliegt.

Die Zeitung¹ vergleicht den Ablauf der kurdischen Exilparlamentsbildung mit einer Anekdote: In diesem Kurdischen Parlament würde durch monistische Stimmung und Verordnungen eine der türkischen Regierungsmentalität vergleichbare Situation geschaffen.

Es ist jedermann bekannt, was einem

Parlamentsmitglied passieren würde, welches im türkischen Parlament eine Änderung des Paragraphen, der Türkisch als offizielle Sprache festgelegt, forderte. Bezeichnend an diesem Verlauf ist, daß diejenigen Zaza, die sich angepaßt und opportunistisch verhalten haben und sich jetzt mit der kurdischen Sprache und Kultur identifizieren, durch das Vorgehen des Kurdischen Exilparlamentes besonders schockiert sind; sie haben sich kurdischen Maßstäben angepaßt, ohne die Auswirkungen dieser Anordnungen bedacht zu haben. Auch bei der kurdischen Exilparlamentsgründung ist wiederum eine vergleichbare Tendenz der Kurden sichtbar, die Zaza und andere Ethnien für sich zu vereinnahmen, ohne diesen ein Minimum an nationaler Eigenständigkeit zu garantieren. Die Türkei behauptet, sie sei demokratisch, es gäbe ein Parlament. Daß in den Satzungen dieses Parlamentes demokratische Forderungen nicht gestellt werde, Menschenrechtsforderungen nicht enthalten sind, wird verschwiegen. In diesem Sinne droht die Gründung eines kurdischen Exilparlamentes zu verlaufen.

Yeni Politika, 17. April 1995

der schafhirte

der schafhirte
auf einer weide am rande
der stadt
inmitten seiner hunde
und der herde,
aus der lammkeulen
rasch abgeführt werden,
auf einer flütte melodien
aus dem kofferradio begleitend
im einklang
mit seiner natur

michael hillen

was nützt es

was nützt mir
die sonnenuhr
in der nacht

was die wasseruhr
winters
in den gefrierenden räumen
alter klöster

was die kerzenuhr
deren wachs nicht niederbrennt
bis zum eingeschlagenen nagel
weil im wind

der docht
die flamme nicht trägt

was nützt mir
die präzision einer rolex
wenn meine unruh
der kommenden zeit
vorgeht

michael hillen

fremd sein

fremd sein in diesem leben
wie die eigene stimme dei
man nicht hört
aus sich selbst
fremd wie die handschrift
auf dem ersten brief
eines entfernten verwandten

das gleichgewicht einatmen
durch ein freundliches fenster
und eins sein mit
der blaumeise die aufrecht
in der wand steht

michael hillen

keine garanti

zu einer instalattion von mariusz kurk

holztisch mit vier holzstühlen
auf hölzernen boden
umstellt umzingelt von
weißem porzellan

das wir durchschreiten müßten
um besitz zu ergreifen
von tisch und stuhl wer
verbürgte sich daß
was eben unter unseren schreitenden füßen
noch weiße kanne war weiße
tasse und weiße terrine
sich nicht verwandelte
in gebeine
und was scherben waren und splitter
nicht in münder und menschenaugen
und was luft war zwischen geschirr
nicht in blut
und wir auch wirklich
um zu den dingen zu gelangen
über porzellan gingen
und nicht über leichen

michael hillen

Besonderheiten der sasa-alevitischen Religion

Anton Dierl

Ich will nicht das ganze Religionssystem darlegen, weil dies den Rahmen des Artikels sprengen würde und weil die Religion in den sasa-alevitischen Dörfern seit 1960 zusammengebrochen ist und eine tiefgreifende Renaissance noch nicht in Sicht ist. Ich bringe hier nur Slogans, die von den paar wenigen echten Gläubigen und Aktivisten im Gespräch mit mir gebraucht wurden.

a) Die Lehre von den Vier Heiligen Büchern (Dört Kitab). Die vier Bücher sind die Taurat (Thora) des Moses, der Sabur (Psalm) des David, das Incil (Evangelium) Jesu Christi (Isa Peygamber/Prophet) und der Koran Mohammeds (Muhammed Peygamber/Prophet). Alle vier Bücher sind ranggleich, und man ist schon Monotheist und wahrer Gottgläubiger, wenn man für sich nur ein einziges Heiliges Buch hat, beispielsweise den Psalter Davids. Allerdings wird geglaubt, daß bei allen vier Büchern nicht mehr die Urform vorhanden ist. Alle vier sind deformiert. Es darf nicht am Buchstabentext gehangen werden. Die Auslegung liegt beim Mürschid, und nicht die mündliche Lehre eines Mürschids ist entscheidend eines lebenden Mürschids.

b) Die Materie ist geronnener Geist Gottes „Blicke nicht auf die Dinge, als wären getrennt von Gott“. Der Kosmos ist der Sichtbare Pol Gottes, entstanden durch eine Abfolge von Emanationen aus Gott. Alle Dinge sind Gestalt gewordene Ideen Gottes, und mithin kann gesagt werden: „Alles ist Gott.“

c) Der Geist des Menschen ist ein Funken vom Gottesgeist „Wisse, daß Hak (=Gott) in dir ist.“ Der Mensch besteht aus drei Teilen: Fleischesleib, Seele, Geist. Der Geist ist in seiner Substanz göttlich, ist ein Teil Gottes. Trotz libertärer, nichtasketischer Lebensweise ist Hauptziel des Menschen nicht materielle, sinnliche Lebensgenuss, sondern die Entfaltung des Geistes. Die Entfaltung des Geistes kann Askese erfordern, muß aber nicht; das ist ein individuelle Sache.

d) Jesus Christus ist Gott
Deswegen ist er höher als der Prophet Mohammed.
„Isa ist Gott und höher als Mohammed“ wurde früher von den meisten sasa-alevitischen Dedes (Geistlichen höheren Grades) geglaubt. Es war

früher bei den sasa-alevitischen Dedes ein beliebtes Diskussionsthema, warum und ob Jesus Christus doch Gott ist und mithin Mohammed überlegen. Im türkischen Alevismus und im Sunnismus ist Isa Peygamber nur Ruhullah= Geist-von-Gott, aber nicht Gott selbst

e) Ali ist der Weltgeist, ist der kosmische Mensch und Ali inkarniert sich immer neu auf Erden. Diese Sonderlehre zu Ali wird nur noch von ganz wenigen gewußt. Ali ist somit der größte Supermensch auf Erden seit Adam bis heute. Er inspirierte alle Propheten, mithin auch Mohammed. Was Mohammed als Engel Gabriel erschien, war Ali. Auch heute inkarniert sich Ali. Irgendwer ist Ali, auch wenn er es nicht verrät. Ali kann daher (zur Tarnung) in einem ganz gewöhnlichen Menschen sein. Jeder Dorfalevit weiß und fühlt heute, daß mit Ali etwas Besonderes los ist, aber er weiß doch nicht, in was das Besondere an Ali besteht.

Ich will abschließend auf ein Problem des konkreten Dorf-Alevismus eingehen, als er noch intakt war, als das Bergnomadentum der Hauptfaktor war oder wenigstens der zweite Hauptfaktor war, als man im Übergang zum stationären Bauerntum war. Der Alevismus entstand als Geistesprodukt städtischer Intellektueller, war Produkt der Hochkultur im Mittelmeerraum und in Vorderasien. Aber er mußte von Bergnomaden getragen, gefühlt, gedacht, gelebt werden. Nomadentum erzeugt Schamanismus und Naturkulte. So erklärt sich, warum im realen Dorf-Alevismus heilige Teiche, Tabu-Tiere, heilige Bäume und heilige Steine vorkommen. So erklärt sich, warum große Mürschide und Dedes die Stellung und Funktion von Schamanen bekamen. Und ihre Türben sind heute noch Wallfahrtsorte und ihre Wirkkraft wird geglaubt selbst von nihilistischen und atheistischen Aleviten/Alevitinnen, wie ich zu meiner großen Verblüffung in Erzincan feststellte. Kein atheistische Alevit würde die Tabu-Fische im Dorf-Quellteich von Mollaköyü (Bei Erzincan) herausholen. Bei Gefahr wird Ibrahim Dede in seiner Türbe in der Kemah angerufen, oder Düsgün Baba in seiner Türbe bei Tercen, und Frischvermählte holen sich den Segen der Heiligen in den Türben.

Andere Aspekte der Menschenrechtsverletzungen

Yaşar / Asmen

Der einfachste Weg, mit Problemen fertig zu werden wäre, die Probleme oder sich selbst zu ignorieren. Aber damit werden weder die Probleme gelöst, noch schaffen wir uns innere Ruhe. Wenn es anders wäre, müßte es heute und in der Zukunft brillant sein.

Weil wir Menschen seit Tausenden von Jahren ignorieren, was uns nicht als richtig vorkommt oder sich nicht anpaßt, werden damit Menschenrechte verletzt. Bewußt oder unbewußt werden ganze Völker oder Individuen vorverurteilt. Manchmal wird gegen den/die nächste/n Freund/in mit Vorurteilen reagiert, obwohl man/frau die Person ziemlich gut kennen mag.

Besonders da, wo ein Mensch, sich zu beweisen versucht und Anerkennung will, fängt es an! Alle Glocken schlagen für Egoismus (Ego- und Ethnozentrismus) und Leistung. Um auf Kosten Anderer für bessere Lebenssituationen Karriere zu schaffen, denkt man/frau keine Minute nach, wie auf einfachste Weise ganz natürliche Menschenrechte verletzt werden.

Leben, ohne Menschenrechte zu verletzen, fordert bewußt zu leben, id est Sensibilität und Gefühle zu entwickeln für andere Menschen, für Begebenheiten in anderen Ländern. Man/Frau sollte den Schmerz einer Stricknadel erst am eigenen Leib erfahren, bevor er/sie versucht, mit der Nähnadel auf andere einzustechen [*Cuvaldızı kendine, igneyi başkasına batar!* (türk.)].

Vor allem bei sich selbst anzufangen und das ins Leben zu rufen, im besonderen wo wir in Deutschland mit verschiedenen Kulturen ineinander zusammen leben, ist es doch existentiell, darauf zu achten, für Menschenrechte da zu sein.

Auch für Menschenrechte wie Sprache und Kultur. Menschenrecht : Sprache und Kultur
Eines der Erscheinungsformen/Aspekte der Menschenrechtsverletzungen, nämlich außer Verfolgung, Folter und Mord, möge auch das Verbot oder Unterdrückung der Sprache (jeglicher Art) und Kultur eines jeden Volkes oder Individuums sein.

Repression, gar Vernichtung dessen, womit man/frau aufwächst, sich als Mensch zum Ausdruck bringt, womit man/frau denkt und sich identifiziert.

Verschwindet die Sprache und Kultur eines Volkes oder Individuums, dann verschwinden auch die darin enthaltenen Gefühle, kulturellen Leistungen; ein Werkzeug, ein Identifikat - es wäre einfach nicht mehr da!

Vernichtungsprozesse dieser Art durch faschistische Apparate nehmen in allen Teilen der Erde seinen Lauf. In der Entstehungsphase bürgerlicher Nationalstaaten entwickelt sich eine suppressive Ideologie, die dann von *einem Volk, einer Geschichte, einer Sprache und einer Religion* spricht, und somit versucht wird, Minderheiten zu assimilieren oder zu vernichten.

Der Aufzwang einer anderen Kultur und Sprache ruft ein Unbehagen hervor. Menschen, die das bemerken und denen ihre eigene Kultur von Bedeutung ist, versuchen der

Unterdrückung zu widerstehen. Und Menschen, die wirklich versuchen, sich in die Lage dieser Menschen zu versetzen, oder mitfühlen, können sie verstehen.

Nehmen wir doch aktualitätshalber als Beispiel die Türkische Republik, wo viele verschiedene Kulturen aufeinander Treffen. Ja, auch von dieser Art der Menschenrechtsverletzung kann oder will die türk. Regierung nicht ablassen. Die Türkei, und viele andere Staaten müssen als Vielvölkerstaat bekanntgemacht werden, und nicht als ein Land mit paar Minderheiten! Es kommt rechtens der Zweifel auf, ob Türkei ihren Namen wirklich verdient; wie wäre es z.B. mit Kleinasien? Es ist nicht das Problem, daß so viele Minderheiten existieren, sondern wie und ob sie existieren werden. Gewiß ist auch die ideologische Haltung einer Person/Gruppe wichtig. Daß heute einige der Minderheiten beim Versuch der Verschriftlichung und Entfaltung ihrer Sprache mit Schwierigkeiten konfrontiert sind, ist das Ergebnis einer jahrelangen repressiven faschistischen Diktatur. Bei einer ziemlich fortgeschrittenen, erzwungenen

Assimilierungspolitik mangelt es bei der Angabe an Genauigkeit. Leider konnten nur die ethnischen Minderheiten angeben werden, die uns bekannt waren Literaturempfehlung hierzu wäre: *Peter Alfred Andrews, Ethnical Groups in Turkey, Benninghaus TAVO, Reichert Verlag, Wiesbaden 1988.*

1. KurdInnen (Kurmancî)
 2. Zazas (Dimil, Kirmanc, Ma)
 3. TscherkessInnen
 4. AraberInnen
 5. LasInnen
 6. GriechInnen (OströmerInnen)
 7. ArmenierInnen
 8. JudInnen
 9. AlbanerInnen
 10. GeorgierInnen
 11. AssyrerInnen
 12. AbchasInnen
 13. AserbaidschanerInnen
 14. TurkmenInnen
 15. BulgarInnen (Pomak)
 16. ZigeunerInnen
 17. BosnierInnen (Boşnak)
 18. PerserInnen
 19. RussInnen
 20. RumänInnen
 21. EstonierInnen
- u.a.

Ferner gibt es Glaubensgruppen wie Alewitische und sunnitische (Hanefi und Schafi) Moslems, Christen, Yezidis u.a.

Wir gedenken noch den ArmenierInnen, an denen vor 80 Jahren (April 1915) in Ostanatolien der zweitgrößte Völkermord verübt wurde (ca. 1,5 Mill.), was die türkische Regierung bis heute leugnet!

„Veyvê Kitavu“

ZAZA-BÜCHERFEST 1995

Das 5. Zaza-Bücherfest (Veyvê Kitavu) fand am 20. Mai in Mannheim statt. An diesem Fest, das im Jahr einmal im Mai stattfindet, nahmen etwa 300 - 350 geladene Gäste teil.

Viele der Gäste kamen aus den weiten Teilen Deutschlands (aus Hannover, München etc.) und auch aus dem Ausland wie z. B. aus Schweden, Holland, Frankreich und der Schweiz.

Dies zeigt ein großes Interesse der Zazasprachigen an ihrer Sprache und Kultur in der Migration.

Das Ziel des Bücherfests ist, Bücher, Musikkassetten und Zeitschriften vorzustellen, die jedes Jahr neu in der Zaza-Sprache erscheinen. Dieses Jahr wurde dieses Anliegen auch um Publikationen, die in Deutsch, Türkisch und in anderen Sprachen zur Zaza-Thematik erschienen sind, erweitert.

Das Motto des diesjährigen Bücherfestes war ein Spruch des georgischen Dichters S. Rustaweli: „Wer sich keinen Freund sucht, wird am Ende sein eigener Feind!“ Mit diesem Spruch wollten wir unser Ziel verdeutlichen, daß für uns das Zusammen- und Miteinanderleben mit Menschen anderer Sprachen und Kulturen sehr wichtig ist.

In diese Richtung ging auch das inhaltsstarke Referat des Orientalisten Raoul Motika von der Universität Heidelberg. Er verglich die Lage der Minderheiten in der Vergangenheit und der Gegenwart im europäischen und orientalischen Raum miteinander. Dabei ging er besonders auf die Lage der ethnischen und religiösen Minderheiten in der Türkei ein.

Weitere Referate, die sich mit musikalischen und literarischen Beiträgen abwechselten, belebten das Bücherfest.

Ludwig Paul, der an der Universität Göttingen über die Zaza-Sprache promoviert, gab einen wichtigen Einblick in die Zaza-Dialekte. Besonders sein Beitrag in der Zaza-Sprache begeisterte die Teilnehmer.

C. M. Jacobson und M. Sandonato sprachen in ihrem wirkungsvollen Beitrag über die Möglichkeiten zur Erhaltung und Weiterentwicklung der Zaza-Sprache. Die beiden Sprachwissenschaftler, die über perfekte Zaza-Kenntnisse verfügen, veröffentlichten letztes Jahr ein zweisprachiges Buch zur „Rechtschreibung der Zaza-Sprache“.

Dr. H. Çağlayan befaßte sich mit dem Thema „Türkische Arbeiterbewegung und die Befreiungsbewegungen der Zazas und Kurden“.

Die beiden Schriftsteller Koyo Berz und Gagan Çar nahmen neben ihren literarischen Beiträgen Stellung zur Selbständigkeit der Zaza-Sprache und betonten hierbei die Notwendigkeit der Publikationen in dieser Sprache.

Als Ergänzung zu diesen Referaten und Vorträgen dienten traditionelle und moderne Lieder, Gedichte usw. Außerdem gab das Fest mit längerer Pausen Möglichkeiten, Gedanken auszutauschen und Bekanntschaften zu machen.

STEINWASSERTRAUM

Heqie Mergariji

Wir sind unterwegs in unseren Bergen. Mal geht es aufwärts, mal abwärts. Ich möchte so gern, daß Ulrike meine Heimat kennenlernen: wo ich geboren bin, wo ich die Tiere gehütet habe, wo ich trotz Hunger und Not glücklich war...

Nach langer Zeit kommen wir zu einem Bach. Er trägt sein Sommerkleid: Das Wasser ist klar und Steine, Kiesel und Sand am Grund sind mit einer grün-gelben Schicht bedeckt.

Außer dem Glucksen des Wassers und dem Herum hüpfen und Quaken der Frösche ist nichts zu hören.

Weder der Lärm aus Deutschland noch der Dreck aus den großen Städten hat diese Gegend bislang erreicht. Wir haben keinen dicken Kopf, kein Sausen in den Ohren - wir haben einfach gute Laune. Obwohl wir seit Stunden unterwegs sind, sind wir keinem Menschen begegnet.

Auf den Almplätzen an unserem Weg ist in den letzten Jahren ganz offensichtlich nicht eine einzige Hütte gebaut worden. Auch bei den

Winterquartieren weiter unten im Tal gab es keine Spuren, daß hier in den letzten Jahren Menschen gelebt hätten: Die Häuschen waren grasbedeckte Ruinen.

Der Bach führt so viel Wasser, daß man eine Mühle damit antreiben könnte. Der kleine Stein, auf den ich meinen Fuß gesetzt habe, bewegt sich und ich bekomme nasse Füße. Ich trete zurück, hole den Stein aus dem Wasser und betrachte seine Rückseite. Ein Wassertierchen hat aus feinem Sand sein Gehäuse gebaut und dieses an den Stein geheftet.

Als ich mit einem anderen Steinchen auf das Gehäuse schlage, höre ich von weit her die Stimme von Tante Fate.

Ich freue mich und rufe zurück so laut ich kann: "Tante!"

Sie ruft nochmals und ich antworte ihr. Dann gehen wir in die Richtung, aus der ihre Stimme kommt.

Ich freue mich riesig, daß wir gleich die Tante und Onkel Momid sehen werden. Ulrike hat sie noch nicht kennengelernt, und ich habe ganz große Sehnsucht nach ihnen. Ganz sicher erzählen sie Geschichten von früher, und ich werde sie dann Ulrike ins Deutsch übersetzen!

Wir laufen sehr schnell - ich vorne, Ulrike hinter mir. Da sehe ich am Rand des Ziegenpfades die Stelle, an der die Dörfler früher zum Haarewaschen seifige Erde aus einer Grube geholt haben. Aber sie ist völlig mit Gras zugewachsen...

Eine panische Angst befällt mich plötzlich: Die ganze Gegend ist schon seit langem menschenleer!

Da fallen mir die 70 DM-deutsches Geld in meinem Portemonnai ein. Ich werde sie dem heiligen Duzgin opfern und Tante Fate und Onkel Momid schenken.

Die Stimme von Tante Fate kommt näher. Ganz kurz sehe ich zwischen den Büschen ihr buntes Kleid, das sie immer getragen hat. Da verdoppelt sich meine Freude und wir laufen noch schneller.

Plötzlich stehen ein etwa siebenjähriger Junge und ein gleichaltriges Mädchen in der Gestalt von Onkel und Tante vor uns.

Bevor ich etwas fragen kann, verschwinden sie wieder. Meine Freude schmilzt wie Schnee im Sommer dahin und mein Herz zieht sich zusammen. Mir wird klar, daß die beiden wohl schon lange nicht mehr leben.

Als ich erwache, geht mir durch den Kopf: Die Zyklopen haben unsere Heimat entvölkert. Sie haben niemanden lebengelassen, der unsere Märchen, unsere Geschichten, unsere Sagen erzählen könnte...

1994

GROSSE NARREN

Heqie Mergariji

Es war erst Frühlingsanfang und die Zeit der Arbeit noch nicht gekommen.

Der Bauer wollte, daß sich die Tiere noch satt fraßen, um zu Kräften zu kommen.

Seine zwei Esel wechselten deshalb in den ersten Tagen nur vom Fressen zum Schlafen und wieder zum Fressen.

Nach einigen Wochen ging es den beiden so gut, daß sie sich beim Plaudern zunehmend gegenseitig aufs Korn nahmen.

Eines Tages rief der graue dem schwarzen Esel zu: "Komm, laß sehen, wer von uns den größeren Haufen macht!"

Der Schwarze antwortete:

"Meiner ist bestimmt größer als deiner! Such du dir für diesen Vergleich lieber ein Fohlen aus!"

"Ach, sag das nicht! Du weißt ganz genau, daß ich weit und breit der größte bin!" sagte der Graue. So stritten sie eine Weile und begannen, um die Wette zu drücken und laut dicke Luft zu machen, bis jeder einen ordentlichen Haufen hingesetzt hatte.

Doch die ganze Mühe hatte sich nicht gelohnt: Es war nicht auszumachen, ob tatsächlich einer mehr

geschafft hatte als der andere.

Da also nichts entschieden war, stritten sie in diesen Tagen noch öfter miteinander.

Bald gab der Schwarze an: "Ich habe die größten Hoden!", der Grau aber erwiderte: "Nein, ich!"

Dann wieder fing der Graue an: "Ich kann lauter l-A schreien als du!"

Ein anderes Mal meinte der Schwarze: "Ich habe den größeren Penis!" Daraufhin rief der Graue Passanten zu Hilfe : "Kommt und schaut, wer den größten hat!" ...

Dann aber fing die Arbeitssaison an: Die Ernte mußte eingebracht , das Stroh gedroschen, Heu getragen, Holz geschleppt, Getreide zur Mühle transportiert werden ...

Sobald die beiden Esel eine Arbeit erledigt hatten, gab es schon zwei neue Anforderungen.

Ihre Frühjahrsangewohnheit hatten sie dabei nicht aufgegeben.

Bald rief der schwarze Esel: "Ich bin der Kräftigste! Ich bin so stark wie ein Löwe!"

Der Graue ließ das aber nicht auf sich sitzen: " Nein, ich! Wenn von einem Löwen die Rede sein soll, dann bin ich das! Ich kann dich noch mitsamt deiner Ladung tragen."

Wenn der Bauer die beiden belud, beschwerte sich erst der eine, er hätte zu wenig

Ladung, und dann schimpfte der andere: "Pack mit noch etwas drauf!"

Der Bauer war sehr stolz auf seine beiden Esel und belud sie nach Wunsch, bis sich ihre Rücken bogen.

Das ging einige Jahre so:

Nach einem harten Winter kamen die Esel im Frühling jeweils einigermaßen zu Kräften.

Dann begann die Arbeitssaison, und sie fanden kaum Zeit zum Fressen. Im Herbst

waren sie schließlich so abgemagert, daß ihre Schritte unsicher wurden und sie sich kaum auf den Beinen halten konnten.

Als der erste Schnee fiel, waren sie beide wieder völlig ausgemergelt und kraftlos.

Ein Außenstehender hätte nie vermutet, daß es einmal kräftige, gesunde Tiere gewesen waren.

Den nächsten Frühling erlebten sie nicht mehr.

II

Xidir arbeitete eine Woche lang früh, eine Woche spät und eine Woche nachts. Dann hatte er drei Tage frei.

Als er nach der Nachschicht Freitag früh nach Hause kam, schlief er bis in den späten Nachmittag hinein.

Xidir hatte Brüder, Cousins, Vettern, seinen Misaiiv (1), seinen Kewra (2) und noch eine ganze Menge anderer Verwandte aus Dersim in Duisburg.

Am Samstag kamen Onkel Seyuse und Onkel

Memkhali mit ihren Frauen zu Besuch.

Der erste Tee war noch nicht ausgetrunken, da kamen noch Onkel Seymomid, Khekil und Uşenali.

Erst wurde Tee getrunken, dann gegessen, schließlich gab es nochmals Tee und Kaffee. Die Unterhaltung hatte bis dahin zugenommen, und jeder hatte von dem Leben hier und in der Heimat erzählt.

Als man begann, über die Arbeit zu sprechen, unterbrach der Gastgeber:

"Ich arbeite seit ungefähr zwei Monaten für fünf Männer in meiner Halle!"

Die Gäste sahen sich vielsagend an und dachten alle dasgleiche:

"Was ist er doch für ein Lügner,dieser Xidir!"

Als aber niemand etwas antwortete, ergriff Onkel Seymomid das Wort:

"Lieber Xidir, arbeitest du wirklich für fünf?"

Xidir machte eine ernste Mine und erwiderte:

"Ja, ich arbeite wirklich für fünf Männer. Glaubst du etwa, Onkel, daß ich lüge?

In unserer Halle, in der früher fünf Männer waren, arbeite ich jetzt alleine. Der Vorarbeiter ist immer sehr zufrieden mit meiner Arbeit. In jeder Schicht kommt er ein- bis zweimal, klopft mir auf die Schulter und sagt: "

Herr Çelik, du bist ein tapferer

Mann. Du arbeitest nicht nur schnell, sondern auch gut und sauber."Zuerst hat er zwei

Arbeiter bei uns weggenommen, die letzten dann vor zwei Monaten. Jetzt bin ich allein in der Halle."

Es herrscht eine Weile Schweigen, bevor Memkhali sich äußerte:

"Xidir, wenn du für fünf Männer arbeitest, dann verdienst du doch auch für fünf Männer, nicht wahr?"

"Ach nein, Bruder, nein. Ich bekomme nur Lohn für einen" , antwortete Xidir.

Onkel Seymomid grinste und fragte:

"Bruder Xidir, was kratzt dich die Arbeit von fünf Männern, wenn du nur Lohn für einen bekommst? Ich glaube, es gibt nicht nur bei Thyssen, sondern in ganz Duisburg keinen so großen Esel wie dich!"

Die Thyssen-Werke sind wie ein gewaltiges Ungeheuer, das nie müde wird.

Von früh bis spät hört man seinen Lärm und sein Fauchen. Im Frühling, Sommer,

Herbst und Winter riecht man Gummi, Eisen Kohle, Kanäle, Schiffe, Öl und noch tausend andere Gerüche. Von morgens bis morgens spuckt dieses Ungeheuer Rauch und Feuer in den Himmel. Es kennt weder Samstag noch Sonntag noch Feiertage ...

Ein Jahr später haben wir gehört, daß Xidir im Krankenhaus liegt. Er lebt noch.

An seiner rechten Hand fehlen drei Finger und sein linkes Ohr ist taub.

III

Sie saßen im Verein der Kommunistischen Partei und tranken Tee.

Die Luft war durch den Zigarettenrauch zum Schneiden.

Einige Jugendliche und ein paar alte Linke hatten auf dem Tisch Faschismus und Imperialismus niedergeschlagen und machten Revolution.

Sie kamen aus Dersim, Marasch, Bingol, Xarpet, Amet, Malathia und hatten Schutz auf deutschem Boden gesucht.

Die alten Linken ereiferten sich:

"Wir sind Internationalisten! Schämt euch zu sagen, wir seien Kirmanci (3). Ihr seid nichts anderes als Nationalisten! Wir aber sind keine Nationalisten! Wir bereiten die Revolution für alle Völker der Erde vor!" ...

Ein alter Linker, der eine Zigarette nach der anderen raucht, palaverte lautstark:

"Marx hat das so gesagt: ... Lenin hat es so gemacht: ... Wir müssen es so machen: ..."

Der älteste der Zuhörer war Onkel Hasan. Er fragte den Revolutionär nach einer Weile:

"Wie heißt du?"

"Ich heiße Kemal."

"Woher kommst du?"

"Aus Dersim."

"Dersim ist groß. Aus welchem Teil und Dorf stammst du?"

Das Verhör paßte Kemal nicht. Er antwortete unfreundlich:

"Bist du ein Spitzel, Onkel? Warum fragst du wie ein Polizist?"

Onkel Hasan stellte unbirrt eine weitere Frage: "Du bist als Asylant hier in Deutschland, nicht wahr?"

Kemal antwortete : "Ja."

"Glaubst du, die deutsche und die türkische Polizei wissen nicht, wer du bist?

Als du hier deinen Asylantrag gestellt hast, hat man dich bis ins letzte Detail ausgeleuchtet, nicht wahr? Die türkische Polizei weiß auch alles über dich!

Ich verstehe dein Mißtrauen nicht. Ich bin kein Spitzel. Ich komme auch aus Dersim, daher frage ich, aus welchem Dorf du kommst.

Aber du mußt es mir nicht sagen, wenn du nicht willst."

Onkel Hasan drehte sich zu den anderen Zuhörern und fragte:

"Na, was glaubt ihr, tue ich ihm Unrecht?"

Ein junger Zuhörer antwortete:

"Nein, Onkel. Was du sagst, stimmt doch.

Außerdem kennen wir dich schon seit Jahren.

Spitzeln ist kein Job für dich!"

Kemal wurde freundlicher und sagte zu Onkel Hasan:

"Onkel, es tut mir leid. Ich wollte dich nicht beleidigen. Wir sind linke Revolutionäre.

Wir können nicht jedem Informationen über uns geben. Ich komme aus dem Dorf K., und man nennt uns Familie U."

Onkel Hasan stellte ihm weitere Fragen:

"Kemal, seit wann bist du Revolutionär?"

"Onkel, ich bin seit '74 dabei!"

"Bruder Kemal, weißt du, du hast länger als eine Stunde ununterbrochen gesprochen!"

Den türkischen Faschismus und Chauvinismus hast du niedergemacht und den Imperialismus ebenso. Wir sind hier unter uns. Was hast du bis heute zustandegebracht?

Xızır (4) zu Willen, sag mir, hast du jemals gearbeitet? Soweit ich weiß, bist du seit fünf Jahren hier in Deutschland. Dich und deine Kinder ernährt das deutsche Sozialamt. Deutschland ist ein Dinosaurier. So wie die Blutegel sich am Hintern der Tiere festsaugen, habt ihr euch an Deutschland geklemmt. Ihr sagt: "Wir machen keinen Nationalismus. Wir brennen jede Art von Imperialismus und Faschismus nieder, machen Revolution und retten alle Völker..."

Ihr wollt uns retten, wo ihr selbst noch Hilfe braucht!"

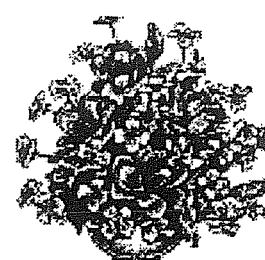
(1) bruderschaftsähnliche enge Freundschaft insbesondere bei Aleviten zur Bekämpfung von Armut, Krankheit, Katastrophen und Blutrache

(2) vergleichbar mit einem Patenonkel

(3) Volksgruppe im Raum Dersim mit eigener Sprache und Kultur

(4) in Notlagenrettender Heiliger

Originalfassung Seite 40- 51.

Liebe Şengül

als ich die Einladung zur Gründung der "Dêsim-Stiftung" von Dir erhalten habe, habe ich mich - trotz gewisser Bedenken - sehr gefreut. Aber was dann am 6.5.95 während der Gründungsversammlung geschah, war wieder enttäuschend. Und auch Deine Haltung dazu blieb mir unverständlich.

So bin ich nicht von Hasan, Mehmet Ali, Xidir und Süleyman, sondern von Dir, also von Şengül Şenol aus Dêsim enttäuscht.

Wir zählen zu einem Volk, das im westlichen bis mittleren Ostanatolien (Raum zwischen den Provinzstädten Sivas, Erzincan, Erzurum, Muş, Bingöl, Diyarbakır, Urfa und Malatya) schon ewig zu Hause ist und ca. 5 Mio. Menschen beträgt. Bisher haben andere Mächte uns eine Geschichte diktiert. Die Türken sagen und schreiben, daß wir reine Türken seien. Weil wir auf den Bergen leben, seien wir wild geworden und dadurch sei auch unsere Sprache verwildert. Die Kurden meinen und schreiben, daß Dêsim kurdisch sei. Und die Armenier tendieren dazu, Dêsim als armenisch zu deklarieren. Es ist immer so gewesen: Wenn ein Volk seine Geschichte nicht selbst schreibt, schreiben die anderen sie zum eigenen Vorteil.

Durch die Assimilationspolitik und das Erziehungssystem der Türken fühlten wir (Intellektuelle, Lehrer und Sympathisanten linker türkischer und kurdischer Organisationen) uns mehr oder weniger noch bis vor 15 Jahren als *Türken*. In den Jahren, in denen die Kurden als eigenständiges Volk wachgeworden sind, wurden wir von diesem Prozeß sehr beeinflußt, und auf einmal waren wir *Kurden*. In den letzten Jahren haben wir uns mit unserer Sprache, Tradition, Geschichte und Kultur auseinandergesetzt, und viele aus unserer Region haben inzwischen ihre wahre Identität gefunden: Wir sind *Dimilen* (*Kırmanc* = *Zaza*).

Die These, daß unser Volk vom Süden des Kaspischen Meeres nach Anatolien gekommen sei, gewinnt an Boden. Die Forscher tendieren dazu, den Namen "Dêsim" und den Namen der "Dimilki-Sprache" in "Deylem" zu suchen. Der Name "Dersim" (mit >r< zwischen >e< und >s<) ist wahrscheinlich von Kurden gegeben worden. Wahrscheinlich, weil das kurdische Wort "der" auf Deutsch "die Tür" heißt und das Wort "sim" eine Bezeichnung für Silber ist. Die Kurden nennen unser Dêsim also "Dersim", und das heißt im Kurdischen (was wir "Kyndaşki" nennen): "silberne Tür". Deshalb gehen die Kurden davon aus, Dêsim wäre kurdisch, weil der Name der Region "Dersim" lautet und weil "Dersim" auf Kurdisch die Bedeutung "silberne Tür" hat. Dieser Behauptung kommen auch die Bücher und Veröffentlichungen der türkischen und kurdischen Intellektuellen zu Hilfe.

Die Namen der Regionen, Orte, Städte, Dörfer etc. unterscheiden sich von Sprache zu Sprache. Die Deutschen z.B. nennen das Land, in dem die Polen wohnen, "Polen". Die Türken bezeichnen dasselbe Land als "Polonya", und die Polen selbst nennen ihr Land "Polska". Durch die reine Bezeichnung aber können weder Deutsche noch Türken das Land deutsch oder türkisch machen.

Unsere Heimat heißt Dêsim. Wir haben von unseren Eltern, Großeltern und Dorfältesten "Gola Dêsim (Dêsim-Region), Kela Dêsim (Burg von Dêsim), Miletê Dêsim (Dêsim-Volk) gehört. Erst später in den türkischen und kurdischen Veröffentlichungen begegneten wir der Version "Dersim". Die These der Komkar-Anhänger und Sympatisanten anderer kurdischer Organisationen aus der Region Dêsim ist so eine Wortspielerei, die nicht auf unserer Sprache, Geschichte und Kultur gründet und deshalb unwissenschaftlich ist.

Während der Gründungsversammlung der Stiftung Dêsim (die Ihr als Stiftung "Dersim" bezeichnet habt), haben unsere Landsleute, die KOMKAR-Anhänger sind, diese These voll vertreten und durchgesetzt. So haben sie wieder sehr erfolgreich unsere eigenständige Sprache und unser eigenständiges Volk geleugnet und unsere Heimat als einen Teil Kurdistans verkauft. Wohin führt das? Die Methode und die Art und Weise sind identisch mit türkischen. Es fließt nämlich für nationalistische, chauvinistische Türken in den Adern der Bewohner der Region Dêsim sauberes türkisches Blut. Mit Hilfe des oben beschriebenen Bezeichnungs-Tricks und einer gewissen Überlegenheit (Die Kurden sind im Vergleich mit den Dimilen viel früher nationalbewußt geworden. Die Kurdische Sprache ist besser entwickelt als die Dymilki-Sprache und hat mehr Veröffentlichungen. Die Kurden führen seit 11 Jahren einen bisher erfolgreichen Krieg gegen den Türkischen Staat. Zur Zeit ist die Kurdische Frage in der Weltöffentlichkeit sehr aktuell etc.) versuchen die Kurden nun, die Region Desim und die Dimilen sich einzuerleben.

In unserer Region nennen sich die Dimilki (Kırmancı) sprechenden Aleviten "Kırmanc" und die Dimilki sprechenden Sunniten "Zaza". Aber Dêsim hat auch Kurdisch (was wir "Kyndaşki" nennen) sprechende Aleviten. Das alles läßt sich erklären: Durch die Ausbreitung des Islams hat auch unser Dimilen (Zaza = Kyrmanc)-Volk gelitten. Mit dem Islam haben wir mindestens zwei Veränderungen (Mutationen) erfahren müssen: 1. Es ist sehr wahrscheinlich, daß unsere Urväter mit den Kurden denselben Glauben hatten, bis die islamischen Heere im 7. Jhd. die Völker von Nord-Mesopotamien massakriert und zum Islam gezwungen haben. Die Araber haben nicht nur unseren gemeinsamen Glauben, sondern auch miteinander verwandte

Kulturen, Lebensarten und andere Beziehungen zerstört. Als der Islam im heutigen Kurdistan Fuß faßte, sah es so aus:

a) Die Yezidi-Kurden haben trotz vieler Massaker sich geweigert, zum Islam überzutreten. Sie sind vor Greuelnaten der arabischen, türkischen und kurdischen Moslems jahrhunderte lang untergetaucht, um mit ihrem Glauben zu überleben. Und heute sind sie von der Ausrottung bedroht.

b) Viele blutige Kriege haben zwischen dem Islam und nichtislamischen Völkern stattgefunden. Die Völker, die nicht zum Islam übertreten wollten, haben meist die unwegsamen Regionen der Berge aufgesucht, um zu überleben.

2) Im Jahr 1514 haben die Ottomanen (orthodoxe Moslems) die Safevit (Kizilbas) durch die Çaldiranschlacht deutlich besiegt. Während dieser Schlacht haben die moslemischen Kurden an der Seite der Ottomanen gegen die Kızılbaş gekämpft. Historiker schätzen die Zahl der während dieses Krieges gefallenen kurdischen Soldaten auf 10.000 Mann. Mit diesem Krieg haben es die Ottomanen geschafft, eine unendliche Feindschaft zwischen unsere Völker zu säen. Nach der Caldiranschlacht haben die moslemischen Kurden mit den Ottomanen in einem Bündnis kooperiert, um die Nichtmoslems zu vernichten. Hierbei haben viele *Nichtmoslems* entweder gegen den Islam Krieg geführt und sind dabei

untergegangen oder sie sind in die Berge geflüchtet oder aber auch massenweise zum Islam übergetreten.

a) Siverek, Cermik, Ergani, Hazro, Kulp, Genç, fast das halbe Varto und Hynys, Palu und Bingöl sind nach der Caldiranschlacht zum Islam übergetreten, weil sie die Unterdrückung der Moslems nicht mehr durchstehen konnten. Zusammenfassend kann man also feststellen, daß die Zazas (Dymilki sprechende Moslems) mit Dêsim denselben Glauben bis vor ca. 300 Jahren hatten.

b) Kurdisch (Kırdaşlı) sprechende Aleviten waren entweder ursprünglich Kurden, die vor dem Islam in

der Dêsim-Region Zuflucht gefunden hatten, oder es waren Dymilen, die mit den Kurden in guter Nachbarschaft gelebt und mit der Zeit deren Sprache (Kyrdâşlı) übernommen hatten. Die 2. Version ist wahrscheinlicher, denn die Kurdisch (Kırdaşlı) sprechenden Aleviten können meist auch unsere Sprache (Dymilki) und haben mit den Dymilen erheblich mehr Gemeinsamkeiten als mit den Kurden.

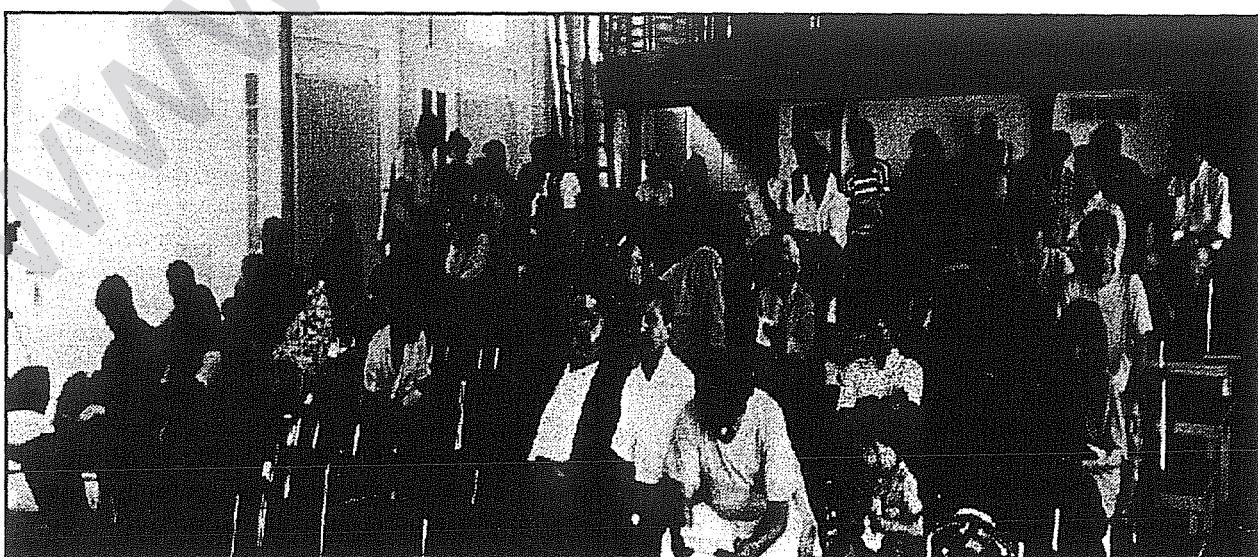
Während die Kurden jahrhundertelang Untertanen der Osmanen und anderer Mächte waren, blieb Dêsim bis 1938 autonom. Nach der Niederlage von 1938 sind wir dann wie die Kurden auch eine Kolonie des Türkischen Staates geworden. Im kurdisch-türkischen Krieg ist Dêsim nicht neutral, sondern steht deutlich zu den Kurden. Denn seit Beginn des Krieges unterstützen wir die Kurden mit allen Mitteln. Wir stehen zum kurdischen Volk, weil ein Bündnis zwischen Kurden und Dêsim (Kırmanc, Zaza, Kızılbaş) beide Völker ihrem je eigenen Ziel näher brächte. Dazu ein Zitat von Şeref Han, dem Autor der Şerefname (Die Kurdische Geschichte): "Alle Staaten entstehen durch Bündnisse. / Die Bündnislosigkeit bedeutet Staatslosigkeit." *

Daher sagen wir: Die Kurdische Nationalbewegung darf nicht länger Dêsim's eigenständige Existenz leugnen. Alle kurdischen Organisationen sollten die Dymilen-Sprache und -Kultur fördern. Sie sollten uns nicht mehr vereinnahmen und ausnutzen, sondern eine Brücke zu einem Bündnis mit uns schlagen.

Mit freundlichen Güßen / Wes u wary bymane

Heqiye Mergarji

*) : Şerefname, (Kürt Tarihi), Şeref Han, Hasat Yayınları/Ist. S. 195

Dersa Zonê Ma - VII / Zazaki für Anfänger - VII

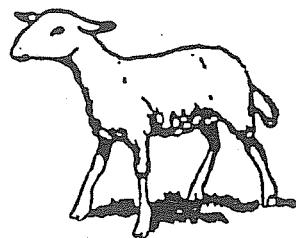
(eve fekê Mamekiye / Tunceli Dialekt)

Nustože: Rozşene

I. Axure de

Zerê axura ma de zof heywani estê.

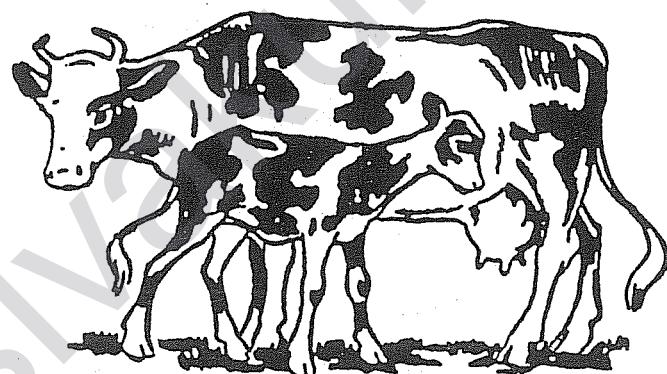
çor ostori
 çor maini
 hire heri
 di gay
 di mangey
 di guki
 çor biji
 'ponc mi
 'ponc diki
 des kergi
 di xoney
 di pisingi
 di merey

Im Stall

In unserem Stall gibt es viele Tiere.

vier Hengste
 vier Stuten
 drei Esel
 zwei Ochsen
 zwei Kühe
 zwei Kälber
 vier Ziegen
 fünf Schafe
 fünf Hähne
 zehn Hühnchen
 zwei Kater
 zwei Katzen
 zwei Mäuse

II. Qesey Newey / Neue Wörter

ostor	Hengst
maine	Stute
her	Esel
ga	Ochse
manga	Kuh
guk	Kalb
bize	Ziege
miye	Schaf
dik	Hahn
kerge	Hühnchen
xone	Kater
pisinge	Katze
mere	Maus

qeleme	Schreibfeder
kitav	Buch
'turik	Häntasche
devter	Notizbuch

maylim	Lehrer
lazek	Junge
çeneke	Mädchen
televe	Schüler, Student

III. Çituri vajime? / Aussprache

Buchstabe	Phonetisches Zeichen	Beispiel	Deutsch	Aussprache
s	[s]	sole	Salz	wie s in Post
ş	[ʃ]	şêr	Löwe	wie sch in Schule

IV. Genus und Numerus des Substantivs in Zazaki

A. Genus

Zazaki kennt Substantive mit maskulinem und femininem Genus. Das Genus belebter Substantive zeigt das biologische Geschlecht des Referentes. In dieser Kategorie gibt es zwei Möglichkeiten:

1. Die maskuline und feminine Wurzeln sind gleich, aber die feminine Form endet mit -e. Zum Beispiel:

her	ein Esel
here	eine Eselin
maylim	ein Lehrer
maylime	eine Lehrerin

2. Manche Wurzeln zeigen aber keine Beziehung zu einander. Zum Beispiel:

ostor	Hengst
maine	Stute
xone	Kater
pisinge	Katze

3. Die Gestalt,(das heißt Silbenstruktur zusammen mit Betonung), eines unbelebten Substantivs zeigt Genus.

a. Maskuline Substantive sind: einsilbige Wörter

ko	Berg
ri	Gesicht
dest	Hand

mehrsilbige Wörter, die mit einer betonten Silbe enden (Die betonte Silbe ist unterstrichen.)

adir	Feuer
'turk	Hängetasche
simonik	Eichhörnchen
astare	Stern

b. Feminine Substantive sind: mehrsilbige Wörter, deren Betonung auf der vorletzten Silbe liegt

kardi	Messer
dare	Baum
beçike	Finger
çadire	Zelt
pukeleke	Wirbelwind

mehrsilbige Wörter, die mit einer betonten Silbe enden, aber mit dem Buchstaben -a enden.

xonça	Tisch
ara	Frühstück

(hega - Feld, kewra - Pate (bei einer Beschneidung), bilden Ausnahmen zu dieser Regel.)

B. Numerus

Substantive haben Singular- und Pluralformen. In dieser Lektion handelt es sich nur um den Pluralformen des direkten Kasus.

Im Grunde genommen ist das Plural-Kennzeichen ein unbetontes -i. Ein -i wird am Ende einer Singularform angefügt. Dieses Plural-Kennzeichen bewirkt Änderungen aber in der gesprochenen Sprache, die sich auch teilweise in der geschriebenen Sprache wiederspiegeln.

1. Wir fangen zuerst mit maskulinen Substantiven an.

a. Nach Konsonanten erscheint ein *-i* zur Markierung des Plurals. Das *-i* wird als eigenständiger Buchstabe ausgesprochen.

zu her	ein Esel	dı heri	zwei Esel
zu ostor	ein Pferd, Hengst	dı ostori	zwei Pferde, Hengste
zu maylım	ein Lehrer	dı mayılımi	zwei Lehrer

b. Nach einem Vokal erscheint das *-i* als *-y*. Hier wird das Plural-Kennzeichen als Diphthong ausgesprochen.

zu ko	ein Berg	dı koy	zwei Berge
zu ga	ein Ochse	dı gay	zwei Ochsen
zu astare	ein Stern	dı astarey	zwei Sterne

c. Wörter, die auf *-i* im Singular enden, haben die gleiche Form -- sowohl gesprochen als auch geschrieben -- im Plural.

zu ri	ein Gesicht	dı ri	zwei Gesichte
zu boji	ein Arm	dı boji	zwei Arme

d. Folgt der Buchstabe *-i* auf die Buchstaben *s* oder *z*:

s	wird zu	§
z	wird zu	j

Oft wird das *-i* nicht ausgesprochen, soll jedoch geschrieben werden.

zu gos	ein Ohr	dı goşı	zwei Ohren
zu awres	ein Kaninchen	dı awreşi	zwei Kaninchen
zu laz	ein Sohn	dı laji	zwei Söhne
zu dest	eine Hand	dı deşti	zwei Hände

2. Feminine Substantive enthalten das feminine Kennzeichen *-e* am Wortende. Bei dem Bilden der Pluralform fällt das *-e* weg, und die Regeln für maskuline Substantive werden gebraucht.

a. nach Konsonanten:

zu tire	ein Nudelholz	dı tiri	zwei Nudelhölzer
zu vilike	eine Flöte	dı viliki	zwei Flöten

b. nach Vokalen:

zu soe	ein Apfel	dı soy	zwei Äpfel
zu wae	eine Schwester	dı way	zwei Schwestern

c. *-i* am Wortende:

zu kardi	ein Messer	dı kardi	zwei Messer
zu miye	ein Schaf	dı mi	zwei Schafe

* das *-y* in dem Wort *miye* ist nur eine orthographische Konvention

d. *s* und *z*

zu bize	eine Ziege	dı biji	zwei Ziegen
zu tose	ein Teller	dı toşı	zwei Teller

e. Wörter, die auf *-a* im Singular enden, lassen das *-a* aus, und fügen ein *<ey>* hinzu.

zu manga	eine Kuh	dı mangey	zwei Kuhe
zu xonça	ein Tisch	dı xonçey	zwei Tische

V. Ho vira meke! \ Nicht vergessen!

1	zu, jü	eins	6	ses	sechs
2	di	zwei	7	hot	sieben
3	hire	drei	8	hêşt	acht
4	çor	vier	9	new	neun
5	'ponc	fünf	10	des	zehn

VI. Nika ti vaze! \ Du bist dran! (Die betonte Silbe ist unterstrichen.)

A. (kitav) Dukanê Memedi de di kitavi estê.1. (turik) Dukanê Memedi de des _____ estê.2. (qeleme) 'Turikê mi de çor _____ estê.3. (devter) 'Turkê mi de di _____ estê.4. (kıtav) Makina mi de zu _____ esto. (makina = Auto)B. (mere) Hire merey axura de kay kenê.1. (pisinge) Çor _____ sit simenê.2. (dik) Di _____ veng danê.3. (her) Ses _____ zirenê.4. (xone) Hot _____ tever ra kay kenê.5. (kerge) Axura de 'ponc _____ estê.C. (cêneke) Zu cêneke sona mektev.1. (laz) Des u zu _____ dewa ma de estê.2. (cêneke) Di _____ sonê mektev.3. (pi) Di _____ qesey kenê.4. (mordem) Hire _____ saz cinenê.5. (televe) 'Ponc _____ universite de wanenê.

D. Maskulin oder feminin?

1. fek	_____	6. name	_____
2. <u>asme</u>	_____	7. <u>cite</u>	_____
3. non	_____	8. <u>linge</u>	_____
4. <u>cile</u>	_____	9. <u>roz</u>	_____
5. <u>ware</u>	_____	10. <u>guke</u>	_____

1. <u>turki</u>	2. <u>pisinci</u>	3. <u>heft</u>	4. <u>xoney</u>	5. <u>kergi</u>
2. <u>deleme</u>	3. <u>dilk</u>	4. <u>genelk</u>	5. <u>televi</u>	6. <u>m</u>
3. <u>devter</u>	7. <u>fi</u>	2. <u>fi</u>	4. <u>mordemi</u>	9. <u>f</u>
4. <u>kitavi</u>	6. <u>m</u>	1. <u>laif</u>	3. <u>m</u>	8. <u>f</u>

A.	B.	C.	D.

Ware	IPA	Zazaki	Türkçe	Deutsch	English	Français
Aa	[a]	ap	amca	Onkel	uncle	oncle
Bb	[b]	bize	keçi	Ziege	she-goat	chèvre
Cc	[dz]	cile	yatak	Bett	bed	lit
	[dʒ]	ciran	komşu	Nachbar	neighbour	voisin
Çç	[ts ^h]	çim	göz	Auge	eye	oeil
	[tʃ ^h]	çite	başörtüsü	Kopftuch	kerchief	fichu
Dd	[d]	dest	el	Hand	hand	main
Ee	[ɛ], [ə]	des	on	zehn	ten	dix
Êê	[ɛ̃], [ẽ]	dês	duvar	Wand	wall	mur
Ff	[f]	feğ	ağız	Mund	mouth	bouche
Gg	[g]	ga	öküz	Ochse	ox	boeuf
Ğğ	[ɣ]	ğezale	gazel	Gazelle	gazelle	gazelle
Hh	[h]	her	eşek	Esel	donkey	âne
Iı	[i]	bılbil	bülbül	Nachtigall	nightingale	rossignol
İi	[i̥]	isot	biber	Paprika	pepper	poivre
Jj	[ʒ]	jil	filiz	Sproß	sprout	pousse
Kk	[k ^h]	ko	dağ	Berg	mountain	montagne
Ll	[l]	linge	ayak	Fuß	foot	pied
Mm	[m]	manga	inek	Kuh	cow	vache
Nn	[n]	non	ekmek	Brot	bread	pain
Oo	[o]	ostor	at	Pferd	horse	cheval
Pp	[p ^h]	puç	çorap	Strumpf	sock	chaussette
Qq	[q]	qatır	kattır	Maultier	mule	mulet
Rr	[r]	ri	yüz	Gesicht	face	visage
	[r̥]	her	eşek	Esel	donkey	âne
Ss	[s]	soe	elma	Apfel	apple	pomme
Şş	[ʃ]	şér	aslan	Löwe	lion	lion
Tt	[t ^h]	tire	oklava	Nudelholz	rolling-pin	rouleau
Uu	[u]	ustine	direk	Säule	column	colonne
Üü	[y]	lüye	tilki	Fuchs	fox	renard
Vv	[v]	verg	kurt	Wolf	wolf	loup
Ww	[w]	ware	yayla	Sommerweide	summer pasture	pâture d'été
Xx	[χ]	xılık	çömlek	Vase	vase	vase
Yy	[j]	yar(e)	yar	Geliebte	darling	chéérie
Zz	[z]	zarance	keklik	Rebhuhn	partridge	perdix
‘	[ʕ]	‘azeb	ergen	Junggeselle	bachelor	célibataire
		‘erd	toprak	Erde	earth	terre
Çhçh	[ts]	çhem	nehir	Fluß	river	rivière
	[tʃ]	çhêr	yigit	tüchtig	brave	courageux
‘H‘h	[h]	‘hewt	yedi	sieben	seven	sept
Khkh	[k]	khoçike	kaşık	Löffel	spoon	cuiller
Phph	[p]	phonc	beş	fünf	five	cinq
RRrr	[r]	birr	orman	Wald	woods	bois
Thth	[t̥]	thomur	saz	Laute	lute	luth

Ware

Pêseroka Zon u Kulturê Ma: Dimili-Kirmanç-Zaza
Periodical of the Dimili-Kirmanç-Zaza Language and Culture

